

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๑

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันจันทร์ที่ ๑๘ เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑

สำนักกรรมการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการประชุมและชวเลขตรวจแล้ว วันจันทร์ที่ ๒๑ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

สภารับรองในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันจันทร์ที่ ๒๖ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สารบัญ
รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมทราบ	๑
- รับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรี	
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี	๕
<u>เรื่องด่วน</u>	
- คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ตามมาตรา ๑๗๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายปัญญา ศรีปัญญา	๕
- นายสมัคร สุนทรเวช	๗, ๙๕, ๑๐๗, ๑๑๒, ๑๑๔
- นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ	๔๖, ๔๙, ๑๑๗
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	๔๘, ๔๙, ๖๗, ๑๐๓, ๑๐๖, ๑๐๗
- นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์	๔๘, ๑๑๘, ๑๒๖, ๑๓๔
- นายสุนัย จุลพงศธร	๒๔, ๖๖, ๑๗๐, ๑๗๑
- นายสุทิน คลังแสง	๑๐๔, ๑๐๗, ๑๑๘, ๑๒๔

	หน้า
- นายชวน หลีกภัย	๑๐๘, ๑๑๔
- นายวิทยา แก้วภราดัย	๑๑๖
- นายพิเชษฐ ปันธุ์วิชาติกุล	๑๑๗, ๑๖๔, ๑๗๑, ๑๗๒
- นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	๑๒๒, ๑๒๕
- นายกรณ์ จาติกวณิช	๑๓๖
- นายวราวุธ ศิลปอาชา	๑๔๔
- นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธ์	๑๕๖
- นายสุชาติ ลาายน้าเงิน	๑๗๒
- นายรณฤทธิชัย คานเขต	๑๗๔
- พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง	๑๗๙
- นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี	๑๘๗
- นายมานิต นพอมรบดี	๑๙๑
- นายพรชัย มาตังคสมบัติ	๑๙๕
- นายสรรเสริญ สมะลาภา	๒๐๑
- นางวรศุณี สุวรรณปริสุทธิ	๒๐๗
- นายมนัส โกศล	๒๑๑
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๒๑๘
- นายวิเชียร ขาวขำ	๒๒๔
- นายสรวงค์ เทียนทอง	๒๒๕
- นายอำพล จินดาวัฒนะ	๒๒๙
- นายสามารถ ราชพลสิทธิ์	๒๓๙
- พลเอก ปรีชา โรจนเสน	๒๔๔
- นายอนุชา บุรพชัยศรี	๒๔๘, ๒๕๒
- นายไพจิต ศรีวรขาน	๒๔๘

	หน้า
- นายปณวัตร เลี้ยงผ่องพันธุ์	๒๕๖
- นายวรเดช อมรรวิพัฒน์	๒๖๑
- นายนิพนธ์ บุญญามณี	๒๗๔
- นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์	๒๗๙
- พันอากาศเอก วัลลภ มีสมศัพย์	๒๘๓
- หม่อมหลวงอภิมงคล ไสณกุล	๒๘๘
- นายอารยะ ชุ่มดวง	๒๙๓
- นางมุกดา อินต๊ะสาร	๒๙๗
- นายอาคม เอ่งฉ้วน	๓๐๔
- นางทัศนีย์ รัตนเศรษฐ์	๓๑๓
- นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ	๓๑๘
- นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ	๓๓๑
- นายสุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล	๓๓๖
- นายภราเดช พย์ฉวีเชียร	๓๔๑
- นายสาธิต ปิตุเตชะ	๓๔๙
- นายสุรเดช ยะสวัสด์	๓๕๕
- นายกระหิ่ม ศานต์ตระกูล	๓๕๙
- นายอรรถพร พลบุตร	๓๖๕
- พันตำรวจโท นฤกุล แสงศิริ	๓๗๐

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันจันทร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๖๑๘ คน

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ขณะนี้มีสมาชิกมาลงชื่อจำนวน ๓๕๘ ท่านก็ถือว่าเกินกึ่งหนึ่ง ครบองค์ประชุม เพราะว่าจำนวนสมาชิกในรัฐสภาของเรามีทั้งหมดอยู่ ๖๘๘ ท่านครับ บัดนี้ เกินกึ่งหนึ่งแล้วก็ถือว่าเป็นองค์ประชุม ผมขอเปิดการประชุมเลยนะครับ ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากในขณะนี้ข้อบังคับการประชุมของรัฐสภาเรานั้นยังไม่มี ผมจึงขอปรึกษาที่ประชุมว่าเราจะนำข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ปี ๒๕๔๔ มาบังคับใช้โดยอนุโลมไปพลางก่อน จะมีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ถ้าไม่มี ผมขอดำเนินการตามข้อบังคับนี้ต่อไปนะครับ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้วางข้อบังคับไว้ที่โต๊ะของสมาชิกแล้วนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ก็คือการรับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรี

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี ผมจึงขอเรียนเชิญท่านสมาชิกได้โปรดยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ ขอเชิญท่านเลขาธิการเชิญพระบรมราชโองการครับ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) :

“พระบรมราชโองการ

ประกาศ

แต่งตั้งรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นายสมัคร สุขนทเวช เป็นนายกรัฐมนตรี ตามประกาศลงวันที่ ๒๙ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑ แล้ว นั้น

บัดนี้ นายสมัคร สุขนทเวช นายกรัฐมนตรี ได้เลือกสรรผู้ที่เหมาะสมควรดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีเพื่อบริหารราชการแผ่นดินสืบไปแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์

เป็นรองนายกรัฐมนตรีและ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

นายมีชัย ฤกษ์สุวรินทร์

เป็นรองนายกรัฐมนตรีและ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี

เป็นรองนายกรัฐมนตรีและ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

นายสหัส บัณฑิตกุล

เป็นรองนายกรัฐมนตรี

พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์

เป็นรองนายกรัฐมนตรี

นายสุวิทย์ คุณกิตติ

เป็นรองนายกรัฐมนตรีและ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

นายชูศักดิ์ ศิรินิล	เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
นายจักรภพ เพ็ญแข	เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
นายสมัคร สุขทองเวช	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม อีกตำแหน่งหนึ่ง
นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
ร้อยตรีหญิง ระนองรักษ์ สุวรรณฉวี	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
นายนพดล ปัทมะ	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยว และการกีฬา
นายสุธา ชันแสง	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์
นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์
นายสมพัฒน์ แก้วพิจิตร	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์
นายธีระชัย แส่นแก้ว	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์
นายสันติ พร้อมพัฒน์	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
นายทรงศักดิ์ ทองศรี	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
นายอนุรักษ จุริมาศ	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นายมัน พัดโนทัย	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
พลโทหญิง พูนภิรมย์ ลิปตพัลลภ	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน
นายวิรุฬ เตชะไพบูลย์	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์
พันตำรวจโท บรรณิน ตั้งภากรณ์	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์
ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
นายสุพล ฟองงาม	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
นายสิทธิชัย โควสุรัตน์	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
นางอุไรวรรณ เทียนทอง	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน
นายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม
นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
นายบุญเลิศ ประเสริฐโสภาก	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
นายพงศกร อรรณนพพร	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
นายไชยา สะสมทรัพย์	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล	เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายสมัคร สุนทรเวช

นายกรัฐมนตรี”

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ เชิญนั่งครับ

เรื่องที่๒ในวาระของประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบนะครับก็คือ ในการประชุมครั้งนี้เพื่อให้คณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาในวันนั้นนอกจากจะมีการถ่ายทอดทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย แล้วก็สถานีวิทยุรัฐสภาแล้ว ผมได้อนุญาตให้มีการถ่ายทอดการประชุมสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง ๑๑ กรมประชาสัมพันธ์ ตามข้อบังคับ ข้อ ๙ วรรคสอง จนแล้วเสร็จการประชุมนี้ จึงเรียนแจ้งให้ที่ประชุมได้รับทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม การรายงานการประชุมนั้นเรายังไม่มีการประชุมก็ยังไม่มีการนัดหมายถึงมีการประชุมแต่ว่ารายงานนั้นยังไม่แล้วเสร็จจะครับ ก็ยังถือว่าไม่มีในวันนี้

ต่อไปนี่เป็นการพิจารณาเรื่องด่วนจะครับ คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภาตามมาตรา ๑๗๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๖ นั้นได้บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดินนั้นต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภา และชี้แจงการดำเนินการ ตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามมาตรา ๗๕ โดยไม่มีการลงมติความไว้วางใจ อันนี้ ก็เป็นไปตามรัฐธรรมนูญครับ ผมขอเชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายปัญญา ศรีปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตนิดหนึ่งครับท่านประธาน ผมขอหารือนิดหนึ่งครับท่านประธาน ก่อนที่ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีจะได้แถลงนโยบายครับ ผม ปัญญา ศรีปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น เขต ๓ ครับ เนื่องจากว่าวันนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวยังไม่ทรงโปรดเกล้าฯ ให้หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้นำฝ่ายค้านจะครับ ผมอยากหารือท่านประธานครับว่า ในขณะที่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านได้แถลงนโยบายให้รัฐสภาได้ทราบแล้วทางพรรคฝ่ายค้านจะมีอำนาจตามรัฐธรรมนูญที่ดำเนินการเรื่องนี้หรือไม่ เรื่องที่ ๑

เรื่องที่ ๒ นะครับ เนื่องจากว่าเดี๋ยวนี้เกิดการสืบสนเกี่ยวกับเรื่องการที่มี
รัฐบาลเงาขึ้นมา ซึ่งประชาชนทั้งประเทศสืบสนทั้งหมดเลยเนื่องจากว่า

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ท่านปัญญาครับ
ก็ต้องขออภัยนะครับ อย่าคิดว่าไปตัดบทท่าน ผมว่าเรื่องแรกก็ขอวินิจฉัยก่อน ก็คือ
รัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดว่าจะต้องมีผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรก่อนแล้วถึงจะมี
การแถลงนโยบาย เพราะบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเองข้อบังคับเราเรื่องการแถลงนโยบายนั้น
ชัดเจนครับว่าภายหลังจากวาระสัปดาห์ปฏิญาณแล้วภายใน ๑๕ วันต้องแถลงนโยบาย

นายปัญญา ศรีปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ
อีกนิตหนึ่งครับคือเรื่องเงาผมไปดูตามพจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒
เขาบอกว่า เงา หมายถึง ส่วนที่มีดเพราะมีวัตถุบังแสง ทำให้แลเห็นเป็นรูปของวัตถุนั้น
รูปที่ปรากฏในของใสหรือเป็นมันเช่นน้ำหรือกระจก หรืออีกอาณาเขตหลังวัตถุที่แสงเคลื่อนที่
ไปกระทบวัตถุแล้ว แสงเคลื่อนที่ไปถึงทั้งหมดหรือไปถึงได้บ้าง คือผมหมายความว่า
รัฐบาลเงานั้นเท่ากับว่าอยู่ในมุมมืดนะครับ ไปที่แจ้งไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมว่าน่าจะเปลี่ยน
เป็นรัฐบาลอื่นนะครับ เพราะว่าตอนนี้ชาวบ้านสืบสนมาก ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : เอาแล้วนะครับ พอหอมปาก
หอมคอ เชิญท่านนายกรัฐมนตรีสมัครครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งให้กระผมเป็นนายกรัฐมนตรี
ตามประกาศพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑ และแต่งตั้ง
คณะรัฐมนตรีตามประกาศพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑ นั้น
บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้กำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินเรียบร้อยแล้ว
โดยยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุข และครอบคลุมถึงแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามบทบัญญัติในหมวด ๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คณะรัฐมนตรีจึงขอแถลงนโยบายดังกล่าวต่อที่
ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเพื่อให้ทราบถึงเจตนารมณ์ ยุทธศาสตร์ และนโยบายของรัฐบาล
ที่มุ่งมั่นที่จะสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงก้าวหน้าในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม
การเมือง การปกครอง และสร้างความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้น เพื่อประโยชน์สุขของประชาชาติ
และประชาชนชาวไทยทุกคน

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ เศรษฐกิจไทยในปีนี้จะเป็ปีที่ต้องเผชิญกับ
ปัญหาจากเศรษฐกิจโลกที่มีความรุนแรงอย่างน้อยสองประการ คือ ปัญหาหนี้ด้อยคุณภาพ
ของอสังหาริมทรัพย์ในประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อ ตลาดเงินและ
เศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ในโลก และปัญหาราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก ที่มีแนวโน้ม
เพิ่มขึ้น และก่อให้เกิดแรงกดดันต่อภาวะเงินเฟ้อในโลกและในประเทศไทย

นอกจากปัญหาเฉพาะหน้าดังกล่าวแล้ว รัฐบาลยังมีภารกิจสำคัญอื่น ๆ
ในการวางรากฐานการเจริญเติบโตที่มั่นคงและยั่งยืน และส่งเสริมภาคการผลิตและบริการ
ให้สามารถปรับตัวสู่การผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูงขึ้น เพื่อเพิ่มความสามารถ
ในการแข่งขัน ซึ่งเป็นปัญหาโครงสร้างระยะยาวของประเทศ ส่วนด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม
สังคมไทยจะเริ่มเข้าสู่จุดเริ่มต้นของสังคมผู้สูงอายุในปี ๒๕๕๒ และประชากรไทยตั้งแต่
เด็กจนถึงผู้สูงอายุอยู่ในภาวะที่ต้องปรับตัวเข้าสู่สังคมฐานความรู้ในยุคโลกาภิวัตน์

ในขณะที่ภาวะโลกร้อน ภัยธรรมชาติ และปัจจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของประชาชนมากขึ้นตามลำดับ

ในช่วง ๔ ปีต่อไปรัฐบาลจะดูแลปัญหาทั้งระยะสั้นและระยะยาว และมุ่งมั่นที่จะบริหารประเทศ ภายใต้หลักการสำคัญสองประการ ซึ่งรัฐบาลเชื่อมั่นว่าจะสามารถสร้างความยั่งยืนให้แก่เศรษฐกิจและสังคมไทยและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุนไทยและต่างประเทศและประชาคมโลก

ประการแรก คือ การสร้างความสมานฉันท์ให้แก่คนไทยทุกภาคส่วนที่จะต้องร่วมมือกันในการนำพาประเทศให้ผ่านพ้นวิกฤติการณ์ต่าง ๆ และสร้างรากฐานที่มั่นคงสำหรับประเทศในอนาคต การสร้างความสมานฉันท์นี้รวมถึงเรื่องที่สำคัญ คือ การแก้ไขและเยียวยาปัญหาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ไปสู่แนวทางการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขและสามัคคีของพี่น้องประชาชนในพื้นที่ และพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศให้เป็นฐานเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ

ประการที่สอง คือ การสร้างความสมดุลและภูมิคุ้มกันให้แก่เศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งเกี่ยวข้องกับนโยบายในทุกด้าน ตั้งแต่การพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ การสนับสนุนการออมระยะยาว การส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่ในพื้นที่ที่เหมาะสม การพัฒนาชุมชนให้พึ่งตนเองได้และเชื่อมโยงกับตลาดอย่างเป็นขั้นตอนจนถึงการสร้าง ความมั่นคงด้านพลังงาน การดูแลการเคลื่อนย้ายเงินทุน และการเพิ่มความสามารถในการใช้ประโยชน์ และต่อยอดเทคโนโลยีให้เข้ากับภูมิปัญญาไทยเพื่อนำไปสู่นวัตกรรม และสร้างรายได้ให้แก่ระบบเศรษฐกิจตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นแนวทางหลักในการดำเนินงานของรัฐบาลตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

นอกจากหลักการทั้งสองประการแล้ว รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้ให้ความสำคัญแก่บทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาประเทศ และกลไกการตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ เพื่อให้อยู่ในกรอบแนวทางการบริหารประเทศตามหลักธรรมาภิบาล รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวและจะยึดเป็นแนวทางในการดำเนินงานของรัฐบาล

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลได้กำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินที่สำคัญ โดยแบ่งการดำเนินการเป็น ๒ ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่ต้องเริ่มดำเนินการในปีแรก และระยะการบริหารราชการ ๔ ปีของรัฐบาล ดังต่อไปนี้

๑. นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการในปีแรก

รัฐบาลถือเป็นความจำเป็นเร่งด่วนในการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมปราบปรามยาเสพติด สร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุน ฟื้นฟูให้เศรษฐกิจ มีความเข้มแข็ง แก้ไขปัญหาความยากจนโดยพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากเพื่อเพิ่มศักยภาพการหารายได้ลดรายจ่าย สร้างโอกาสในอาชีพอย่างยั่งยืนให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะเกษตรกร แรงงาน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ที่มีความสำคัญเร่งด่วน โดยมีนโยบายสำคัญ คือ

๑.๑ สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตย โดยการเสริมสร้างความเข้าใจร่วมกันของประชาชนในชาติให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการแก้ไขปัญหาวิกฤติของประเทศ และสร้างเสถียรภาพทั้งทางด้านการเมือง การปกครอง สังคม และเศรษฐกิจ โดยมุ่งถึงประโยชน์สุขของประชาชนส่วนรวมเป็นสำคัญ ซึ่งจะเป็นรากฐานที่มั่นคงในการพัฒนาประเทศให้ยั่งยืนต่อไป

๑.๒ แก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยน้อมนำแนวทางพระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” มาดำเนินการภารกิจในด้านความมั่นคงและด้านการพัฒนา โดยให้มีความสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของพื้นที่ วิถีชีวิต วัฒนธรรม และความเชื่อของประชาชน ตลอดจนทั้งอำนวยความสะดวกและเป็นธรรมและความยุติธรรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สร้างความสมานฉันท์และสันติสุขในพื้นที่โดยเร็วที่สุด

๑.๓ เร่งรัดแก้ไขปัญหายาเสพติดและปราบปรามผู้มีอิทธิพล โดยยังคงยึดหลักการ “ผู้เสพ คือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการรักษา ส่วนผู้ค้า คือผู้ที่ต้องได้รับโทษตาม

กระบวนการยุติธรรม” ทั้งนี้ รัฐบาลจะเร่งรัดปราบปรามการค้ายาเสพติด ลดปริมาณผู้เสพยา และป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงเข้าไปเป็นเหยื่อของยาเสพติด โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนควบคู่กับมาตรการปราบปรามและบังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นธรรม และใช้มาตรการทางกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมตัดช่องทางการหาเงินทุจริตของผู้มีอิทธิพลในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการตัดไม้ทำลายป่า การค้ามนุษย์ และการเป็นเจ้าของกิจการพนัน เป็นต้น

๑.๔ ดำเนินมาตรการในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการ โดยดูแลเสถียรภาพของค่าเงินบาท ระดับราคาสินค้าอุปโภคบริโภค และราคาพลังงานให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้บริโภคและผู้ผลิต พร้อมทั้งจัดหาสินค้าราคาประหยัดจำหน่ายเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้มีรายได้น้อย

๑.๕ เพิ่มศักยภาพของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองให้เป็นแหล่งเงินหมุนเวียนในการลงทุน สร้างงานและอาชีพ สร้างรายได้และลดรายจ่ายให้แก่ประชาชนในชุมชนและวิสาหกิจขนาดเล็กในครัวเรือน พัฒนากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่มีการบริหารจัดการที่ดี ให้สามารถยกระดับเป็นธนาคารหมู่บ้านและชุมชน

๑.๖ จัดสรรงบประมาณตามขนาดประชากร (Small Medium Large : SML) ให้ครบทุกหมู่บ้านและชุมชน เพื่อสร้างโอกาสให้ชุมชนสามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง และพัฒนาโครงการที่จะก่อให้เกิดรายได้ที่ยั่งยืน พัฒนาสินทรัพย์ชุมชน อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงการใช้ทรัพยากรของรัฐ ท้องถิ่น และจังหวัด อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๗ สานต่อโครงการธนาคารประชาชน เพื่อกระจายโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย สร้างทางเลือกและลดการพึ่งพาแหล่งเงินกู้นอกระบบซึ่งจะทำให้ประชาชนมีโอกาสในการสร้างงาน สร้างรายได้ด้วยตนเอง

๑.๘ สนับสนุนสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการขนาดกลาง ขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน เพื่อสร้างโอกาสในการลงทุนและสร้างรายได้ ผ่านสถาบันการเงินของรัฐ และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

๑.๙ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้แต่ละชุมชนสามารถใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาสินค้า โดยรัฐพร้อมที่จะสนับสนุนให้ชุมชนเข้าถึงองค์ความรู้สมัยใหม่ แหล่งเงินทุน และพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการและการตลาดเพื่อเชื่อมโยงสินค้าจากชุมชนสู่ตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๑.๑๐ พักหนี้ของเกษตรกรรายย่อยและยากจน ที่ผ่านกระบวนการจัดทำแผนฟื้นฟูอาชีพ เพื่อสร้างโอกาสให้เกษตรกรสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตด้วยการสร้างรายได้และอาชีพที่มั่นคง

๑.๑๑ สร้างระบบประกันความเสี่ยงให้เกษตรกร เพื่อลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากผลกระทบความเสียหายจากภัยธรรมชาติ และสร้างกลไกในการสร้างเสถียรภาพของราคาสินค้าเกษตรที่เป็นธรรม

๑๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ดวงใจ ๒/๒

๑.๑๒ ขยายบทบาทของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix-it Center) และสถาบันอาชีวศึกษาเพื่อให้คำแนะนำและถ่ายทอดความรู้ในการใช้ การดูแลรักษา และซ่อมบำรุงเครื่องมืออุปกรณ์การประกอบอาชีพ เครื่องใช้ในครัวเรือน รวมทั้งสร้างเครือข่ายศูนย์ฯ กับชุมชนและวิสาหกิจเพื่อให้เกิดการพัฒนานวัตกรรม ระบบรับรอง และตรวจสอบคุณภาพในขั้นต้นของสินค้าชุมชน

๑๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

เบญจมาภรณ์ ๓/๑

๑.๑๓ สร้างโอกาสให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัยอย่างทั่วถึง เช่น โครงการ “บ้านเอื้ออาทร” “บ้านพักสวัสดิการ” และ “ที่อยู่อาศัยของตนเองเป็นครั้งแรก” โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พื้นที่ซึ่งสามารถเดินทางเชื่อมระหว่างกรุงเทพมหานครและปริมณฑลด้วยระบบขนส่งมวลชนได้อย่างสะดวก

๑.๑๔ เร่งรัดการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เช่น การพัฒนาระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ๙ สาย รถไฟความเร็วสูง รถไฟทางคู่ รถไฟชานเมือง และรถไฟกึ่งปลาเชื่อมโยงจังหวัดที่ยังไม่มีรถไฟขนส่งผู้โดยสารและขนส่งสินค้า และการพัฒนาขีดความสามารถของท่าอากาศยานสากล เป็นต้น เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๑.๑๕ ดำเนินมาตรการลดผลกระทบจากราคาพลังงาน โดยเร่งรัดโครงการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนจากก๊าซธรรมชาติและผลผลิตทางการเกษตร เช่น แก๊สโซฮอลล์ ไบโอดีเซล รวมทั้งเร่งรัดมาตรการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดภาระการนำเข้าน้ำมันจากต่างประเทศ

๑.๑๖ พื้นความเชื่อมั่นด้านการลงทุนและส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทย โดยประกาศให้ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๒ เป็น “ปีแห่งการลงทุน” และ “ปีแห่งการท่องเที่ยวไทย”

๑.๑๗ วางระบบการถือครองที่ดินและกำหนดแนวเขตการใช้ที่ดินให้ทั่วถึงและเป็นธรรม โดยใช้ข้อมูลระบบภูมิสารสนเทศ ภายใต้กระบวนการที่ชุมชนมีส่วนร่วม เพื่อให้ประชาชนมีที่ดินทำกินและประกอบอาชีพอย่างทั่วถึงและพอเพียง

๑.๑๘ ขยายพื้นที่ชลประทานและเพิ่มประสิทธิภาพระบบชลประทาน โดยฟื้นฟูและขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำผิวดินและใต้ดิน โดยการดำเนินการก่อสร้างระบบชลประทานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เพื่อประโยชน์ในการปรับโครงสร้างภาคเกษตรกร การบรรเทาอุทกภัยและภัยแล้ง ทั้งในพื้นที่ชุมชนเมือง และพื้นที่เกษตรกรรม รวมทั้งระบบประปาที่ถูกละเลย เพื่อการอุปโภคและบริโภค

แก่ประชาชนให้ทั่วถึงทุกพื้นที่ เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายน้ำโดยพัฒนาระบบชลประทานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ชลประทานระบบท่อ

๑.๑๙ เร่งรัดมาตรการและโครงการเพื่อบรรเทาผลกระทบจากวิกฤติโลกร้อน โดยส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ธุรกิจเอกชน และชุมชน ให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะการปลูกและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ รวมทั้งสนับสนุนการใช้พลังงานทางเลือกจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในระดับครัวเรือน เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ในส่วนของนโยบายที่จะดำเนินการภายในช่วงระยะ ๔ ปีของรัฐบาลชุดนี้ รัฐบาลจะดำเนินนโยบายหลักในการบริหารประเทศซึ่งปรากฏตามนโยบายข้อที่ ๒ ถึงข้อที่ ๘ ดังต่อไปนี้

๒. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลให้ความสำคัญแก่การให้หลักประกันขั้นพื้นฐานของบริการสาธารณะของรัฐภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ การมีสภาพแวดล้อมที่นำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงในชีวิต และประชาชนมีความสุข โดยจะดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ นโยบายการศึกษา

๒.๑.๑ ยกระดับคุณภาพการศึกษาของคนไทยอย่างมีบูรณาการ และสอดคล้องกันตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาทั้งในและนอกระบบการศึกษา และสร้างระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๑.๒ พัฒนาหลักสูตร ปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพและคุณธรรมอย่างทั่วถึง ต่อเนื่อง และก้าวทันการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์

๑๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

เบญจมาภรณ์ ๓/๓

๒.๑.๓ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียน การสอน และการเรียนรู้อย่างจริงจัง จัดให้มีการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงอย่างกว้างขวาง พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อประกอบการเรียนการสอนในโรงเรียนอย่างทั่วถึง

๒.๑.๔ ดำเนินการให้บุคคลมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษา ๑๒ ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย รวมทั้งสนับสนุนผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรืออยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้ได้รับการศึกษา และเพิ่มโอกาสให้แก่เยาวชนในการศึกษาต่อ -----

ผ่านกองทุนให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต และเชื่อมโยงกับนโยบายการผลิตบัณฑิต เพื่อตอบสนองความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถของประเทศ รวมทั้งต่อยอดให้ทุนการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

๒.๑.๕ สนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาคการผลิตและบริการ และเร่งผลิตกำลังคนระดับอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพ เพื่อสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของประเทศในสาขาต่าง ๆ เช่น ปิโตรเคมี ซอฟต์แวร์ อาหาร สิ่งทอ บริการสุขภาพและการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการ เป็นต้น ด้วยความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการ สถาบันการศึกษา และสถาบันเฉพาะทาง ตลอดจนให้มีการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพตามมาตรฐานสากล

๒.๑.๖ ขยายบทบาทของระบบการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ผ่านองค์กรต่าง ๆ เช่น สำนักงานบริหารจัดการองค์ความรู้ ระบบห้องสมุดสมัยใหม่ หรืออุทยานการเรียนรู้ พิพิธภัณฑ์เพื่อการเรียนรู้แห่งชาติ ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ ศูนย์พัฒนาด้านกีฬา ดนตรี ศิลปะ ศูนย์บำบัดและพัฒนาศักยภาพของบุคคลออทิสติก เด็กสมาธิสั้น และผู้ด้อยโอกาสอื่น ๆ ศูนย์การเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ นโยบายแรงงาน

๒.๒.๑ เร่งฝึกอบรมและพัฒนาคนที่ทำงานแล้วและคนที่ถูกเลิกจ้าง เพื่อเพิ่มโอกาสการเข้าสู่ภาคการผลิตและบริการที่มีระดับเทคโนโลยีที่สูงขึ้น

๒.๒.๒ จัดให้มีระบบเตือนภัยและติดตามสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อการจ้างงาน การเลิกจ้างอันเนื่องจากการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ พร้อมทั้งจัดให้มีการจ้างงานใหม่โดยเร็ว

๒.๒.๓ ให้การคุ้มครองแรงงานตามมาตรฐานแรงงานไทย ซึ่งให้ความสำคัญแก่ความปลอดภัยในการทำงานและสวัสดิการแรงงาน พร้อมทั้งจัดระบบการคุ้มครองแก่แรงงานนอกระบบให้ครอบคลุมมากขึ้น

๑๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สายชล ๔/๒

๒.๓ นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน

๒.๓.๑ เพิ่มคุณภาพของระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าและให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้อย่างไม่เป็นอุปสรรค พร้อมทั้งปฏิรูประบบบริหารจัดการสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพทั่วถึงและครบวงจร ทั้งการรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสุขภาพ การป้องกันโรค และการส่งเสริมสุขภาพ

๒.๓.๒ จัดให้มีมาตรการลดปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพ และภาวะทุพโภชนาการที่นำไปสู่ความเจ็บป่วยเรื้อรัง เช่น โรคมะเร็ง หัวใจ เบาหวาน ความดันโลหิต และอุบัติเหตุจากการจราจร พร้อมทั้งนำมาตรการภาษีการบริโภคสินค้าที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพมาใช้กระตุ้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบุคคลให้ลด ละ และเลิก พฤติกรรมสุ่มเสี่ยงต่อสุขภาพ

๒.๓.๓ ดำเนินการระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคเชิงรุก เพื่อป้องกันปัญหาการป่วยและตายด้วยโรคอุบัติใหม่และระบาดซ้ำในคน พร้อมทั้งสร้างขีดความสามารถในการเฝ้าระวัง วินิจฉัย และดูแลรักษาพยาบาลอย่างเป็นระบบที่ประสาน เชื่อมโยงทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๒.๓.๔ เพิ่มแรงจูงใจและขยายงานอาสาสมัครสาธารณสุข เพื่อเป็นกำลังสำคัญให้ชุมชนในการดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ การดูแลผู้ป่วยในโรงพยาบาล และการเฝ้าระวังโรคในชุมชน รวมทั้งเชื่อมโยงการดำเนินงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๓.๕ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพและพลานามัยที่ดี รวมทั้งพัฒนาทักษะทางด้านกีฬา สุขความเป็นเลิศที่จะนำชื่อเสียงมาสู่ประเทศชาติ สร้างนิสัยรักกีฬาและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพื่อหลีกเลี่ยงการหมกมุ่นและมั่วสุมกับอบายมุขและยาเสพติด

๒.๔ นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

๒.๔.๑ อุปถัมภ์ คุ้มครอง และทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ เพื่อให้มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังให้ประชาชนเข้าใจและนำหลักธรรมของศาสนามาใช้ในการเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

๒.๔.๒ พัฒนาและสืบสานคุณค่าความหลากหลายของวัฒนธรรมไทย ทั้งที่เป็นวิถีชีวิต ประเพณี ค่านิยมที่ดีงาม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการดูแลรักษาแหล่งอุทยาน ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน พิพิธภัณฑสถานต่าง ๆ เพื่อการศึกษาเรียนรู้และใช้ประโยชน์ ในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตบนพื้นฐานความรู้และความเป็นไทย รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนา โบราณสถานให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมระดับโลก

๒.๔.๓ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและการนันทนาการ เพื่อส่งเสริมให้วัยรุ่นไทยเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้อง ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีคุณธรรม เอื้ออาทรต่อผู้อื่น และเกิดการเรียนรู้ศิลปะอย่างสร้างสรรค์ เข้าใจถึงคุณค่า ชาบซึ่ง ในความสุนทรีย์ของศิลปะ

๒.๔.๔ ขยายบทบาทสหภาพวัฒนธรรมทุกจังหวัดให้เป็นกลไกเฝ้าระวัง ทางวัฒนธรรมที่ครอบคลุมทั้งวิถีชีวิตและสื่อทุกประเภทที่มีผลกระทบต่อการเบี่ยงเบน ทางวัฒนธรรม และพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน พร้อมทั้งขจัดสื่อที่เป็นภัยต่อสังคม ขยายสื่อดีเพื่อนำไปสู่การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมอย่างเท่าทันสถานการณ์

๒.๕ นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม

๒.๕.๑ ประสานเชื่อมโยงการดำเนินงานและใช้ประโยชน์จากกองทุน ต่าง ๆ เช่น กองทุนผู้สูงอายุ กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ กองทุนพัฒนาชุมชน และกองทุนสนับสนุนการวิจัยเพื่อให้เป็นพลังร่วมในการสร้างสรรค์และพัฒนาสังคม และ ความมั่นคงของมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ

๒.๕.๒ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการพัฒนาให้มี ความรู้และจริยธรรม เริ่มตั้งแต่เด็กแรกเกิดและเยาวชนทุกช่วงวัย โดยให้ความสำคัญแก่ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ครอบครัวที่อบอุ่น และสถานศึกษาที่เอาใจใส่ดูแล เด็กอย่างใกล้ชิดด้วยการปลูกฝังความรู้ที่ทันโลกและคุณค่าที่ดีของวัฒนธรรมไทย สร้างความเข้าใจให้แก่พ่อแม่ถึงวิธีการดูแลบุตรที่ถูกต้องตามระดับการพัฒนาของสมอง

๒.๕.๓ สร้างหลักประกันความมั่นคงและศักดิ์ศรีของความเป็น มนุษย์ให้เด็ก สตรี และคนพิการที่ด้อยโอกาส โดยจะบริหารจัดการค้ำมนุษย์ให้หมด

สิ้นไป ขจัดการเลือกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิเด็ก สตรี และคนพิการในทุกรูปแบบ และอย่างเด็ดขาด รวมทั้งเสริมสร้างสวัสดิการทางสังคมแก่คนพิการและผู้ด้อยโอกาส อย่างเหมาะสม และส่งเสริมความรู้และอาชีพให้สตรีและคนพิการให้สามารถพึ่งพาตนเองได้

๒.๕.๔ เตรียมความพร้อมให้แก่สังคมผู้สูงอายุ โดยยึดหลักการ ให้ผู้สูงอายุเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นผู้สูงอายุที่มีสุขภาพดี ทั้งร่างกายและจิตใจ โดยสร้างหลักประกันด้านรายได้ และระบบการออม ในช่วงวัยทำงานที่เพียงพอสำหรับช่วงวัยชรา สร้างพฤติกรรมด้านสุขภาพที่เหมาะสมกับ ช่วงวัย สนับสนุนครอบครัวให้เข้มแข็งสามารถดูแลสมาชิกได้อย่างมีคุณภาพ ขยายฐาน การให้เบี้ยยังชีพแก่คนชราที่ไม่มีรายได้ และส่งเสริมการใช้ประสบการณ์ของผู้สูงอายุ ในกระบวนการพัฒนาประเทศโดยระบบคลังสมอง

๒.๕.๕ สร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ในสังคมเมือง โดยมีการวางผังเมือง อย่างเป็นระบบ ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยสาธารณะ และสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจัดให้มีบริการขั้นพื้นฐานอย่างเหมาะสม มีโรงเรียน ใกล้บ้าน มีการสื่อสารคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลจะบริหารจัดการเศรษฐกิจให้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องมีความสมดุลและเข้มแข็ง ทั้งในภาคเศรษฐกิจภายในประเทศ และต่างประเทศมีภูมิคุ้มกันต่อความเสี่ยงต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก ทั้งด้านการค้าและการลงทุน รวมทั้งการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มความสามารถ ในการแข่งขัน โดยวางโครงสร้างพื้นฐานด้านองค์ความรู้ มีระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริการ รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านอุตสาหกรรม การเกษตร ระบบบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการ พลังงาน และระบบโครงข่ายสารสนเทศและการสื่อสาร โดยจะดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ นโยบายด้านการเงินการคลัง

๓.๑.๑ ดำเนินนโยบายการเงินเพื่อสนับสนุนการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพ โดยดูแลเงินเพื่อและค่าเงินบาทให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและกลไกตลาด ส่งเสริมประสิทธิภาพและความมั่นคงของภาคการเงินในประเทศ และส่งเสริมศักยภาพในการบริหารความเสี่ยงของภาคเอกชน

๓.๑.๒ รักษาวินัยการคลังเพื่อให้เกิดความยั่งยืนทางการคลังในระยะยาว ซึ่งครอบคลุมถึงเงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ งบประมาณของท้องถิ่น ฐานะการเงินของรัฐวิสาหกิจและสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ ปฏิรูประบบงบประมาณแผ่นดินทั้งระบบให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศอย่างบูรณาการ ปรับปรุงระบบภาษีและการจัดเก็บภาษีให้มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และเพียงพอกับรายจ่ายเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต

๓.๑.๓ ส่งเสริมให้มีระบบการออมระยะยาว เพื่อให้มีเงินออมเพียงพอกับการดำรงชีพในยามชรา รวมทั้งเป็นการสร้างฐานเงินออมเพื่อระดมทุนของประเทศในอนาคต

๓.๑.๔ วางระบบการดูแลและส่งเสริมการเคลื่อนย้ายเงินทุนทั้งระยะสั้นและระยะยาวให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ส่งเสริมการลงทุนของไทยในต่างประเทศ ทั้งการลงทุนของผู้ประกอบการและนักลงทุนที่เป็นสถาบัน และดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ โดยให้สอดคล้องกับขีดความสามารถในการแข่งขัน เป้าหมายการส่งเสริมศักยภาพของสาขาการผลิตที่จำเป็น และเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

๓.๑.๕ ปรับปรุงประสิทธิภาพของตลาดทุนให้ทัดเทียมกับตลาดหลักในภูมิภาคและตลาดโลกทั้งด้านธรรมาภิบาล ราคา และคุณภาพ โดยให้ความสำคัญแก่การปรับปรุงมาตรการสิ่งจูงใจเพื่อสนับสนุนการออมของประเทศ การเพิ่มบทบาทของตลาดทุนและตลาดตราสารหนี้ในการเป็นแหล่งทุนสำหรับการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ และการจัดให้มีกลไกเพื่อกำกับดูแลการพัฒนาตลาดทุนให้ประสานสอดคล้องกับการพัฒนาตลาดเงิน

๒๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทวีไป)

วันทนา ๖/๒

๓.๑.๖ พัฒนารัฐวิสาหกิจให้สามารถเป็นกลไกสนับสนุนการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์การพัฒนาและการลงทุนของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างฐานรายได้ และมูลค่าให้แก่ทรัพย์สินของรัฐ มีการบริหารงานอย่างมืออาชีพ ตลอดจนกำกับดูแล การบริหารจัดการรัฐวิสาหกิจภายใต้หลักธรรมาภิบาล ทั้งการจัดทำและแยกบัญชีเชิงสังคม ความโปร่งใส และการวัดประสิทธิภาพของการทำงานในมาตรฐานไม่น้อยกว่าเกณฑ์ ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวมทั้งเร่งฟื้นฟูรัฐวิสาหกิจที่มีปัญหาฐานะการเงิน

๓.๒ นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

๓.๒.๑ ภาคเกษตร

๓.๒.๑.๑ เร่งปรับโครงสร้างการผลิตทางการเกษตรให้ สอดคล้องกับโอกาสทางการตลาดและการเปลี่ยนแปลงรสนิยมของผู้บริโภค ทั้งที่เป็น ตลาดเดิมและตลาดใหม่ โดยกำหนดยุทธศาสตร์ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิต อาหารของโลก เน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของการทำประมง ปศุสัตว์ และพืช เศรษฐกิจหลักของประเทศให้ครบวงจร รวมทั้งสนับสนุนการผลิตพืชพลังงาน เช่น ปาล์มน้ำมัน อ้อย มันสำปะหลัง เพื่อสนับสนุนนโยบายพลังงานทดแทน และสนับสนุน การผลิตสินค้าใหม่ที่มีโอกาสทางการตลาด เช่น พืชเส้นใย และสมุนไพร เป็นต้น

๓.๒.๑.๒ ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้าเกษตร โดยการ แปรรูปที่ได้คุณภาพและมาตรฐานสากลเพื่อเชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตร โดยการ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรและอาหาร ความปลอดภัย อาหารตามมาตรฐานสากล รวมทั้งให้มีระบบป้องกันและควบคุมการระบาดของโรค ตลอดจน สนับสนุนการแปรรูปสินค้าเกษตรในชุมชน

๓.๒.๑.๓ เร่งรัดการเจรจาข้อตกลงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสินค้าการเกษตรและอาหาร เพื่อป้องกันมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี และพัฒนาโครงข่ายระบบการขนส่งสินค้าเกษตรทั้งในพื้นที่ชนบทและเมือง เพื่อขยายตลาดของสินค้าเกษตรและอาหารสู่ตลาดโลก

๓.๒.๑.๔ ส่งเสริมการทำกรเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ ในระดับชุมชนตามแนวพระราชดำริ เพื่อให้ครัวเรือนเกษตรกรมีความมั่นคงทางด้านอาหาร ส่งเสริมการขยายกระบวนการเรียนรู้ระบบเกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน วนเกษตร โครงการอาหารกลางวัน และธนาคารโคกระบือตามแนวพระราชดำริ โดยเกษตรกรและชุมชนเป็นผู้กำหนดทิศทางและแนวทางด้วยตนเอง

๓.๒.๑.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรทั้งในด้าน การรวมกลุ่มสหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน ตลอดจนสภาเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรมีส่วนร่วม ในการวางแผนพัฒนาการเกษตรและพัฒนาความสามารถในการแข่งขันด้วยตนเอง

๓.๒.๒ ภาคอุตสาหกรรม

๓.๒.๒.๑ พัฒนาประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งสร้างมูลค่าให้กับสินค้าอุตสาหกรรม ด้วยการยกระดับความสามารถ ทักษะแรงงาน การบริหารจัดการของผู้ประกอบการ และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ปรับปรุงประสิทธิภาพ เครื่องจักร ระบบบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการภายในกลุ่มอุตสาหกรรมบนพื้นฐาน ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา

๓.๒.๒.๒ พัฒนาและขับเคลื่อนอุตสาหกรรมที่ประเทศไทย มีศักยภาพสูงและมีความได้เปรียบ เช่น อาหาร เหล็ก ยานยนต์ ปิโตรเคมี พลังงาน และ อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ให้เป็นฐานการผลิตในระดับภูมิภาคและระดับโลกด้วยการส่งเสริม การลงทุนหรือให้สิทธิพิเศษกับอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ รวมทั้งจัดหาและพัฒนาพื้นที่ และโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะ ๒๐ ปี ข้างหน้าโดยคำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่

๒๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ราชันีพร ๗/๒

๓.๒.๒.๓ สร้างสินค้าที่มีคุณภาพและมาตรฐานเพื่อเพิ่มมูลค่าและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาให้แก่สินค้าที่ผลิตในประเทศไทย โดยสนับสนุนการพัฒนาทักษะฝีมือผสมผสานกับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น กลุ่มสินค้าแฟชั่น อัญมณี และเครื่องประดับ และสินค้าอื่น ๆ พร้อมทั้งใช้มาตรการด้านการตลาดและสร้างตราสัญลักษณ์สินค้าของไทยให้เป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๓.๒.๒.๔ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งเพื่อเป็นฐานการผลิตของระบบเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าและศักยภาพในการแข่งขัน ด้วยการสนับสนุนด้านองค์ความรู้และนวัตกรรม รวมถึงการสร้างธรรมาภิบาลในการประกอบการและความรับผิดชอบต่อสังคม

๓.๒.๒.๕ ส่งเสริมและขยายบทบาทศูนย์บ่มเพาะสำหรับผู้ประกอบการที่มุ่งสร้างสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ออกแบบให้มีความเหมาะสมตามศักยภาพในพื้นที่ต่าง ๆ พร้อมทั้งสร้างศูนย์พัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์

๓.๒.๒.๖ จัดตั้งกองทุนพัฒนาความสามารถในการแข่งขันและการลงทุนเพื่อกระตุ้นอุตสาหกรรมให้มีการปรับตัว และสนับสนุนการลงทุนของอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูงและใช้พลังงานน้อย รวมทั้งขยายบทบาทของกองทุนที่มีอยู่ในปัจจุบันให้สามารถสนับสนุนการปรับโครงสร้างของภาคอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒.๓ ภาคการท่องเที่ยวและบริการ

๓.๒.๓.๑ เร่งสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว โดยฟื้นฟูพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยวให้ยั่งยืน และสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ สามารถเชื่อมโยงธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชน

๒๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ราชินีพร ๗/๓

รวมถึงการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ควบคู่กับการส่งเสริมตลาดนักท่องเที่ยว
คุณภาพ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้ดูแลรักษาสุขภาพ กลุ่มประชุมและแสดงสินค้า -----

- ๘/๑

๒๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สุทธาทิพ ๘/๑

และกลุ่มที่มีความสนใจด้านระบบนิเวศ วัฒนธรรมท้องถิ่น แหล่งประวัติศาสตร์ และโบราณสถาน เป็นต้น และดูแลให้นักท่องเที่ยวปลอดภัยจากอาชญากรรม การฉ้อฉล และอุบัติเหตุที่เกิดจากความบกพร่องของผู้ประกอบการ

๓.๒.๓.๒ พัฒนาธุรกิจบริการที่มีศักยภาพเพื่อสร้างโอกาส การขยายฐานการผลิตและการตลาดในระดับภูมิภาค เช่น ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจการ ประชุมและการแสดงสินค้า การศึกษานานาชาติ การก่อสร้าง ธุรกิจภาพยนตร์ และธุรกิจ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและนันทนาการ เป็นต้น โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนา ความเข้มแข็งของผู้ประกอบการ การเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุน มาตรฐานธุรกิจ และการพัฒนาบุคลากรให้พร้อมรับการขยายตัวของธุรกิจและการส่งเสริมด้านการตลาด

๓.๒.๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือของกลุ่ม อุตสาหกรรมการค้าและบริการที่เน้นความสำคัญของศักยภาพพื้นที่และเอกลักษณ์ ทางด้านวัฒนธรรม รวมทั้งความสามารถทางด้านบุคลากรเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ เช่น ธุรกิจบริการด้านสุขภาพและการแพทย์ที่เชื่อมโยงกับการวิจัยและพัฒนา อุตสาหกรรมยาและเวชภัณฑ์

๓.๒.๔ การตลาด การค้า และการลงทุน

๓.๒.๔.๑ ส่งเสริมนโยบายการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ป้องกันการผูกขาดตัดตอนและคุ้มครองผู้บริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้าง ความมั่นใจให้กับผู้ประกอบการในด้านการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๓.๒.๔.๒ ดำเนินการตลาดเชิงรุก เพื่อรักษาตลาดเดิมและ สร้างตลาดใหม่ เพื่อลดการพึ่งพาการส่งออกไปตลาดหลัก โดยส่งเสริมการส่งออก ในตลาดใหม่ได้แก่ จีน อินเดีย ตะวันออกกลาง แอฟริกา และยุโรปตะวันออก พร้อมทั้ง รักษาส่วนแบ่งในตลาดหลักไม่ให้ลดลง โดยมุ่งเน้นการส่งออกสินค้าที่มีอัตราการขยายตัว สูงในตลาดใหม่

๓.๒.๔.๓ ขยายความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจเพื่อผลประโยชน์ ทางการค้าภายใต้กรอบความร่วมมือและข้อตกลงทางด้านการค้าในระบบพหุภาคี

๒๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สุทธาทิพ ๘/๒

และทวิภาคี เพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการขยายตลาดการค้าระหว่างประเทศและการค้าชายแดน

๓.๒.๔.๔ ทบทวนการจัดตั้งสำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ และปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการด้านการค้าของประเทศให้เป็นไปอย่างบูรณาการ โดยเชื่อมโยงกลไกในระดับนโยบายและหน่วยงานปฏิบัติที่มีภารกิจเกี่ยวข้อง เพื่ออำนวยความสะดวกและลดขั้นตอนให้แก่ธุรกิจภาคเอกชนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของตลาดโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

๓.๒.๔.๕ สนับสนุนการลงทุนในต่างประเทศในสาขาที่ผู้ประกอบการไทยมีศักยภาพ ทั้งในการลงทุนตั้งโรงงานผลิตสินค้า การทำสัญญาสินค้าเกษตรตามข้อตกลง การเปิดสาขา การหาตัวแทนและหุ้นส่วนในต่างประเทศเพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจไทยในต่างประเทศ

๓.๒.๔.๖ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการค้า การลงทุน เพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีและสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนทั้งในประเทศและจากต่างประเทศ

๓.๓ นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน และระบบบริหารจัดการขนส่งมวลชน
สินค้าและบริการ

๓.๓.๑ พัฒนาบริการโครงสร้างพื้นฐานให้กระจายไปสู่ภูมิภาค อย่างทั่วถึงและเพียงพอ โดยเฉพาะการจัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ทั้งนี้เพื่อการอุปโภคบริโภค บริการสื่อสารโทรคมนาคมและที่อยู่อาศัยเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

๓.๓.๒ พัฒนาระบบคมนาคมขนส่งและเชื่อมโยงโครงข่ายการบริหารจัดการขนส่งมวลชนสินค้าและบริการ ทั้งพื้นที่ชนบท เมือง และระหว่าง

๒๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สุทธาทิพ ๘/๓

ประเทศ โดยให้ความสำคัญแก่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการขนส่งระบบรางให้
เชื่อมโยงการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ เพื่อลดต้นทุนสินค้าและบริการเพื่อการส่งออก

- ๙/๑

๒๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทวีไป)

สตีมา ๙/๑

๓.๓.๓ พัฒนาการขนส่งทางน้ำและกิจกรรมพาณิชยนาวี ทั้งภายในและระหว่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาท่าเรือน้ำลึกบริเวณพื้นที่ภาคใต้ พัฒนาท่าเรือชุมชนและกองเรือไทยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดการใช้พลังงานในภาคขนส่ง เชื่อมโยงประตูการค้าใหม่และสนับสนุนการท่องเที่ยว

๓.๓.๔ พัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ท่าอากาศยานภูมิภาคและอุตสาหกรรมการบินของไทย เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการบินการท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าทางอากาศชั้นนำของเอเชียและโลก

๓.๔ นโยบายพลังงาน

๓.๔.๑ สร้างความมั่นคงทางด้านพลังงาน ด้วยการจัดหาพลังงานให้เพียงพอต่อการพัฒนาประเทศเพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชน โดยเร่งรัดให้มีการลงทุนสำรวจและพัฒนาพลังงานทั้งจากในประเทศ เขตพื้นที่พัฒนาร่วมและจากประเทศเพื่อนบ้านให้เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือด้านพลังงานกับต่างประเทศ

๓.๔.๒ ส่งเสริมให้มีการกำกับดูแลกิจการพลังงานให้มีราคาพลังงานที่เหมาะสม เป็นธรรม และก่อให้เกิดการแข่งขันลงทุนในธุรกิจพลังงาน โดยมีมาตรฐานคุณภาพการให้บริการและความปลอดภัยที่ดี

๓.๔.๓ พัฒนาและวิจัยพลังงานทดแทนทุกรูปแบบเพื่อเป็นทางเลือกแก่ประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมในการตัดสินใจพัฒนาพลังงานทางเลือกอื่น ๆ ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและพลังงานที่สอดคล้องกับท้องถิ่น

๓.๔.๔ ส่งเสริมการอนุรักษ์และประหยัดพลังงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในภาคการผลิต ภาคบริการ และภาคประชาชน โดยมีมาตรการจูงใจที่เหมาะสม

๒๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สตีมา ๙/๒

๓.๔.๕ ส่งเสริมการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ และใช้พลังงานควบคู่ไปกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมกลไกการพัฒนาพลังงานที่สะอาด รวมทั้งให้ความสำคัญกับการจัดการก๊าซเรือนกระจกเพื่อช่วยบรรเทาสภาวะโลกร้อน

๓.๕ นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ

๓.๕.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น โครงข่ายสื่อสารความเร็วสูงให้ทั่วถึง เพียงพอ ในราคาที่เหมาะสม เป็นธรรมและแข่งขันได้ เพื่อเป็นโครงข่ายหลักสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญา ช่วยลดความเหลื่อมล้ำระหว่างเขตเมืองและชนบท และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ

๓.๕.๒ พัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ฮาร์ดแวร์ และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องด้านบริการความรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และจัดให้มีกลไกสนับสนุนแหล่งทุนสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพได้มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในภูมิภาค

๓.๕.๓ สนับสนุนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาระบบบริหารจัดการและบริการภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ การเชื่อมโยงข้อมูลการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการ การเตือนภัยและความมั่นคงของรัฐ บริการการศึกษาและการสาธารณสุข ตลอดจนการพัฒนาระบบภูมิสารสนเทศและเทคโนโลยีอวกาศเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ ๔. นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลให้ความสำคัญแก่บทบาทของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการสร้างความสุขของประชาชนและสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยให้ความสำคัญแก่การบริหารจัดการอย่างบูรณาการระหว่างมิติของเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเพิ่มการมีบทบาทร่วมของประชาชนและชุมชนโดยจะดำเนินการ ดังนี้

๓๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สถิติมา ๙/๓

๔.๑ อนุรักษ์ พัฒนา และใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ
อย่างยั่งยืนให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยให้ความสำคัญแก่การใช้ภูมิปัญญาและ
วัฒนธรรมท้องถิ่น -----

- ๑๐/๑

๓๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พัชรี ๑๐/๑

ตลอดจนความปลอดภัยทางชีวภาพเพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหารและสุขภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มสู่เศรษฐกิจระดับประเทศและสากลในระยะต่อไป

๔.๒ เร่งรัดการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ให้มีความสมดุลของการใช้ประโยชน์ การถือครอง และการอนุรักษ์ฐานทรัพยากรที่ดิน ป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และทรัพยากรธรณี โดยการใช้ระบบภูมิสารสนเทศควบคู่กับการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนกฎระเบียบเกี่ยวข้ออย่างเคร่งครัด โดยเร่งรัดปราบปรามการทำลายป่า สัตว์ป่า และทรัพยากรธรรมชาติอย่างจริงจัง รวมทั้งการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการพัฒนาประเทศและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

๔.๓ อนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ โดยการยุติการเผาไร่และทำลายหน้าดิน การลดการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตร รวมทั้งการฟื้นฟูดินและป้องกันการชะล้างทำลายดิน โดยการปลูกหญ้าแฝกตามแนวพระราชดำริ รวมทั้งมีการกระจายและจัดการกรรมสิทธิ์ที่ดินอย่างเป็นธรรม อนุรักษ์และป้องกันรักษาป่าที่สมบูรณ์ สนับสนุนให้มีการปลูกและฟื้นฟูป่าตามแนวพระราชดำริ สนับสนุนการจัดการป่าชุมชน และส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจในพื้นที่ที่เหมาะสมตามหลักวิชาการ และการสนับสนุนบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการน้ำ เช่น การทำฝายต้นน้ำลำธารหรือฝายชะลอน้ำตามแนวพระราชดำริ

๔.๔ จัดให้มีมาตรการป้องกันและพัฒนาระบบข้อมูลและเตือนภัยจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น อุทกภัย ภัยแล้ง ธรณีพิบัติ และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและดำเนินมาตรการลดผลกระทบและความเดือดร้อนของประชาชนจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๔.๕ เร่งรัดการควบคุมมลพิษทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย กลิ่น และเสียงที่เกิดจากการผลิตและบริโภค โดยเฉพาะเร่งรัดการสร้างระบบบำบัดน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากสังคม

๓๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๑๐/๒

เมืองและการผลิตในภาคเกษตรและอุตสาหกรรม การจัดทำระบบการกำจัดขยะโดยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำจัดขยะและบำบัดน้ำเสีย

๔.๖ ส่งเสริมให้ภาครัฐและภาคเอกชนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม การผลิตวัสดุที่สามารถย่อยสลายได้ การหมุนเวียนการใช้วัตถุดิบและเทคโนโลยีที่สะอาด และการใช้หลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายเพื่อกระตุ้นให้เกิดการลดการก่อมลพิษและลดภาระของสังคมตามธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

๔.๗ ส่งเสริมการสร้างความตระหนักทางด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการดำเนินกิจกรรมและการปรับปรุงพฤติกรรมการผลิตและการบริโภค เพื่อบรรเทาผลจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ตลอดจนสนับสนุนการดำเนินการตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่จะนำมาสู่การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕. นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในฐานะที่เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และการยกระดับคุณภาพชีวิตโดยรัฐบาลจะดำเนินการดังนี้

๕.๑ ส่งเสริมการนำงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ควบคู่กับการพัฒนาระบบวิจัยและพัฒนาเชิงนวัตกรรมที่มีอยู่ให้สนองความต้องการของภาคการผลิตและบริการ โดยให้ความสำคัญแก่การเชื่อมโยงระหว่างภาคเอกชน สถาบันวิจัยและมหาวิทยาลัย ตลอดจนพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจซึ่งจะนำไปสู่การวิจัยและพัฒนาต่อยอดและมีการใช้ประโยชน์องค์ความรู้และเทคโนโลยีในเชิงพาณิชย์

๓๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พัชรี ๑๐/๓

๕.๒ เสริมสร้างความรู้ ความคิดของประชาชนทางด้านวิทยาศาสตร์
พร้อมทั้งเร่งผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและ
คุณธรรมให้สอดคล้องกับการเจริญเติบโตของภาคการผลิตและบริการ ตลอดจนพัฒนา
เส้นทางอาชีพเพื่อรักษามูลค่าด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไว้ในระบบ -----

- ๑๑/๑

รวมทั้งจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถดึงดูดบุคลากรที่มีความรู้ชั้นสูงจากต่างประเทศเพื่อให้เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้แก่บุคลากรไทย

๕.๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอกับความต้องการ และสนับสนุนการสร้างทรัพย์สินทางปัญญาของคนไทยเพื่อป้องกันมิให้ไทยถูกเอาเปรียบทางเทคโนโลยีจากต่างประเทศ โดยพัฒนาระบบการจัดการทรัพย์สินทางปัญญาให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบรับรองมาตรฐานให้ทันสมัย รวมทั้งพัฒนาศูนย์บ่มเพาะธุรกิจที่ใช้เทคโนโลยี อุทยานวิทยาศาสตร์ และศูนย์แห่งความเป็นเลิศในสาขาเทคโนโลยีที่สำคัญ

๕.๔ ปรับปรุงระบบการวิจัยของประเทศให้สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยพัฒนามาตรการจูงใจ และกฎหมายให้เอื้อต่อการลงทุนวิจัยและพัฒนาของภาคธุรกิจเอกชน และส่งเสริมการลงทุนจัดหาเทคโนโลยีที่เหมาะสมและมีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์จากต่างประเทศมาใช้ประโยชน์

๖. นโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลจะดำเนินนโยบายต่างประเทศเพื่อตอบสนองผลประโยชน์สูงสุดของประเทศและประชาชน โดยจะดำเนินบทบาทเชิงรุกในการส่งเสริมความร่วมมือ และขยายความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศทั้งด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และยึดมั่นในพันธกรณีที่มีอยู่ กับต่างประเทศตามสนธิสัญญาและความตกลงต่าง ๆ ที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเคารพกฎหมายระหว่างประเทศ รวมทั้งกฎบัตรสหประชาชาติและปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน พร้อมกับการสร้างภูมิคุ้มกันและพัฒนาเศรษฐกิจไทยทุกสาขาให้ได้รับประโยชน์จากความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และสานต่อนโยบายทีมประเทศไทย (Team Thailand) เพื่อให้การดำเนินงานด้านต่างประเทศมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีเอกภาพ โดยจะดำเนินการ ดังนี้

๓๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

บุศยรินทร์ ๑๑/๒

๖.๑ ส่งเสริมและพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน โดยส่งเสริมความร่วมมือทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชน และสื่อมวลชน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีและความใกล้ชิดระหว่างกัน อันจะนำไปสู่การขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การส่งเสริมการท่องเที่ยว การขยายการคมนาคมขนส่ง และความร่วมมือด้านอื่น ๆ ภายใต้กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาค เช่น ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) แผนงานความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) แผนงานความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT) และความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) เป็นต้น

๖.๒ ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศในเอเชีย กรอบความร่วมมือเอเชีย และเพิ่มบทบาทในการสร้างความแข็งแกร่งของอาเซียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการจัดตั้งประชาคมอาเซียน และผลักดันบทบาทอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศในวาระที่ไทยเป็นประธานอาเซียน

๖.๓ มีบทบาทที่สร้างสรรค์ในองค์การระหว่างประเทศ โดยเฉพาะเวทีสหประชาชาติและองค์การระดับภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อรักษาสันติภาพ ความมั่นคง ส่งเสริมกระบวนการประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน มนุษยธรรม ตลอดจนร่วมมือในการแก้ไขประเด็นปัญหาข้ามชาติทุกด้านที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของมนุษย์

๖.๔ กระชับความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์กับประเทศและกลุ่มประเทศที่มีบทบาทสำคัญของโลก จัดทำข้อตกลงการค้าเสรีในกรอบพหุภาคีและกับประเทศต่าง ๆ เพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศโดยรวม สร้างกลไกเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการให้สามารถปรับตัวรับผลกระทบและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความตกลงการค้าเสรี

๖.๕ ดำเนินงานเชิงรุกทางการทูตเพื่อประชาชน วัฒนธรรม และการศึกษา ตลอดจนการแลกเปลี่ยนในระดับประชาชนกับนานาประเทศ พร้อมทั้งส่งเสริมความร่วมมือ

๓๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

บุศยรินทร์ ๑๑/๓

ทางวิชาการกับประเทศกำลังพัฒนา และสานต่อความร่วมมืออย่างใกล้ชิดเพื่อความเข้าใจ
อันดีกับองค์กรทางศาสนาอื่น ๆ

- ๑๒/๑

๓๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๑๒/๑

๖.๖ ค้ำครองผลประโยชน์ของคนไทย และดูแลคนไทยและแรงงานไทย ในต่างประเทศ โดยเฉพาะคนไทยที่ประกอบอาชีพและมีถิ่นฐานในต่างประเทศ ส่งเสริม บทบาทของชุมชนชาวไทยในการรักษาเอกลักษณ์และความเป็นไทย

๗. นโยบายความมั่นคงของรัฐ

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลจะรักษาความมั่นคงของประเทศ สถาบันพระมหากษัตริย์ และระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และสร้างความสามัคคีของคนในชาติ เตรียมความพร้อมในการเผชิญภัยคุกคาม ทุกรูปแบบ ทั้งภัยธรรมชาติ และความขัดแย้งที่อาจส่งผลกระทบต่อประเทศไทย แก้ไข ความขัดแย้งในพื้นที่สามจังหวัดภาคใต้และสร้างการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขสามัคคี สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชนในทุกพื้นที่ของประเทศ และต่อต้าน ภัยสังคมในทุกรูปแบบ โดยจะดำเนินการ ดังนี้

๗.๑ เติบโตทุนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ ดำรงรักษาไว้ ซึ่งพระบรมเดชาานุภาพแห่งพระมหากษัตริย์มิให้ผู้ใดล่วงละเมิดได้ รวมทั้งเสริมสร้าง จิตสำนึกประชาชนในชาติให้มีความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ตลอดจน สร้างบรรยากาศให้เกิดความรัก ความสามัคคี และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขของคน ในชาติ

๗.๒ เสริมสร้างระบบป้องกันประเทศให้มีความมั่นคง มีศักยภาพในการ รักษาเอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ และผลประโยชน์ของชาติ โดยมุ่ง พัฒนาความทันสมัยของอาวุธยุทโธปกรณ์ และเตรียมความพร้อมของกำลังพลในกองทัพ ตลอดจนการฝึกกำลังประชาชนให้มีส่วนร่วมในการรักษาความมั่นคงของประเทศ พร้อมทั้งให้การสนับสนุนภารกิจในการพัฒนาประเทศและการรักษาสันติภาพภายใต้ กรอบกติกาของสหประชาชาติ

๗.๓ เร่งพัฒนาระบบการจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ยังไม่มีสถานะที่ชัดเจน เน้นการบังคับใช้

๓๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๑๒/๒

กฎหมายอย่างเข้มงวดกับขบวนการลักลอบเข้าเมืองที่ผู้มีอิทธิพลให้การสนับสนุน เพื่อลดขนาดและผลกระทบของปัญหาความมั่นคงระยะยาวให้เหลือน้อยที่สุด ควบคู่ไปกับการจัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลที่ไม่มีสถานภาพที่ชัดเจน ภายใต้ความสมดุลระหว่างการรักษาความมั่นคงของชาติกับการดูแลสิทธิขั้นพื้นฐาน

๗.๔ พัฒนาและเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการ ป้องกันและแก้ไขปัญหการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ รวมทั้งมุ่งพัฒนาระบบ บริหารจัดการพื้นที่ชายแดนให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความมั่นคง ตลอดจนการดำเนินการอย่างจริงจังเพื่อการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล และเร่ง ขจัดเงื่อนไขความไม่เข้าใจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์และพัฒนา ความร่วมมือระหว่างกันทั้งด้านเศรษฐกิจและด้านความมั่นคง

๗.๕ ปฏิรูประบบข่าวกรองให้เกิดประโยชน์ต่อการรักษาความมั่นคง และการเสริมสร้างผลประโยชน์ของชาติ โดยจัดระบบบูรณาการความร่วมมือระหว่าง หน่วยงานพลเรือน ตำรวจ ทหาร และให้ความสำคัญแก่ข้อมูลเชิงลึกด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาของชาติได้อย่างแท้จริง

๗.๖ พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ โดยเน้นการบริหารวิกฤติการณ์ ทั้งที่เกิดจากภัยธรรมชาติและภัยที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยมุ่งระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วน ให้สามารถดำเนินงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกัน แก้ไข บรรเทา และฟื้นฟู ความเสียหายของชาติที่เกิดจากภัยต่าง ๆ

๘. นโยบายการบริหารจัดการที่ดี

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ รัฐบาลจะพัฒนาและปรับปรุงระบบการบริหารงาน ภาครัฐเพื่อให้ส่วนราชการมีความพร้อมและกำลังคนที่มีขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล มีความคุ้มค่า และเกิดความเป็นธรรมในการให้บริการสาธารณะ และจะปรับปรุง กฎหมายและการยุติธรรม สนับสนุนการพัฒนาการเมือง และการมีส่วนร่วมของ

๓๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กมธมาศ ๑๒/๓

ประชาชนในการดำเนินนโยบายสาธารณะ เพื่อให้เกิดการบริหารราชการแผ่นดินที่ดี
โดยจะดำเนินการดังต่อไปนี้ -----

- ๑๓/๑

๘.๑ ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน

๘.๑.๑ ปรับปรุงการให้บริการประชาชน ด้วยการสร้างนวัตกรรม และนำเทคโนโลยีทันสมัยใหม่ ๆ มาใช้ในการให้บริการรูปแบบต่าง ๆ เพื่อลดภาระ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

๘.๑.๒ พัฒนาระบบและกำหนดมาตรการเพื่อดึงดูดผู้มีความรู้ ความสามารถเข้ามารับราชการด้วยการปรับปรุงระบบค่าตอบแทนและสิ่งจูงใจ ให้เทียบเคียงหรือแข่งขันได้ในตลาดแรงงาน เพื่อให้ระบบราชการเป็นนายจ้างอันเป็นที่หมายปองของผู้สมัครงานรวมทั้งสนับสนุนให้มีการเคลื่อนย้ายถ่ายโอนกำลังพล ทั้งภายในระบบราชการและระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับภาคส่วนอื่น ๆ

๘.๑.๓ พัฒนาระบบงานและสมรรถนะของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ ของรัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการและการ ส่งมอบบริการสาธารณะ โดยจะเน้นการพัฒนาข้าราชการในตำแหน่งที่มีความสำคัญต่อ ยุทธศาสตร์ การพัฒนาประเทศ และสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระบบราชการ รวมทั้ง จะวางมาตรการสำหรับประเมินผลการปฏิบัติงาน และจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ตามผลงานเพื่อให้เกิดขวัญกำลังใจและแรงจูงใจในการพัฒนาผลงาน

๘.๑.๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ดีขึ้น เพื่อให้สามารถดำรงชีพอย่างมีศักดิ์ศรี โดยการเพิ่มเงินเดือน ค่าตอบแทน และสวัสดิการให้เหมาะสมกับสภาพการทำงาน และสถานการณ์ค่าครองชีพ ที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งปรับปรุงสวัสดิการการทำงานและภาระหนี้สิน เพื่อให้ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐมีความสมดุลระหว่างการทำงานกับชีวิตส่วนตัว

๘.๑.๕ เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ และพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ พร้อมทั้งป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างจริงจัง เพื่อให้ภาคราชการเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจแก่ประชาชน

๘.๑.๖ ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างจริงจัง โดยสร้างดุลยภาพระหว่างการกำกับดูแลและความเป็นอิสระของท้องถิ่น โดยไม่กระทบความสามารถในการตัดสินใจดำเนินงานตามความต้องการของท้องถิ่น สร้างความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ตลอดจนพึ่งพาตนเองด้วยฐานรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองได้มากขึ้น

๘.๑.๗ สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น โดยคำนึงถึงความจำเป็นและความเหมาะสมตามศักยภาพของท้องถิ่น รวมทั้งความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ตลอดจนขยายการให้บริการที่ครอบคลุมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเชื่อมโยงและบูรณาการกับแผนชุมชนและแผนระดับต่าง ๆ ในพื้นที่

๘.๑.๘ เร่งรัด ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจของราชการส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการจัดสรรรายได้ให้ท้องถิ่นแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม

๘.๑.๙ สนับสนุนระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการของผู้ว่าราชการจังหวัดผ่านกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และการจัดทำงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดวางยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพและทิศทางการพัฒนาพื้นที่ในอนาคตที่สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ศักยภาพของพื้นที่และความต้องการของประชาชน

๘.๒ กฎหมายและการยุติธรรม

๘.๒.๑ ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับใช้กฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรมและทั่วถึง และส่งเสริมการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่มีผลกระทบต่อประชาชน และภาคธุรกิจ รวมถึงส่งเสริมเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองสิทธิ

๔๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พระราชกรณ ๑๓/๓

และเสรีภาพของประชาชน และสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย
แก่ประชาชน

- ๑๔/๑

พื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นอกจากนี้เพื่อให้รัฐบาลสามารถบริหารราชการแผ่นดินได้ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และดำเนินนโยบายจนบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ได้ รัฐบาลจะดำเนินการปรับปรุงหรือกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ พัฒนาระบบการบริหารจัดการ เสนอร่างกฎหมาย ตลอดจนดำเนินการทุกประการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพ และสามารถบรรลุผลในทางปฏิบัติเพื่อประโยชน์แก่การพัฒนาประเทศ โดยถือเป็นนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลนี้ด้วย

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ การกำหนดนโยบายบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีตามที่กล่าวมาได้วางอยู่บนพื้นฐานข้อมูลตามความเป็นจริงของประเทศ และความต่อเนื่องกับเหตุการณ์ที่ผ่านมา ตลอดจนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมใหม่ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อการแถลงนโยบายนี้เสร็จสิ้นแล้วรัฐบาลจะได้เร่งดำเนินการให้เป็นรูปธรรม โดยจัดทำรายละเอียดของแผนปฏิบัติการ ประกอบด้วยแผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการต่าง ๆ และแผนการตรากฎหมาย ที่จะใช้เป็นคู่มือและแนวทางการทำงานต่อไป

อนึ่ง รัฐบาลขอเรียนว่า รัฐบาลนี้ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยถือว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเป็นรากฐานสำคัญในการวางระบบการบริหารประเทศให้เกิดความมั่นคงและสร้างเสริมหลักประชาธิปไตยที่ถูกต้องและเหมาะสมเป็นที่ยอมรับของชนในชาติ ซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันเป็นรัฐธรรมนูญฉบับแรกที่ทำให้ประชาชนออกเสียงลงประชามติให้ความเห็นชอบ แต่โดยที่ยังปรากฏว่ามีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอยู่มาก รัฐบาลนี้จึงจะสนับสนุนให้มีการศึกษาทบทวนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเพื่อดำเนินการแก้ไขให้เป็นไปตามหลักประชาธิปไตยอย่างแท้จริงและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารประเทศให้ดียิ่งขึ้นในเวลาอันควรต่อไป

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กฤษณิษฐ์ ๑๔/๓

รัฐบาลขอให้ความเชื่อมั่นแก่รัฐสภาอันเป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุม
การบริหารราชการแผ่นดินว่า จะบริหารราชการแผ่นดินด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีความมุ่งมั่น
ที่จะบริหารประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า ทัดเทียมอารยประเทศ -----

สร้างความเท่าเทียมให้เกิดขึ้นในสังคมที่มีความสมดุลงมากขึ้น และให้คนไทยมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ทั้งนี้ โดยยึดประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทยเป็นที่ตั้งอย่างแท้จริง ขอขอบคุณครับ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายเสร็จสิ้นแล้ว เราใช้ข้อบังคับของรัฐสภาปี ๒๕๔๔ ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๒ วรรคสอง ซึ่งหลังจากนี้ก็จะเป็นเรื่องของสมาชิกจะได้มีการซักถามอภิปราย ซึ่งการซักถามอภิปรายนั้นตามข้อบังคับนี้ให้เป็นเรื่องของการอภิปรายรวม แต่ถ้าท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น เช่น จะเป็นการแยกประเด็นการอภิปรายหรือจะเป็นการอภิปรายรวมนั้นก็ได้นะ ขึ้นอยู่กับมติในที่ประชุม ผมก็ขอปรึกษาท่านสมาชิกรัฐสภาในที่นี้ครับว่า จะเห็นสมควรดำเนินการอย่างไร เราก็จะได้ดำเนินการต่อไปครับ ผมขอผู้แทนในส่วนของ สนช. แล้วก็ส่วนของรัฐบาล แล้วก็ส่วนของทางฝ่ายค้านได้แสดงความคิดเห็นฝ่ายละ ๑ ท่านเพื่อเราจะได้ดำเนินการอภิปรายต่อไป ถ้าเห็นสมควรแล้วผมขอเชิญครับ ขอแสดงความคิดเห็นหรือว่าเห็นเป็นการอภิปรายรวมท่านสุขุมพงศ์ เชิญครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน จากจังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคพลังประชาชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับการอภิปรายเพื่อที่จะมีความเห็นตลอดจนการเสนอแนะต่อการแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีครั้งนี้ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแล้ว ถ้าพิจารณาโดยถ่วงแต่ทุกถ้อยคำก็จะพบว่ากระบวนการแถลงนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรีได้เสร็จแล้ว แต่เนื่องจากมีข้อบังคับที่ท่านประธานได้กรุณาเรียนเมื่อสักครู่ที่ท่านสมาชิกรัฐสภาทั้ง ๒ สภา ในขณะนี้ไม่ว่าจะเป็นท่านสมาชิกจาก สนช. ซึ่งทำหน้าที่วุฒิสภา ๒๐๘ ท่าน ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติ ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีก ๔๘๐ ท่าน ย่อมจะแสดงความคิดเห็นได้ด้วยกันทั้งสิ้น กระผมเห็นว่าสาเหตุที่ข้อบังคับได้กำหนดให้อภิปรายรวมเป็นหลักนั้นก็เนื่องจากว่าท่านสมาชิกรัฐสภาไม่ว่าจะมาจากสมาชิกรัฐสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรเอง ย่อมมีเอกสิทธิ์ ย่อมมีสิทธิที่จะอภิปรายแสดงความคิดเห็นต่อนโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรี

๔๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ณัฐวัฒน์ ๑๕/๒

แถลงเท่าเทียมกันทั้งสิ้น ซึ่งขณะนี้มืออยู่ ๖๘๘ ท่าน กระผมเห็นว่าในหลักของข้อบังคับพรรคสอง ดังกล่าวน่าจะถูกต้องแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานได้กรุณาให้ทั้ง ๓ ฝ่ายได้หารือกันเป็นเบื้องต้น กำหนดกรอบวันคือ ๓ วัน กำหนดกรอบเวลาคือฝ่ายค้าน ๑๓ ชั่วโมง ส.ส. รัฐบาล ๑๐ ชั่วโมง สนช. ๙ ชั่วโมง คณะรัฐมนตรี ๔ ชั่วโมง แต่ในส่วนของกรม. และ ส.ส. ร่วมรัฐบาลสามารถที่จะเกลี้ยกันได้ และหัวหน้าพรรคไม่จำกัดเวลา กระผมเห็นว่า ย่อมแสดงให้เห็นว่าต้องการให้สมาชิกทุกฝ่ายได้อภิปรายกันอย่างเต็มที่ นอกจากนั้น ท่านประธานครับ เรามีพรรคเล็กในสภานี้หลายพรรค บางพรรคมีเวลาตามสัดส่วน ๙ นาที บางพรรค ๑๗ นาที บางพรรค ๒๐ นาที ถ้าหากกำหนดเป็นประเด็น ๆ ไป บางพรรคก็จะได้พูดเรื่องเดียว เรื่องการศึกษา เรื่องแรงงาน เรื่องต่างประเทศ เพราะฉะนั้น การทำหน้าที่ของพรรคการเมืองนั้น ๆ ก็อาจจะบกพร่องไปนะครับท่านประธานครับ ส่วนท่าน สนช. เองท่านก็มาหลากหลายสาขาวิชาซึ่งท่านก็ประสงค์ที่จะพูดในหลาย ๆ เรื่อง ในคราวเดียวกันแต่ละท่านแต่ละบุคคล กระผมเห็นว่า การที่จะไปจำกัดให้อภิปรายในเวลาแล้ว แล้วยังไปจำกัดหมวดต่าง ๆ ที่จะอภิปรายแล้ว ผมว่าน่าจะไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ จึงใคร่ยืนยันขอเสนอให้เป็นไปตามข้อบังคับ คืออภิปรายรวมครับ ท่านประธานครับ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านสุขุมพงศ์เสนอว่าอภิปรายรวม ในส่วนของประชาธิปไตย ท่านสาทิพย์หรือผู้แทนครับ ท่านหัวหน้าอภิสิทธิ์เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
เรียนท่านประธานรัฐสภาต่อประเด็นข้อหารือเรื่องการอภิปรายว่าจะอภิปรายรวม
หรือแยกเป็นประเด็นไป ซึ่งข้อบังคับรัฐสภาเปิดโอกาสให้ยื่นถ้าถามใจของพวกกระผม
ทางนี้ เราคิดว่าน่าจะสร้างแนวทางใหม่ในการอภิปรายนโยบายด้วยการอภิปราย
เป็นประเด็น ๆ ไป เพราะว่าน่าจะง่ายต่อการติดตามของพี่น้องประชาชนซึ่งฟังอยู่ทางบ้านว่า
ถ้าเราพูดกันเรื่องเศรษฐกิจก็จะได้พูดเรื่องเศรษฐกิจกันไป พูดเรื่องความมั่นคงก็พูดเรื่อง
ความมั่นคงกันไป แต่ว่าอย่างไรก็ตามเข้าใจว่าทาง ส.ส. รัฐบาลก็ดี ทางสมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งทำหน้าที่วุฒิสภาที่ดี อาจจะได้เตรียมลักษณะของการ
อภิปรายมาเช่นนั้น แล้วก็เมื่อ ๓ ฝ่าย ได้มีการปรึกษากันบ้างแล้ว กระผมก็ไม่ตั้งใจจะครับ
เพียงแต่ทิ้งไว้ในใจวันข้างหน้าอยากเห็นการอภิปรายของเราเน้นไปที่เนื้อหาสาระของ
แต่ละหมวดเพื่อประโยชน์สูงสุดจริง ๆ อย่างไรก็ตามก็จะขอความกรุณาทางคณะกรรมการ
ประสานงานว่าเพื่อให้ทางฝ่ายค้าน ซึ่งในบางเรื่องอยากจะนำเสนออย่างเป็นระบบ
ก็จะขอความกรุณาว่าให้ผ่อนหรืออนุโลมบ้างว่าอย่าสลับสับเปลี่ยนตลอดเวลา เช่น
ในบางเรื่องเราอาจจะมีผู้อภิปรายที่ได้เตรียมอภิปรายสอดคล้องกันไว้ ๒ ท่าน ๓ ท่าน
ก็ขอความกรุณาได้มีความต่อเนื่องโดยไม่กระทบกับสัดส่วนเวลา เพราะฉะนั้นโดยสรุปก็คือ
แม้จะเห็นว่าการอภิปรายเป็นประเด็นอาจจะเป็นประโยชน์กว่าแต่ก็เพื่อประหยัดเวลา
แล้วจะได้ไม่จำเป็นต้องเสียเวลาของสภาต่อไปก็สามารถดำเนินการอภิปรายรวมได้ครับ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : อันนี้เป็นเรื่องวิป (Whip)
ปรึกษาหารือกันนะครับ ท่านวัลลภครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่สมาชิก
วุฒิสภา ขออนุญาตเรียนท่านประธานนะครับว่าทาง สนช. เราก็ได้ปรึกษาหารือกัน แล้วก็
มีการเตรียมกรอบประเด็น มีการเตรียมกรอบแล้วก็ผู้อภิปรายนั้น เราเตรียมประเด็นตามที่
นโยบายของรัฐบาลได้วางกรอบเอาไว้ เช่น นโยบายเร่งด่วนและตามนโยบายพัฒนา

คุณภาพชีวิตแล้วก็ตามติดไปตามที่รัฐบาลได้วางกรอบไว้ นะครับ ปัญหาไม่เพียงแต่ว่า
ค่อนข้างเห็นด้วยกับท่านผู้นำฝ่ายค้านก็คือว่าเมื่อถึงประเด็นอะไรขอให้จบเป็นประเด็น ๆ
นั้นไป เช่น ถ้าพูดเรื่องการศึกษาการศึกษาให้มันเรียบร้อย ถ้าพูดเรื่องสังคมสังคมให้
เรียบร้อย อย่างนี้เป็นต้นนะครับ ทางเราไม่ติดใจอย่างไรก็ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ผมขออนุญาตกลับมาทาง
ท่านสุชุมพงศ์อีกครั้งหนึ่งว่าท่านเห็นเป็นประการใดครับเรื่องนี้

นายสุชุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้เรียนเหตุผลหลายข้อ แล้วก็ท่านผู้นำฝ่ายค้านท่านก็
ไม่ขัดข้อง แล้วก็เมื่อสักครู่ปรากฏว่าตัวแทนจากท่าน สนช. ท่านก็เห็นว่าน่าที่จะเป็น
ประเด็น กระผมเข้าใจว่าถ้าท่านผู้นำฝ่ายค้านท่านเห็นพ้องด้วยกับกระผมแล้วเช่นนี้
ก็น่าที่จะปฏิบัติได้ เว้นแต่ท่าน สนช. ท่านจะยืนยันว่าจะให้แยก กระผมก็ไม่ขัดข้อง
แต่ท่านอาจจะยืนยันตามที่กระผมนำเสนอเหมือนกับที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านเห็นด้วย
เราก็ไม่ขัดข้องครับ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ผมคิดว่าในช่วงนี้ ผมอยากให้คุณ
คุณกันนกรอบ คือเดี่ยวเราจะเรียนเชิญท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้อภิปราย ในช่วง
ที่ท่านอภิปรายนั้นวิปทั้ง ๓ ฝ่าย คุณกันนกรอบสักครั้งหนึ่ง แล้วถ้าไม่ตกลึกเดี่ยวเรามาคุย
ในสภา ถ้าเห็นชอบร่วมกันเป็นทางหนึ่งทางใดแล้วก็จะดีจะได้ไม่เสียเวลาสภา
ดีไหมครับ เราไปคุณนกรอบ ผมขอเชิญท่านอภิสิทธิ์อภิปรายเลยครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานในเบื้องต้นเพื่อทำความเข้าใจ
เพราะว่าเมื่อเช้ามีเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายพาดพิงมาถึงฝ่ายค้านเล็กน้อย เพื่อทำ
บรรยากาศแล้วก็ความเข้าใจอันดีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขาครับ

ประการแรก ในส่วนของสถานะของฝ่ายค้านนั้นบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๑๐ บัญญัติเอาไว้ชัดแจ้งครับว่า สถานะของฝ่ายค้านหรือผู้นำฝ่ายค้าน

๕๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ดวงใจ ๑๖/๓

ในสภาผู้แทนราษฎรนั้นจะเกิดขึ้นหลังจากที่คณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายและเข้าบริหาร
ราชการแผ่นดินแล้วเท่านั้น -----

- ๑๗/๑

๕๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

เบญจมาภรณ์ ๑๗/๑

วันนี้เป็นวันที่คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายก่อนเข้ารับบริหารราชการแผ่นดิน เพราะฉะนั้น อันนี้เพื่อความเข้าใจของท่านประธาน เพื่อนสมาชิก และพี่น้องประชาชนนะครับว่า เหตุใดฝ่ายค้านจึงยังไม่ได้มีสถานะเป็นทางการเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

ประการที่ ๒ บังเอิญท่านพาดพิงมาถึงเรื่องประเด็นของคณะรัฐมนตรีเงา ผมก็อยากจะถือโอกาสนี้กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลและเพื่อนสมาชิกว่า เรื่องคณะรัฐมนตรีเงานั้นเป็นประเพณีปฏิบัติสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศ ที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข คือในระบบ รัฐสภา กลไกนี้เป็นกลไกที่จะทำให้การทำหน้าที่ของฝ่ายค้านมีความเป็นระบบ ไม่ใช่ว่าการทำหน้าที่ของฝ่ายค้านแต่ละคนนั้นเสมือนกับว่าใครจะพูดใครจะวิพากษ์วิจารณ์อะไร อย่างไรก็ได้ แต่จัดระบบเสียเพื่อประโยชน์ของความชัดเจนในเรื่องของความรับผิดชอบ และยังเป็นกระบวนการที่ทำให้ฝ่ายค้านเองต้องมีมาตรฐานในการทำงานและในการ ตัดสินใจ ทั้งในแง่ของบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายให้ติดตามงานนั้น ๆ ไปจนถึงการที่เรา มีการประชุมคณะรัฐมนตรีเงาก็เพื่อที่จะให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกันเช่นเดียวกัน ซึ่งทั้งหมดกระผมกราบเรียนท่านประธานว่าในอดีตมีหลายพรรคการเมืองที่เคยเป็น ฝ่ายค้าน หรือแม้กระทั่งพรรคการเมืองที่ตั้งขึ้นใหม่คิดจะทำครับ แต่ว่ายังไม่สามารถ ดำเนินการได้สำเร็จ กระผมและพรรคประชาธิปัตย์คิดดำเนินการในครั้งนี้อเพื่อประโยชน์ ของความก้าวหน้าของระบบรัฐสภาของเรา เพื่อให้การทำงานของทั้งฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาล เกิดประโยชน์สูงสุดกับพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นก็เข้าใจดีว่าเมื่อเป็นเรื่องใหม่ก็อาจจะ มีความไม่เข้าใจหรือความสับสนอยู่บ้าง แต่ก็ขอความกรุณาครับว่า ผมอยากจะยืนยันว่า เรื่องนี้จะเป็นประโยชน์กับพวกเราทุกคนในวันข้างหน้า เพราะจะเป็นการพัฒนาการ ทำงานของบุคลากรทางการเมือง ที่เราเรียกว่านักการเมืองอาชีพให้เป็นที่ยอมรับ ให้เป็นที่ มั่นใจของพี่น้องประชาชน ดังนั้นก็อยากจะขอความกรุณาครับว่า อะไรซึ่งจะเป็นเรื่องที่ทำ ให้บ้านเมืองหรือการเมืองเดินไปข้างหน้าเราอย่ามาขัดขวาง ขัดขาหรือทำให้บ้านเมือง ของเราไม่สามารถพัฒนาไปสู่มาตรฐานที่สากลหรืออารยประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่

๕๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

เบญจมาภรณ์ ๑๗/๒

ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเขาได้วางเป็น
ประเพณีปฏิบัติไว้ ผมกราบเรียนเรื่องนี้เพื่อที่จะต่อเข้าสู่เรื่องของการอภิปรายนโยบายของ
รัฐบาลเลยครับ เพราะว่า การแถลงนโยบายในวันนี้ก็เป็นการแถลงนโยบายตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แล้วก็เป็นการแถลงครั้งแรกตาม
รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ความเหมือนความต่างของรัฐธรรมนูญฉบับนี้กับฉบับก่อน หรือฉบับ
ที่แล้ว ๆ มา มีทั้ง ๒ ด้าน ในความเหมือนก็คือว่าคณะรัฐมนตรีต้องแถลงนโยบายก่อนเข้า
บริหารราชการแผ่นดิน เพราะในวิถีทางของประชาธิปไตยวันนี้คือวันที่ท่านทั้งหลาย
ซึ่งได้รับเลือกตั้งมาเป็นเสียงข้างมาก หรือรวบรวมเสียงข้างมากจัดตั้งรัฐบาลกำลัง
จะกลับมาบอกกับพี่น้องประชาชนผ่านผู้แทนของปวงชนชาวไทยว่า ท่านมีความตั้งใจ
ในการบริหารจัดการนำพาประเทศชาติบ้านเมืองอย่างไรใน ๔ ปีข้างหน้า ซึ่งก็เป็น
กระบวนการที่สำคัญเพื่อแสดงความรับผิดชอบ เพราะที่ท่านนั่งกันอยู่ข้างบนนั้นก็มาจาก
เสียงสนับสนุนของพี่น้องประชาชน พี่น้องประชาชนย่อมมีสิทธิจะรู้ว่าสิ่งต่าง ๆ ที่เรา
ได้เคยพูดกันไว้ในช่วงของการหาเสียงเลือกตั้งนั้น เมื่อมาจัดตั้งรัฐบาลแล้ว เมื่อมารวบรวม
เป็นเสียงข้างมากแล้วจะดำเนินการต่อไปอย่างไร เพื่อประโยชน์ของเจ้าของอำนาจหรือ
เจ้าของประเทศนี้ ท่านประธานครับ การแถลงนโยบายในวันนี้ตามรัฐธรรมนูญใหม่
ยังมีเงื่อนไขเพิ่มเติมว่าจะต้องแถลงให้เห็นด้วยว่าจะดำเนินการตามแนวนโยบายแห่งรัฐ
หรือหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญอย่างไรบ้าง แล้วก็ยังมีบทบัญญัติเพิ่มเติมซึ่งท่านนายกรัฐมนตรี
ก็ได้กล่าวไปในช่วงของการแถลงนโยบายเช่นเดียวกันว่าจะต้องมีกาไปจัดทำแผนบริหาร
ราชการแผ่นดิน และแผนการตรากฎหมายด้วย -----

๕๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สายชล ๑๘/๑

กระผมขอเริ่มต้นที่จะตั้งข้อสังเกตใน ๒ แง่มุม แง่มุมแรกทำความเข้าใจชักจูงมเกี่ยวกับการทำงานในเรื่องเทคนิค และในแง่มุมที่ ๒ ก็คือ ในเรื่องของภาพรวมนโยบาย ก่อนที่จะขอใช้เวลาในการอภิปรายนโยบายสำคัญ ๆ บางด้านก่อนที่จะให้เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายต่อไป

เรื่องแรก ที่เป็นข้อสังเกตนั้นก็คือจะขอพูดในเชิงเทคนิคเล็กน้อยนะครับ เพื่อให้เกิดความเข้าใจแล้วก็ทำงานด้วยดี กระผมกราบเรียนท่านประธานแล้วว่า พวกเราที่เป็นฝ่ายค้านในขณะนี้ต้องการเห็นการเมืองเดินไปข้างหน้า เพราะฉะนั้นการทำงานของเราต่อจากนี้ไปเริ่มตั้งแต่วันนี้ครับในการอภิปราย เราอยากจะได้เห็นการเคารพในการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งกันและกัน คือฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน ถ้าเราสามารถทำให้กระบวนการในวันนี้มีความสร้างสรรค์และต่อเนื่องไป เป็นกระบวนการที่พี่น้องประชาชนมองเข้ามาแล้วเกิดความศรัทธาในระบบรัฐสภามากยิ่งขึ้น ไม่ใช่มีความรู้สึกเบื่อหน่ายกับบางภาพของการประชุมสภาในอดีต กระผมคิดว่ามันจะเป็นการช่วยให้การเริ่มต้นการทำงานของรัฐบาลและรัฐสภาชุดนี้เป็นไปด้วยดี การที่เราจะทำงานด้วยดีนั้น นั้นหมายความว่าเราต้องสามารถที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นได้อย่างตรงไปตรงมา เราอาจจะมีข้อมูลไม่เหมือนกัน เราอาจจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน แต่นั่นไม่ใช่เรื่องของความแตกแยกหรือการทะเลาะ คุณค่าของระบอบประชาธิปไตยก็คือว่าคนที่มีความอำนาจนั้นไปอย่างจำกัดได้อำนาจนั้นไปอย่างมีเงื่อนไขและพึงใช้อำนาจนั้นด้วยการให้เกียรติ ให้สิทธิเสรีภาพแก่ฝ่ายต่าง ๆ ในการนำเสนอมุมมองที่หลากหลาย แล้วใช้ประโยชน์จากความหลากหลายนั้นเพื่อประชาชนคนไทยทั่วประเทศ หรือเพื่อประเทศชาติโดยส่วนรวม ดังนั้น เรื่องแรกที่กระผมขอกราบเรียนไปยังรัฐบาลก็คือว่า นโยบายวันนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งครับ หลังจากนั้นท่านต้องทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินและแผนการตรากฎหมาย ใน ๒ แผนนั้นจะมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นว่าในแต่ละปีที่ท่านจะเข้าไปบริหารราชการแผ่นดินนี้ท่านจะทำอะไรอย่างไบบ้าง และในการบริหารให้เป็นไปตามนโยบายนั้นจะต้องตรากฎหมายอะไรบ้าง ซึ่งหมายถึงการนำเสนอกฎหมายผ่านกระบวนการของรัฐสภาแห่งนี้ ขอความกรุณาว่าเมื่อท่านจัดทำแผนดังกล่าวเสร็จกรุณาได้แจ้งหรือได้ส่งให้สมาชิกรัฐสภาได้มีโอกาสรับทราบ

กระผมย้ำประเด็นนี้เพราะว่ากระผมเคยขอจากท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ในรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณ แต่ว่าเวลาผ่านไปจนกระทั่งสภายุบไปก็ไม่เคยได้เห็น แผนต่าง ๆ ที่ได้มีการตกลงไว้ว่า จะดำเนินการให้พวกเราได้รับรู้รับทราบจะได้ทำงานกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันนี้ เป็นประเด็นแรกครับ

ประเด็นที่ ๒ กระผมได้อ่านคำแถลงนโยบายแล้ว ก็ยังไม่แน่ใจครับว่า มันได้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกระบวนการตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้หรือไม่ ถ้าท่านประธานจะกรุณาดูมาตรา ๗๕ วรรคสอง รัฐธรรมนูญเอาไว้ว่าในการแถลง นโยบายต่อรัฐสภา คณะรัฐมนตรีที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดินต้องชี้แจงต่อรัฐสภา ให้ชัดแจ้งว่าจะดำเนินการใด ในระยะเวลาใด เพื่อบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตาม แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ในคำแถลงนโยบายของรัฐบาลนั้นจะมีภาคผนวกที่เรียกว่า ภาคผนวก ข ครับ ที่บอกกว้าง ๆ ว่า นโยบายตามบทบัญญัติแต่ละมาตราของรัฐธรรมนูญ มีนโยบายของคณะรัฐมนตรีเขียนไว้ในหมวดใด หน้าใด เช่น สมมุติว่า เราสนใจว่านโยบาย ที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้รัฐบาลต้องเขียนในเรื่องของกฎหมายและการยุติธรรมก็จะอยู่ใน มาตรา ๘๑ อย่างนี้เป็นต้น ทางรัฐบาลก็เสนอภาคผนวก ข มาบอกว่าอันนี้อยู่ในหมวด ๘ ข้อ ๘.๒ แต่ถ้าท่านย้อนกลับไปดูบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ รัฐบาลยังไม่ได้บอกว่า จะดำเนินการใด ในระยะเวลาใด ตรงนี้ก็ขอตีงเอาไว้ นะครับ เพื่อที่จะกราบเรียนท่านประธานว่า --

หวังว่าอย่างน้อยเมื่อเราเห็นแผนการบริหารราชการแผ่นดิน จะมีความชัดเจนในเรื่องเหล่านี้มากยิ่งขึ้น มิฉะนั้นบทบัญญัติที่เขียนเอาไว้ในรัฐธรรมนูญเสมือนเป็นเจตนารมณ์ของประเทศในการขับเคลื่อนทิศทางของนโยบายนั้นจะไม่มีความหมายครับ เพราะรัฐบาลทุกชุดเคยครับ จะเขียนได้กว้าง ๆ ว่ามีนโยบายในเรื่องนั้น เรื่องนี้แล้วแต่ไม่สามารถบอกได้ว่าจะดำเนินการในระยะเวลาใดคือสำเร็จเมื่อไร เสร็จเวลาในนโยบายฉบับนี้มีอยู่เรื่องเดียวก็คือ ท่านบอกว่าในหมวด ๑ ท่านจะเริ่มดำเนินการในปีแรก ไม่ได้บอกด้วยจะเสร็จเมื่อไรนะครับ นี่ก็คือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องของรัฐธรรมนูญ

ประเด็นที่ ๒ ครับ ก็คงจะต้องสอบถามทางรัฐบาลด้วยก็คือว่าที่เกี่ยวนี้ รัฐบาลไม่มีบัญญัติร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีระบุไว้ในนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภา ในการแถลงตามมาตรา ๑๗๖ ตามมาตรา ๑๔๕ คือพระราชบัญญัติที่จำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ท่านทำบัญญัติมาเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญว่าบังคับให้ตราขึ้น แต่ไม่ได้เขียนกฎหมายที่จำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ความสำคัญของมันคงมีอยู่ ๒ ด้านครับ

ด้านที่ ๑ ก็คือว่าอันนั้นเป็นการให้สิทธิรัฐบาลว่าถ้ารัฐบาลอยากจะทำกฎหมายที่จำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดินปรากฏว่าสภาไม่เห็นชอบ รัฐธรรมนูญก็ให้สิทธิรัฐบาลไว้ว่า ถ้าระบุเอาไว้ในนโยบายว่าเป็นเรื่องสำคัญสามารถให้มีการประชุมร่วมเพื่อที่จะผ่านกฎหมายฉบับนั้นได้ ผมสันนิษฐานว่าทางรัฐบาลก็คงจะสละสิทธิในเรื่องนี้คือไม่ใช่บัญญัติตามมาตรา ๑๔๕ ก็แน่นอนครับอันนี้ก็แน่นอนของทางฝ่ายรัฐบาล แต่อีกด้านหนึ่งมันก็น่าเสียดายครับ น่าเสียดายเพราะว่าการระบุกฎหมายตามมาตรา ๑๔๕ มันเป็นวิธีการที่จะให้รัฐบาลได้แสดงเจตจำนงอย่างชัดแจ้งในการจัดลำดับความสำคัญของการบริหารประเทศ เพราะถ้าวันนี้รัฐบาลระบุว่าฉบับไหนบ้างที่จำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดิน พวกกระผมในฐานะตัวแทนของประชาชนก็จะทราบทันทีว่ารัฐบาลให้ความสำคัญกับเรื่องนั้น ให้น้ำหนักกับเรื่องนี้ คงเห็นเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ คงเห็นเรื่องนี้เป็นเรื่องเร่งด่วน เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ทราบเรียนตังเอาไว้เป็นข้อสังเกตแรกในเชิงเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในกระบวนการที่เรา กำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้

สำหรับข้อสังเกตข้อที่ ๒ ครั้นในภาพรวม ผมกราบเรียนว่ารัฐบาลชุดนี้เกิดขึ้นหลังวิกฤติทางการเมืองซึ่งส่งผลต่อความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนคนไทยทั่วประเทศ ทำให้ความคาดหวังของคนไทยทั่วประเทศว่าเรามามีรัฐบาลจากการเลือกตั้ง มีนายกรัฐมนตรีที่มาจาก การเลือกตั้งของประชาชนแล้วนี้ปัญหาต่าง ๆ จะแก้ไขได้ เขาคาดหวังว่ากระบวนการประชาธิปไตยจะเป็นกระบวนการที่ศักดิ์สิทธิ์ในแง่ของการเอาเจตจำนงของเขานำมาสู่นโยบายในทางปฏิบัติ ถ้าพูดกันอย่าง ๆ ก็คือว่าคาดหวังที่จะเห็นว่าวันที่พวกเราทุกคนไปพบประชาชนแล้วก็ขอคะแนนเสียง โดยบอกกับพี่น้องประชาชนว่าจะดำเนินการเรื่องนั้น จะดำเนินการเรื่องนี้ วันนี้คือวันที่เขาจะตรวจสอบว่าตกลงจะทำหรือไม่ กระผมกราบเรียนว่าในช่วงของการหาเสียงนั้น ผมเองเดินสายไปหลายเวที ไม่เพียงแต่แสดงเจตจำนงว่าถ้าพรรคประชาธิปัตย์มีโอกาสบริหารประเทศจะดำเนินการอย่างไรบ้าง แต่ได้ไปร่วมในเวทีของการหาเสียงที่จัดขึ้นให้ทุกพรรคไปแสดงวิสัยทัศน์ บังเอิญท่านนายกรัฐมนตรีท่านปฏิเสธที่จะไปร่วมในเวทีต่าง ๆ กระผมจึงไม่มีโอกาสได้ฟังท่านนายกรัฐมนตรีได้แสดงวิสัยทัศน์หรือตอบข้อซักถามในเวทีเหล่านั้นด้วยตัวของท่านเอง ผมมีโอกาสก็เพียงแค่ฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีมิ่งขวัญ แต่สำหรับพรรคการเมืองอื่น ๆ หัวหน้าพรรคหรือผู้แทนพรรคนั้นไปกันหลายเวที สิ่งที่ผมตั้งเป็นข้อสังเกตก็คือว่าหลายนโยบายที่พูดกันนะครับ โดยเฉพาะเวลาพูดแล้วถูกซักถามว่าทำจริงใช่ไหม เอาจริงใช่ไหม มันหายไปครับ-----

๕๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๒๐/๑

ก็อยากจะสอบถามว่าที่หายไปเป็นเพราะว่าพรรคการเมืองร่วมรัฐบาลด้วยตัวเอง ไม่เห็นฟ้องหรืออย่างไร ผมยกตัวอย่างว่าบางพรรคชู้ประเด็นเรื่องการปลูกป่าใช้หนี้ ซึ่งเป็นนโยบายที่ได้รับการชานรับสำหรับคนที่เป็นหนี้ สำหรับคนที่ต้องการที่จะแก้ปัญหา โลกไร้อน อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แต่วันนี้เมื่อร่วมอยู่ในรัฐบาล นโยบายนี้ก็ไม่ได้ระบุอย่างชัดเจน บางพรรคบอกว่าจะมีการดำเนินการในเรื่องของการปรับปรุงระบบโครงสร้างภาษีหรือ สร้างระบบในเรื่องของสิทธิประโยชน์บางเรื่อง ยกตัวอย่าง ขอประทานโทษใช้คำภาษาอังกฤษ เพราะเขาใช้ไว้คือเบบี้ บอล (Baby ball) วันนี้ก็ไม่ปรากฏอยู่ครับ เป็นแผนการซึ่งเคยไปขอ คณะเนนเสียงจากพี่น้องประชาชน แต่ไม่ปรากฏอยู่บางพรรคการเมืองไปไกลถึงขนาดที่จะ จัดรัฐสวัสดิการ สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ อย่างทั่วถึงก็ไม่ปรากฏอยู่ในนโยบายฉบับนี้ แม้แต่ พรรคแกนนำซึ่งชูประเด็นว่าเพิ่มรายได้ ๔ เท่า ลดรายจ่าย ๔ เท่า อาจจะมีบางเรื่อง เกี่ยวข้อง แต่ก็ไม่ได้มีการยืนยันผูกมัดว่านี่คือเป้าหมายของนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ ที่ตั้งข้อสังเกตนี้ก็เพื่อจะดึงเอาไว้ครับว่ากระผมไม่อยากจะให้ภาพลักษณ์ของการเมือง และนักการเมืองเป็นเวลาหาเสียงพูดอะไรก็ได้ เมื่อได้คะแนนเสียงแล้ว เป็นรัฐบาลแล้ว จะทำหรือไม่ทำก็ได้ สิ่งที่กระผมเห็นก็คือว่านโยบายที่เขียนมาโดยรวมนั้นเป็นนโยบาย ที่พูดได้เต็มปากเต็มคำจากคนที่ติดตามนักการเมืองของทุกพรรคด้วยกันมาว่ามีส่วนร่วม ในการกำหนดอย่างชัดเจน เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการเลือกตั้งมีค่อนข้างน้อยครับ ถ้าไม่นับในหมวด ๑ ที่เป็นนโยบายเร่งด่วนแล้ว แทบจะกล่าวได้ว่านโยบายทุกหมวด ที่ท่านเขียนเป็นการเขียนล้อตามรัฐธรรมนูญบ้าง เป็นการเขียนล้อตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติบ้าง แม้กระทั่งเมื่อสักครู่ในช่วงที่ท่านนายกรัฐมนตรีอ่านนโยบาย ผมก็ สังเกตเห็นว่าศัพท์แสงหลายอย่างอาจจะไม่เป็นที่คุ้นเคยนัก เพราะมันไม่ใช่ภาษาของ ท่านนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีชุดนี้ที่มักจะใช้กันเวลาพูดถึงนโยบายกับประชาชน ความกังวลที่ตามมาก็คือว่า นอกจากเรื่องต่าง ๆ ที่หายไปอยู่ตรงไหนก็คือเรื่องที่ยังเขียนอยู่ ตั้งแต่หมวด ๒ เป็นต้นไป ซึ่งต้องยอมรับว่าเขียนไปนี้คงน้อยคนที่จะไม่เห็นด้วย สร้างความสมานฉันท์ ทำเศรษฐกิจให้ดี สร้างโอกาสทางการศึกษา ปราบปรามยาเสพติด แต่ถ้าเป็นการเขียนเพียงเพื่อล้อตามถ้อยคำซึ่งฝ่ายต่าง ๆ เขาจัดมาให้ เรายังยอมรับมีความชอบ

๕๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๒๐/๒

ที่สงสัยว่าจะดำเนินการด้วยความจริงจังมากน้อยแค่ไหน แต่ในส่วนของนโยบายเร่งด่วนนั้น ก็ต้องกราบเรียนว่าตรงนี้ออมรับครับว่าอย่างน้อยที่สุดก็มีความชัดเจนว่าพรรคแกนนำได้ ยืนยันว่าทิศทางบางส่วนของรัฐบาลชุดนี้คือการเป็นทายาทของรัฐบาลนายกรัฐมนตรีนักษิณ โครงการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกองทุนหมู่บ้านเอสเอ็มแอล ธนาคารประชาชนหรือ เรื่องอื่น ๆ นั้นก็คงต้องการที่จะแสดงให้ชัดครับว่ารัฐบาลนี้เป็นทายาทของรัฐบาลทักษิณจริง ๆ และจะสานเรื่องเหล่านี้ต่อ ซึ่งกระผมก็จะมีข้อสังเกตต่อไปเมื่อลงไปสู่ประเด็นของการอภิปรายเป็นประเด็น ๆ ไป ท่านประธานที่เคารพครับ ทั้งหมดที่เป็นข้อสังเกตรวม ก็เพื่อจะตั้งโจทย์ใหญ่ว่าถ้าที่มาลักษณะการเขียนการให้ความสำคัญของนโยบายเป็น อย่างนี้จุดที่จะเป็นบททดสอบความสำเร็จ ความล้มเหลวของรัฐบาลชุดนี้ก็คืว่า ท่านจะทำเพื่อใคร คำถามใหญ่ที่สุดในทุกเรื่องจากนี้ไปหลังจากวันนี้ก็คือว่าท่านจะทำ เพื่อใครทำเพื่อพี่น้องประชาชนที่มอบคะแนนเสียงมาบนความเข้าใจว่ามีหลายสิ่งหลาย อย่างที่ท่านทั้งหลายได้ไปพูดไว้ หรือทำเพื่อแก้ปัญหาในอดีตของตัวเองบ้าง ทำเพื่อกลุ่มตน พวกพ้อง พรรคพวกบ้าง ตรงนี้จะเป็นหัวใจสำคัญในการติดตามตรวจสอบและประเมิน นโยบายและการบริหารราชการแผ่นดินของพวกเราในฐานะฝ่ายค้าน ผมกราบเรียน เสียเลยครับว่าขอให้ท่านประธาน-----

ท่านนายกรัฐมนตรี และรัฐบาลมั่นใจว่าพรรคฝ่ายค้านจะติดตามตรวจสอบบนหลักเกณฑ์บนกรอบความคิดที่กระผมได้กราบเรียนไปเมื่อสักครู่ อย่าห่วงเลยครับ ในระบบรัฐสภาไม่มีฝ่ายค้านชุดไหนล้มรัฐบาลได้ เพราะในระบบรัฐสภา รัฐบาลมีเสียงข้างมาก รัฐบาลจะล้มก็ด้วยเสียงของรัฐบาลเองที่ไม่เป็นเอกภาพ และในอดีตการล้มลงของรัฐบาลจากเสียงที่ไม่เป็นเอกภาพเกิดจากเงื่อนไขการกระทำที่มาจากรัฐบาลเอง ดังนั้นมั่นใจเถอะครับตั้งแต่วันนี้ ตั้งแต่วินาทีนี้เป็นต้นไปที่พวกกระผมทำหน้าที่ ถ้าท่านทำหน้าที่อย่างดีมีประสิทธิภาพ ทำงานเพื่อพี่น้องประชาชน พวกเราจะสนับสนุน แต่เราจะไม่สนับสนุนการกระทำใด ๆ ซึ่งขัดต่อผลประโยชน์ส่วนรวม เป็นการแสวงหาผลประโยชน์เพื่อพวกพ้องหรือทำลายระบบสถาบันอันดีงามที่มีอยู่ในประเทศไทย ตรงนี้คือกรอบที่เราจะใช้ในการทำงานร่วมกันต่อไป กระผมขอเข้าสู่เนื้อหาของนโยบายในแต่ละด้านครับ ขอเริ่มต้นจากเรื่องที่ผมและพรรคประชาธิปัตย์เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่สุดคือนโยบายเรื่องการศึกษา กราบเรียนตรง ๆ ว่ารู้สึกผิดหวังมาก่อนหน้านี้ในช่วงแรก ๆ ของการร่างนโยบายรัฐบาลหรือบุคคลในรัฐบาลได้บอกว่าจะนำเรื่องนี้เป็น ๑ ในนโยบายเร่งด่วน แต่่านโยบายที่ท่านแถลงมาแล้วก็กำหนดเงื่อนไขเวลาในเรื่องของการดำเนินการในปีแรกนั้นไม่มีเรื่องการศึกษาครับ ที่กระผมผิดหวังเพราะว่าผมถือว่าเรื่องการศึกษานั้นเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดแล้วเป็นสิ่งที่เราจะทำประโยชน์ให้กับอนาคตของประเทศชาติบ้านเมืองได้มากที่สุด กระผมเข้าใจดีว่านโยบายการศึกษานี้มันไม่มีทางทำแล้วเห็นผลในระยะสั้น แต่ไม่ได้หมายความว่ามันไม่เร่งด่วนครับ ตรงกันข้ามท่านต้องถือเรื่องนี้เป็นเรื่องเร่งด่วน เพราะรู้ว่ถึงท่านเริ่มต้นในปีแรกกว่าจะเห็นผลอาจจะเป็นในปีที่ ๑๐ ปีที่ ๑๑ ปีที่ ๑๒ ก็ได้ แต่ยิ่งเริ่มช้าเท่าไรผลของนโยบายการศึกษาที่ดีก็ยิ่งเข้าไปเท่านั้น สังคมก็จะมีความอ่อนแอหรือขาดความเข้มแข็งไปเท่านั้น ฉะนั้นก็กราบเรียนว่า ๑. เราผิดหวังที่มันไม่อยู่ในนโยบายเร่งด่วน ประการที่ ๒ ก็คือว่าต้องยอมรับว่าในบรรดาการบริหารราชการแผ่นดินในเรื่องต่าง ๆ ของรัฐบาลของพรรคไทยรักไทยนั้นหลายเรื่องอาจจะมีค่าขึ้นชมหรือการพูดถึงการประสบความสำเร็จของการบริหาร แต่เรื่องซึ่งเป็นปัญหาหลักและมีการประเมินครั้งใดก็บอกว่าเป็นปัญหาของรัฐบาลพรรคไทยรักไทยก็คือเรื่อง การศึกษา ๕-๖ ปีที่ทำให้การปฏิรูปการศึกษารอบที่แล้ว

ไม่บรรลุผล วันนี้จึงเป็นเรื่องใหญ่เรื่องเร่งด่วน เรื่องสำคัญที่ผมอยากให้รัฐบาลใส่ใจ และ
สิ่งสำคัญที่สุดก็คือว่านโยบายการศึกษาจะไม่มีทางประสบความสำเร็จ ถ้าคิดว่าเรื่อง
การศึกษานั้นแก้ไขได้ด้วยเงิน และการตลาด เพราะเรื่องของการสร้างคน สร้างอนาคต
ลูกหลานของเรามันละเอียดอ่อน มันต้องการความเข้าใจ มันต้องการความเอาใจใส่มากกว่า
การใช้เงินหรือการใช้การตลาด วันนี้ผมขอกราบเรียนท่านประธานถึงนโยบายการศึกษา
ใน ๒ แง่มุมใหญ่ซึ่งกระผมเป็นห่วง

เรื่องแรกคือโอกาสทางการศึกษา เริ่มต้นจากตรงนี้ก่อน เรื่องนี้รัฐบาลต้อง
ทำไม่ใช่ตามหมวดแนวนโยบายแห่งรัฐนะครับ เรื่องนี้รัฐบาลต้องทำตามหมวดในเรื่องของ
สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย โดยเฉพาะสิทธิและเสรีภาพในการศึกษา บทบัญญัติ
ที่บัญญัติเอาไว้ก็คือ มาตรา ๔๙ บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่า
สิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย เหมือนกับ
บทบัญญัติ มาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญฉบับที่แล้ว พุดง่าย ๆ เรื่องนี้คือเรื่องเรียนฟรี -----

เรื่องเรียนฟรีเป็นเรื่องที่รัฐธรรมนูญฉบับที่แล้วและกฎหมายบังคับให้เกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้มีการกำหนดว่าจะมีการเรียนฟรีตั้งแต่ประถมจนถึงมัธยมปลายก็คือเป็นเวลา ๑๒ ปี ข้อเท็จจริงที่ปรากฏช่วงที่พวกกระผมไปพบกับประชาชนในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมาปฏิเสธไม่ได้เลยครับว่าเดินเข้าไปที่ไหน โรงเรียนไหนทุกคนต่อว่าหมดว่าการเรียนฟรีไม่จริง แม้แต่ในโรงเรียนรัฐ เพราะว่าการเรียนฟรีถูกตีความเพียงแค่ว่าไม่เก็บค่าเล่าเรียน แต่โดยสภาพข้อเท็จจริงก็คือรัฐบาลไม่จัดงบประมาณไปให้เพียงพอกับการเรียนฟรี ก็จะต้องไปดำเนินการเก็บเงินจากผู้ปกครองนั่นแหละ แล้วก็ไม่ใช่เก็บตามความสมัครใจหรือครบทุกคนก็ยอมรับว่ามันเชิงบังคับ สุดท้ายมันก็ไม่ใช่การเรียนฟรีจริง เพราะมันมีค่าใช้จ่ายที่แฝงอยู่จะเรียกว่าอะไรก็ได้แล้วแต่ ผมกราบเรียนว่าเมื่อนโยบายของรัฐบาลบอกว่า วันนี้การศึกษาจะดำเนินการให้บุคคลมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษา ๑๒ ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ขอให้เป็นการเรียนฟรีจริง พวกกระผมเห็นว่าเรื่องนี้เร่งด่วน เพราะเรื่องนี้มันเป็นเจตนารมณ์ร่วมกันของคนทั้งประเทศมาหลายปี ๕-๖ ปีแล้ว จากวันนี้ไปจนถึงวันเปิดเทอมใหม่ไม่ถึง ๙๙ วันใกล้เคียง เราเชื่อว่าทำได้และขอให้รัฐบาลทำ ๑๗ พฤษภาคม ที่จะเปิดเทอมนี้เราอยากจะเห็นสิทธิของลูกหลานของเราตามรัฐธรรมนูญเกิดขึ้นจริง นั่นคือการเรียนฟรีจริงไม่มีค่าใช้จ่ายแอบแฝง กระผมกราบเรียนว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องซึ่งขอให้เริ่มดำเนินการทำเร่งด่วน เสร็จจากการแถลงนโยบายอยากให้ท่านสำรวจไปเลยครับว่าค่าใช้จ่ายแฝงทั้งหมดและภาระของผู้ปกครองนี้มีเท่าไร แล้วใน ๙๐ กว่าวันข้างหน้านี้ครับ จัดงบประมาณให้พอ รัฐบาลมีความคิดในการกระตุ้นเศรษฐกิจอยู่แล้ว และรัฐบาลก็มีเสียงข้างมากพอที่จะผ่านงบประมาณกลางปี ถ้าท่านจะจัดงบประมาณกลางปีมาเพื่อให้ลูกหลานเราได้เรียนฟรีจริงในเดือนพฤษภาคมนี้ครับ ผมยืนยันตรงนี้เลยครับ ฝ่ายค้านจะยกมือให้ ขอให้จัดมา นั่นคือประเด็นแรกที่ยกจะกราบเรียนในเรื่องของโอกาสทางการศึกษา

ประการที่ ๒ ครับ เรื่องโอกาสทางการศึกษานั้นก็แปลกใจอยู่ว่าในขณะที่รัฐธรรมนูญเขียนว่าเรียนฟรีไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี และในช่วงที่พวกเราไปพบปะประชาชน

๖๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สุทธาทิพ ๒๒/๒

ทุกพรรค ไม่มีพูดต่ำกว่า ๑๒ ปีละครับ ประถม มัธยมนี้พูดอยู่แล้ว อนุบาลก็พูดกัน
ทุกพรรค มีบางพรรคไปไกลถึงมหาวิทยาลัย แต่ทำไมวันนี้รัฐบาลเขียนนโยบายมาไม่ใช่
คำว่า อย่างน้อย ๑๒ ปี แต่จำกัดไว้ที่ ๑๒ ปี อยากให้ทบทวนครับ ให้ความสำคัญกับเรื่อง
นี้ ทำเรื่องนี้สำหรับอนาคตของลูกหลาน สำหรับความเข้มแข็งของบ้านเมืองของเรา
ผมกังวลว่าที่ท่านจำกัดอยู่ ๑๒ ปีนี้กำลังเป็นกรอบที่จะมาสร้างปัญหาให้กับตัวท่านเอง
เพราะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการไปให้สัมภาษณ์แล้วว่าเมื่อจำกัดอยู่ ๑๒ ปี
แต่มีความประสงค์อยากจะได้เด็กอนุบาล ก็เลยอยากจะทำทบทวนว่าที่เรียนฟรี ตั้งต้น
กันไว้ที่ประถมจนจบมัธยมปลายนี้จะขอเปลี่ยนเป็นอนุบาลถึง ม. ต้น ความจริงเรื่องนี้
ไม่น่าจะมาสร้างปัญหาและความสับสนในขณะนี้เลยครับ เพราะเรื่องนี้มันเคยเกิดขึ้นแล้ว
มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการอยู่ท่านหนึ่งไปนั่งอยู่ประมาณ ๓ เดือน ไปจุดประเด็นนี้
ขึ้นมาแล้วก็สร้างปัญหาอย่างนี้ครับ รัฐมนตรีท่านนั้นก็คือ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
และหลังจากนั้นมาปมปัญหานี้ก็เลยยังเป็นปมปัญหาที่ค้างอยู่ ผมก็สันนิษฐานว่า
ท่านเอาเรื่องนี้มาพูดต่อ แต่วันนี้บ้านเมืองเดินมาไกลกว่าที่จะกลับไปสู่ตรงนั้นครับ ----

๒๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สถิติมา ๒๓/๑

ถ้าท่านอยากจะทำให้การศึกษาอนุบาลฟรีกรุณาทำเป็น ๑๔ ปี หรือ ๑๕ ปีเถอะครับ ทบทวนตรงนี้เสียว่าไม่ใช่ ๑๒ ปี แต่อย่างน้อย ๑๒ ปี เพราะรัฐธรรมนูญก็บัญญัติเอาไว้อย่างนั้นอยู่แล้ว และถ้าท่านไปทำอย่างที่ท่านพูดคือให้จบที่ ม. ต้นนี้ครับ มันจะเป็นเรื่องอันตรายอย่างยิ่งสำหรับการศึกษาของเราในอนาคต เพราะนั่นหมายความว่า ม. ปลายไม่ฟรี ม. ปลายเป็นจุดที่ล่อแหลมที่สุดครับ เพราะ ม. ปลายคือวัยเด็กที่สามารถเริ่มต้นทำงานได้เสี่ยงที่สุดต่อการที่จะถูกแรงกดดันทางเศรษฐกิจและครอบครัวให้ไปหางานทำแล้วออกจากโรงเรียน เพราะถ้าอยู่ในโรงเรียนไม่เรียนฟรี นอกจากจะหารายได้ให้ครอบครัวไม่ได้แล้วยังเป็นภาระของครอบครัวด้วย ขอให้ทบทวนเรื่องนี้ครับ ถ้า ๒-๓ วันนี่ทบทวนตัดสินใจใหม่ได้ประกาศเลย พวกกระผมจะมีความสบายใจมากกว่าเด็ก ม. ปลายจะได้เรียนฟรีตามแนวทางที่เราทำกันมาและจะไม่มีทบทวนเรื่องนี้

ถัดมาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ก็คือว่า ท่านก็พูดถึงเรื่องโอกาสของเยาวชนผ่านกองทุนให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ ในอนาคต ตรงนี้ก็สำคัญอีกครับ เพราะกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่มีอยู่ในขณะนี้มืออยู่กองทุนเดียวที่มีกฎหมายรองรับเรียบร้อยแล้ว คือกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่เรียกสั้น ๆ ว่า กยศ. แนวคิดเกิดขึ้นในสมัยรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีชวน กฎหมายมาเสร็จในสมัยรัฐบาล ท่านนายกรัฐมนตรีบรรหาร กองทุนนี้ให้เงินกู้ยืม แก่เด็กนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ยากจน ให้ตั้งแต่ ม. ปลายขึ้นไปจนจบปริญญา และให้กู้ไม่ใช่เฉพาะค่าเล่าเรียนครับ แต่ค่ากินอยู่ด้วย แต่ว่าจะด้วยเหตุผลอะไรก็แล้วแต่รัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณอยากจะตั้งกองทุนกู้ยืมขึ้นมาอีก กองทุนหนึ่ง เรียกสั้น ๆ ว่า กรอ. หรือกองทุนให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต ความต่างก็คือ กรอ. บอกว่านอกจากจะให้เด็กที่ยากจนแล้วให้เด็กทุกคน เฉพาะที่เข้ามหาวิทยาลัย และความต่างอีกประการหนึ่งก็คือให้เฉพาะค่าหน่วยกิต คือค่าเล่าเรียนไม่ให้ค่ากินอยู่สุดท้ายรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีสุรยุทธ์ก็จับ ๒ กองทุนนี้มารวมกัน และแน่นอนก็ต้องใช้ กยศ. เป็นหลักเพราะ กยศ. มีกฎหมายรองรับอยู่ กระผมก็กราบเรียนท่านประธานว่า ท่านรัฐมนตรีอย่าติดยึดกับเรื่องชื่อหรือว่าใครเป็นคนเริ่มต้นอะไรไว้ครับ กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา กยศ. นี้ใช้เป็นฐานเถอะครับเพราะมีกฎหมายรองรับอยู่แล้วอยากจะปรับเปลี่ยน

วิธีการบริหารในเรื่องการกู้เงิน เงื่อนไขการกู้ การชำระเงิน ใช้กองทุนนี้ได้ อยากจะขยายให้ทุกคนได้กู้ กระทบก็ไม่ชัดเจน เพียงแต่อย่าไปตัดเงินในส่วนที่เป็นเงินกู้สำหรับค่ากินอยู่ เพราะเด็กที่เข้าในมหาวิทยาลัยนะครับ มันไม่ใช่เฉพาะค่าหน่วยกิตหรือค่าที่เป็นการของเขาส่วนใหญ่จากบ้านอยู่หรือต้องหาที่อยู่ ต้องกินอยู่ ถ้าโชคดีก็อาจจะมึงงานทำซึ่งสามารถทำให้ไม่กระทบกับการเรียนของตัวเอง เพราะฉะนั้นอย่ายึดติดกับ กรอ. ครับ จะเรียกชื่อกองทุน กยศ. เปลี่ยนชื่อกระทบก็ไม่ชัดเจน จะให้ทุกคนกู้ก็ไม่ชัดเจน แต่ขอให้เด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจนได้กู้และมีค่ากินอยู่ต่อเนื่องต่อไป อันนี้เพื่อความเข้าใจว่าเรื่องของโอกาสทางการศึกษานั้น นโยบายที่เขียนอยู่และสิ่งที่ท่านให้สัมภาษณ์นี้ยังสร้างความวิตกกังวลให้กับพวกเรา

อีกเรื่องหนึ่งสั้น ๆ ครับ ก็คือเรื่องทุนการศึกษาทั้งในและต่างประเทศนั้น กระทบทราบดีว่ามันเคยมีโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งทุนนะครับ ซึ่งก็ทราบเรียนว่าจริง ๆ แล้วก็สามารถดำเนินการต่อได้ และขอให้ทำอย่างที่รัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรีสุรยุทธ์ ก็คือว่าจัดเป็นเรื่องงบประมาณให้เรียบร้อยครับ อย่าไปผูกนี้ติดกับเรื่องห่วยบนดิน ทำให้เป็นเรื่องของกระทรวงศึกษาเสีย แล้วก็ไปทบทวนปัญหาในอดีตที่ผ่านมาว่าที่เด็กไปแล้ว ในที่สุดกลับมา -----

หรือในกรณีที่เลวร้ายกว่านั้นก็คือมีปัญหาเพราะปรับตัวไม่ได้ ทำอย่างไร ไม่เพียงแต่จัดเงิน แต่จัดระบบการดูแลคัดเลือกเด็ก และเข้าไปช่วยดูแลว่าเด็กสามารถปรับตัวได้ เรียนได้ เวลากระผมเดินทางไปต่างประเทศก็จะขอเยี่ยมเด็กที่ไปในโครงการเหล่านี้เสมอเพื่อให้ กำลังใจครับ และผมคิดว่าการจัดระบบการดูแลในหลายประเทศจะยังเป็นเรื่องที่มีความจำเป็น นี่เป็นเรื่องของโอกาสทางการศึกษา

อีกเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาก็คือเรื่องคุณภาพ ตรงนี้สิ่งที่กระผม กราบเรียนไว้เป็นข้อสังเกตก็คือว่า การเขียนเรื่องของคุณภาพการศึกษา เขียนไว้ในเชิง นามธรรม แต่ว่าจะเกิดขึ้นได้หรือไม่นั้นก็คงต้องไปดูทั้งในเรื่องของคุณภาพเด็ก ซึ่งก็ขอเสนอว่า ท่านคงต้องประสานงานกับกระทรวงอื่น ๆ อย่างใกล้ชิด เพื่อให้พัฒนาการของเด็กตั้งแต่ เด็กเล็กโดยเฉพาะในเรื่องโภชนาการ เรื่องสมอง ได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างครบถ้วน แต่ว่าส่วนที่ ๒ ก็คือเรื่องครูครับ นโยบายฉบับนี้ในข้อ ๒.๑ นโยบายการศึกษา เขียนเรื่อง ครูน้อยมาก ไม่ได้แสดงออกว่าได้รับรู้ถึงปัญหาในเรื่องของการขาดแคลนที่เกิดขึ้นจากปัญหา การกระจายครูว่าจะแก้ไขอย่างไร ไม่ได้มีการพูดถึงว่าจะทำอย่างไรให้ครูของเรานั้น สามารถที่จะมีโอกาสได้รับการอบรมเพื่อปรับปรุงทักษะต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในเรื่องของ คุณภาพการศึกษา และกระผมฝากไว้เลยครับ นโยบายหนึ่งซึ่งพวกกระผมพูดมากแล้ว ไปที่ไหนก็เป็นทีที่พึงพอใจของเพื่อนข้าราชการครู ก็คือขอให้ท่านไปทบทวนภาระงานของครู โดยเฉพาะงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอนขณะนี้เยอะมาก จะเป็นงานธุรการ งานบริหาร งานรอรับการประเมินงานสังคม งานมวลชนต่าง ๆ กระผมใช้นโยบายสั้น ๆ ว่า ควรจะมีนโยบายคืนครูให้นักเรียน ขอความกรุณาปรับข้อเสนอแนะไปนะครับ เพราะว่าไม่ได้ เขียนปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้อยู่ในนโยบายการศึกษา ถ้ารับไปกระผมเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์ อย่างยิ่งกับเรื่องของคุณภาพการศึกษา ซึ่งในส่วนดีก็มีนะครับ เรื่องหลักสูตรได้เขียนเอาไว้แล้ว แล้วก็เรื่องของการขยายบทบาทขององค์กรต่าง ๆ โดยเฉพาะองค์กรทางด้านการบริหาร จัดการองค์ความรู้ก็ดี เรื่องพิพิธภัณฑสถาน เรื่องศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ เรื่องเหล่านี้ ซึ่งเริ่มต้นมาดีนะครับ ขอให้ขยายแล้วก็ขอให้เด็กส่วนใหญ่ได้เข้าถึง สังคมส่วนใหญ่ได้เข้าถึง

ก็จะเป็นประโยชน์ แต่ว่าเรื่องของคุณนั้นขอความกรุณาว่าคงต้องให้ความสำคัญมากกว่าที่มองเห็นอยู่ในนโยบายที่แถลง

สุดท้ายเรื่องการศึกษาครับ ก็คือเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่นเดียวกัน เทคโนโลยีสารสนเทศท่านก็เขียนเอาไว้ชัดเจนว่า จะจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประกอบการเรียนการสอนให้โรงเรียนอย่างทั่วถึงซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญ ปัจจุบันเด็กนักเรียนยังขาดแคลนเรื่องของอุปกรณ์เรื่องคอมพิวเตอร์เทคโนโลยีสารสนเทศค่อนข้างมาก ถ้าดูสัดส่วนมีตัวเลขที่บอกว่ามีคอมพิวเตอร์ ๑ เครื่อง เด็กใช้กันถึง ๔๐ คน ควรจะลดลงมาอย่างน้อยในระยะของรัฐบาลนี้ให้เหลือสัก ๑๐ คนต่อ ๑ เครื่องเพราะฉะนั้นนโยบายแนวคิดเรื่องของการจัดหาคอมพิวเตอร์นั้นพวกกระผมสนับสนุนยิ่งไปดูแลนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศที่พูดถึงการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง พวกกระผมก็สนับสนุนเช่นเดียวกัน แต่ที่เป็นห่วงคือคำสัมภาษณ์ของท่านรัฐมนตรีเวลาท่านรัฐมนตรีสัมภาษณ์ท่านไม่พูดเรื่องการจัดคอมพิวเตอร์ให้โรงเรียน ท่านพยายามจะไปพูดเหมือนกับที่อดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณพูดคือจัดคอมพิวเตอร์ให้เด็กความแตกต่างอย่างเดียว ท่านประธานหลับตานึกภาพสำหรับพวกกระผมนี้ความขาดแคลนคอมพิวเตอร์ ถ้าวันนี้กระทรวงศึกษาธิการเอาใจใส่เดินหน้าเสนอโครงการที่เอาคอมพิวเตอร์เข้าไปในโรงเรียน เข้าไปสู่โรงเรียนเพื่อให้มีเครื่องใช้มากเพียงพอหรือมากขึ้น

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายยงยุทธ ดิยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : มีประเด็นอะไรครับ ท่านต้องบอกด้วยนะครับว่าประเด็นเรื่องอะไรครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน จังหวัดนครสวรรค์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา -----

๒๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

บุศยรินทร์ ๒๕/๑

ผมเองต้องขอประทานโทษท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้าน จริง ๆ ไม่อยากขัดท่านหรือครับ ฟังดูก็เพิลิดเพิลินดีแล้ว แต่ผมคิดว่า การเอ่ยชื่อบุคคลที่เขาไม่ได้อยู่ในสภาแห่งนี้แล้วตำหนิเขา ซึ่งตำหนิมาทั้งปียังไม่พออีกหรือครับ ผมอยากขอความกรุณาท่านให้ความเป็นธรรมบ้างเถอะครับ การพูดถึงคนอื่นและให้คนอื่นเขาเสียหายโดยเขาตอบได้ไม่ได้นั้นขอความกรุณาได้งดเถอะครับ ผมได้ฟังท่านพูดหลายคำแล้วครับ ตำหนิท่านทักษิณหลายรอบท่านก็ไม่ได้อยู่ที่นี้ครับ ขอความกรุณาครับ ขอขอบคุณครับ

นายยงยุทธ ดิยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยนะครับก็เป็นประเด็นในเรื่องของการบริหารแล้วก็เพื่อให้บรรยากาศในการประชุมสภาที่ขออนุญาตท่านหัวหน้าพรรคครับ ก็พอชนิด ๆ หน่อย ๆ ก็ขอความกรุณาท่านนะครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ ที่จริงกระผมก็ไม่ได้อยากเอ่ยถึงหรือครับ แต่ว่าเป็นข้อเท็จจริงเป็นข้อเท็จจริง ผมเอ่ยถึงท่าน ๒ เรื่อง เป็นข้อเท็จจริงทั้ง ๒ เรื่อง

เรื่องแรกก็คือว่า ท่านเป็นรัฐมนตรีที่มาเสนอทบทวนเรื่องของการเรียนฟรีใน ม. ปลาย ผมไม่ได้ตำหนิท่านนะครับ ท่านบอกว่าอยากได้เป็นอนุบาลถึง ม. ต้น ในขณะที่เขาทำมาคือ ประถมถึง ม. ปลาย

เรื่องที่ ๒ ก็คือท่านเป็นคนต้นคิดในเรื่องของการแจกเครื่องคอมพิวเตอร์ให้กับเด็ก จะผิด จะถูก จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยสุดแล้วแต่ ผมเพียงแต่เสนอข้อเท็จจริงแล้วก็กราบเรียนต่อไปครับว่า ความคิดที่กระผมบอกว่าจัดซื้อคอมพิวเตอร์ให้โรงเรียนจะเป็นประโยชน์ก็คือว่า ถ้าเราสามารถจัดซื้อคอมพิวเตอร์ให้กับโรงเรียนเด็กทุกคนจะมีโอกาสได้ใช้มากขึ้น แล้วในโรงเรียนจะมีความพร้อมอยู่แล้วในการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตและที่สำคัญก็คือว่าถ้าเรามีศูนย์คอมพิวเตอร์ให้เด็กใช้ในโรงเรียนแล้วก็สามารถให้เด็กใช้นอกเวลาเรียนได้หรือแม้กระทั่งวันเสาร์ วันอาทิตย์ได้ จัดระบบการสอดส่องดูแล เราก็จะมีความมั่นใจว่าเด็ก เยาวชนของเรานี้ได้ใช้คอมพิวเตอร์อย่างเกิดประโยชน์สูงสุดและมีคนที่คอยสอดส่องดูแลด้วย ในทางกลับกันถ้าเราเอาเงินก้อนเดียวกันไปซื้อคอมพิวเตอร์ ๑ ล้านเครื่องเพื่อแจกเด็ก นั่นหมายความว่าเด็กอีกประมาณ ๙ หรือ ๑๐ ล้านคน

ในโรงเรียนที่ไม่ได้รับแจกไปก็เสียโอกาส เด็กที่ได้รับไป ๑ ล้านคน เอากลับไปบ้านก็อาจจะไม่มีอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อ และที่สำคัญก็คือว่าการใช้คอมพิวเตอร์ ตรงนั้นก็อาจจะเป็นการใช้ซึ่งไม่มีผู้หลักผู้ใหญ่ที่อาจจะคอยช่วยเหลือดูแล เพราะก็เป็นความกังวลของสังคมอยู่แล้ว พวกเราเป็นผู้แทนไปหาเสียง ไปพบปะประชาชน ผู้ใหญ่กังวลอยู่แล้วว่าเด็กใช้เวลาอยู่กับคอมพิวเตอร์ทั้งวันไม่รู้ว่าเรื่องอะไร อันนี้คือสิ่งซึ่งอยากจะกราบเรียนเพื่อชี้ให้เห็นครับว่า ขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีทบพวนนะครับ อย่างที่กระผมกราบเรียนครับอย่าไปยึดติดเรื่องของการตลาด ขอให้ทำเรื่องที่เป็นประโยชน์ตามความเป็นจริงในระยะยาวแล้วพวกกระผมจะสนับสนุนอย่างเต็มที่ครับ ทั้งหมดนี้ก็คือเรื่องของนโยบายการศึกษาที่อยากจะกราบเรียนนะครับ ผมทิ้งประเด็นในเรื่องของสังคมไว้นิดเดียวครับ ที่เกี่ยวข้องไม่ใช่เรื่องการศึกษาโดยตรงกังวลใจนิดหน่อยว่า เหมือนกับที่ความชัดเจนในเรื่องของครูไม่มีในนโยบายการศึกษา นโยบายด้านอื่น ๆ เช่น ด้านสาธารณสุขก็ไม่ได้เขียนในเรื่องของแพทย์หรือบุคลากรทางสาธารณสุขไว้อย่างชัดเจนเท่าไรนัก ยกเว้นกรณีของ อสม. ซึ่งพวกกระผมก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะเดินหน้ามีคำตอบแทนให้กับ อสม. อันนี้เป็นเรื่องซึ่งอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลในส่วนของนโยบายการศึกษา มาที่นโยบายเศรษฐกิจครับ เมื่อเข้านี้ท่านนายกรัฐมนตรีเริ่มต้นอาร์มภทก่อนจะแถลงนโยบายนั้นก็เห็นปัญหาว่า รัฐบาลก็มีความกังวลอยู่กับสิ่งที่ต้องเผชิญในแง่เศรษฐกิจจากนี้ไป พูดถึงปัญหาวิกฤติที่อาจจะเกิดมาจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลก พูดถึงปัญหาที่ตกค้างมา พูดถึงความสำคัญในการที่จะทำให้ประเทศของเรานั้นมีขีดความสามารถในการแข่งขัน แต่กระผมก็กราบเรียนครับว่าที่จริงแล้วรัฐบาลนี้ก็มีความหวังแล้วจังหวะเวลาขณะนี้ สถานการณ์ขณะนี้ก็เป็นโอกาสในหลาย ๆ ด้าน สำหรับรัฐบาลเหมือนกัน

ประการแรกเลยการที่เราหวนกลับคืนสู่รูปแบบการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่สากลยอมรับ มันเป็นตัวช่วยในเรื่องของความเชื่อมั่นอย่างมหาศาลในตัวอยู่แล้ว ท่านประธานจะเห็นครับว่าบรรดาประเทศต่าง ๆ ทัณฑ์ที่เรากลับสู่ระบบนี้ เขาก็จะสามารถดำเนินการหลายอย่างกับเราได้ทันที เช่น สหรัฐอเมริกาก็จะพูดถึงการค้า เรื่องของความช่วยเหลือต่าง ๆ ในยุโรปบรรดาผู้บริหารของประเทศก็จะสามารถเดินทางมาพบปะเข้ามาเยี่ยมเยือนประเทศไทยได้หลังจากที่ถูกล้างหรือมีข้อห้ามวางเว้นไปในช่วงที่เป็นการปฏิวัติ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นโอกาสทองที่รัฐบาลต้องฉกฉวยในเรื่องของการสร้างความเชื่อมั่น เพราะสถานการณ์ของการกลับคืนสู่รูปแบบประชาธิปไตยเป็นใจอยู่แล้ว และในบางเรื่องครับแม้ว่าจะเป็นปัญหา เช่น ราคาน้ำมันมันก็มาพร้อม ๆ กับโอกาส เพราะสถานการณ์ราคาน้ำมันในขณะนี้มันมีผลช่วยลดให้ราคาพืชผลดีขึ้นโดยอัตโนมัติ ไม่ว่าจะใครจะเป็นรัฐบาล เพราะฉะนั้นเงื่อนไขต่าง ๆ เหล่านี้คือโอกาสที่รัฐบาลควรจะฉกฉวยเพื่อสร้างความเชื่อมั่น ความเชื่อมั่นเป็นเรื่องแรกที่รัฐบาลจะต้องดำเนินการในทางเศรษฐกิจ ซึ่งกระผมขอกราบเรียนว่าขณะนี้มันมี ๒ ประเด็นหลักที่รอคอยรัฐบาลในการสร้างความเชื่อมั่น

เรื่องแรก ก็คือปัญหาที่พี่น้องประชาชนบ่นมากที่สุด คือเรื่องของแพง ท่านนายกรัฐมนตรีก็คงทราบเรื่องนี้ เมื่อวานท่านก็ได้ออกโทรทัศน์พูดถึงเรื่องนี้บ่นไปกับประชาชนด้วยว่ามีปัญหาของแพง ราคาสินค้าต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลาตรงนี้ทำลายความรู้สึก ความเชื่อมั่น ความกล้าในการใช้จ่ายเงิน ส่งผลกระทบต่อการหมุนเวียนของเงินในระบบเศรษฐกิจ รัฐบาลก็แถลงนโยบายไว้เรียบร้อยนะครับ แต่ว่าเขียนกว้าง ๆ ไว้ในข้อ ๑.๔ ว่าจะแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการโดยดูแลเสถียรภาพของค่าเงินบาท ราคาสินค้าอุปโภคบริโภค และราคาพลังงานให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เมื่อวานท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้ขยายความเล็กน้อย ความคิดท่านเรื่องของเศษสตางค์ การขึ้นราคาที่ไม่เป็นธรรมเพราะขึ้นมากกว่าต้นทุน เนื่องจากมีการปิดเศ แล้วก็บอกว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กำลังจะไปดำเนินการเรื่องนี้ ผมก็ทราบว่าจะมีการประชุมกับทางผู้ประกอบการ เพื่อจะดูว่าจะขึ้นราคาสินค้าหรือไม่ขึ้น

๗๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๒๖/๒

ราคาสินค้าอย่างไรให้สะท้อนต้นทุนอย่างเป็นธรรมก็ถูกต้อง แต่มันมีเรื่องซึ่งผมคิดว่า
รัฐบาลคงต้องย้อนไปดูตั้งแต่ต้นน้ำให้มากที่สุด คือการตรวจสอบต้นทุนนั้นจะมีต้นทุน
ตัวหนึ่งซึ่งท่านประธานและพวกเราทุกคนจะทราบในขณะนี้ว่าเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว
แน่นอนนั่นก็คือเรื่องของพลังงาน เพราะฉะนั้นเราจะเห็นครับ ตอนนี้อาคาน้ำมันแก๊สหุงต้ม
ไฟฟ้า ค่าขนส่งมันจะส่งต่อมายังราคาสินค้าหมด และถ้าปิดเศษหรือไม่สามารถไปป้องกัน
ไม่ให้เขาปิดเศษได้ การเพิ่มขึ้นของราคาสินค้ามันก็จะยิ่งเพิ่มสูงกว่าการเพิ่มขึ้นของต้นทุน
เหล่านี้ ประเด็นก็คือว่ารัฐบาลมีความคิดในเรื่องของการจัดการเกี่ยวกับราคาพลังงาน
อย่างไร เรื่องนี้บังเอิญเป็นเรื่องที่พวกกระผมนี้พูดมากที่สุดในช่วงของการเลือกตั้ง
และเราเข้าใจดีว่ารัฐบาลเองต้องรณรงค์ให้พี่น้องประชาชนต้องประหยัดพลังงาน
ต้องพยายามที่จะลดการพึ่งพาในแง่ของพลังงานที่นำเข้า รวมไปถึงเรื่องของการที่จะต้อง
ระมัดระวังไม่ให้เกิดการเข้าไปแทรกแซงกลไกตลาดเป็นไปในทางที่ผิด หรือเป็นอันตราย
หรือไม่ยั่งยืน หรือเสียวินัย แต่เราเชื่อมั่นว่ามันอยู่ที่มุมมองวิธีการคิดและการจัดการครับ
วันที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานไปที่กระทรวงแล้วก็ให้สัมภาษณ์ ผมต้อง
กราบเรียนท่านประธานว่า ผมยังนึกชมเชยอยู่ในใจว่าการให้สัมภาษณ์ของท่านนั้นดูจะมี
ความเข้าอกเข้าใจปัญหาของพี่น้องประชาชนมากกว่าคำสัมภาษณ์ของอีกหลาย ๆ ท่าน
คือท่านไปถึงวันแรกท่านเข้าใจทันทีเลยว่าเรื่องใหญ่สำหรับชาวบ้าน -----

๗๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พฤษภาคม ๒๗/๑

ก็คือทำอย่างไรลดราคาแก๊สหุงต้มหรืออย่าให้แก๊สหุงต้มขึ้นราคา รู้ว่าพี่น้องประชาชนเดือดร้อนจากเรื่องนี้ ขณะเดียวกันก็เข้าใจครับ ท่านก็ไม่ผลิผลามที่จะไปบอกว่าท่านจะทำอย่างนั้นอย่างนี้โดยไม่ฟังข้อมูลให้รอบด้านก่อน ผมก็คิดว่าเป็นท่าทีที่เหมาะสม แต่ว่าจากนี้ไปแหละครับคือจุดที่ท่านจะต้องตัดสินใจ ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยจะดำเนินการในเรื่องนี้มันมักจะมีการทำความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนว่ารัฐบาลจะต้องไปแทรกแซงกับกลไกตลาดอยู่ตลอดเวลาที่จริงไม่ใช่ครับ อย่างกรณีน้ำมันนี้ครับสิ่งที่เรานำเสนอก็คือว่าลดภาระประชาชน แทนที่ประชาชนที่ใช้น้ำมันบางตัวโดยเฉพาะดีเซล หรือแก๊สโซฮอล์ต้องจ่ายเงินเข้ากองทุนน้ำมันซึ่งเป็นภาระเพิ่มเติมขึ้นสำหรับประชาชน ในภาวะอย่างนี้รัฐบาลเลิกเก็บเสีย เบนซินเราไม่เอาเฉพาะดีเซลกับแก๊สโซฮอล์ทำเสีย ตรงนี้ขอให้ท่านรัฐมนตรีไปพิจารณานะครับ และผมยืนยันว่าไม่เป็นการแทรกแซงกลไกตลาดครับ เพราะการแทรกแซงกลไกตลาดเกิดขึ้นวันที่รัฐบาลตัดสินใจไปเก็บเงินเพิ่มจากประชาชนเข้ากองทุนน้ำมัน เพราะนั่นไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกลไกตลาด ถ้าทำตรงนี้ก็เลยลดต้นทุนในบางส่วนเพื่อทำให้มันเป็นลูกโซ่ละครับ เราก็หวังว่าตรงนี้จะช่วยลดต้นทุนเรื่องขนส่งลดต้นทุนในเรื่องสินค้าบริการได้ด้วย ที่สำคัญไปกว่านั้นก็คือว่าในกรณีของแก๊สหุงต้มนั้นรัฐบาลในอดีตได้ถือว่าเป็นสินค้าสำคัญครับ ใช้ในครัวเรือน ใช้ในการทำอาหารละครับ หรือใช้สำหรับพ่อค้าแม่ค้าที่อยู่ในตลาดทำข้าวแกงให้กับพวกเราที่ไปแวะกินกันตามถนนหรือในตลาด แก๊สหุงต้มไม่มีทางเป็นสินค้าที่ใช้ฟุ่มเฟือยครับถ้าใช้สำหรับหุงต้มในครัวเรือน ตรงนี้ในอดีตรัฐบาลก็จะชดเชยเรื่องค่าขนส่งแล้วก็จะตรึงราคาไว้ วันนี้กำลังมีการเปลี่ยนแนวความคิดว่าจะต้องลอยตัวให้ขึ้นไปตามราคาในตลาดโลก กระผมกราบเรียนผ่านไปยังทางรัฐบาลครับว่า ขอให้ตัดสินใจให้ชัด พวกกระผมมีความเห็นที่แก๊สหุงต้มในขณะนี้ที่ได้มาส่วนใหญ่เป็นแก๊สธรรมชาติของเรา คำว่า เรา คือคนทั้งประเทศครับ ไม่ใช่รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรใดองค์กรหนึ่ง ต้นทุนของการได้แก๊สธรรมชาติเปลี่ยนมาเป็นแก๊สหุงต้มตัวนี้ไม่ได้สูงไปกว่าราคาที่เรเคยซื้อขายกันละครับก่อนหน้านี้จะมีการบอกเริ่มลอยตัวแล้วก็ขึ้นไปถึงละ ๒๐ บาท ผมยืนยันครับว่าวันนี้ควรจะเป็นสิทธิของคนของเราที่ได้ใช้แก๊สของเราในราคาที่ถูกลง เหมือนกับหลายประเทศที่เขามีน้ำมันเป็นของตัวเอง

๗๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

พระราชวรรณ ๒๗/๒

เขาไม่คิดขายน้ำมันให้กับคนของเขาในราคาที่เขาขายให้กับคนอื่น มิฉะนั้นคงไม่เกิดปัญหา
อย่างว่าการลักลอบน้ำมันเข้ามาจากมาเลเซียหรือครับ เพราะมาเลเซียก็ใช้น้ำมันขายให้
คนของเขาในราคาถูก ตัดสินใจให้เด็ดขาดในเรื่องนี้ครับ ส่วนการจะไปจำกัดการใช้
ในรถยนต์หรือในโรงงานตรงนั้นไม่ต่างกันครับ ถ้าเกรงว่าจะทำให้เกิดความไม่เหมาะสม
หรือการทำให้เกิดความสิ้นเปลืองหรือไม่พอ ขอให้ดำเนินการในเรื่องนี้ เช่นเดียวกันนะครับ
ทั้งเรื่องน้ำมัน เรื่องแก๊สนี้ พวกเราก็เชื่อว่าสามารถทำเป็นเรื่องเร่งด่วน แล้วก็ถือว่าเป็น
ของขวัญให้กับพี่น้องประชาชนได้ในโอกาสที่ถือว่าได้นักการเมืองที่มาจากทางเลือกตั้ง
กลับมาบริหารประเทศ รวมทั้งเรื่องไฟฟ้าครับ ซึ่งทุกพรรคก็หาเสียงนะครับ ไม่ใช่แค่ว่า
จะไม่ขึ้นอย่างที่มีการวางแผนกัน แต่ว่าส่วนลดต่างๆ โดยเฉพาะคนใช้ไฟน้อย คนยากคนจนนั้น
ก็ขอให้ดำเนินการทั้งหมดเพื่อช่วยให้ผู้บริโภคหรือประชาชนที่จับจ่ายใช้สอยสามารถที่จะ
ลืมตาอ้าปากช่วยเสริมความเชื่อมั่นให้เศรษฐกิจหมุนเวียนได้ ผมขอฝากอีก ๒ เรื่องเท่านั้นครับ
ในเรื่องของความเชื่อมั่นที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนของประชาชน ๑. คือเรื่องหนี้สินครับ บังเอิญ
ท่านเขียนเรื่องหนี้สินไว้เฉพาะการพักหนี้ของเกษตรกรรายย่อยและยากจนที่ผ่านกระบวนการ
จัดทำแผนฟื้นฟูอาชีพ แต่ขณะนี้ปัญหาหนี้สินที่เป็นปัญหาใหญ่เรื่องหนึ่งก็คือ ปัญหาหนี้
บัตรเครดิต แล้วก็ถูกซ้ำเติมโดยปัญหาการใช้บังคับ -----

๗๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

กุลนิษฐ์ ๒๘/๑

กฎหมายข้อมูลเครดิต ตรงนี้อาจให้รัฐบาลเร่งเข้าไปช่วยสะสางครับ ว่าทำอย่างไรพี่น้องประชาชนของเราที่มีปัญหาเรื่องนี้บัตรเครดิตจะได้รับโอกาสในเรื่องของการปรับโครงสร้างหนี้ ในเรื่องการได้รับความเป็นธรรมจากบัตรเครดิต ในเรื่องของการที่ไม่ถูกกฎหมายข้อมูลเครดิตที่ถูกนำไปใช้ในลักษณะที่จำกัด แม้กระทั่งคนที่มีหนี้ค่างเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นปัญหาเกี่ยวกับการที่จะมีเงินทุนหมุนเวียนในการดำรงชีพ ส่วนสำหรับเกษตรกรนั้นก็คงขอฝากไว้สั้น ๆ อีกเรื่องเดียวกันคือ เรื่องปุ๋ยซึ่งราคาเพิ่มขึ้นรวดเร็วมากจนทำให้พี่น้องประชาชนจำนวนมากที่เป็นเกษตรกรแม้ว่าราคาพืชผลดีก็ยังมีปัญหาอยู่ในเรื่องรายได้ ตรงนี้ครับเป็นเรื่องแรกเรื่องสำคัญที่ผมกราบเรียนว่าอยากเห็นรัฐบาลสร้างความเชื่อมั่นโดยการแก้ปัญหา ท่านนายกรัฐมนตรีหิบบขึ้นมาเป็นเรื่องใหญ่ดีแล้วครับเรื่องของแพงทำให้สำเร็จ ทำในสิ่งที่รัฐบาลทำได้ แล้วผมคิดว่าจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นเป็นฐานที่ดีสำหรับเศรษฐกิจในการที่จะก้าวเดินข้างหน้าต่อไป

เรื่องที่ ๒ ที่เกี่ยวกับความเชื่อมั่นก็คือนโยบายของรัฐบาลครับ ตรงนี้สิ่งที่ยังอยู่ในใจของคนในวงการจำนวนมาก ก็คือนโยบายหลายนโยบายที่ไปสร้างความหวั่นไหวให้กับบรรดานักลงทุนทั้งต่างประเทศ ทั้งในประเทศ กระผมกราบเรียนว่ารัฐบาลก็เข้าใจว่าจะต้องมีการบริหารจัดการในเรื่องเหล่านี้ด้วยความละเอียดอ่อนนะครับ ได้ไปเขียนนโยบายเอาไว้เรื่องแรกเลยที่เป็นเรื่องที่ว่าภาควิชาการกันมากก็คือปัญหาเรื่องของเงินทุนระหว่างประเทศ ก็เขียนเอาไว้ว่าจะไปดูแลในเรื่องของการที่จะกำกับกับการเคลื่อนย้ายของเงินทุนระยะสั้น ระยะยาวให้เกิดประโยชน์สูงสุด แต่คำถามวันนี้ที่รอคำตอบคือปัญหามาตรการ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ การกันสำรองของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องนี้ทุกพรรคพูดตรงกันนะครับ ชวงหาเสียง บอกว่ายกเลิก ท่านนายกรัฐมนตรีก็ยืนยันการให้สัมภาษณ์กับสื่อต่างประเทศว่า ๖ พรรคเห็นพ้องต้องกันแล้วก็ส่งให้กระทรวงการคลังกับธนาคารแห่งประเทศไทยไปดู ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านก็ไปพบกับธนาคารแห่งประเทศไทยประชุมกันเสร็จเรียบร้อยแต่ยังไม่มีข้อยุติ มีการพูดถึงระยะเวลา ๒ เดือน ซึ่งผมไม่แน่ใจว่าหมายถึงว่าจะตัดสินเรื่องนี้ภายใน ๒ เดือน หรืออีก ๒ เดือนจะยกเลิกหรืออะไร ประเด็นที่กระผมอยากจะกราบเรียนอยู่ตรงนี้ครับ เมื่อความเชื่อมั่นเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการบริหาร

๗๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กฤษณิษฐ์ ๒๘/๒

เศรษฐกิจที่ดี ขอให้ทางกระทรวงการคลังได้สร้างความเชื่อมั่นโดยการแสดงภาวะความเป็นผู้นำที่เหมาะสม เรื่องนี้ถ้าท่านมั่นใจข้อมูลของท่าน ดูข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทยแล้วเห็นว่าสมควรที่จะยกเลิก เพราะอย่างที่พวกกระผมพูดไม่ใช่เฉพาะหาเสียงนะครับ พูดตั้งแต่วันที่เขาประกาศใช้ แล้วต่อมาต้องมาผ่อนผันไปเรื่อย ๆ ว่านโยบายนี้มีผลทางจิตวิทยาในเชิงสัญญาณมากกว่าการแก้ไขปัญหาอัตราแลกเปลี่ยนซึ่งมีวิธีการมาตรการอื่นซึ่งควรจะทำให้ชัดเจนเสีย ยกเลิก แต่ถ้ามีข้อมูลบางอย่างที่ท่านไปพบกับธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นแง่ลบซึ่งท่านคาดไม่ถึงมาก่อน แล้วก็เห็นว่าเหตุผลของธนาคารแห่งประเทศไทยเขาดีกว่าท่านก็ประกาศไปดีครับว่ามันไม่เหมาะสมที่จะยกเลิก แล้วเมื่อสถานการณ์เหมาะสมเมื่อไร จะยกเลิก อย่างนี้ ความเชื่อมั่นจะเกิดขึ้นครับ แต่ถ้าวันนี้แล้วไปอีก ๒ เดือน คนในวงการยังจะต้องกังวลอยู่ตลอดเวลาว่าจะยกเลิกหรือไม่ยกเลิก จะมีมาตรการรองรับอะไร หรือไม่นี่ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียกความเชื่อมั่น ฉกฉวยโอกาสจากที่กระผมกราบเรียนก่อนหน้านี้ว่าเป็นจังหวะเวลาที่รัฐบาลจากการเลือกตั้งสามารถสร้างความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจให้หลุดหน้าไปได้ก็อยากจะฝากเรื่องนี้ไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนะครับว่า การทำงานในเรื่องอย่างนี้กระผมอยากเห็นปรึกษาหารือภายในเรียบร้อย ปรากฏต่อสาธารณะคือประกาศสร้างความเชื่อมั่นมากกว่าการไปพบปะมีสาธารณะจับจ้องอยู่แล้วออกมาแล้วไม่มีข้อยุติ อันนี้คือเรื่องที่มีความสำคัญมากที่กระผมอยากจะกราบเรียน สืบเนื่องจากเรื่องนี้ก็คือว่าอยากเห็นความชัดเจนด้วยว่า -----

๗๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ณัฐวัฒน์ ๒๙/๑

กระทรวงการคลังกับธนาคารแห่งประเทศไทยจะทำงานกันอย่างไร ประเด็นก็มีอยู่ว่าหลายครั้งพวกเราก็จะมีคำพูดสั้น ๆ แล้วก็ทำให้คนนี้ไขว้เขว เหมือนกับเมื่อสักครู่ผมชี้ให้เห็นว่าคนใช้คำว่า กลไกตลาด เสียจนไม่กล้าไปปรับการส่งเงินเข้ากองทุนน้ำมัน บางทีคนมาพูดเรื่องความอิสระของธนาคารกลาง จนเสมือนกับว่ารัฐบาลหรือกระทรวงการคลังไปยุ่งเกี่ยว ไปเกี่ยวข้องอะไรไม่ได้เลย ไม่ใช่ครับ ผมอยากให้รัฐบาลชุดนี้ยืนยันความเป็นอิสระของธนาคารกลางใน ๒ แง่มุมคือ

๑. ส่วนที่เขากำกับดูแลสถาบันการเงินไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยว ไม่ให้เกิดปัญหาเรื่องสถาบันการเงิน เรื่องการปล่อยสินเชื่อ เรื่องการกำกับดูแล

๒. ไม่ไปทำลายวินัยของธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งต้องดูแลปัญหาเงินเพื่อเพราะเขาจะกลัวว่าฝ่ายการเมืองอย่างพวกเรานี้ไม่ค่อยสนใจเรื่องเงินเพื่อกลัวเศรษฐกิจไม่ดี กลัวจะเสียคะแนนเสียง ก็อย่าไปทำ อย่าไปทำให้เสียวินัย แต่ไม่ได้หมายความว่านโยบายการเงินกับนโยบายการคลังจะเป็นอิสระต่อกันได้ เป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นเกี่ยวข้องกับเรื่อง ๓๐ เปอร์เซนต์ กับเรื่องอัตราแลกเปลี่ยน ก็คือผมอยากเห็นธนาคารกลางกับกระทรวงการคลังนี้ครับ เมื่อพบปะกันแล้วสามารถแสดงจุดร่วมมาได้ชัดเจนว่า ประเมินสถานการณ์เศรษฐกิจและเป้าหมายทางเศรษฐกิจตรงกันนะ แล้วจะมีการแบ่งหน้าที่ว่านโยบายการเงินจะไปทำอะไร นโยบายการคลังจะไปทำอะไร ตรงนี้ไม่ใช่การแทรกแซงครับ แต่จะเป็นการสร้างเชื่อมั่นว่ามีการประสานสอดคล้องกันแล้วระหว่างกระทรวงการคลังกับธนาคารแห่งประเทศไทย ไม่ใช่ความผิดของท่านรัฐมนตรีหรือครับ เพราะว่าปัญหานี้เกิดขึ้นมาก่อนท่านเข้ามาอยู่แล้ว เพราะมีการวิพากษ์วิจารณ์โดยกระทรวงการคลังว่าธนาคารแห่งประเทศไทยทำอย่างนั้นอย่างนี้ มีการวิพากษ์วิจารณ์กลับมาจากธนาคารแห่งประเทศไทยว่าแล้วทำไมกระทรวงการคลังไม่ทำอย่างนั้นอย่างนี้ บรรยากาศอย่างนี้ไม่เอื้อต่อความเชื่อมั่นทางการเงินการคลัง ซึ่งท่านรัฐมนตรี และถ้าจำเป็นท่านนายกรัฐมนตรีก็ต้องแสดงภาวะความเป็นผู้นำในการที่จะสร้างความเชื่อมั่น และกติกากในการทำงานกับธนาคารแห่งประเทศไทยให้เกิดความชัดเจนขึ้นครับ นี่คือนะประเด็นแรกที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจคือความเชื่อมั่น

๗๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ณัฐวัฒน์ ๒๙/๒

ประเด็นถัดมาครับ หลักของนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ในการที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจส่วนหนึ่งก็คือเรื่องโครงการขนาดใหญ่ จะสร้างงาน สร้างรายได้ มีการพูดกันเยอะแล้วนะครับ ทั้งรถไฟฟ้า ทั้งรถไฟทั้งที่เป็นความเร็วสูงทั้งที่เป็นรถไฟทางคู่ ก้างปลาชานเมืองไปจนถึงเรื่องของระบบการจัดการน้ำที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดถึงเรื่องของอุโมงค์ส่งน้ำมูลค่าหลายแสนล้านบาทที่จะผันน้ำเข้ามาสู่ภาคอีสาน รวมไปถึงการพูดถึงการพัฒนาสนามบินที่เป็นโครงการขนาดใหญ่ ทั้งสุวรรณภูมิและที่ทำอากาศยานอื่น ๆ กระผมขอกราบเรียนเลยนะครับว่าพรรคประชาธิปัตย์เห็นด้วยว่าจะต้องมีการลงทุนขนาดใหญ่ เพราะในช่วงหลายปีที่ผ่านมาโครงสร้างพื้นฐานเราขาดการพัฒนา แต่สิ่งที่อยากจะกราบเรียนก็คือว่าโครงการขนาดใหญ่ที่จะเกิดขึ้นขอให้ปฏิบัติหรือเกิดขึ้นได้จริงภายใต้หลักการของความคุ้มค่าและความโปร่งใสเป็น ๒ หลักสำคัญ ที่ต้องกราบเรียนอย่างนี้ เพราะว่รัฐบาลก่อนหน้านี้เคยมีการพูดถึงโครงการขนาดใหญ่เยอะมากมูลค่ามหาศาล แต่สุดท้ายยังไม่ได้เกิดขึ้นเลยแม้แต่โครงการเดียว เหตุผลสำคัญก็เพราะว่าถ้าเราขยับพูดกันไปทีละโครงการ ๆ พอเรามารวมตัวเลขเหมือนกับที่ข่าวลงในวันนี้ก็จะพบว่ามีการหนี้สินที่อาจจะต้องเกิดขึ้นอาจจะเป็นมูลค่าเป็นล้านล้านบาท ภาระหนักก็ไปตกอยู่ที่กระทรวงการคลังอีกว่าจะจัดหาเงินด้วยรูปแบบงบประมาณหรือพันธบัตรหรือจะกู้ยืมในรูปแบบใด ขอให้จัดลำดับความสำคัญครับ เป็นไปไม่ได้เลยครับโครงการที่พูดมาทั้งหมดที่ฟังมา ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมาจะเกิดขึ้นได้ในระยะเวลา ๔ ปีข้างหน้า แต่ขอให้จัดลำดับความสำคัญไว้ว่าจะเดินหน้าโครงการไหนก่อนโครงการไหนหลัง ยกตัวอย่างเช่น กรณีรถไฟฟ้า -----

๗๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ดวงใจ ๓๐/๑

ท่านนายกรัฐมนตรีเองก็อยากจะเห็น ๑๐ สาย อยากจะเห็นเส้นทางที่ท่านเห็นว่าเหมาะสม
อยากจะต่อไปยังชานเมือง ผมก็เรียนว่าไม่อยากให้เสียเวลาเรื่องการถกเถียงเรื่องเส้นทาง
เพราะมันมีแผนของมันรองรับอยู่มาก่อนหน้านี้แล้ว ส่วนจะต่อขยายไป กระทบไม่ขัดข้อง
เพื่อที่คนกรุงเทพฯ และคนชานเมืองจะได้มีรถไฟฟ้ายิ่งใช้จริงครับ แต่ถ้าเราจะต้องเสียเวลา
ถกเถียงกันอีกว่าจะขีดเส้นสายสีนั้นใหม่หรือไม่ เกรงว่าในที่สุดกว่าโครงการนี้จะใช้การได้
กว่าจะเป็นไปตามคำมั่นที่พวกเราไปพูดกันว่าได้ใช้รถไฟฟ้า ๑๐ สาย บางพรรคบอกด้วย
ว่า ๑๕ บาทตลอดสายจะเกิดขึ้น มันจะเป็นระยะเวลาที่เนิ่นนานเกินไป ตรงนี้ก็ขอให้มีความ
ชัดเจนนะครับว่าไม่ไปกระทบกับขั้นตอนการทำงานจนเสียเวลาไปมากกว่านี้
หรือเรื่องน้ำมีประเด็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ลุ่มน้ำหรือลำน้ำระหว่างประเทศ
มีการศึกษาการผันแม่น้ำโขงมาหลายจุดครับ ก็ขอให้รีบเอามาดูแล้วก็ตัดสินใจแล้วก็
เดินหน้า ตรงนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ ส่วนกรณีของสนามบินนั้นคงต้องถามท่านรัฐมนตรี
ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ๆ ว่าในช่วง ๑ ปีกว่า ๆ ที่ผ่านมาหลังจากที่มีการเปิดใช้สนามบิน
สุวรรณภูมิ มีการเข้าไปประเมินปัญหาความเสียหายของรันเวย์ (Runway) และแท็กซี่
(Taxi way) แล้วก็ต้องมีการปิดซ่อมเป็นจุด ๆ ไปทั้งแท็กซี่ เวย์แล้วก็รันเวย์ จะกรุณาเปิดเผย
ได้ไหมครับว่า ความเสียหายขณะนี้จริง ๆ แล้วเท่าไร และจริงหรือไม่ว่ามีผลทำให้การปิด
ซ่อมในบางช่วงจะต้องไปใช้สนามบินดอนเมืองเพิ่มขึ้นอีก อยากให้กราบเรียนข้อเท็จจริงนี้
ต่อสภาเพื่อพี่น้องประชาชน เพื่อจะได้ช่วยกันคิดว่าแล้วจะพัฒนาสนามบินสุวรรณภูมิ
ในส่วนต่อขยาย หรือจะต้องกลับมาใช้สนามบินดอนเมืองหรืออย่างไร ตรงนี้ก็ขอถือ
โอกาสทั้งเป็นประเด็นไว้ให้ช่วยกรุณาชี้แจงด้วย แต่ย้อนกลับมาที่ประเด็นหลักอีกครั้งครับ
ว่าเราไม่ได้ขัดข้องเรื่องโครงการขนาดใหญ่สนับสนุน แต่ขอให้มันเป็นโครงการที่คุ้มค่าและ
ขอให้ดำเนินการอย่างโปร่งใส กระทบไม่อยากเห็นการพุดถึงโครงการขนาดใหญ่มากมาย
แล้วก็สุดท้ายพี่น้องประชาชนไม่ได้ใช้ กระทบไม่อยากเห็นสิ่งที่เคยเกิดขึ้นในกรุงเทพฯ
ในกรณีของโครงการโฮปเวลล์ (Hopewell) ที่ยังเห็นตำตักกันอยู่ทุกวันนี้ในขณะนี้ไปเกิดขึ้นกับ
โครงการในเรื่องการผันน้ำที่อีสานอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาลได้ดำเนินการ
แล้วก็ได้ดำเนินการตามหลักของความคุ้มค่า และความโปร่งใสเพื่อประโยชน์ของ

๗๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ดวงใจ ๓๐/๒

ประชาชนอย่างแท้จริง การกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลยังมีอีกส่วนหนึ่ง ก็คือส่วนที่สังคมชอบเรียกว่านโยบายประชานิยม ซึ่งตรงนี้ก็จะมีเน้นมากในฐานะที่เป็นนโยบายเร่งด่วนที่ปรากฏอยู่ในข้อ ๑ ครับ เช่นกรณีกองทุนหมู่บ้านเอสเอ็มแอล ธนาคารประชาชน พักหนี้แล้วก็เรื่องอื่น ๆ ก็ขอกราบเรียนเช่นเดียวกันว่าพรรคประชาธิปัตย์ต้องการที่จะเห็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและการสร้างโอกาสให้กับเศรษฐกิจชุมชนให้กับพี่น้องประชาชน การเข้าถึงเงินทุนที่ดี การจะมีโครงการที่พี่น้องในหมู่บ้านได้ตกลงร่วมกันก็ดีเราสนับสนุนแต่ขอตั้งข้อสังเกตและก็มีข้อเสนอแนะอยู่ ๓ เรื่อง เรื่องแรกก็คือว่าจริงครับจะโครงการอะไรก็ได้แต่ครับถ้าอัดฉีดเงินลงไป มันแก้ปัญหาเศรษฐกิจเศรษฐกิจเฉพาะหน้าได้ทั้งนั้นนะครับโครงการจะดีจะเลวอย่างไร ถ้ามีเงินอัดฉีดไปมันก็หมุนเวียนมากขึ้น เศรษฐกิจมันก็ดีขึ้นในระยะสั้น แต่เราอยากจะทำให้มีการไปประเมินดูว่าตรงไหนที่ทำแล้วไม่ใช่แค่ได้ประโยชน์ระยะสั้น แต่สร้างขีดความสามารถให้กับพี่น้องประชาชนในชุมชนดำเนินการพัฒนา รายได้ พัฒนาอาชีพได้ ตรงนั้นทำต่ออย่างเต็มที่ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ดี แต่ในอีกหลายจุดซึ่งก็คงไม่มีใครปฏิเสธว่าเงินลงไปแล้วไม่คุ้มค่าเท่าที่ควร เราจะปรับปรุงกันอย่างไร -----

๗๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

เบญจมาภรณ์ ๓๑/๑

กระผมกราบเรียนว่าจริง ๆ หลักงายที่สุดที่อยากจะเห็นรัฐบาลนำเข้ามาจับก็คือหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ถ้าสามารถเอานโยบายที่สังคมเรียกว่าประชานิยม เวลาเงินลงไปกองทุนหมู่บ้านก็ดี เอสเอ็มแอลก็ดี มีการนำเอาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาจับกระผมคิดว่ามันจะเป็นวิธีการที่ทำให้นโยบายเหล่านี้มีความยั่งยืนในการช่วยเหลือเศรษฐกิจในระดับฐานรากได้ แต่ว่าในนโยบายฉบับนี้ยังไม่ค่อยชัดเจนครับ ผมดูงาย ๆ ว่ารัฐธรรมนูญมาตรา ๘๓ เขียนเอาไว้ว่า รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในภาคผนวกรัฐบาลก็บอกว่าเรื่องนี้ให้อยู่ในนโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ หน้า ๑๒ ผมก็ไปพลิกดูครับ ไม่ได้ชัดเจนครับ คำว่า ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงปรากฏอยู่ในเรื่องเดียวคือเรื่องพลังงานทดแทน ซึ่งกระผมก็สนับสนุนนะครับในเรื่องของการใช้มันสำปะหลัง ใช้อ้อยเพื่อมาผลิตพลังงานทดแทน ยกกระดับราคาของอ้อยกับของมันสำปะหลัง แต่ขอให้อำนาจเรื่องความพอเพียงไปจับในทุกเรื่อง รวมทั้งนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลด้วย อันนี้ก็จะเป็ประโยชน์มากกว่าที่จะทำให้โครงการเหล่านี้เราต้องมาตามแก้ปัญหาที่หลัง อย่างเช่นกรณีกองทุนหมู่บ้าน ก็ควรคิดเลยครับ ตรงไหนดี เป็นธนาคารหมู่บ้านไปดีแล้ว ตรงไหน มีปัญหาครับ น่าจะคิดเรื่องของโครงการปรับโครงสร้างหนี้ให้กับกองทุนหมู่บ้านต่าง ๆ เพื่อให้กองทุนเดินหน้าต่อไปได้ อย่างนี้เป็นต้นนะครับ

ประการที่ ๒ อยากให้รัฐบาลได้มีการประเมินความต้องการหรือปัญหาความยากจนในแต่ละพื้นที่ให้ละเอียดมากขึ้น อยากคิดว่าความยากจนที่เกิดขึ้นในจังหวัดหนึ่งหมู่บ้านหนึ่งจะต้องมีสาเหตุเดียวกันกับอีกพื้นที่ แล้วแก้ได้ด้วยนโยบายที่พุดงาย ๆ เหมือนเป็นนโยบายสำเร็จรูปไป บางพื้นที่อาจจะยากจนเพราะขาดแหล่งน้ำ บางพื้นที่อาจจะยากจนเพราะว่าไม่มีถนนหนทางเชื่อมต่อไปยังตลาด บางพื้นที่อาจจะยากจนเพราะขาดแหล่งเงินทุน เราอยากเห็นการแก้ปัญหาความยากจนที่ไปตรงจุดกับความต้องการในแต่ละพื้นที่ ผมทราบดีครับว่ามันโฆษณาไม่ถายนโยบายแบบนี้ แต่อันนี้จะเป็นผลที่จะดึงให้พี่น้องคนยากคนจนของเราหลุดจากความยากจนเป็นจริงมากกว่าหลายนโยบายซึ่งเวลาเราประกาศภาพรวมดูหวิวหว่าครับ แต่ใช้ผ่านไป ๕ ปี ๖ ปี ความยากจนก็ยังดำรงอยู่ในพื้นที่เหล่านั้น

ส่วนประเด็นสุดท้ายที่อยากจะกราบเรียนก็คือว่า ถ้าพูดถึงประชานิยมในส่วนของการลดรายจ่าย กระทบอยากกราบเรียนว่าวันนี้ น่าจะถึงเวลาที่เราสรางระบบสวัสดิการให้เกิดขึ้นในประเทศไทยอย่างเป็นจริงเป็นจัง อย่าปล่อยให้เป็นเรื่องนโยบายประชานิยม ในเรื่องสวัสดิการกระทบแปลกใจเพราะว่าที่ได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้วว่าช่วงหาเสียงทุกพรรคพูดเหมือนกันหมดจนคนวิจารณ์ ว่าทุกพรรคจะเอารัฐสวัสดิการอย่างนั้นหรือ ความจริงไม่จำเป็นต้องเป็นรัฐสวัสดิการหรอกครับ แต่ระบบสวัสดิการที่ดีต้องมีมาทดแทนประชานิยม แต่ในนโยบายฉบับนี้ยังไม่เห็นภาพที่ชัดเจน ไม่มีการพูดถึงว่ากองทุนประกันสังคมจะมีการพัฒนาขยายอย่างไร เพื่อให้พี่น้องผู้ใช้แรงงานได้ประโยชน์มากขึ้นจากการถูกหักเงินเดือนอยู่ทุกเดือน ไม่มีการพูดถึงว่าตรงนี้จะไปเชื่อมโยงกับระบบสวัสดิการอื่น ๆ อย่างไร แล้วก็มีเรื่องหนึ่งซึ่งจำเป็นต้องพูดก็คือกรณีของคนชรา ว่าถึงเวลาหรือยังที่เราจะถือเป็นสิทธิครับ ที่เขียนไว้แค่นี้ไม่เพียงพอครับ ที่บอกขยายฐานเบี้ยยังชีพให้คนชราที่ไม่มีรายได้ วันนี้ต้องคิดแล้วครับว่าทำอย่างไรเงินมันมีเพียงพอเหมือนเป็นหลักประกันขั้นพื้นฐานสำหรับคนชราทุกคน แล้วก็คนชรา มีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ที่จะมีระบบการออม หรือระบบสวัสดิการ หรือระบบบำนาญรองรับ ขอให้ไปไกลกว่าที่เขียนไว้ตรงนี้ครับว่า ขยายสำหรับคนชราที่ไม่มีรายได้ซึ่งก็จะเป็นเรื่องยากมาก เพราะในอดีตที่ผ่านมาปัญหาก็คือว่าใครจะได้เบี้ยยังชีพหรือไม่ก็ไปขึ้นอยู่กับผู้นำชุมชน เพราะระบบของเราไม่ได้เป็นระบบในเชิงสวัสดิการอย่างแท้จริง ตรงนี้ก็เป็นข้อสังเกตของกระทบในเรื่องของเศรษฐกิจนะครับ ว่านอกเหนือจากความเชื่อมั่นโครงการขนาดใหญ่แล้ว ทำอย่างไรจะให้โครงการที่เราชอบเรียกกันว่าประชานิยม สามารถที่จะพัฒนา -----

ไปสู่สิ่งที่ยั่งยืนและเป็นประโยชน์สำหรับบ้านเมืองมากกว่า ผมขออนุญาตก่อนจะไปต่อในเรื่องถัดไปหมวดถัดไปก็คือ มันมีประเด็นในทางเศรษฐกิจที่ต้องการคำตอบ เพราะบางที่เราคิดเป็นเรื่อง ๆ เราไม่เห็นความเชื่อมโยงของนโยบายด้านหนึ่งที่มีผลกระทบต่อพี่น้องประชาชนในอีกด้านหนึ่ง คำถามหลายคำถามผมเชื่อว่าสังคมต้องการเห็นทิศทางที่ชัดเจนของรัฐบาล เช่น แนวคิดเรื่องการค้าการลงทุนกับต่างประเทศ เป็นอย่างไรแน่ จะเดินต่อหรือไม่กับการแก้ไขกฎหมายการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ซึ่งจะไปนิยามหรือไปจำกัดการลงทุนของชาวต่างประเทศ จะคุ้มครองผลประโยชน์ของธุรกิจไทยจากการแข่งขันการค้าการลงทุนอย่างไร จะจัดการกับปัญหาการค้าปลีกขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการรายย่อยในหลายพื้นที่อย่างไร ผมว่า ๒-๓ วันนี้เป็นโอกาสที่รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องจะได้ลุกขึ้นยืนเพื่อที่จะแสดงออกให้ชัดเจน ว่าทิศทางของบ้านเมืองเราจะเดินไปในทางไหนในเรื่องเหล่านี้ ตัวอย่างที่เราเห็นผลกระทบชัดเจนแล้วตัวอย่างหนึ่ง ก็คือกรณีของการบังคับใช้สิทธิบัตร หรือบังคับใช้สิทธิเหนือสิทธิบัตรที่เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์อยู่ในขณะนี้ในส่วนของกระทรวงสาธารณสุข นี่เป็นตัวอย่างครับว่าจะบริหารจัดการกันอย่างไร จุดยืนคืออะไร กระผมกราบเรียนว่าความจริงความขัดแย้งและวิธีการทำงานไม่น่าเป็นอย่างนี้เลย เป้าหมายเราควรจะตรงกันครับ

๑. สิทธิของผู้ป่วยในการเข้าถึงยาที่จำเป็นในราคาถูกเราต้องยืนยัน

๒. มาตรการใดที่เราทำไปไม่ขัดต่อข้อตกลงระหว่างประเทศ เราต้องถือเป็นสิทธิของเราที่จะยืนยัน และ

๓. ถ้าคู่ค้ามีความไม่สบายใจในการดำเนินการของเราในเรื่องใด เจรจาวันนี้ปัญหาที่มันเกิดขึ้นก็เพราะว่าريبพูด พอไปريبพูดว่าจะยกเลิกการบังคับใช้สิทธิบัตร วันนี้ผมกราบเรียนว่าทำให้อำนาจต่อรองของกระทรวงที่จะไปเจรจากับบริษัทลดลงไปไม่ว่าเราจะเดินไปในเส้นทางที่จะใช้หรือไม่ใช้สิทธิเหนือสิทธิบัตรก็ตาม แล้วพอเวลานี้เราบอกว่าจะต้องมีการประชุมตกลงกัน ตอนนี้เราก็เลยสร้างเป็นพันธมิตรขึ้นมา ๒ ข้างแล้วระหว่างฝ่ายธุรกิจกับฝ่ายต่างประเทศ กับในส่วนของผู้ป่วยที่มีปัญหาอีกด้านหนึ่ง ตรงนี้ละครับที่ผมคิดว่าการบริหารจัดการในประเด็นเหล่านี้ต้องดีกว่านี้ มีความชัดเจน

๘๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สายชล ๓๒/๒

ในทิศทางหลัก ๆ ครบก่อนที่เราจะไปเร่งพูดเป็นเรื่อง ๆ ไป ก็เป็นข้อสังเกตในเรื่องนี้นะครับ
อีก ๒ เรื่องครับในเรื่องเศรษฐกิจที่ฝากคำถามไว้ ก็คือในส่วนของแรงงาน
ก็ทราบเรียนว่าจะเอาอย่างไรเรื่องของแรงงานต่างด้าว ซึ่งธุรกิจจำนวนมากใช้อยู่ในขณะนี้
จะเอาอย่างไรในแง่ของการเปิดให้เข้ามา จะเอาอย่างไรในแง่ของการคุ้มครองสวัสดิการ
แล้วก็ดูแลไม่ให้เป็นภัยในด้านความมั่นคง

แล้วก็สุดท้ายครับ สำหรับเรื่องของพลังงานเช่นเดียวกันครับ คือปัญหา
การจัดการพลังงานซึ่งมีเครื่องหมายคำถามใหญ่อยู่ในเรื่องของพลังงานนิวเคลียร์ว่าจุดยืน
ของรัฐบาลนี้เป็นอย่างไร คิดว่าเป็นโอกาสดีที่จะได้แถลงเพื่อให้ผู้แทนของปวงชนชาวไทย
ได้รับทราบในทิศทางของการทำงานในเรื่องนี้ครับ

ท่านประธานครับ ในส่วนของนโยบายถัดไปที่กระผมอยากจะทราบเรียน
ก็คือนโยบายในเรื่องของภาคใต้ ซึ่งเรื่องนี้ก็เช่นเดียวกันนะครับว่า ไม่อยากเห็นการสัมภาระณ์
เป็นรายวันหรือเป็นเรื่อง ๆ เพราะยิ่งสร้างปัญหาหรือว่าสร้างความสับสน ในช่วงที่ผ่านมา
มีคำพูดจากท่านนายกรัฐมนตรีแล้วก็ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งไปกระทบกับ
ความรู้สึกหรือเกิดความละเอียดอ่อนขึ้น ก็โชคดีที่ท่านนายกรัฐมนตรีก็ปรับทันนะครับ
เช่น วันแรกท่านไปรับข้อเสนอว่าจะดำเนินการเรื่องการปลดป็นหรือปลดอาวุธ พอเริ่มจะมี
การวิพากษ์วิจารณ์ไปก็ดี -----

๘๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

จีรณัฐ ๓๓/๑

ท่านก็บอกว่าเป็นเพียงข้อเสนอที่ท่านรับมาหรือคนมาเสนอให้ท่าน แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมาพูดเรื่องเขตปกครองพิเศษซึ่งเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ก็ดีที่ท่านนายกรัฐมนตรีก็บอกว่าไม่ควรพูด แต่ว่าอย่าให้เกิดขึ้นบ่อยไปกว่านี้ครับ เพราะว่าในอดีตที่ผ่านมาเราควานหาว่ามันมีอะไรสักเรื่องหนึ่งใหม่แล้วจะแก้ปัญหาภาคใต้ได้ นี่มันเป็นที่มาของความผิดพลาด จะเป็นเรื่องโจรกระจอก จะเป็นเรื่องยาเสพติด จะเป็นเรื่องเจ้าหน้าที่ทุจริตหรืออะไรก็แล้วแต่ มีความพยายามไปสรุปอยู่เรื่อยว่ามันมีเรื่องเดียว แล้วถ้าเราทำอย่างนั้น เราทำอย่างนี้ปัญหาจะหมดไป เป็นไปไม่ได้แล้วครับวันนี้ วันนี้พวกกระผมก็จะพยายามนำเสนอมุมมองของพวกเราว่า แนวทางในการที่จะแก้ปัญหาภาคใต้ครบวงจร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกฎหมาย เศรษฐกิจ การศึกษา การอำนวยความสะดวก การสร้างโอกาสนั้นเรามีความคิดอ่านอย่างไร แล้วก็ย้ำอีกครั้งครับเรื่องนี้ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในรัฐบาลต้องการให้เราให้ความเห็นเมื่อใดในเวทีใดนั้นพวกเรายินดีเสมอ เพราะถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก แล้วเราอยากให้เห็นความเชื่อมั่น ความปลอดภัย ความมั่นใจ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเกิดขึ้นใน ๓ จังหวัดภาคใต้ แต่สิ่งที่อยากจะกราบเรียนเบื้องต้นก็คือว่าต้องกลับไปทบทวนความผิดพลาดในอดีต ความผิดพลาดที่เอาความรุนแรงไปต่อความรุนแรง แล้วไปเร่งความรุนแรงขึ้นมาเป็นวงจรใหม่ ตรงนี้ขอให้ทบทวนและมีความชัดเจนนะครับ การเดินไปข้างหน้าจะได้ไม่ผิดซ้ำรอย มีเรื่องหนึ่งซึ่งกระผมกราบเรียนครับว่า อยากจะให้รัฐบาลได้ช่วยดูเป็นพิเศษเพราะว่าไม่แน่ใจเจตนาหรือความเข้าใจหรือความบกพร่องว่ามันเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จริงอยู่แม้ว่าขณะนี้ที่มาของความขัดแย้งหรือความรุนแรงในภาคใต้ไม่ใช่เรื่องศาสนา แต่ประเด็นในเรื่องความเข้าใจระหว่างศาสนิกชนระหว่างศาสนาก็เป็นเรื่องสำคัญที่จะช่วยแก้ไขปัญหานี้ได้ แปลกใจนิดเดียวเท่านั้นเองละครับว่าทำไมในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนะครับเขียนเอาไว้ว่า รัฐบาลจะต้องมีนโยบายในเรื่องนี้ครับ ในรัฐธรรมนูญเขียนนะครับว่า รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านานและศาสนาอื่น ทั้งต้องส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์

ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา แต่พอมาดูนโยบายของรัฐบาลครับ ในหน้าที่ ๙ เหลือแค่เพียงอุปถัมภ์คุ้มครองและทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ ไม่มีการพูดถึง การส่งเสริมความเข้าใจระหว่างศาสนิกชน ระหว่างศาสนา ตรงนี้ก็ขอกราบเรียนไว้เพื่อ รัฐบาลไปดำเนินการแก้ไขด้วยนะครับ

ถัดมาครับคือนโยบายเรื่องยาเสพติดก็เป็นอีกปัญหาใหญ่ซึ่งอยู่ในใจของ พี่น้องประชาชน เช่นเดียวกันนะครับเรื่องนี้มีบทเรียนในอดีตด้วย ทุกคนสนับสนุน การปราบปรามยาเสพติดอย่างเด็ดขาด แต่บทเรียนของปัญหาเรื่องสงครามกับยาเสพติด ที่ไปใช้วิธีนอกกฎหมายนี้ไม่ควรละเลย กระผมไม่อยากจะลงรายละเอียดครับเดี๋ยวจะถูก ประท้วงอีก แต่ไปหาอ่านได้นะครับ สื่อต่างประเทศยังวิพากษ์วิจารณ์อยู่ นะครับ ยกตัวอย่างที่ผมมีในมือนี้บทความของเดอะ ซันเดย์ ไทมส์ (The Sunday Times) เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ค.ศ. ๒๐๐๗ เขียนวิพากษ์วิจารณ์นโยบายของอดีตนายกรัฐมนตรีไว้อย่าง ค่อนข้างที่จะรุนแรงกระทบกับภาพลักษณ์ของเราพอสมควร ตรงนี้ก็จะเป็นจุดที่จะต้อง กลับไปทบทวนนะครับ ส่วนแนวคิดใหม่ ๆ ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเสนอ มานั้นก็ไม่แน่ใจนะครับว่าวันนี้จะมีการชี้แจงมากนักน้อยแค่ไหน แต่ว่าบางเรื่องก็อยากให้ ระมัดระวังในการนำเสนอความคิดไป เช่น ไปสรุปว่าการล่อซื้อ จะเป็นตัวกระตุ้นการผลิต ทั้งหมด ที่จริงไม่ใช่หรอกครับ แล้วแต่พื้นที่ก็ไม่อยากไปสรุปอะไร มิฉะนั้นเจ้าหน้าที่ก็จะ มีความสับสนในแง่ของการดำเนินงาน หรือในกรณีที่ท่าน บอกว่า จะดำเนินการในเรื่อง ของการไปเจรจากับกลุ่มว่า อันนี้ก็คงจะต้องปรึกษา แล้วก็สอบถามไปยังกระทรวง การต่างประเทศเช่นเดียวกันว่า แนวคิด แนวทางที่จะดำเนินการอย่างนี้จะทำอย่างไร เพราะท่านได้พูดออกมาทางสาธารณะ

ประเด็นสุดท้ายในวันนี้กระผมจะพูดก็คือ เรื่องของประชาธิปไตย เหตุผลที่จะต้องพูดเรื่องนี้ แล้วก็เกี่ยวข้องกับนโยบาย แล้วก็เกี่ยวข้องกับรัฐบาลโดยตรงเพราะว่า อย่างที่ผมทราบเรียนกับท่านประธานในเบื้องต้น สถานการณ์วันนี้ทุกคนไม่ว่าจะเลือก หรือชอบฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ต้องการประคับประคองบ้านเมืองและประชาธิปไตย ให้เดินไปข้างหน้า แต่จะเดินไปข้างหน้าได้ดีหรือไม่อย่างไร มันอยู่ในท่าทีของฝ่ายการเมือง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่าทีที่สำคัญของรัฐบาลและผู้นำรัฐบาล

ประเด็นที่เป็นปมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประชาธิปไตยมีอยู่หลายเรื่อง ซึ่งยังอยู่ในความวิตกกังวลหรือความไม่เข้าใจหรือความคลางแคลงใจของประชาชน กระผมก็จะขอหยิบยกมาในบางเรื่อง

ประเด็นแรก ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงอยู่ในนโยบายแล้วว่าจะดำเนินการ สนับสนุนให้มีการศึกษาทบทวนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เพื่อดำเนินการแก้ไขให้ เป็นไปตามหลักประชาธิปไตยอย่างแท้จริงและเป็นประโยชน์ต่อการบริหารประเทศ โดยท่านใช้ว่า ในเวลาอันควรต่อไป ท่านเองเคยให้สัมภาษณ์บอกว่า ๓ เดือนก่อนที่ท่านจะพ้นไป ปัญหา ของระบบสภาก็คือเราไม่ทราบครับว่ารัฐบาลจะพ้นไปเมื่อไรมันไม่เหมือนกับระบบที่มี วาระตายตัว และกระผมทราบเรียนว่าบังเอิญท่านนายกรัฐมนตรีกล่าวหาว่าพรรคประชาธิปัตย์ อยากจะแก้ไขมาก เพราะอยากเลือกตั้งซึ่งไม่เป็นความจริงเลยครับ วันที่มีการลงประชามติ วันนั้นไม่มีใครรู้หรือครับ การเลือกตั้งผลจะเป็นอย่างไร กระผมก็บอกว่าในฐานะการการเมือง ในฐานะหัวหน้าพรรคการเมืองเห็นว่ารัฐธรรมนูญควรปรับปรุงแก้ไขในบทบัญญัติซึ่งยังไม่สอดคล้องกับหลักประชาธิปไตย ทุกพรรคก็พูดเหมือนกันครับ ที่จริงพรรคพลังประชาชน ก็ชูเรื่องนี้มากที่สุดด้วย เพราะเป็น ๑ พรรคที่แสดงออกชัดเจนว่าไม่เห็นด้วยกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ไม่มีตรงไหนหรือครับเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญที่ไปผูกเอาไว้ว่าถ้าแก้ไข ต้องเลือกตั้งใหม่ ผมอยากให้เรามาตั้งหลักกันว่าในฐานะนักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้งด้วยกัน เอาเวทีของสภาเป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ แล้วก็แก้ไข ไปให้เร็วที่สุดในสิ่งที่เราคิดว่าถูกต้อง เป็นไปตามหลักประชาธิปไตย แล้วไม่ต้องกังวลนะครับ ก็เขียนบทเฉพาะกาลเข้าไป ไม่จำเป็นจะต้องไปรีบร้อนเลือกตั้งอะไร ผมเชื่อว่าท่านประธาน

และท่านนายกรัฐมนตรีก็เข้าใจดีว่าทำได้ อันนี้ก็เป็นข้อเสนอของผมในเรื่องของรัฐธรรมนูญ
เรื่องที่ ๒ ที่ต้องสอบถามก็คือว่าในช่วงที่มีการตรากฎหมายความมั่นคง
ออกมาครับ หลายพรรคการเมือง โดยเฉพาะพรรคแกนนำรัฐบาลแสดงความคิดเห็น
ไว้มากกว่าเป็นกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับหลักประชาธิปไตย วันนี้อาจจะฟังครับว่า
ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีความคิดที่จะแก้ไขกฎหมาย
ความมั่นคงหรือไม่ เพราะอะไร เพราะทางพวกกระผมเห็นว่ามันยังมีบทบัญญัติ
บางอย่างซึ่งเราไม่สบายใจว่าจะเป็นปัญหากับการใช้อำนาจ แล้วเกินเลยขอบเขต
ของสังคมประชาธิปไตยหรือไม่ จะได้มาช่วยกันแก้ไข ตรงนี้ก็คำถามในเรื่อง
ของรัฐธรรมนูญในเรื่องของกฎหมายความมั่นคงครับ แต่ในส่วนที่เหลือที่เกี่ยวข้องกับ
การระคับระคองประชาธิปไตยและบ้านเมือง ตรงนี้ก็คงเป็นเรื่องที่ผมอยากจะได้
กราบเรียนถึงแนวทางของท่านนายกรัฐมนตรีโดยตรง ไม่ได้ขัดกับข้อบังคับหรือครับ
ข้อบังคับเขียนเอาไว้ชัดเจนว่าการอภิปรายในวันนี้ ให้อภิปรายในทางสนับสนุนและคัดค้าน
ในเรื่องความเหมาะสมของนโยบาย และความสามารถที่จะบริหารราชการแผ่นดินให้สำเร็จผล
ตามนโยบาย ตรงนี้คือสิ่งที่ผมอยากจะต้องอภิปราย แล้วก็มีการแลกเปลี่ยนข้อคิด
กับท่านนายกรัฐมนตรีโดยตรง

๘๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ราชันีพร ๓๕/๑

ข้อแรกเลย ก็คืออยากจะกราบเรียนว่ากระบวนการประชาธิปไตยต้องสะดุดหยุดลงครั้งที่แล้วนี้ ถ้าเราพูดปลายเหตุเราก็ไปพูด ๑๙ กันยายน แต่ถ้าเราพูดกันที่ต้นเหตุเราก็ต้องพูดถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานของฝ่ายการเมือง ผมเองเข้ามาสู่การเมืองหลังท่านครับ แต่ว่าก็ได้ติดตามการทำงานของ ท่านมาโดยตลอด ก็เป็นเรื่องแปลกอย่างหนึ่งว่า ๑๕-๑๖ ปี ผมกับท่านไม่เคยนั่งฝั่งเดียวกันในสภาเลย แต่ผมก็ยังเชื่อว่าสำหรับบุคคลที่เติบโตมากับระบบรัฐสภาอยากและจะช่วยรักษาระบบรัฐสภาขอให้สิ่งที่ท่านปรารถนากับพรรคของท่านและคณะรัฐมนตรีเป็นสิ่งที่ท่านผลักดันจริง ๆ ก็คือทำให้ความสำคัญกับกระบวนการของรัฐสภา ปัญหาก่อนหน้านี้ก็คือมีความพยายามลดความสำคัญของกระบวนการรัฐสภา คิดว่าเรื่องของสภา คิดว่าเรื่องของฝ่ายค้านเป็นเรื่องน่ารำคาญ เป็นเรื่องที่ไม่สะดวกแล้วสุดท้ายก็เลยทำให้หลักการหลายอย่างผิดเพี้ยนไปจนเกิดวิกฤติทางการเมือง แม้ผมไม่เคยนั่งฝั่งเดียวกับท่าน แต่ถ้าท่านคิดเหมือนผมก็คือเชื่อว่าเวทีนี้ องค์การนี้ สถาบันนี้ ระบบนี้เป็นการป้องกันวิกฤติทางการเมืองได้ดีที่สุดก็ขอให้ท่านได้ยึดแนวทางของการให้ความสำคัญกับสภา การตอบกระทู้ถาม การเปิดโอกาสให้พวกเราได้เสนอญัตติ การเปิดโอกาสให้พวกเราแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ทั้งในเชิงสนับสนุน ทักท้วงวิพากษ์วิจารณ์ ถ้าทำอย่างนี้ผมเชื่อครับว่าเป็นพื้นฐานที่ดีที่เริ่มต้นสำหรับการประคับประคองระบบรัฐสภาและประชาธิปไตยต่อไป แต่มันไม่พอครับ มันไม่พอก็คือว่าในสังคมประชาธิปไตยวันนี้มีฝ่ายอื่น ๆ ในสังคมด้วยที่จำเป็นจะต้องมีบทบาทที่เหมาะสม และตรงนี้คือความห่วงใยที่ผมมีในแง่ของท่าทีของรัฐบาลแล้วท่านนายกรัฐมนตรี เช่น วันนี้การเมืองในระบบอบประชาธิปไตยไม่ได้มีเฉพาะพวกเราที่นั่งอยู่ตรงนี้ แต่มีการเมืองภาคประชาชนที่ต้องการมีส่วนร่วม มีการเมืองของกลุ่มคนต่าง ๆ มีการเมืองท้องถิ่น ผมอยากเห็นท่าทีของรัฐบาลและนายกรัฐมนตรีที่เป็นมิตรกับฝ่าย ต่าง ๆ ในสังคมมากกว่าที่เคยเห็นในอดีต ผมไม่อยากจะเห็นภาพเหมือนกับวันที่สมัชชาคนจนจากอีสานอยู่หน้า กทม. ตอนที่ท่านเป็นผู้ว่าฯ แล้วก็มีการรื้อเต็นท์ต้องไปก้มกราบท่าน อยากเห็นการทำงานที่ยอมรับในเรื่องของสิทธิเสรีภาพการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนหรือองค์กรต่าง ๆ ซึ่งผมติดตามการทำงานของ ท่านมา ท่านอาจจะ

ไม่ค่อยเห็นด้วยกับแนวทางการเมืองอย่างนี้ แต่ผมคิดว่าสังคมวันนี้จะเป็นเรื่องที่มีความสำคัญว่าเป็นความเคลื่อนไหวทางการเมือง ซึ่งจะสร้างความสมานฉันท์ได้ถ้ามีการให้เกียรติและมีท่าทีที่เป็นมิตรต่อกัน อันนี้ก็เป็นส่วนแรก ส่วนที่ ๒ ก็คือเรื่องของสื่อสารมวลชน กระผมกราบเรียนท่านว่าสื่อสารมวลชนนี้ ผมต้องการเห็นรัฐบาลผมไม่ยกใช้คำว่า เป็นมิตร จะใช้ คำว่า เคารพ ในการทำหน้าที่ของสื่อสารมวลชน ผมคนหนึ่งไม่มีความรู้สึกขัดข้องของใจอะไรเลยเวลาที่ท่านนายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์ในลักษณะต่อปากต่อคำ หรือตอบโต้กับสื่อสารมวลชน -----

ถ้าไม่ได้เป็นคำที่ไม่เหมาะสมนะครับ ผมก็คิดว่าเป็นเรื่องซึ่งสามารถทำได้เป็นสิทธิ เป็นสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นครับ แต่สำคัญกว่านั้นก็คือปัญหาเรื่องของการให้สิทธิ เสรีภาพกับสื่อสารมวลชน ท่านต้องไม่ลืมว่าสมัยที่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยเป็นยุคที่มีการปิดหนังสือพิมพ์มากที่สุด ต้องไม่ให้ปัญหาอย่างนั้น ย้อนกลับมา เพราะสถานการณ์ของบ้านเมืองของประชาธิปไตยในวันนี้มันจะทำให้ เกิดความอึดอัด ทำให้เกิดการต่อต้านจนเกิดวิกฤติอย่างแน่นอน แต่ที่สำคัญไปกว่านั้น ก็คือว่าการแทรกแซงสื่อในวันนี้ไม่เหมือนสมัยโน้นแล้วที่ใช้อำนาจของตำรวจหรือ มหาดไทยปิดหนังสือพิมพ์ เป็นการแทรกแซงในรูปแบบที่แนบเนียนกว่าผ่านกลไกของ ธุรกิจเอกชน ผมต้องพูดเรื่องนี้เพราะว่านโยบายที่เกี่ยวกับสื่อของรัฐบาลเขียนไว้สั้นมาก ข้อ ๘.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางราชการและสื่อ สาธารณะอื่นได้อย่างกว้างขวางถูกต้อง เป็นธรรม และรวดเร็ว มีคนให้ข้อสังเกตว่าไม่ได้ พูดถึงเรื่องสิทธิเสรีภาพของสื่อที่น่าตกใจครับ ก่อนจะมาเป็นนโยบายฉบับนี้ครับ บังเอิญ มันมีร่างนโยบายที่เสนอเข้าคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ อยู่ในมือของผมนี้ครับ วันนั้นไม่ได้เขียนอย่างนี้ครับ วันนั้นเขียนว่าส่งเสริมให้สื่อสารมวลชนของรัฐและเอกชนมี สิทธิเสรีภาพ ไม่ทราบคณะรัฐมนตรีเห็นความจำเป็นอะไรที่ต้องตัดถ้อยคำนี้ออก เหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นเมื่อสัปดาห์ที่แล้วก็เป็นประเด็น อยากจะตัดบทตัดตอนกันท่านนายกรัฐมนตรี เมื่อวานก็บอกว่ากรมประชาสัมพันธ์ชี้แจงแล้ว ท่านรัฐมนตรีจักรภพชี้แจงแล้ว ถ้าเราเชื่อ เรื่องสิทธิเสรีภาพมันไม่ใช่ครับ กระผมอยากจะกราบเรียนว่ายุคหลังที่แทรกแซงสื่อนี้ ไม่ได้ ใช้อำนาจรัฐเข้าไปปิด อำนาจรัฐเข้าไปสั่งหรือครับ กลไกที่ใช้มากที่สุด ก็คือรู้ว่าสื่อเป็นธุรกิจ จะเป็นวิสาหกิจหรือเป็นโทรทัศน์ คนทำรายการ คนจัดรายการมีบริษัทเป็นธุรกิจ แล้วธุรกิจ ก็ต้องมีปัญหาค่าเงินถึงความอยู่รอด ไม่ของบริษัทเองก็ต้องคำนึงถึงลูกจ้าง พนักงาน ซึ่งอาจจะตกงานเหมือนกับที่ท่านนายกรัฐมนตรีแสดงความเห็นใจกับคนที่ทำงานให้ไอทีวี วิธีที่แทรกแซงสื่อก็คือสร้างความกลัว สร้างความกลัวว่าถ้าไปแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ ในทางที่ไม่ถูกใจกับรัฐบาลแล้วจะทำธุรกิจต่อไม่ได้ กรณีของดอกเตอร์เจิมศักดิ์นั้น ต้องเอ่ยนามท่าน คนนอกครับ ผมก็ไม่พูดให้ท่านเสียหายครับ ผมก็ทราบว่าดอกเตอร์เจิมศักดิ์นั้น

กับหลาย ๆ ท่านในรัฐบาลรวมทั้งท่านนายกรัฐมนตรีคิดไม่ตรงกันอยู่แล้ว จำได้เมื่อปี ๒๕๓๘
ท่านร่วมรัฐบาล ท่านยังเคยบอกเลยว่ามีบุคคล ซึ่งขณะนั้นเขาให้ท่านนายกรัฐมนตรี
แต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภา ท่านยังบอกเลยว่าท่านไม่ขอแต่งตั้งใครหรอก แต่ขออย่าให้แต่งตั้ง ๓ คน
๑ ใน ๓ คือ ดอกเตอร์เจิมศักดิ์ แต่ว่าท่านกับดอกเตอร์เจิมศักดิ์ไม่จำเป็นต้องเห็นตรงกัน
แต่การเสนอมุมมอง การทำหน้าที่ของแต่ละฝ่าย ผมอยากเห็น มีโอกาสทำกันไป เรื่องของ
ดอกเตอร์เจิมศักดิ์จะไปสรุปว่าท่านถอนตัวเอง ข้อเท็จจริงก็คือว่าท่านได้รับการติดต่อจาก
เจ้าของบริษัทที่รับสัมปทาน แล้วมีการสื่อสารไปว่าบริษัทอาจจะมีปัญหากับผู้ที่มีอำนาจ
ในบริษัทผู้ที่เกี่ยวข้อง ๒-๓ คน เขาก็ตกลงกันว่าจะทำอย่างนี้ ถ้าไปสรุปตัดตอนว่าแปลว่า
อยากจะได้การจัดรายการเอง ไม่ใช่ครับ เหตุการณ์มันเกิดหลังจากที่ดอกเตอร์เจิมศักดิ์ไปจัด
รายการ แล้วก็ไปพูดถึงเรื่องเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม -----

สืบเนื่องมาจากที่ท่านนายกรัฐมนตรียุติไปสัมภาษณ์โทรทัศน์ต่างประเทศว่าเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม มีผู้เสียชีวิตคนเดียว ซึ่งแน่นอนครับกลุ่มญาติวีรชนหรือกลุ่มผู้ที่ได้รับความเสียหาย เขาก็แย้งว่าไม่น่าจริง ในมือผมก็มีรายชื่อของผู้ที่มีการชันสูตรพลิกศพแล้วมีรายชื่ออยู่ ๓๘ คน นี่เฉพาะฝ่ายนักศึกษาและประชาชนที่เป็นผู้ต้องหา ดอกเตอร์เจมส์ค็อกก็เอาหนังสือ ซึ่งเขียนโดยคุณวีระ มุสิกพงศ์ มาอ่านให้ฟังว่าท่านนายกรัฐมนตรียุติไปบรรยายเกี่ยวกับ เหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ว่าอย่างไร เข้าใจว่าบรรยายที่ฝรั่งเศสมันไม่ตรงกับสิ่งที่ท่านให้สัมภาษณ์ พูดไปบังเอิญวันนั้นรายการหมดเวลาก่อน บอกวันรุ่งขึ้นจะมีการดำเนินการเสนอเรื่องนี้ต่อ ประเด็นของผมก็มีอยู่ว่า ดอกเตอร์เจมส์ค็อกควรจะมีความสามารถในการเสนอข้อมูลด้านนั้นไหม ถ้าเราเชื่อเรื่องสิทธิเสรีภาพของสื่อ เราก็ต้องบอกว่าท่านมี ส่วนท่านนายกรัฐมนตรีหรือใคร จะเห็นไม่ตรงกับดอกเตอร์เจมส์ค็อก หรือเห็นว่าดอกเตอร์เจมส์ค็อกเอาความเท็จมาพูดทำให้เกิดความเสียหายก็สามารถดำเนินการได้ตามกฎหมาย แต่มันไม่ใช่อย่างนั้นครับ ผมไม่ทราบว่าจะจะเป็นเพราะความกลัวของบริษัทเองหรือจะเป็นเพราะมันมีคนใกล้ชิด หรือจะเป็นเพราะเจ้าตัว ไม่มีใครทราบได้นอกจากเจ้าตัวเท่านั้น แต่ถ้าฟังการพูดว่าเรื่องนี้ จบแล้วมีการถอนตัวไป ท่านไม่คิดหรือครับว่ามันอาจจะทำให้เกิดกรณีที่ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ เกิดขึ้นต่อไปอีก แล้วก็อ้างว่าแต่ละบริษัทตัดสินใจเอง เพราะทุกคนกลัวเรื่องของธุรกิจ กรณีที่เกิดขึ้นกับ ๑๐๕ วิสคอม (Wisdom) ก็เป็นเพราะว่ากำลังจะต่อสัญญา จริง ๆ ในประวัติเขาก็ไม่ค่อยกลัวนะครับ ท่านรัฐมนตรีจักรภพทราบดีเพราะว่าท่านจัดรายการอยู่ที่คลื่นนั้น รู้จักอยู่กับบริษัทนั้นช่วงที่ท่านเป็น นปก. เขาก็ไม่กลัว เขาก็ให้ท่านจัด ท่านหยุดจัดไปช่วงเดียว ก็คือตอนถูกควบคุมตัว กลับออกมาก็จัดต่อ แต่ทำไม่วันนี้บริษัทกลัว แล้วเมื่อบริษัทกลัว รัฐบาลบอกเขาได้ใหม่ว่าไม่ต้องกลัว จัดต่อได้ไม่กระทบกับการทำธุรกิจอย่างนี้สิครับ ส่งเสริมสิทธิเสรีภาพ ผมไม่บังอาจไปกล่าวหาหรือครับว่าท่านนายกรัฐมนตรีหรือ กรมประชาสัมพันธ์หรือท่านรัฐมนตรีคงไปสั่ง ผมเพียงแต่บอกว่าถ้าเราเชื่อเรื่องสิทธิเสรีภาพ แนวทางของท่านวันนี้ต้องไม่ใช่แค่ปฏิเสธว่าผมไม่เกี่ยว ลูกขึ้นมาเย็นครับ ยืนยันเลยว่า เอาอาจารย์เจมส์ค็อกกลับมาจัดต่อได้ไม่กระทบกับเรื่องธุรกิจ อย่างนี้เราก็จะได้เริ่มต้น สามารถทำให้บ้านเมืองเดินต่อไปได้ว่าประชาธิปไตยไม่ใช่แค่เรื่องของนักการเมือง

๙๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สถิติมา ๓๗/๒

ซึ่งลงเลือกตั้ง แต่ต้องหมายถึงสิทธิเสรีภาพของภาคประชาชน ของสื่อสารมวลชน ของนักวิชาการ ของฝ่ายต่าง ๆ ในสังคมด้วย เรื่องนี้ก็ขอเรียนไว้ นะครับ เพราะว่าผมเห็น การปรับถ้อยคำในนโยบายที่เป็นที่มาฉบับล่าสุดและเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว ผมเป็นห่วงมาก

ประเด็นถัดไปครับ รัฐบาลที่มาจากกาเลือกตั้งหรือกระบวนการ ประชาธิปไตยสะอาดทุกครั้ง ข้อหาข้อแรกคือทุจริต ทุกครั้งครับ แล้วก็ เป็นข้อหาที่คน เชื้อด้วย เพราะฉะนั้นวันนี้ถ้าเราอยากจะประคับประคองบ้านเมือง รัฐบาลให้เดินต่อไป ข้างหน้านี้ต้องชัดเจนว่าเรามีท่าทีต่อปัญหาเรื่องการทุจริตการปฏิบัติราชการกันอย่างไร แน่แน่นอนท่านนายกรัฐมนตรีแถลงไปเมื่อสักครู่ตอนท้ายยืนยันกับพวกเราว่าท่านจะบริหาร ราชการแผ่นดินด้วยความซื่อสัตย์สุจริต แต่ว่าทั้งหมดนี้ต้องพิสูจน์กันด้วยการกระทำ แล้วก็ท่านเองท่านก็บอกว่าท่านจะดูแลไม่ให้เกิดการทุจริตขึ้นในรัฐบาลของท่าน เข้าใจว่า วันศุกร์ท่านยังปรารภเลยว่่าที่คนเริ่มไปพูดว่ารัฐบาลท่านมี มิสเตอร์เอส มิสเตอร์ที ซึ่งมาจากกรุงเทพมหานคร ท่านยืนยันบอกว่าไม่มีกรณีอย่างนั้น ก็ดีครับที่ท่านทราบว่า มันเริ่มมีเสียงพูดกันอย่างนี้ จะได้ป้องกันไม่ให้อะไรก็ตามซึ่งมันไม่ควรเกิดมันเกิด-----

๙๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๓๘/๑

แต่ที่สำคัญไปกว่านั้นก็คือว่าท่านจะจริงใจในการสนับสนุนกลไกที่จะต่อสู้กับปัญหา การทุจริตมากน้อยแค่ไหน ช่วงหาเสียงท่านบอกท่านจะยุบ คตส. ตอนนั้นก็ไม่ได้พูดถึง การยุบ คตส. แต่ก็ไม่ปรากฏว่ารัฐบาลพร้อมที่จะสนับสนุน คตส. ให้ทำงานได้อย่างเต็มที่ เพราะเรื่องสุดท้ายต้องไปจบลงที่ศาลอยู่แล้ว จะสนับสนุนไหมครับ ให้ คตส. เขาได้ ทำงานอย่างเต็มที่ มีมือมีไม้ให้เจ้าหน้าที่ให้ความร่วมมือ เพื่อที่คนที่ทุจริตจะต้องได้รับ โทษตรงไปตรงมา ตรงนี้ละครับคือเรื่องสำคัญ ผมจึงกราบเรียนเป็นประเด็นสุดท้ายครับ ว่าวันนี้ที่สุตบ้านเมืองเราจะเดินไปตามเป้าหมายที่ท่านแถลงนโยบายไว้หรือไม่ อยู่ที่หลักการทำงานของท่าน ผมเห็นใจท่านนายกรัฐมนตรี วันก่อนท่านก็พูดอีกนะครับว่า ท่านมาตัวคนเดียว แล้วก็พูดทำนองว่ามีปัญหาว่าจะถูกมองว่าเป็นหุ่นเชิดหรือไม่ ก่อนหน้านั้นแน่นอนครับเป็นเรื่องลำบากสำหรับท่าน แต่วันนี้ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีของ ประเทศไทยแล้ว อำนาจอยู่ในมือท่าน เป็นตัวจริง และผมก็อยากให้คุณได้พิสูจน์ตัวจริง ของท่าน ท่านได้ปรารภหรือป่นมา ๒ ครั้งนะครับ ครั้งแรกในขณะที่จะทูลเกล้าฯ รายชื่อ คณะรัฐมนตรี ท่านเป็นคนปรารภออกมาเองว่าคณะรัฐมนตรีชี้เหว พวกกระผมไม่ได้พูดนะครับ สื่อมวลชนพยายามให้ผมวิจารณ์อยู่นาน ผมไม่พูดเลย แต่ท่านหยิบยกขึ้นมาเองแล้วท่าน ก็นำรายชื่อนั้นขึ้นทูลเกล้าฯ โดยบอกว่าปรับ ๑๒ ตำแหน่งหรือไม่อย่างไร ผมไม่ทราบ สังคมก็เห็นใจท่าน ถัดมาพอจะมีการตั้งเลขานุการรัฐมนตรี ท่านก็ปรารภอีก เหมือนกับว่า รายชื่อนั้นมันไม่เหมาะสม ก็ยังไม่ทราบว่าสุดท้ายจะลงเอยอย่างไร แต่กระผมกราบเรียนว่า สิ่งซึ่งเป็นปัญหาความอึดอัดของท่าน เราอยากให้คุณจัดการ เพราะท่านมีอำนาจ ๑ ครั้ง ๒ ครั้ง ผมว่าท่านนายกรัฐมนตรีก็จะเห็นนะครับ สังคมอยากให้คุณเป็นตัวของตัวเองจริง ๆ ผู้ ทำในสิ่งที่ท่านเชื่อว่าถูกต้อง แต่ถ้ามีหนที่ ๓ หนที่ ๔ หนที่ ๕ แล้วเป็นเพียงการปรารภ แต่ยังไม่ทำได้ วันนั้นมันจะย้อนกลับมาทำลายความเชื่อมั่นที่จะทำให้ท่านไม่สามารถ บริหารราชการแผ่นดินได้เป็นไปตามเป้าหมายของนโยบายนี้ ขณะเดียวกันก็ต้องกราบเรียนว่า บางเรื่องครับ กระผมอยากจะขอกับท่านว่าเมื่อท่านมาดำรงตำแหน่งตรงนี้แล้ว ท่านละเว้นอย่าไปเกี่ยวข้อได้ใหม่ เพราะสิ่งที่ไปตอกย้ำว่าท่านจะเป็นนายกรัฐมนตรี จริงหรือไม่ หรือมีแรงกดดัน หรือใครมาเชิดอยู่เนี่ยมันก็อยู่กับการที่ว่าท่านยังต้องทำหน้าที่

ไปปกป้องอดีตผู้นำหรือไม่อย่างไร ผมว่าวันนี้ไม่ใช่หน้าที่ของท่านนายกรัฐมนตรีแล้วที่จะมาพูดว่าข้อกล่าวหาต่อท่านอดีตนายกรัฐมนตรีมันเป็นอย่างไร ให้กระบวนการยุติธรรมดำเนินการไปในตัวของมันเถอะครับ วันนี้ไม่ใช่หน้าที่ของท่านแล้วที่พยายามจะบอกว่ายังมีมือที่มองไม่เห็นเข้ามาสู่กระบวนการ กกต. บ้าง ป.ป.ช. คตส. ผมไม่ทราบ วันนี้หน้าที่ของท่านคือจัดการกับความชี้เหร่ ความเลวร้าย ความชั่วร้ายที่มองเห็น จัดการเสียครับ ถ้าวันนั้นท่านทำสิ่งเหล่านี้สำเร็จนะครับ ผมคิดว่าท่านก็จะก้าวลงจากตำแหน่งในฐานะนักการเมืองซึ่งมีประวัติการทำงานการเมืองมายาวนานได้อย่างสมบูรณ์แบบ -----

แต่ถ้าท่านไม่สามารถหลุดพ้นตรงนี้ได้ครับ แล้วเป็นนายกรัฐมนตรีเต็ม ผมเชื่อว่าท่านไม่ประสงค์อย่างนั้นอยู่แล้ว แต่ที่สำคัญก็คือว่าประเทศชาติและประชาชนคนไทยและสถานการณ์ของพวกเราทุกคนในวันนี้ไม่ต้องการสิ่งนั้นครับ กราบขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายยงยุทธ ตียะไพรัช ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายสมักร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :

ท่านประธานที่เคารพ ผม สมักร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ท่านประธานคงได้ฟังก่อนท่านขึ้นมา นั่งบนบัลลังก์นะครับ เมื่อเวลาที่กระผมเป็นผู้ดำเนินนโยบาย ผมใช้เวลาชั่วโมงหนึ่งท่านหัวหน้าฝ่ายค้านใช้เวลา ๒ ชั่วโมง ผมก็ยังไม่ได้ถึงเวลาที่จะตอบสิ่งที่ท่านได้วิพากษ์วิจารณ์ตั้งแต่ต้นนะครับ แต่ขออนุญาตท่านประธานจะตอบในส่วนที่มันอยู่นอกเหนือนโยบายก็ขอใช้สถานะเพียงแต่ที่ผมถูกพาดพิง จะพูดในส่วนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับนโยบายทั้งนั้นท่านวิพากษ์วิจารณ์นโยบายอย่างไรไม่เป็นปัญหาหรอกครับ แต่ว่าระยะเวลาหลังเมื่อกี้ประมาณสักเกือบครึ่งชั่วโมงที่ท่านเริ่มอบรมสั่งสอนคนเป็นนายกรัฐมนตรี ก็อยากจะเรียนสั้น ๆ ตรงนี้เท่านั้นท่านประธานครับ ผมชื่อ สมักร สุนทรเวช ผมเป็นหัวหน้าพรรคพลังประชาชน ผมเป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งมาตามเส้นทางของการเลือกตั้ง มีการตรวจสอบโดยคณะกรรมการ กกต. ถูกต้องเรียบร้อย หัวหน้าพรรคพลังประชาชนมีสมาชิกที่ได้รับเลือกตั้ง ๒๓๓ คน หัวหน้าฝ่ายค้านซึ่งวิพากษ์วิจารณ์ผมเมื่อสักครู่นี้ได้รับเลือกตั้ง ๑๖๕ คน ผมเลยได้เป็นนายกรัฐมนตรี อยากกราบเรียนท่านประธานไม่มากหรอกครับ ลักษณะที่ได้มาพูดจาเหมือนกับอบรมสั่งสอนคนเป็นนายกรัฐมนตรีนั้นฟังดูก็คงจะดูโก้แก๊งแก๊งดี แต่เวลาจะใช้ข้อความต่าง ๆ นั้นคนเป็นหัวหน้าฝ่ายค้านแม้ว่าจะยังไม่มากควรจะต้องมีความรอบคอบในการใช้ตัวเลขใช้อะไรต่าง ๆ มากกว่านี้ วิพากษ์วิจารณ์คนเป็นนายกรัฐมนตรีปัจจุบันว่าเมื่อเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้นสั่งปิดหนังสือพิมพ์มากที่สุดนั้นผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๙ วันนี้ พ.ศ. ๒๕๕๑ ผมเป็นมาแล้ว ๓๒ ปี คนที่อบรมสั่งสอนผมเมื่อสักครู่นี้ ปีนี้อายุ ๔๓ ปีลองลบดูสิครับ ลบดูแล้วก็จะรู้ว่า

๙๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

บุศยรินทร์ ๓๙/๒

อายุ ๑๑ ปีเท่านั้นเอง แล้วอยู่ในประเทศไทยหรือเปล่า ไม่อยู่หรือครับ อยู่ประเทศอังกฤษ ถ้าไม่รู้ข้อมูลแล้วละก็ลองให้ท่านเลขาธิการพรรค ท่านบอกให้ฟังหน่อยหรือประธานที่ปรึกษาพรรคให้เล่าให้ฟังหน่อย ข้อเท็จจริงนั้นเป็นอย่างไร ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผมไม่เคยสั่งปิดหนังสือพิมพ์คนจะปิดอาจจะเป็นเจ้าพนักงานการพิมพ์ ซึ่งผมไม่เคยสั่งให้เขาไปปิด ถ้าเขาจะทำตามหน้าที่บ้าง ผมก็จำไม่ได้ว่ามีอีกสักเท่าไร แต่ถ้าท่านหัวหน้าฝ่ายค้านไม่เคยรู้เลย ผมจะบอกให้ฟังครับว่า เมื่อเขาปฏิวัติกันเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ นั้น เขาปิดหนังสือพิมพ์หมดทุกฉบับ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครถูกเชิญเข้าไปในคณะปฏิวัติ เขาเรียกว่าคณะปฏิรูป ผมบังเอิญนั่งอยู่ที่ กทม. ด้วย ท่านผู้ว่า กทม. ท่านก็บอกไปกับอาหน้อย ผมก็เข้าไปกับท่าน ท่านก็ไปนั่งคุยกับท่านหัวหน้าคณะปฏิรูป ผมก็นั่งคุยกับท่านนายพลอากาศเอก ท่านหนึ่ง ท่านบอก -----

๙๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๔๐/๑

คุณสมักร เราสั่งปิดหนังสือพิมพ์หมดเลยทุกฉบับ ผมบอกหรือครับ แล้วพຽงนี้ใครจะรู้ คนไทยจะรู้ได้อย่างไรครับว่าคณะปฏิรูปเป็นใคร มาจากไหน ผมบอกผมไม่เห็นด้วยหรือครับ อย่างนี้แล้วคนจะไม่วຽง พຽงนี้หนังสือพิมพ์สำคัญก็ต้องออก เขาบอกอย่างนั้นหรือ แล้วพຽงขึ้น คณะปฏิรูปก็ตั้งคณะกรรมการปิดหนังสือพิมพ์ ๕ คน มีทหาร เป็นหัวหน้า ผมเป็น ๑ ใน ๕ แล้วผมนี่แหละครับเป็นคนปิดหนังสือพิมพ์ทุกฉบับที่ถูกปิด พยานที่ผมอ้างอิงได้ ชื่อ นายประพันธ์ เหดระกุล ตอนนั้นอยู่หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มาตั้งอยู่ที่หน้าห้อง เขา มา เพราะเขาเป็นเพื่อนผมเรียนหนังสือมาด้วยกัน ผมสั่งเปิดเป็นแถวเลยครับ เปิดหมด นายสมักร สุทธเวช นี่แหละครับสั่งเปิดหนังสือพิมพ์และไม่เห็นด้วยกับคณะปฏิรูปที่ปิด หนังสือพิมพ์ ด้วยเหตุผลว่าพຽงนี้เข้าผู้คนในบ้านเมืองจะรู้ได้อย่างไรว่าใครเป็นคณะปฏิรูป ถ้าหัวหน้าฝ่ายค้านไม่เคยรู้เรื่องนี้ลองถามท่านประธานที่ปรึกษาคุณเถอะครับ ข้อเท็จจริง เป็นอย่างนี้ สำคัญที่สุดก็คือว่าเรื่องต่าง ๆ ที่เอามาอบรมสั่งสอนว่ากล่าวผม ท่วงท่าที่ผม ต่าง ๆ นั้น ไม่เป็นปัญหาหรือครับ ผมฟังได้ ผมอายุมากพอที่จะฟังคนอายุ ๔๓ ปีอบรม ผมได้ ผมปีนี่ย่าง ๗๓ ปีแล้วครับ อายุแก่กว่าผู้พูดเพียง ๓๐ ปีเท่านั้น ผมเห็นต้นลึกหนาบง ในบ้านเมืองนี้ แล้วผมเป็นคนที่อยู่ในแวดวงการเมือง ถ้าผมสกปรก คิดไม่เป็นทางการเมือง มาไม่ได้ไกลถึงปานนี้หรือครับ จะอยู่แถวไหนยังไม่วຽง เลยครับ ถ้าผมสกปรกผมอยู่เฉย ๆ ไม่ได้หรือครับ ผมฟ้องคดีประธาน กกต. ซึ่งท่านก็ดีท่านก็บอกไม่เป็นไรหรือ มันทึผลัดกัน ท่านมากล่าวหาผม ผมเห็นว่าไม่ถูกผมฟ้องท่านครับ ยังเป็นคนรู้จักดีด้วยกันอย่างนี้ เพราะว่าผมไม่เคยรู้จักท่านเป็นส่วนตัว แต่ท่านฝากความมาบอกว่าเป็นไร คุณสมักร ก็ทำหน้าที่ของคุณไป ผมก็บอกท่านก็ทำหน้าที่ของท่าน แต่ผมเห็นว่าท่านทำไม่ถูก ผมเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่ผมฟ้องคดีผู้กล่าวหาผมนะครับ เวลานี้คดีก็อยู่ในศาล การวินิจฉัย ก็ยังครับ เรื่องทั้งหมดนั้นอยู่ที่คณะกรรมการ คตส. คตส. เป็นคนจัดการดูแลเรื่องนี้ครับ อยู่ขึ้นสอบสวนเท่านั้นแหละครับ เรื่องยังไม่ถึงอัยการด้วยซ้ำไป ยังสอบคนไม่หมดเลยครับ แต่ว่าสื่อสารมวลชนว่ากล่าวกันรุนแรงเหมือนกับผมเป็นคนสกปรกเต็มที่ มีคนไปขุดออกมา ด้วยซ้ำไปนะครับ ทั้งขยะกันมา ๓ ปี ลองดูสิครับ ลองบอกว่าผมทำผิดแล้วลองระงับ สัญญาดูสิครับ แล้วดูสิอะไรมันจะเกิดขึ้นผมไม่วຽงอะไรหรือครับ ทำได้ แต่ผมนี่ผมพูด

กับหนังสือพิมพ์เมื่อ ๒-๓ วันเอง ผมบอก ผมนี้สุจริตเป็นเกราะบังศาสตร์พร้อง สกปรก
 บาทเดียวเป็นศัตรูกับสื่อสารมวลชนไม่ได้หรอกครับ ไม่ได้จริง ๆ เขาเอาตายเลยครับ
 ถลกหนังตายเลย ในเมืองไทยยังมีคนอย่างนี้กี่คนครับที่ต่อปากต่อคำกับสื่อสารมวลชน
 ไม่ละเว่นเลย แต่สำคัญที่สุดนักการเมืองก็คนในบ้านเมืองนี้ถูกนักสื่อสารมวลชนสับโขก
 ดู ด่า ว่ากล่าว เขียนกระทบทกระแทกแตกตัน ผมตอบได้คนพวกนี้ เพราะผมเป็นคนมีจิต
 มีวิญญาณ เป็นคนธรรมดา ไม่ให้ใครมารุกล้ำก้าเกินผม คดีความในศาลนี้แพ้งข้างบ้าง
 สุดแต่แต่ทนายจะเก่ง ไม่เก่งคดีหมิ่นประมาทเท่านั้นแหละครับ คดีทุจริตข้อราษฎรบังหลวง
 ยังไม่เคยโดนเลยครับ ผมไม่ใช่คนสกปรก ผมไม่ใช่คนทุจริตข้อราษฎรบังหลวง ผมต้อง
 แน่ใจในตัวผมเองผมถึงมาเป็นหัวหน้าพรรคพลังประชาชน เพราะฉะนั้นอะไรที่เกิดขึ้น
 ที่อบรมเมื่อสักครู่นี้ แล้วผมเป็นเหมือนนายกรัฐมนตรีนกแก้วไหมล่ะครับ นี่ปวดปัสสาวะ
 ตั้งแต่เริ่มต้นอ่าน เทาไรครับ อ่านอยู่ชั่วโมง หัวหน้าฝ่ายค้านพูดอภิปราย ๒ ชั่วโมง
 ๓ ชั่วโมง คนอายุขนาดนี้ นั่ง ๓ ชั่วโมง เพราะเกรงใจหัวหน้าฝ่ายค้าน หิวข้าวก็หิว ปวดปัสสาวะ
 ก็ปวดแต่ไม่ลุกครับเพื่อจะได้ให้เห็นนี่ก็จะชมเชยกลับไปอ้างคนที่ก่อนโน้น ไปว่ากล่าวเขา
 เขาจะคิดอะไร จะทำอะไร เขาเป็นอดีตนายกรัฐมนตรี ไม่ใช่ผม อะไรต่าง ๆ ที่กระทบทกระทั้ง
 ก็นโยบายผมเขียนมาใหม่วันนี้ ผมรับผิดชอบในสิ่งที่ผมเขียน ตัวหนังสือที่ไปแก้ไข ผมยังไม่
 ทราบเลยครับ ผมยังไม่ทราบเขามีคณะกรรมการดูแล ผมไม่ใช่เป็นคนทำเรื่องนโยบายนะครับ

ตั้งคณะกรรมการ ๖ พรรคมาร่วมร่างกัน เขาประชุมกัน ๔ ครั้ง ผมยังไม่ทราบเลยครับว่า ข้อความมันมีเปลี่ยนแปลงไป แต่ไม่เป็นอะไรยกประโยชน์ให้ว่าได้ เก่งนะครับช่างค้นคว้า ไปเอาฉบับก่อนหน้าฉบับนี้มา ผมก็อ่านครบฉบับก่อนหน้าแต่ผมไม่ยกสังเกตเห็น แล้วฉบับหลังผมก็เพิ่งอ่านเมื่อเช้านี้เองครับ ตะกุกตะกักไปบ้างเพราะเหตุว่ามีความพลาดพลั้ง ผมอยากจะอ่านฉบับที่พิมพ์ เขาไปทิ้งไว้ที่บ้านผมคนเอาไว้ที่บ้าน ก็ไม่บอก ผมก็บอกจนปานนี้ยังไม่ได้รับ เขาให้ไป ๑๐ เล่ม มันผิดปกติถ้าให้เล่มเดียว อยู่ในซองผมก็เปิดแล้ว ให้ไป ๑๐ เล่มก็ไปวางอยู่ตรงนั้นเอง ก็เพิ่งมานั่งเปิดดูในรถ ถูกต้องครับ ถ้อยคำสำนวนที่อ่านตะกุกตะกักเพราะคำไม่คุ้นเคย แต่คำไหนคุ้นเคยก็อ่านได้เร็วหน่อย ผมอยากจะบอกว่า ผมต้องรับผิดชอบสถานะเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่หยิบมา วิพากษ์วิจารณ์ผมก็จะใช้สถานะตรงนี้พูดเสียให้มันจบเสียจะได้ไปกินข้าว ผมจะบอกให้ฟังนะครับว่า ผมไม่ได้ปิดบังสถานะการที่ผมมาเป็นหัวหน้าพรรคการเมืองนี้เลย คนทั้งบ้านทั้งเมืองนี้รู้ครับ แต่ต้องถือว่ามันเป็นเรื่องที่มันเกิดขึ้น มันพิสูจน์ด้วยการที่ว่า ผมเป็นหัวหน้าพรรค จดทะเบียนถูกต้อง มีดีเบต (Debate) กันในพรรคด้วยครับก่อนจะได้เป็นหัวหน้าพรรค หัวหน้าพรรคเก่าเขาไม่ยอมครับ ผมเคยดีเบตมาแล้วครับ แล้วผมดีเบตชนะด้วย แล้วผมก็ได้เป็นหัวหน้าพรรคพลังประชาชน และผมก็ไปสมัครรับเลือกตั้งวันสมัครรับเลือกตั้งก็มีคนชวนไป ผมบอกไม่ มันเป็นสิทธิเสรีภาพของบุคคลในระบบประชาธิปไตยนะครับที่จะไม่ขึ้นไปพูดกับใคร ที่ไหน ผมไม่พูดหรือครับ เป็นสิทธิของผม ใครมาชวนผมพูดก็เป็นสิทธิของคนชวน แล้วเลือกตั้งก็ต่างคนต่างไปหาเสียง พูดจาหาเสียง ก็พูดกันไปสิครับ แล้วก็เป็นอย่างไรครับ หาเสียงเสร็จแล้วพูดอย่างผมนี้แหละครับ ได้ ๒๓๓ คน พูดอย่างหัวหน้าฝ่ายค้านได้ ๑๖๕ คนแล้วเป็นอย่างไร มันธรรมดาโลกเสร็จเรียบร้อยแล้วผมเข้ามานี้เป็นอย่างไรใคร ๆ ก็รู้ เหมือนที่ใคร ๆ ในบ้านเมืองนี้ก็รู้ครับว่า ในพรรคของท่านหัวหน้าฝ่ายค้านนั้นเป็นอย่างไร ใครจะขึ้นใครจะลง ใครจะมา ใครจะครอง ใครจะเปลี่ยน ผมก็พูด คือผมวิพากษ์วิจารณ์จริง ๆ พรรคนี้ผมไม่เคยพูดจา เพราะว่าผมเกิดมาจากพรรคที่ว่านะครับ พรรคท่านนี้ผมเกิดมาแล้วโตมาด้วย แล้วก็มาตั้งด้วย มีคนเคยบอกออกจากพรรคนี้ไปมันเจ็บทุกราย แต่ไม่ใช่คนที่ชื่อสมัคร สุนทรเวช ครับ

นี่ออกมาแล้ว ตั้งพรรคการเมืองเอง ประวัติศาสตร์ที่ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านอาจจะไม่ทราบ วันหนึ่งผมต้องไปสู้กับพรรคที่ผมเคยอยู่เลือกกันใน กทม. ทั้งประเทศมี ๓๙๑ คน ผมเป็นพรรคสร้างใหม่ ส้มคร ๓๕ คน ส้มคร ๓๕ คน ได้รับเลือกตั้งเท่าไรทราบไหมครับ ได้รับเลือกตั้ง ๓๒ คน ส้มคร ๓๕ คนได้ ๓๒ คนครับ กรุงเทพฯ ส้มคร ๓๒ คนได้ ๒๙ คนครับ ขอประทานโทษออกชื่อพรรคท่านนิดเถอะครับ พรรคท่านชื่อพรรคประชาธิปไตยได้ ๑ คน พรรคผมชื่อพรรคประชาธิปไตยได้ ๒๙ คน แล้วจะบอกให้ฟังด้วยนะครับ ๑ คนที่ได้ไปชื่อ ถนัด คอมันตร์ ถ้าเป็นชื่ออื่นไม่ได้หรอกครับ บังเอิญชื่อถนัด คอมันตร์ เลยได้ไป แต่ผมก็จะไม่เล่าเกร็ดให้ฟังด้วยว่าตอนคุณถนัดท่านกลับเข้าไปในพรรคแล้วคนในพรรคเย็บหมัดนั้น คุณถนัดท่านวิพากษ์วิจารณ์พรรคท่านว่าอย่างไร ท่านประธานครับ ผมก็ไม่อยากพูดจริง ๆ แล้วเขาก็บอกเลยว่า เมื่อเวลาที่มีการวิพากษ์วิจารณ์ ผมนี้กว่าท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้าน จะเข้าใจสถานการณ์การเมือง ผมเข้าใจท่านครับว่าท่านอยู่ในพรรคท่านอยู่ตรงไหน อย่างไร ท่านเป็นอย่างไร แต่ว่าผมนี้กว่าท่านจะเห็นใจผมว่าผมมาอยู่ในพรรคพลังประชาชน ผมอยู่ตรงไหน อย่างไร การที่ผมบ่น ผมไม่ปิดบังเลยครับ ผมบ่นนั้นคนเขาเห็นใจผม เขามีระบบพรรคนะครับ แล้วระบบพรรคเขาก็เล่นกับคนที่เห็นหน้าพรรค ระบบเขาส่งมา อย่างนั้น ผมก็บอกถามไปเขาบอกเชิญใครเขาไม่มีใครมา คำว่า ชี้เหร์ ของผมนั้นไม่ใช่ คุณสุภาพสตรีที่เป็นลูกท่านอดีตผู้ว่าไม่ใช่เลยครับ ชี้เหร์ คือทั้งหมด -----

มันไม่ได้ตั้งใจ ไม่ได้ตั้งใจรอบแรกคือไปเชิญใครต่อใครที่เขาตัวแข็ง ๆ เขาไม่มา เพราะมีกฎหมายที่ว่าเขารับไม่ได้ กฎหมายฉบับนี้เขาเสียคน เขาเสียของ ไม่มาจึงต้องเอาคนของเราเอง เมื่อเอาคนของเราเองยังมีระบบก็มีกรรมการ ๓๗ คน เขาเป็นคนเลือกมาให้ผม สุดท้ายความจริงเขาเลือกแล้วเขาใช้เลยก็ได้ครับ แต่เขายังดีเขามาให้ผม ผมก็บอกว่าแฮมมันไม่ได้ตั้งใจ ไม่ได้ตั้งใจของผมเองก็พอสมควรครับ แล้วต้องผสมอีก เมื่อผสมอีกรัฐบาลเงาของท่าน ๑๖๕ คน ตั้ง ๓๖ คนง่ายนะครับ แต่ของผม ๓๑๕ คน ตั้ง ๓๖ คนยากครับ ยากจริง ๆ แล้วผมนี่กว่าหัวหน้าฝ่ายค้านจะเห็นใจผม พรรคหนึ่งเขาเอาคนนี่มาเป็นเลขา ในนั้นเขาส่งคนนี่มาเป็นเลขา แต่ผมพูดชัดเจนเลยนะครับ ผมป้องกันการสรรหาผมบอกเลขาผมไม่ขัดข้อง แต่ผมตำหนิตอนหลังสุดบอกว่าปัทโธมาเป็นที่ปรึกษามันต้องคิดบ้างสิ คนเป็นที่ปรึกษาบางคนมาสู่เลขา ยังไม่ได้มาใส่ที่ปรึกษา ผมบ่นเลยครับ นี่แหละครับ นายสมัคร สุนทรเวช ตัวจริง ปากกับใจตรงกันแล้วบ่น แล้วผมก็ตอบด้วยบ่นในพรรคมันก็เป็นหุ่นเชิดอยู่เหมือนเดิมตามที่เขาวិพากษ์วิจารณ์กัน คนวิพากษ์วิจารณ์ผมใครครับ สื่อสารมวลชน ที่ท่านยกย่องสรรเสริญเมื่อก็แหละครับ สื่อสารมวลชนจะดูจะด่าว่ากล่าวเหยียบย่ำใคร เหยียบย่ำนักการเมืองอย่างไรก็ได้ครับ แต่นักการเมืองไปมีที่ทำอย่างผมเป็นนะครับ ท่านมาอบรมผมแล้วเหมือนกับว่าถ้าเป็นอย่างนี้ เป็นนายกรัฐมนตรีไม่ได้เป็นอย่างนี้เหมือนกับว่าไม่มีทำดีกับสื่อ แม้กระทั่งข้อความผิด ไปหน่อยยังอุตส่าห์เอามาเทียบให้ดู ผมไม่ทราบจริง ๆ ครับ กรณีที่เอ่ยสุดท้ายนี้ผมจะใช้ตรงแค่นี้ครับ เอ่ยถึงเรื่องที่เกิดขึ้น ๖ ตุลาคม สักนิดเถอะครับ ก็อ้ายฝรั่งมันดันมาถามผม แล้วผมก็ตอบกับฝรั่งตามที่ผมรู้และที่ผมเห็น ผมอยู่สนามหลวงครับ เขาจะทำอะไรกันอย่างไรไม่ทราบ แต่สนามหลวงมีคนที่ถูกตีและถูกเผา ที่สนามหลวงเอายางมาใส่และเผา ตายที่สนามหลวงนั้นแหละครับ ๑ คน ฝรั่งถามผม ฝรั่งทุกคนที่สัมภาษณ์ผมต้องถามอ้ายคำถามนี้ มันทำไมครับ แฮมฝรั่งมันช่างสนใจจริง มันสนใจจริง ๆ ครับ อัยการอัยผู้ชาย ซีเอ็นเอ็น (CNN) เลยครับ ผู้หญิงอัล-จาซีราห์ (AL-JASIRAH) สวดยด้วยอายุยังไม่ ๓๐ ปี ถามผมอย่างนี้ต้องถอดเทปออกเลยครับ ผมถาม ยู (You) ถามคำถามไอ (I) อย่างนี้อายุเท่าไรนี้ ยูอยู่เหตุการณ์ในบ้านเมืองไอหรือใครเขาฝากมาถาม หรือไปจำชื่อปากใครเขามาถามว่าเป็นฆาตกรมือเปื้อนเลือด

๑๐๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กุลนิษฐ์ ๔๒/๒

อ้ายฆาตกรมือเปื้อนเลือดนี้ใช้ทุกยุค ทุกสมัยนะครับ ท่านประธานครับ เวลาที่ผมเลือกตั้ง จะเลือกตั้งตั้ง ๆ เมื่อไรโดนทุกครั้ง เลือกตั้งผู้ว่า กทม. ฆาตกรมือเปื้อนเลือด ๖ ตุลาคม สมัยครผู้ว่า กทม. ด่าผม ผมเอาไปศาลเลยครับ ไปศาลเลย ไม่ต้องออกชื่อหรือใครเป็นจำเลยผม ไปฟ้องศาล ศาลท่านบอก คุณสมัครจะเลือกตั้งแล้ว โถเถอะน่าถอนเถอะ เลือกตั้งสบาย ๆ ดีกว่า ผมก็เกรงใจศาลท่าน อ้าวถอนก็ถอน ถอนครับ แล้วไปเลือกตั้ง ถ้าฆาตกรมือเปื้อนเลือด คนกรุงเทพมหานครนี่ยอดรู้ดีกว่าใครหมด รู้เช่นเห็นชาตินักการเมืองดีกว่าใครหมด ขอประทานโทษคนต่างจังหวัดด้วยนะครับ ฆาตกรมือเปื้อนเลือดถูกคนด่าและไปขึ้นศาล แล้วลงเลือกตั้ง คู่ต่อสู้ผมได้ ๕ แสนกว่า ผมได้ล้านกว่า คนมี ๑๔ ล้านคน มาใช้สิทธิ ๒ ล้านคน ผมได้ล้านเศษ ๆ คู่ต่อสู้ผมได้ ๕ แสนกว่า ทำไมครับฆาตกรมือเปื้อนเลือด มันได้รับเลือกตั้งคะแนนล้านกว่า มีใครในประเทศไทยบ้างครับ ว่าเลือกตั้งโดยการลงคะแนน ได้คะแนนล้านกว่า ไม่มีละครับ มีชื่อสมัคร สุทธเวช นี่แหละครับ จนบัดนี้คนที่จะเฉียดมา ตอนหลังก็ ๙ แสนครับ ไม่ได้ถึงล้านกว่า ขอประทานโทษเถอะนะครับ รายละเอียดทั้งหลาย ผมจดไว้แล้ว แล้วผมจะตอบวันสุดท้ายเรื่องนโยบาย แต่วันนี้ขอใช้สิทธิพาดพิง แหม คืออธิบายความ ๑ ชั่วโมงรอดตัวมาได้ก็นับว่าใช้ได้แล้ว ตะกุกตะกักหน่อย นั่งทนฟัง ปวดปัสสาวะฟังท่านหัวหน้าฝ่ายค้านพูดจาอภิปรายชั่วโมงครึ่งนี้กว่าจะลงท้ายอ้าว โดนอบรมอีกครั้งชั่วโมง -----

ท่านประธานที่เคารพโปรดให้อภัยผมนะครับ ผมเป็นนายกรัฐมนตรีผมแน่ใจว่าผมมีความสามารถถ้าไม่อย่างนั้นไม่อาจมาเป็นหัวหน้าพรรคเขาหรอกครับ ถ้าไม่อย่างนั้นไม่เดินหน้ามาถึงปานนี้หรอกครับ ถ้ามันใช้ไม่ได้จริง ๆ มันแย่จริง ๆ แล้ว มันไม่เข้าท่าจริง ๆ ไม่มีโอกาสยื่นพูดวันนี้ตรงนี้ ขอบพระคุณท่านประธานนะครับ ผมจะใช้สิทธิผมวันสุดท้าย เวลาที่จะลงท้ายกันตรงนี้ อันนี้ถือว่าพาดพิงเท่านั้นครับ ขออภัย ท่านสมาชิกด้วยนะครับ ที่ต้องพูดหน่อย ทั้งไว้อีก ๓ วันกำหนดไม่ทันกินหรอกครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านหัวหน้าพรรคครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กราบเรียนท่านประธานว่าช่วงที่ผมอภิปรายอยู่ที่จริงก็หิวข้าวไม่แพ้ท่านละครับ แต่ว่าทำหน้าที่ครับ แล้วสิ่งที่กระผมกราบเรียนท่านประธานไปทั้งหมดก็ยืนยันนะครับว่าเป็นข้อเท็จจริง มีเหตุมีผล กระผมไม่ได้อบรมท่านนายกรัฐมนตรีเลยครับ กระผมชี้ให้เห็นว่าวันนี้สังคมต้องการนายกรัฐมนตรีตัวจริง แล้วกระผมก็ชี้ว่าในความคิดของผมเราจะประดับประดาบ้านเมืองและระบอบประชาธิปไตยไปอย่างไร ต้องการนายกรัฐมนตรี ต้องการรัฐบาลที่มีท่าทีต่อประเด็นในเรื่องสิทธิเสรีภาพ ท่าทีต่อในเรื่องการเมืองภาคประชาชนอย่างไร ผมไม่ได้พูดตั้งหลายเรื่องที่ท่านลุกขึ้นมาแก้ตัวนี้ครับ ผมไม่ได้พูดสักคำเลยเรื่องว่าท่านทุจริตหรือไม่ทุจริต ผมไม่ได้พูดสักคำเลยว่าคุณมีความไม่ดีหรือมีความไม่เหมาะสม แต่กระผมกราบเรียนว่าผมมีท่าทีบางอย่างซึ่งสังคมเขาวิตกกังวล ผมอายุ ๔๓ ปีครับ แต่ถ้าผมอายุ ๔๓ ปี แล้วผมกินเงินเดือนของประชาชนเท่ากับคนอายุเท่าไรก็แล้วแต่ ผมต้องทำหน้าที่ผมในฐานะผู้แทนของประชาชน ผมไม่มีสิทธิที่จะไม่ทำหน้าที่ของตัวเอง สิ่งที่กระผมกราบเรียนผมก็ยืนยัน แล้วเมื่อท่านได้ตอบมาแล้วก็อาจจะเกิดความเสียหายนี้ กระผมก็ต้องกราบเรียนครับ ถูกต้องครับผมอายุน้อยตอนเกิดเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม แต่ผมสนใจการเมืองมาก่อนหน้านั้น สนใจการเมืองฟังท่านตั้งแต่วันที่ท่านอยู่พรรคประชาธิปัตย์นี้ละครับ แล้วผมก็พยายามติดตามศึกษาประวัติศาสตร์แล้วก็ดูท่าทีของการเมืองว่าเป็นอย่างไร

ผมก็ทำให้ท่านไปถามเหมือนกันครับว่าในบรรดาคนที่เป็นสื่อสารมวลชนในขณะนั้น เขาจำท่านในฐานะรัฐมนตรีมหาดไทยที่เป็นมิตรกับหนังสือพิมพ์หรือไม่ ผมไม่ได้บอกท่าน สิ่งปิดนะครับ ผมบอกยุคที่ท่านเป็นมันมีการปิดมากที่สุด ท่านก็ยอมรับเองว่าท่านมาค่อย ๆ เปิด ทำไม่ไม่เปิดพร้อมกันหมดละครับ

(นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) ได้ยื่นและ ยกมือขึ้น)

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : แล้วถามว่าเหตุผลที่ท่านบอกให้เปิดนี้

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เดียวครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ขออนุญาตครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ มีอะไรประท้วงครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ

ผม สุทิน คลังแสง จากมหาสารคาม พลังประชาชนครับ ผมคิดว่าจะขอประท้วงผู้อภิปราย ซึ่งจริง ๆ ก็น่าจะประท้วงก่อนหน้านี้นี้แหละแต่ให้เกียรติท่าน เหตุที่เกิดขึ้นแล้วก็จะเกิดต่อไป ถ้าหากท่านประธานไม่ได้ดูข้อบังคับ ข้อ ๑๐๓ ผู้อภิปรายกำลัง ทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๑๐๓ ข้อ ๑๐๓ นี้สมาชิกรัฐสภาจะมีสิทธิจะซักถามอภิปรายทั้งในทางสนับสนุนและคัดค้าน ในเรื่องความเหมาะสมของนโยบายและความสามารถที่จะบริหารราชการแผ่นดิน ให้สำเร็จผลตามนโยบาย ในการนี้สมาชิกรัฐสภาอาจซักถามอภิปรายถึงแผนปฏิบัติการ และวิธีการที่จะปฏิบัติตามนโยบายนั้น ๆ เรื่องที่กำลังสนทนากันจริง ๆ ผู้นำฝ่ายค้าน เริ่มต้นก่อนท่านนายกรัฐมนตรีก็มาต่อเป็นเรื่องนอกเหนือจากนโยบาย ถ้าท่านประธาน จะวินิจฉัยว่าเกี่ยวข้องกับนโยบายก็จะรับฟังได้แต่ไกลมากนะครับท่านประธาน ถ้าท่านประธานจะวินิจฉัยอย่างนั้นเรื่องการอภิปราย ๓ วันต่อไปนี้จะยุ่งพอสมควร ถ้าเรื่องใดไกลขนาดไหนจะโยงมาเป็นเรื่องนโยบายนี้จะยุ่ง เพราะฉะนั้นจึงขอประท้วงว่า

๑๐๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ณัฐวัฒน์ ๔๓/๓

ท่านประธานได้บอกผู้อภิปรายว่าอย่าได้นอกเหนือไปจากนโยบายอย่าห่างไกลมากนัก
ไม่เช่นนั้นก็จะเกิดกรณีอย่างนี้อีกมากเลย การประชุมของเราจะไม่ราบรื่น ขอขอบคุณครับ

- ๔๔/๑

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : คุณสุทินครับ ตอนนี้ไม่ได้เป็นเรื่องการอภิปรายนโยบาย เป็นเรื่องที่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านใช้สิทธิพาดพิงลูกขึ้นตอบ แล้วก็ผู้นำฝ่ายค้าน หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านก็อาศัยสิทธิพาดพิงที่จะตอบส่วนที่กำกวมไปจากที่เขาอภิปราย เพราะฉะนั้นก็เชิญอภิปรายต่อไปเถอะครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมก็เพียงแต่กราบเรียนว่าผมก็ศึกษาประวัติศาสตร์ และช่วงนั้นผมก็ติดตามบทบาทว่ามันมีการกระทบกระทั่งระหว่างท่านกับสื่อตลอด ท่านก็ไปเปิดหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ผมจำได้หมดครับชื่อพรรคท่าน ชื่อหนังสือพิมพ์ท่าน แล้วท่านก็ออกไปจากพรรคประชาธิปัตย์ แต่ผมกราบเรียนว่าท่านอาจจะอายุมากกว่าผม ท่านจะได้รับคะแนนเสียงมากกว่าผม กระทบก็ยอมรับ แต่เราทำหน้าที่ของเราในวิถีทางประชาธิปัตย์ มันไม่ได้มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องหยิบยกเรื่องเหล่านี้มาถากถาง แล้วผมก็ไม่ได้อบรม กระทบกราบเรียนต่อว่าท่านให้เหตุผลในการเปิดหนังสือพิมพ์ดีไหม คือเป็นห่วงฝ่ายปฏิวัติว่าคนจะไม่รู้ฝ่ายเขา นี่ก็เป็นตัวอย่างเท่านั้นเองครับ ผมก็กราบเรียนว่าหลายเรื่องท่านก็พาดพิงมาถึงพรรคของผมด้วย ผมก็เกิดจากพรรคนี้ครับ แต่ผมไม่คิดจะไปจากพรรคนี้ และหลายท่านที่นั่งอยู่ตรงนี้ก็จำได้ว่าท่านก็เคยอยู่พรรคนี้ ใช่ครับ ประชาธิปัตย์เคยเหลือ ๑ เสียงในกรุงเทพมหานคร ตอนผมลงสมัครรับเลือกตั้งครั้งแรก ผมก็ได้รับเลือกตั้งมาคนเดียว ผมยังทราบเลยครับ ผมศึกษาประวัติศาสตร์ละเอียดว่าช่วงที่พรรคประชากรไทยชนะพรรคประชาธิปัตย์ ท่านก็เยาะเย้ยด้วยว่าพรรคประชาธิปัตย์จะอยู่ได้ไม่ยั่งยืนเท่าพรรคท่าน แล้ววันนี้ท่านอาศัยพรรคท่านใหม่ละครับ ผมก็กราบเรียนท่านประธานว่า เรื่องอย่างนี้ถ้าเรา

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : อย่าตอบโต้กันไปตอบโต้กันมาด้วยวิธีนี้ดีกว่าครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กระทบก็จะพอเพียงเท่านั้นแหละครับ เพียงแต่กราบเรียนว่าทั้งหมดที่พูด

(นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ
เสียดสีครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เพื่อยืนยัน
หลักการ แล้วก็บอกว่าเราทำหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนนะครับ มีความคิดเห็น
ที่แตกต่างกันไปก็แสดงกันไปครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ เชิญท่านนายกรัฐมนตรี

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงกลาโหม) :
ท่านประธานครับ ผมขอพาดพิงนิดเดียวเท่านั้นแหละครับ คนอย่างผมผมไม่เคยเยาะเย้ย
พรรคประชาธิปัตย์ ยืนยันว่าไปหาหลักฐานมาเลยว่าเป็นไปไม่ได้เลยนะครับว่าไปเยาะเย้ย
พรรคประชาธิปัตย์ว่าจะอยู่ได้ขนาดไหน ผมพูดไม่ได้หรอกครับอย่างนั้น ขอเรียนนิดหนึ่งว่า
ที่เมื่อตะกี้ไม่ได้กล่าวหาว่าผมทุจริตนะครับ แต่บอกว่าผมจะยุบ คตส. แล้วไม่ยุบนั่นละครับ
มันเฉียดมาถึงตรงนั้น ผมก็เลยพูดตรงนั้นให้ฟังแล้วว่าผมเป็นผู้ถูก คตส. กล่าวหาว่าทุจริต
เพราะฉะนั้นก็โปรดเข้าใจ เรื่องง่าย ๆ ไม่มีอะไรยากหรอกครับ แล้วเหตุผลอธิบายให้ฟังให้รู้
เท่านั้นละครับ คนอย่างผมก็ยืนยันไว้แล้วนะครับว่าเป็นปฏิปักษ์กับสื่อ ความคิด
ไม่ตรงกับสื่อ มีรัฐธรรมนูญมาตราไหนครับที่ห้ามคนเป็นนายกรัฐมนตรี ห้ามรัฐมนตรี
ห้ามนักการเมืองมีความคิดเป็นปฏิปักษ์ต่อสื่อ ไม่มีหรอก แล้วผมอยู่มาตรงนี้ เชื่อกันว่าผม
ผมอายุมากกว่า ๓๐ ขวบ แต่ไม่เคยเอาเรื่องพรรคอย่างนี้ไปคิดว่าอย่างนั้นอย่างนี้ต้องเทียบเคียง
แต่ที่พูดก็ให้ได้สติเสียบ้างครับว่าบางครั้งก็นึกว่าตัวเองก็เก่งกาจเสีย บางทีผมใช้คำว่า
อบรมผม คนทั้งบ้านทั้งเมืองเขาฟังอยู่เขาต้องยืนยันว่าคุณหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านอบรม
นายกรัฐมนตรีเท่านั้นละครับ มันเป็นการเฉียดนิดหน่อย พอสมควรแก่เหตุแล้วครับ
นอกนั้นแล้วขอบพระคุณท่านประธานนะครับ ผมไม่ไปมากกว่านี้หรอกครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ผมคิดว่าเราควรจะได้เห็นหน้า
อภิปรายนโยบายกันต่อไปได้แล้วนะครับ เชิญท่านที่ปรึกษาพรรคประชาธิปัตย์

นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านผู้เป็น
ประธาน กระผม นายชวน หลีกภัย สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ที่จริงไม่ได้ปรารถนาที่จะ

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ดวงใจ ๔๔/๓

ลูกขึ้นมาอภิปราย แต่ว่าท่านนายกรัฐมนตรีกฎณาพาดพิงหลายครั้ง มีประธานที่ปรึกษาพรรคอยู่คนเดียวก็คงจะเป็นกรรม ก่อนอื่นกรรมขอกราบเรียนท่านประธานว่าเพื่อให้ข้อเท็จจริงมันสมบูรณ์นะครับ ในประเด็นที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปไตยให้ถามประธานที่ปรึกษากรณี ๖ ตุลาคม ในประเด็นเรื่องการปิดหนังสือพิมพ์ ผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่าผมไม่สามารถที่จะตอบได้ เพราะตอนท่านหาหรือกันอยู่นั้นผมกำลังหนีอยู่ครับ -----

- ๔๕/๑

ตอน ๖ ตุลาคม ที่ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้น กระผม เป็นฝ่ายที่ถูกพวกท่านกล่าวหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ แล้วผมกำลังหนีอยู่ คั้นแรกก็หนีไปกับ ท่าน ส.ส. เซาวรินนี่แหละครับซึ่งเป็นนายตำรวจติดตามของท่านรัฐมนตรีดำรง ลัทธพิพัฒน์ แล้วก็ต้องหนีอยู่อีกเป็นเดือน เพราะว่าประชาธิปไตยและคนในประชาธิปไตยหลายคน ถูกหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ เพราะฉะนั้นไม่มีโอกาสจะรู้เลยว่าท่านหรือกันว่าอย่างไรนะครับ แต่ว่าในขณะนั้นข้อเท็จจริงอันหนึ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีคงต้องยอมรับก็คือว่า เมื่อมีการยึดอำนาจ มีการปิดหนังสือพิมพ์ เขาก็จะอนุญาตให้เปิดโดยลำดับต่อมาปัญหาจึงอยู่ที่ว่า หนังสือพิมพ์ที่ถูกปิดไปนั้นได้รับอนุญาตให้เปิดหมดหรือไม่ อันนี้ผมไม่ทราบว่าเหลืออยู่ที่ฉบับ นั้นประการหนึ่งครับ

ประการต่อไปอยากกราบเรียนเพราะว่าท่านนายกรัฐมนตรีพูดถึง พรรคประชาธิปไตย ความจริงต้องยอมรับว่าท่านนายกรัฐมนตรีก็ดี สมาชิกหลายคน ในสภาและในคณะรัฐมนตรีก็ดีเป็นอดีตสมาชิกพรรคประชาธิปไตย ถ้าพูดกันอย่างพวกเรา ก็คือว่าเกิดกับประชาธิปไตย และถ้าไม่มีประชาธิปไตยไม่ได้เกิด หลายคนตระหนัก ผมยัง ชื่นชมบางคนที่น่ารักบุญคุณของพรรค แล้วผมก็นึกตำหนิในใจคนที่ไม่สำนึก พุดจาเนรคุณพรรค เพราะพรรคไม่เคยให้ร้ายกับคนเหล่านี้ พรรคมีแต่ส่งเสริม เพราะฉะนั้น ในส่วนนี้ต้องขอกราบเรียนในฐานะที่เป็นสมาชิกประชาธิปไตยมาตั้งแต่ต้นจนปัจจุบัน วันที่เกิดเหตุ ๖ ตุลาคมนั้นต้องกราบเรียนว่าผมอยู่ใน ครม. ความจริงแล้วข้อเท็จจริงนี้ ไม่ใช่เวลาที่เราจะพูดกันว่าเป็นอย่างไร มันละเอียดมากกว่านี้ มันส่อเห็นพฤติกรรมมากมาย หลายอย่าง แต่ว่าความเป็นประชาธิปไตยมันมีขึ้นมีลงครับ เป็นความจริงอย่างที่นายกรัฐมนตรีพูด เมื่อเกิดเหตุ ๖ ตุลาคมแล้ว ท่านรู้ว่าประชาธิปไตยพังแล้ว หลายคนแยกตัวออกไปหลายคน ก็มาชวนผมออกไปบอกประชาธิปไตยพังแล้ว ตายแล้ว ไม่รอดแล้ว หนีไปดีกว่า หลายคน ก็ออกไป แต่พวกผมเป็นกลุ่มที่บอกว่าเมื่อพรรคล้มไป ตายไป เราก็ไป ผมกลับไปว่า ความเป็นทนายไม่คิดจะตั้งพรรคใหม่ไม่กลับมาอีก แต่ส่วนหนึ่งก็แยกตัวไป กรณีของท่านหัวหน้าพรรค หัวหน้ารัฐบาลขณะนี้ท่านสมัครนั้นท่านก็แยกไปตั้งพรรคประชากรไทย ในปี ๒๕๒๒ ท่านชนะเลือกตั้ง อันนี้เป็นความจริง เป็นช่วงที่ตกต่ำที่สุดของพรรคประชาธิปไตย

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

เบญจมาภรณ์ ๔๕/๒

ทั่วประเทศเราได้ ๓๐ กว่าคนจังหวัดตรังมีผู้แทน ๓ คน ตกหมดครับ เหลือผมคนเดียว นครศรีธรรมราชตกหมดเหลือท่านสัมพันธ์ ท่านมาโนชญ์ คุณหญิงสุพัตราเท่านั้นเอง นี่คือความเป็นจริงที่ยอมรับ แต่ว่าผมไม่เชื่อว่าคุณดิงงาม ความถูกต้องมันจะถูกบิดเบ่งเสมอไป ช่วงหนึ่งมันถูกบิดเบ่งว่าเราเป็นคอมมิวนิสต์ ผมไม่หนีเข้าป่าท่านครับ ความจริงแล้วผมก็เป็นหนึ่งที่ถูกชักชวนมาก ผมบอกผมเข้าไม่ได้ ผมไม่เชื่อระบบคอมมิวนิสต์ จะเข้าไปเพื่อต่อสู้ล้มล้างสถาบันกษัตริย์ ล้มล้างสถาบันศาสนา เอาระบบคอมมิวนิสต์ปกครอง ผมไม่เห็นด้วย ผมไม่เห็นด้วยกับทหารปกครองยึดอำนาจ แต่ผมก็ไม่เห็นด้วยที่คอมมิวนิสต์จะมาปกครอง ผมจึงยืนหยัดอยู่กับที่ หลบหนีเพื่อเอาตัวรอดเพราะมีการตามฆ่ากัน อันนี้คือความจริงที่อยากกราบเรียน ส่วนกรณีของท่านนายกรัฐมนตรีสัมครนั้นท่านชนะการเลือกตั้งปี ๒๕๒๒ เป็นความจริงอย่างที่ท่านพูด กรุงเทพมหานคร ๓๕ คน ท่านได้ถึง ๒๙ คน ประชาธิปไตยได้คนเดียว พันเอก ถนัด คอมันตร์ หัวหน้าพรรค -----

กระผมติดตามคนเดียวจากจังหวัดตรัง แต่ท่านครับ ท่านอาจจะลืมไปแล้วในระหว่างอยู่ในสถานนั้น ท่านพูดจริง ๆ ครับ ถ้อยคำที่ท่านพูดก็คือว่าท่านหัวเราะเยาะในวันหนึ่ง เฮ้อ ประชาธิปไตยอีกหน่อยเป็นพรรคต่ำลิบ ท่านพูดอย่างนั้นจริง ๆ ท่านไปดูรายงานการประชุมเถอะครับ เหมือนท่านเคยสาบานเอาพระมาสาบาน แล้วผมเป็นประธาน ผมบอกท่านอย่าสาบาน แล้วท่านว่าผมว่า อ้อ ประธานกลัวหรือ ผมบอกมันอยู่กับหลายคน ถ้าสาบานเบี่ยงไปก็ตายหมด อันนี้คือความจริงที่อยากจะกราบเรียน ท่านนายกรัฐมนตรีจำได้ไม่หมดหรือครับ แต่ว่าผมจำได้ ผมยังนึกในใจเลยครับว่าอย่าไปประเมินหรือว่าประมาณคนอื่นต่ำ ผมจำที่ท่านพูดถึงประชาธิปไตยว่า เฮ้อ อีกหน่อยเป็นพรรคต่ำลิบแล้วในที่สุด

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านที่ปรึกษาครับ ผมว่าอย่าไปไกลนักนะครับ เอาเฉพาะที่พาดพิงไปก็พอครับ

นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ครับผมแล้วในที่สุดท่านครับ ประชาธิปไตยไม่เคยต่ำลิบ พรรคของท่านนายกรัฐมนตรีในที่สุดต่ำลิบไป อันนี้คือความจริงที่อยากให้คุณได้รับทราบ ผมไม่ไปวิจารณ์อะไรท่านเพราะถือว่าเป็นนักการเมืองที่มาจากระบบเลือกตั้งด้วยกัน แต่ว่าท่านครับ ท่านไปวัดว่า ๒๐๐ กว่า กับ ๑๖๔ ๑๖๕ มาเป็นความดี ไม่ดีอย่างที่ท่านให้สัมภาษณ์ข้างนอก หรือท่านคิดว่ารัฐบาลอ่านนโยบายสักชั่วโมง หรือฝ่ายค้านพูดตั้งเกือบ ๒ ชั่วโมง อันนี้ท่านคงจะจำผิดว่าปกติแล้วรัฐบาลแถลงนโยบายก็จะอ่านเฉพาะส่วนนี้ไม่ยาวนักหรือครับ แต่เวลาคนอภิปรายจะอภิปรายยาว เมื่อผมเป็นนายกรัฐมนตรีผมอ่านสั้นกว่าฝ่ายค้านเขาอภิปรายครับ อันนี้เป็นเรื่องปกติ กราบเรียนเรื่องนี้เพื่อจะได้เข้าใจแล้วไม่ขัดแย้งในเรื่องที่ไม่จำเป็น ผมต้องกราบเรียนครับในฐานะเป็นคนประชาธิปไตยนั้น ผมภูมิใจที่ผมอยู่พรรคนี้ เพราะว่าพรรคเราสอนให้ทำงานการเมืองที่ซื่อสัตย์สุจริตและให้รักบ้านรักเมือง รักสถาบัน ดำรงความเป็นชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์เอาไว้ ท่านนายกรัฐมนตรีรู้ดีความขัดแย้งของท่านกับคนในพรรค หรือความวางบันไดสามขั้นท่านเพื่อเป็นนายกรัฐมนตรีในสมัยนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ผมไม่วิจารณ์ครับท่านครับ แต่ว่าอะไรก็ตามที่พาดพิงถึง

๑๑๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สายชล ๔๖/๒

ประชาธิปไตยในทางที่ไม่เป็นความจริง ขออนุญาตให้กระผมได้มีโอกาสชี้แจง
ขอบพระคุณนะครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เป็นครั้งสุดท้ายนะครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ครั้งสุดท้ายครับ มีข้อความจริงคลาดเคลื่อนก็คือว่า ผมไม่ได้ออกมาจากประชาธิปไตย
แล้วบอกพรรคประชาธิปไตยฟังแล้ว ไม่ใช่ครับ ผมออกมาตอนพรรคประชาธิปไตยยังไม่ฟัง
ขอความกรุณาได้มีข้อเท็จจริงให้คนในบ้านเมืองนี้ได้รู้ว่าเหตุเกิดในสภานี้ะครับ
มีการคนสำคัญกลับเข้ามา มีนะครับสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ลุกขึ้นอภิปรายนายกรัฐมนตรีนะ
ชื่อท่านอาจารย์หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ออกชื่อท่านได้ไม่เสียหายนะ คือว่า
ท่านอย่างแรงครับ ท่านอาจารย์ลุกขึ้นมาขึ้นบอก ว่า ผมขอลาออกตกใจกันไปทั้งสภา
ผมเป็นรัฐมนตรีอยู่ด้วยครับ เสร็จแล้วก็บอกว่าพุงนี้นัดประชุม ครม. สิบโมงเช้า พอถึง
สิบโมงเช้าปรากฏว่าที่ประชุมไม่มีใครพูดอะไรเลย ผมก็เลยบอกว่าไม่มีใครเสนอ ผมบอก
นายกรัฐมนตรียายาก ผม หัวหน้าพรรคการเมืองทั้งหมดอยู่ใน ครม.ขอเสนอหม่อมราชวงศ์เสนีย์
ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรีนะ ท่านหัวหน้าพรรคทั้งหลายก็ยกมือเห็นด้วย ผมบอกให้พิมพ์
หนังสือเลยส่งมาสภา ก่อนเที่ยงหนังสือมาสภาแล้วครับ บ่ายโมงมีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรีนะ เหตุเกิดนี่ะครับ
ก่อนวันที่ ๓๐ เสร็จเรียบร้อยแล้วท่านก็เป็นนายกรัฐมนตรีนะ ตอนธรรมดาเกิดเหตุ ๒๓ กันยายน
แล้วเรื่อยมา ผมเป็นคนเสนอให้ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีนะ แล้วท่านก็เป็นนายกรัฐมนตรีนะ
คนในพรรคก็ไม่พอใจเพราะว่าเขาจะเปลี่ยนแปลงอะไรผมก็ไม่ทราบได้ ว่าอ้ายสมัคร
นี่มันเสือกแท้ ๆ เขาจะทำอะไรไม่ทราบได้ เพราะบ่ายสองโมงถึงประชุม แต่บ่ายโมง
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้อาจารย์เสนีย์ เป็นนายกรัฐมนตรีนะเสียแล้ว นั่นละครับ
เป็นต้นเหตุที่ผมอยู่พรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้ เพราะเหตุว่าท่านอาจารย์เสนีย์ยืนยันว่า
ผมจะต้องอยู่ใน ครม. ผมบอกผมอยู่ไม่ได้ อย่างไรก็ตามก็อยู่ไม่ได้ -----

ท่านบอกสมัครพูดไม่รู้เรื่อง ผมบอกท่านต้องกรุณาผม แล้วผมก็รายงานกับท่าน วันนั้นมีงานที่โรงแรมเอเชีย ท่านอาจารย์เป็นนายกรัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย เลี้ยงส่งข้าราชการวันที่ ๓๐ กันยายน ผมไปรายงานท่านอยู่ข้างสระน้ำบอกท่านอาจารย์กรุณาเอาชื่อผมออกด้วย เพราะผมเป็นรัฐมนตรีร่วมกับท่านไม่ได้หรอกครับ แล้วรุ่งขึ้นเวลาประกาศวันที่ ๑ ผมก็ไม่มีชื่อเป็นรัฐมนตรี ผมขอไม่ให้คุณใส่ชื่อผมเรียนท่านครับ ผมพูดกับท่านแรงแต่ว่าไม่ควรจะพูดในที่นี้ แล้วท่านก็แรงพอที่ท่านจะไม่ใส่ชื่อผม แล้วผมก็ออกมา มีคนตามมาอีก ๒ คนมาด้วยกัน เท่านั้นครับ ผมเดินออกจากพรรคประชาธิปัตย์ เพราะผมไม่ต้องการเป็นรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรี หัวหน้าพรรคต้องการให้ผมเป็น ผมพูดกับท่านแรงจนกระทั่งท่านต้องไม่ให้ผมเป็นเพราะคำพูดของผม แล้วก็ออกมาเรียบร้อยครับนั้นเกิดวันที่ ๑ นะครับที่ประกาศ ครม. แล้วก็มีเรื่องกันมาตลอด ๆ ผมไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับใคร ไม่ยุ่งเกี่ยวกับพรรคทั้งปวง ผมเป็นคนชอบสาบานครับ ถ้าผมไปเกี่ยวข้องกับเรื่อง ๖ ตุลาคม แม้แต่นิดเดียวต้องให้มีอันเป็นไปครับ อย่าได้มีความเจริญในชีวิตนี้นับแต่วันนี้ต่อไป ไม่ต้องครับนี้ครับชอบครับ ชอบสาบาน วันนี้มาสาบานในนี้อีก ที่สาบานวันนั้นมีพระด้วย ก็มีเหตุผลที่ต้องสาบานเพราะถูกกล่าวหาว่า เดินเอาเกลือไปโรยข้างบนชั้น ๓ ซึ่งเป็นความเท็จ ผมเอาพระมาสาบานบอกผมไม่ได้โรยเกลือเรื่องไม่เข้าทำหรือครับ แต่วันนี้แหมดีจริง ๆ ที่ได้พูดจากันเรื่องนี้เสีย ผมเดินออกจากพรรคประชาธิปัตย์ ไม่ใช่อย่างที่ท่านที่ปรึกษาพรรคประชาธิปัตย์บอกว่าพรรคประชาธิปัตย์ล้มแล้วเลยถีบหัวออกมาไม่ครับ ออกมาตั้งแต่พรรคยังดี ๆ อยู่ ออกมาเพราะปฏิเสธไม่ต้องการเป็นรัฐมนตรีนี่เป็นความจริง และผมเป็นรัฐมนตรีนั้นเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม มีการเปลี่ยนแปลงคือ ๖ ตุลาคม นี่ ๖ ตุลาคม นะครับ ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย วันที่ ๒๒ ตุลาคม ครับ ผมไม่มีสถานะจะไปทำร้ายทำอะไรใครอย่างไรได้เลย ๑๔ ตุลาคม ก็ไม่เคยเกี่ยวข้องกับ ๖ ตุลาคม ก็ไม่เคยเกี่ยวข้องกับ เรื่องนี้ด้วยประการใด ๆ ให้มีอันเป็นไป นับตั้งแต่วันนี้ครับ แต่ถ้าผมไม่เคยเกี่ยวข้องกับเลยนะครับ ขอให้ นายสมัคร สุนทรเวช มีความเจริญรุ่งเรืองในทางการเมืองและในชีวิตทั้งหมด แหมโอกาสดีจริง ๆ ครับ ไม่ได้ว่าอย่างนั้นจริง ๆ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

๑๑๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

จึรณฐ ๔๗/๒

นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ
นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เอาเฉพาะตรงที่พาดพิงจริง ๆ
นะครับ

นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ใต้ครับ
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตเพื่อให้ข้อเท็จจริงสมบูรณ์นะครับ ผมบอกว่า
ในขณะนั้นคนประชาธิปไตยบางคนเชื่อว่าประชาธิปไตยล้มแล้วถึงได้ออกไป ความจริง
ท่านนายกรัฐมนตรีสมควรจะคิดอย่างไรในขณะนั้นนี้เราไม่รู้ในใจ แต่เราทราบว่า
ท่านก็เตรียมตั้งพรรค ตอนที่ท่านบอกว่าออกในตอนตั้งรัฐบาลนั้นท่านยังไม่ได้ออกจาก
พรรคครับ ท่านออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีครับ ผมถึงกราบเรียนว่า กรณีที่ท่านขัดแย้งกับ
ใครนั้นก็เป็นเรื่องหนึ่ง แต่ว่าในที่สุดพวกผมอยู่ แล้วเป็นช่วงที่ประชาธิปไตยตกต่ำที่สุดใน
ปีนั้น ทัวประเทศได้ ๓๐ กว่าคน แต่ในที่สุดกาลเวลาก็ได้พิสูจน์ ผมขอกราบเรียนให้
ข้อเท็จจริงสมบูรณ์นะครับ มีคนที่จะรู้ข้อเท็จจริงหลายคน เพราะว่าหลังเหตุการณ์ผ่านไป
แล้วนี้ความจริงก็ปรากฏมากขึ้น ๆ โดยลำดับ โดยเฉพาะเมื่อรัฐบาลชุดนั้นที่ท่านนายกรัฐมนตรี
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพ้นไป ก็มีการกล้าเขียน กล้าพูดอะไรมากขึ้น
ความจริงก็ปรากฏมากขึ้น แต่ว่าไม่ใช่เวลาที่เราจะพูดเรื่องนี้ละเอียดมากนัก แต่เมื่อมี
การพุดพาดพิงถึงก็จำเป็นเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้นครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) :
ผมขอเรียนยืนยันสุดท้ายครับท่านประธานครับ คลาดเคลื่อนครับ คลาดเคลื่อนจริง ๆ
เพราะว่าผมเดินออกจากพรรคประชาธิปัตย์ วันที่ ๓๐ กันยายน ผมตั้งพรรคเดือนเมษายน
ปี ๒๕๒๒ ห่างกันมาอีก ๓ ปีนะครับ ออกมาเป็นคนธรรมดาไม่สังกัดพรรค เดินออกจาก
ประชาธิปัตย์แล้วก็มาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพราะคุณธรรมนูญไม่ยอมรับ
ท่านอาจารย์ธานินทร์เลยชวนผม ตอนนั้นออกมาที่อยู่ประชาธิปัตย์ไม่ได้ เพราะมาอยู่กับ
รัฐบาลที่เขายึดอำนาจมานั้นละครับ วันที่ผมออกมาคือ ๓๐ กันยายน ปี ๒๕๑๙ นะครับ

๑๑๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

จึรนูช ๔๗/๓

แล้วไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ เดินออกมาเลยครับ ตั้งพรรคปี ๒๕๒๒ ครับ
ข้อมูลถูกต้องนะครับท่านประธานครับ ตอนนี้ขอยืนยันขอบคุณครับ

- ๔๘/๑

๑๑๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๔๘/๑

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ในการอภิปรายเรื่องนโยบายของรัฐบาลที่เรา

(นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ประทับใจครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ กระผมคิดว่าเป็นเรื่องดีที่สภาได้ครบถ้วน แล้วก็ไม่ใช่ที่กังขาของคนภายนอกตลอดไป ท่านนายกรัฐมนตรีพูดในฐานะที่คนอยู่ในสนามหลวงวันนั้น

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ผมคิดว่าถ้าไม่ใช่เรื่องผิดข้อบังคับก็ควรจะยุติได้แล้วครับ เพราะมีฉะนั้นจะตอบกันไปตอบกันมาโดยที่เราจะไม่สามารถเดินหน้า

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : สั้น ๆ ครับ เพื่อความกระจ่าง เพราะว่า

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ในระหว่างอภิปรายคุณอาจจะสอดข้อเท็จจริงอะไรที่คุณคิดว่ายังคลาดเคลื่อนหรือยังไม่สมบูรณ์ลงไปได้ แต่ ณ ขณะนี้ขอให้หยุดเถาะครับ เพราะมีฉะนั้นก็จะตอบกันไปตอบกันมา ไม่ไปไหนหรอก เพราะว่าถ้าคุณพูดเกินไปเดี๋ยวก็จะตอบกลับมาอีก แล้วก็ตอบไปตอบมา เอาแต่พอหอมปากหอมคอพอเข้าใจแล้วก็แล้วกันนะครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ผมขอความกรุณานิดเดียวครับท่านประธาน สั้น ๆ นิดเดียวครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : อย่าเถาะครับ อย่าเถาะครับ เมื่อไม่ได้ผิดข้อบังคับก็อย่าทำเถาะนะครับ เมื่อที่ประชุมไม่ได้มีมติเป็นอย่างอื่น การอภิปรายก็ต้องถือว่าเป็นการอภิปรายรวมประเด็นกันไป ตามข้อบังคับที่กำหนดไว้ ผมได้ทราบว่าได้มีการ

๑๑๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๔๘/๒

ตกลงกันในระหว่างพรรคร่วมรัฐบาลกับพรรคฝ่ายค้านในการแบ่งเวลากัน แต่ในการแบ่งเวลานั้นยังไม่มีข้อยุติว่าแล้วจะใช้เวลาในการอภิปรายคนละเท่าไร จะกำหนดหรือไม่กำหนด ผมจะขอถือโอกาสนี้หารือก่อนว่าจะกำหนดเวลาในการอภิปรายหรือไม่จะรับเชิญครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน พรรคพลังประชาชน กระผมได้เป็นผู้มีโอกาสได้ร่วมประชุมทั้ง ๓ ฝ่าย กำหนดเวลาที่ท่านประธานได้ทราบแล้ว สำหรับกำหนดการอภิปรายแต่ละท่านนั้น แต่ละพรรคจะแจ้งไปที่ท่านประธานนะครับว่า นาย ก นาย ข ใช้เวลาเท่าใด ซึ่งเจ้าหน้าที่ก็จะสามารถสะสมเวลาของแต่ละพรรค เช่น พรรคร่วมรัฐบาล ๑๐ ชั่วโมง พรรคประชาธิปัตย์ ๑๓ ชั่วโมง ครม. ๔ ชั่วโมง สนช. ๙ ชั่วโมง แต่ละส่วนก็จะแจ้งชื่อพร้อมเวลามาด้วยท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : แต่รายชื่อที่มีอยู่ในมือผมเป็นจำนวนมากไม่บอกเวลาเลย ถ้าไม่บอกเวลาอย่างนี้ คนที่อภิปรายก่อนก็จะใช้เวลาไปโดยไม่จำกัด ซึ่งผมก็จะไปหยุดไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าจะเอาตามนั้น ก็ต้องกรุณากำหนดเวลามาเสียด้วยพร้อม ๆ กับรายชื่อเชิญครับคุณสุขุมพงศ์

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนของ ส.ส. พรรคร่วมรัฐบาลใช้เวลาไม่เกินท่านละ ๑๐ นาที นะครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : พรรคฝ่ายค้านเชิญครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานครับ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล พรรคประชาธิปัตย์ กระบี่ ในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์เมื่อผู้ใดจะอภิปรายเท่าไร ทางวิปจะส่งขึ้นไปว่าจะพูดกี่นาทีในแต่ละท่านอีกประการหนึ่งท่านประธานครับ ผมขอความกรุณาดูหนึ่ง เครื่องเสียงห้องนี้วันนี้ไม่ดีเลยครับ ไม่ว่าจะข้างบนรัฐมนตรียุติหรือข้างล่างพูดต้องตะแคงหูฟังด้วยความตั้งใจ ฝ่ายเครื่องเสียงกรุณาช่วยดูให้สักนิดหนึ่งครับ

๑๑๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๔๘/๓

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เจ้าหน้าที่ช่วยตรวจสอบด้วยนะครับ ผมมีรายชื่อของพรรคฝ่ายค้าน ๒ คน แต่ไม่บอกเวลามา เพราะฉะนั้นช่วยกรุณาทบทวนกันขึ้นมาด้วย เพราะในลำดับถัดไปจะเป็นของพรรครัฐบาลที่จะอภิปรายเชิญคุณสุทิน คลังแสง ๑๐ นาที นะครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุทิน คลังแสง พรรคพลังประชาชนจากมหาสารคาม

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านประธานที่เคารพครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : คุณวัลลภมีอะไร

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ได้ประท้วงท่านสุทิน ขออภัยด้วยนะครับ คือเราประสานกัน แล้วก็รายชื่ออยู่ที่มือผมเรียบร้อยแล้ว ๓ ฝ่ายแล้วท่านประธานครับ หลังจากผู้นำฝ่ายค้านหมายเลข ๑ อภิปรายเสร็จ ก็จะเป็นหน้าที่ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คือ สนช. หลังจากนั้นจะเป็นท่านสุทิน คลังแสง แล้วก็พรรคประชาธิปัตย์ แล้วก็อาจารย์วิริยะ แล้วก็ท่านวรารุท จะเรียงตามนี้ ฉะนั้นต่อไปต้องเป็นของ สนช. ขอบคุณท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : คือการอภิปรายต้องลำดับ ฝ่ายค้าน ฝ่ายสนับสนุน และฝ่ายที่ไม่ค้าน และไม่สนับสนุนนะครับ เพราะฉะนั้นก็ให้ฝ่ายรัฐบาลว่าไปก่อน

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ ผมเต็มใจที่จะให้ทาง สนช. ก่อน แล้วผมต่อ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) :เชิญคุณสุทินไปเถอะครับ เดี่ยวจะเรียงลำดับตามนี้นะครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ขออนุญาตแสดงความคิดเห็นต่อนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายด้านการศึกษา ซึ่งก็มีหลายท่านได้พูดไปบ้างเมื่อเข้าก็มีหลายส่วนที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย นโยบายด้านการศึกษาที่ผมอยากจะให้ความเห็นแล้วก็ขบอยากรจะสนับสนุนรัฐบาลให้ดำเนินการและรีบดำเนินการด้วย ก็คือเรื่องของกาทำให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสวัสดิการเปิดโอกาสให้มีทุนในการเล่าเรียนต่อ รัฐบาลชุดนี้เขียนว่าจะสนับสนุนให้มีกองทุนที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต ซึ่งก็ทราบกันดีในแวดวงการศึกษาว่าเป็น กรอ. ซึ่งเมื่อเข้าท่านผู้นำฝ่ายค้านก็บอกว่าท่านสนับสนุน กรอ. ซึ่งถ้าบุคคลที่ติดตามเรื่องการศึกษาดี การให้เงินกู้เกี่ยวกับศึกษานั้นก็จะมี ๒ ชื่อ ๒ กองทุน คือ กรอ. กับ กศย. ที่ผมเห็นด้วยก็หมายความว่าเดิมที่นั่นเราใช้ระบบ กรอ. เราใช้ กศย. ประธานโทษครับ กศย. ก็คือให้ผู้ยากไร้ ให้นักเรียน นักศึกษาให้ผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ยากจนได้กู้เรียนได้ ซึ่งก็ได้ทำกันมาระยะหนึ่ง ซึ่งตอนนั้นก็เป็นรัฐบาลซึ่งผมเองเป็น ส.ส. อยู่ในกลุ่มนั้นด้วย คือพรรครัฐบาล พรรคไทยรักไทย จาก กศย. เราก็มาเปลี่ยนแปลงสมัยเป็น กรอ. กศย. ผมกราบเรียนครับว่าเป็นนโยบายที่เราได้ลองทำแล้วแต่พบปัญหาเยอะ กศย. ตัวนี้ตัวที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านสนับสนุนผมเรียนว่าพบปัญหาการปรับเปลี่ยนมาเป็น กรอ. ไม่ได้หมายความว่าอยู่ ๆ จะปรับเปลี่ยนมาเลย แต่เราได้พบปัญหาจากภาคปฏิบัติเป็นต้นว่า เรามุ่งเน้นที่จะให้กับผู้มีรายได้น้อยคือผู้ยากจน อันนี้ก็เกิดปัญหาติดตามมาว่าทั้งจนจริง ทั้งจนไม่จริง มาตรการในทางปฏิบัติจริง ๆ ถ้าหากมากนั้นปัญหาที่ ๑ ปัญหาประการที่ ๒ นี้ กศย. เราให้กู้ทั้งค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าเล่าเรียนทุกอย่าง ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับนักเรียน นักศึกษาคนนั้นก็พบปัญหามีข้อห่วงกังวลกันมาก ผู้ปกครองก็บ่น นักวิชาการก็ห่วงกังวล นักการเมืองด้วยกันก็บอกว่าการให้ค่าใช้จ่ายคือกู้เป็นค่าใช้จ่ายด้วยนั้นทำให้เด็กเอาเงินไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ไปซื้อโทรศัพท์มือถือบ้าง ไปใช้จ่ายสินค้าที่ไม่จำเป็นบ้าง หรือบางรายก็กู้เสียเอาไปให้ผู้ปกครองใช้ไปในทางอื่น นี่ก็เป็นปัญหาหนึ่งซึ่งเราพบ แล้วปัญหาต่อมาที่สำคัญอย่างยิ่งก็คือ กศย. นั้นนี่เมื่อเราให้กับผู้ยากจนมันก็จะกระจุกอยู่กลุ่มหนึ่งเกิดปัญหาติดตามมาจากผู้ปกครองทั่วประเทศบอกว่า

๑๒๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ราชันีพร ๔๙/๒

ให้กั๊ไม่ทั่วถึง ผนตคไม่ทั่วฟ้า คนได้กั๊ได้ คนไม่ได้กั๊ไม่ได้ ข้าร้ายกว่านั้นไปตคในมือคนมี
สต่างคั๊ด้วย ไปตคในมือของกลุ่มผู้นำห้องถิ่น ลูกผู้ใหญ่บ้าน ลูกกำนันด้วย เพราะฉะนั้น
ก็ปรับเปลี่นมาเป็น กรอ. นั่นก็หมายความว่าต่อไปนี้มีสิทธิกั๊ทุกคนกั๊ได้น้อยหนอยคือ
ตัดค่าใช้จ่ายส่วนตัวออกมา แต่กระจายให้ฐานกว้าง กว้างก็หมายความว่าคนที่เรียนต่อไปนี้
นี้สามารถได้ถึงปริญญาตรี แล้วก็ไม่จำกัดเฉพาะคนจน ไม่จน อันนี้คือการขยายฐาน
ให้กว้างขึ้น อันนี้เป็นสิ่งหนึ่งซึ่งผมคิดว่านี่แหละครับคือ การเปิดให้เข้าถึงโอกาสทาง
การศึกษาเท่าเทียมกัน แล้วประการต่อมาที่สำคัญก็คือ เราได้ให้เฉพาะค่าเล่าเรียน
ซึ่งมันก็เป็นหลักของการแบ่งความรับผิดชอบกับผู้ปกครองแล้วก็ป็นหนทางหนึ่งซึ่งจะจัด
ให้ลูกหลานของเราได้ใช้เงินเท่าที่จำเป็น และที่สำคัญที่สุดคือได้กั๊กันทั่วถึง และที่สำคัญ
กว่านั้นความล้มเหลวของ กศย. แล้วปรากฏผลในวันนี้เสียดายที่ทางท่านผู้นำฝ่ายค้าน
ที่บอกว่าไปสำรวจปัญหาทางการศึกษาท่านพบหรือเปล่าไม่ทราบ วันนี้เด็กซึ่งกั๊ในโครงการ
กศย. นั้น ในเงื่อนไข่นั้นไม่ได้บอกว่ามีงานทำแล้วถึงส่งคืน วันนี้เด็กถูกฟ้องร้องเบี่ยวหนี้
ทั่วประเทศครับท่านประธานครับ เป็นเรื่องที่น่าเห็นใจมาก เด็กเรียนจบไปแล้วไม่มีงานทำ
เพราะสภาพเศรษฐกิจอย่างที่เราทราบ เศรษฐกิจตกต่ำ ตำแหน่งงานหดหาย เด็กจึงไม่มี
งานทำ ไม่มีงานทำก็ไม่มีเงินส่งคืน เมื่อไม่มีเงินส่งคืน สิ่งที่พบวันนี้ทนายความส่งโนติส
(Notice) แล้วฟ้องแล้วเด็กซึ่งบริสุทธิ์เพิ่งจบการศึกษาวันนี้แล้วต้องตกเป็นจำเลยเงินกั๊ฟ้องกัน
ทั่วประเทศ เพราะฉะนั้นเรื่อง กศย. ผมคิดว่าเราได้เห็นความล้มเหลวชัดเจน ดีแล้วที่รัฐบาล
ชุดนี้ก้าวมาทำ กรอ. กรอ. นี้ชัดเจนที่สุดซึ่งผมชอบก็คือว่าเด็กจบไปแล้วนี้ผูกพันกับรายได้
ในอนาคต หมายความว่าได้ทำงานแล้ว รายได้มีเท่าไรก็ส่งคืนตามสภาพความเป็นจริง ---

๑๒๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สุทธาทิพ ๕๐/๑

อันนี้ก็เป็นทางหนึ่งซึ่งจะทำให้เด็กของเราซึ่งจบหางานไม่ได้ก็ยังไม่ต้องส่ง หางานได้ มีรายได้เท่าไรก็ส่งตามสภาพความเป็นจริงตามรายได้ ตรงนี้แหละครับคือการปรับเปลี่ยน และปรับปรุงมาจากเรื่องของ กศย. ผมจึงสนับสนุนให้รัฐบาลทำต่อ แต่อย่างไรก็ตามเรื่อง เงินกู้ทั้ง ๒ รูปแบบนี้มันจะมีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่พอสมควรก็ต้องทำใจว่าในเรื่อง ปฏิบัติจริง ๆ ต้องกำชับเจ้าหน้าที่ ต้องตรวจสอบและมีมาตรการจะต้องรัดกุมพอสมควร เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ขอสนับสนุนนโยบายสำคัญนี้

เรื่องหนึ่งซึ่งมีการพูดคุยถึงกันมากก็คือเรื่องปฏิรูปการศึกษา แม้รัฐบาล ไม่ได้เขียนไว้ผมก็พยายามซักถามถึงมาตรการก็ได้เห็นว่าการปรับปรุงหลักสูตรซึ่งเป็น นโยบายหนึ่งซึ่งบรรจุไว้เป็นเรื่องจำเป็นครับ วันนี้การปฏิรูปการเรียนรู้นี้เป็นเรื่องใหญ่ เราค่อนข้างจะประสบผลสำเร็จ เราทำได้ก้าวหน้า สัมผัสได้ แต่ต้องได้ ก็คือเรื่องของ ปฏิรูปโครงสร้าง การบริหาร สวัสดิภาพ สวัสดิการของครูทำได้ชัดเจนวันนี้ครูมีขวัญ กำลังใจดีขึ้น มีลูกทาง มีรายได้ที่มองเห็น แต่ว่าเรื่องปฏิรูปการเรียนรู้นี้เป็นเรื่องใหญ่ เป็นการปฏิรูปรอบ ๒ ที่จะต้องหยิบยกกันขึ้นมา หลัก ๆ จริง ๆ ต้องหลักสูตรตัดจากนั้นมา ก็ต้องปรับวิธีเรียน เปลี่ยนวิธีสอน แล้วก็ปรับปรุงวิธีสอบ อันนี้ก็ให้เห็นในนโยบาย ก็ฝาก ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนะครับว่า เรื่องปฏิรูปการเรียนรู้นี้เป็นวาระใหม่ ของการปฏิรูปรอบ ๒ ซึ่งท่านได้เขียนไว้ดีแล้ว แต่ว่าการปฏิบัติต้องติดตามต่อไปอีก ท่านผู้นำฝ่ายค้านได้ท้วงติงในนโยบายว่าการพัฒนาครู ไม่ได้มีรายละเอียดไว้ ผมเห็นด้วยว่า เขียนไว้แล้วถูกต้องแล้วละครับว่าจะส่งเสริมยกระดับและพัฒนาครู แต่ว่าคงไม่ต้องไป เขียนรายละเอียดหรอกครับว่าจะต้องพัฒนาอย่างนั้นอย่างนี้ ออกเป็นมาตรการและ แผนปฏิบัตินั้นถูกต้องแล้ว ชอบธรรมแล้ว นี่คือการศึกษาคือเรื่องหลักที่อยากจะ สนับสนุนรัฐบาล

ส่วนเรื่องอื่นซึ่งผมอยากจะพูดคุยถึงก็คือเรื่องของหลักการให้ความยุติธรรม ระบบกฎหมายของรัฐ รัฐได้เขียนไว้ไม่ได้ระบุบรรทัดนะครับว่าจะมีองค์กรปฏิรูปกฎหมาย องค์กรปฏิรูปการเมืองการปกครอง อันนี้เป็นเรื่องใหญ่ครับ ๑ ปี หรือ ๒ ปีที่ผ่านมา เรามีการรัฐประหาร บ้านเมืองเราถูกกระทำ โดยเฉพาะหลักนิติรัฐ วันนี้ผมเชื่อว่าทุกคน

๑๒๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สุทธาทิพ ๕๐/๒

ได้ตระหนักแล้วก็วิตกกังวลมาก ครูบาอาจารย์ทางฝ่ายกฎหมาย ซึ่งสอนหนังสือในมหาวิทยาลัย ในสถาบันการศึกษาวันนี้ไม่รู้จะสอนอย่างไร ยกตัวอย่างเช่น หลัก กฎหมายสำคัญ ซึ่งนักกฎหมายทั่วโลกต้องตกตะลึงนี้ มีการลงโทษเอาผิดย้อนหลังกันได้ หลายมาตรา เลือกปฏิบัติ หลายมาตราตั้งองค์กรพิเศษขึ้นมาทำหน้าที่เป็น ศาลเหล่านี้คือตัวอย่าง บางตอน ซึ่งทำให้เห็นว่าระบบนิติรัฐของเรานี้ได้ถูกระทบอย่างรุนแรง วันนี้หลักการให้ความยุติธรรมกับประชาชนพลเมืองถูกลดความเชื่อถือและแน่นอนที่สุด เมื่อกระบวนการยุติธรรมของเรา ระบบยุติธรรมของบ้านเมืองถูกล้มคลอน ถูกลดความเชื่อถือลง มั่นกระแทกกับสายตาชาวต่างชาติ กระแทกกับเรื่องธุรกิจ ใครจะมาลงทุนที่บ้านเราเขาต้องดูระบบยุติธรรมของบ้านเรา ดูกระบวนการยุติธรรมของบ้านเรา ถ้าดูกระบวนการยุติธรรมไม่น่าเชื่อถือ ผมเชื่อว่าไม่มีใครมาลงทุน และสุดท้ายเวลาจำกัด ผมฝากครับว่าเมื่อเข้านี้ไม่รู้ เสียตายท่านนายกรัฐมนตรีไม่อยู่ ผู้นำฝ่ายค้านอุตสาหั้ได้เตือนนะครับ ท่านเตือนแล้วผมชอบมาก ท่านบอกว่าท่านไม่ต้องวิตกหรอก ไม่มีฝ่ายค้านที่ไหนจะทำให้รัฐบาลท่านล้มได้ในสภา อยู่ที่มือของท่านและอยู่ที่การทำงานของพวกท่าน อันนี้ถูกครับ รัฐบาลต้องรับฟัง แต่ผู้นำฝ่ายค้านเตือนไม่หมดครับ ผมเตือนต่ออีกเพิ่มเติมให้ ไม่มีฝ่ายค้านที่ไหนล้มรัฐบาลได้ในสภา แต่อันตรายที่รัฐบาลจะต้องตระหนักและระวังก็คือ ระวังฝ่ายค้านผู้ ในสภาไม่ได้ไปสมคบกับอำนาจนอกระบบมาล้มรัฐบาล แล้วฝ่ายค้านพรรคนั้นยังมีชีวิตอยู่ จิตวิญญาณก็ยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงไป รัฐบาลต้องระวังให้ครบถ้วน ท่านผู้นำฝ่ายค้านเตือนแล้วผมเตือนต่อ ขอขอบพระคุณอย่างสูงครับ

(นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ

๑๒๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สุทธาทิพ ๕๐/๓

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวนิดหนึ่งครับ ในการอภิปราย
ถ้าหลีกเลี่ยงการพูดจาอะไรในเชิงที่จะทำให้เป็นไปในลักษณะเสียชื่อเสียงได้ก็จะเป็นการดี เราจะ
ประหยัดเวลาได้มากนะครับ จะได้ไม่ต้องถูกประท้วงกันอยู่เรื่อย ๆ ประท้วงเรื่องอะไรครับ
เชิญครับ

- ๕๑/๑

๑๒๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สตีมา ๕๑/๑

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัด
นครศรีธรรมราช ผมประท้วงท่านประธาน แต่ว่าบังเอิญท่านประธานก็ได้กรุณานะครับ
ที่ได้เตือนผู้อภิปรายคนที่ผ่านมาซึ่งท่านทำผิดข้อบังคับตั้งแต่เริ่มต้นนะครับ เงินกู้ กยศ.
ท่านก็บอกว่า กยศ. ๔-๕ รอบ ผมฟังนี่ก็จะพูดถึงองค์การสวนยางครับ แต่ว่าเรื่อง
สำคัญที่ผมอยากจะให้ท่านประธานได้ผู้อภิปรายได้ถอนนะครับ ผมคิดว่าเสียหายกับ
บุคคลภายนอกแล้วก็พวกกระผม ซึ่งดำเนินการทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย
ท่านประธานและผมคงได้อ่านคำตัดสินของศาลรัฐธรรมนูญในกรณียุบพรรคนะครับว่า
พรรคใดกันแน่ครับที่ไม่ดำเนินการตามวิถีทางของระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นการที่
กล่าวหาว่า ฝ่ายค้านยังมีชีวิตอยู่แล้วไปสมคบกับบุคคลภายนอกเพื่อล้มรัฐบาล ผมคิดว่า
การพูดอย่างนั้นเป็นการพูดที่ทำให้เห็นว่าพวกกระผมนั้นไม่ดำเนินการตามวิถีทางระบอบ
ประชาธิปไตย ผมเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ผมมีจิตวิญญาณในระบอบ
ประชาธิปไตย และพวกผมฝ่ายค้านทุกคนคิดว่าคำพูดเช่นนี้ให้บันทึกไว้ในสภาไม่ได้ครับ
ขอให้ท่านประธานได้ให้ผู้อภิปรายได้กรุณาถอนคำพูดครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เวลาอภิปรายแล้วพูดผิดนี้
ไม่ผิดข้อบังคับหรอกครับ มนุษย์พูดผิดพูดถูกได้เสมอ ส่วนที่เขาอภิปรายเรื่องฝ่ายค้าน
ตอนก่อนแรกพอได้ เพราะบอกว่าระวังฝ่ายค้านที่สู้ไม่ได้แล้วจะไปสมคบกับระบบนอกสภา
อันนั้นไม่ได้เจาะจงกล่าวหาใคร แต่การที่พูดว่าแล้วฝ่ายค้านนั้นยังมีฤทธิ์อยู่ในสภา ตรงนี้
เป็นอันตราย ถอนตอนก่อนหลังนี้ได้ไหมครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ
จริง ๆ ผมก็ไม่ได้ระบุว่าฝ่ายค้านชุดไหนนะครับ แล้วก็บอกว่ามีชีวิต ซึ่งฝ่ายค้านก็หลายชุด
ก็ยังมีชีวิตอยู่

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : บังเอิญเรามีฝ่ายค้านพรรคเดียว
ในสภา เพราะฉะนั้นคำพูดนั้นจึงยังหมิ่นเหม่ กรุณาถอนเถอะครับ

๑๒๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สตีมา ๕๑/๒

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ด้วยความเคารพท่านประธานก็ไม่ได้บอกว่าเป็นชุดนี้นะครับ แต่ว่าถ้าหากว่าทางฝ่ายประชาธิปไตยจะมายอมรับว่าหมายถึงตัวเอง

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าพูดอย่างนั้นก็ยิ่งไปใหญ่

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ผมก็จะถอน

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : พูดอย่างนั้นไม่ได้ครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ผมก็จะถอนให้

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เขาไม่ได้รับว่าเป็นตัวเขา แต่ว่าการพูดอย่างนั้นมันกระทบต่อเขา คุณสุทินต้องถอนครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ ผมก็พยายามจะเข้าใจว่าท่านร้อนตัวเอง ก็เลยเข้าใจว่าน่าจะรู้ว่าตัวเองมีพฤติกรรมอย่างนั้นเพราะฉะนั้น

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : พูดอย่างนั้นก็ได้เหมือนกัน คุณสุทินต้องถอน

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : เมื่อรู้แล้วก็ไม่เป็นไรก็จะถอนให้

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ถอนตั้งแต่ตอนแรก แล้วก็ถอนตอนท่อนหลังนี้ด้วย

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ครับก็พอใจแล้วรู้ตัวก็ถอนทั้งหมดครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผมตรงไปตรงมาครับ ท่านประธานวินิจฉัยได้ แล้วก็ให้ถอนตอนท่อนหลัง ท่านประธานเข้าใจว่า ผมไม่ยากใช้สภาพูดแบบกะล่อนนะครับ ท่านประธานผมขอบคุณท่านประธานมากครับ

๑๒๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สถิติมา ๕๑/๓

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญต่อไปคุณวัลลภ ๒๐ นาที
นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่สมาชิก
วุฒิสภา ขออนุญาตเรียนผ่านท่านประธานไปยังท่านสมาชิกในเบื้องต้นก่อนว่าเนื่องจาก
นโยบายรัฐบาลที่ได้แถลงต่อสภา ทางสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีการประชุมหารือกัน
แล้วก็จัดทำเป็นข้อสรุป ความหนา ๒๘ หน้า ครอบคลุมทุกประเด็นโดยจำแนกออกเป็น
นโยบาย ปัญหาอุปสรรค แล้วก็ขอเสนอแนะดังที่ผมได้ถือไว้ในมือเล่มนี้ แล้วก็หวังว่า
ในรายละเอียดที่ปรากฏอยู่ในเอกสารชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาล เพราะเราจะทำงาน
แบบผู้ใหญ่ นี่เป็นข้อประการที่ ๑ ที่ขออนุญาตเรียนผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาลโดยตรง

ประการที่ ๒ ที่ต้องทำความเข้าใจเสียก่อน มันอาจจะเป็นความรู้สึกส่วนตัว
ของผมเองก็ว่าได้นะครับท่านประธาน ผมมีความรู้สึกที่เราในฐานะเป็น สนช. ซึ่งทำหน้าที่
เป็นสมาชิกวุฒิสภา โดยส่วนตัวเองก็สำเหนียกตลอดเวลา แม้ว่าจะทำหน้าที่ในสภา
มานานถึง ๑๓ ปีอย่างต่อเนื่อง ก็สำเหนียกเสมอว่าในการทำหน้าที่ยุคหลังไม่ได้มาจากการ
การเลือกตั้ง ฉะนั้นก็ค่อนข้างจะต้องระมัดระวังในการอภิปรายนโยบายของรัฐบาล
ซึ่งก็หวังว่ารัฐบาลจะเข้าใจนะครับว่าด้วยข้อจำกัดอันนี้ อาจจะทำให้เราไม่ค่อยจะมี
ความรู้สึกเป็นตัวของตัวเองมากนัก แต่ขณะเดียวกันท่านประธานครับ ด้วยความเป็น สนช.
ที่ทำหน้าที่สมาชิกวุฒิสภาความเป็นกลางและความเป็นอิสระถือว่าเป็นคุณสมบัติที่เด่นที่สุด
ของ สนช. ซึ่งอาจจะต่างกับฝ่ายค้าน ซึ่งจำเป็นที่ต้องค้ำนโยบายแล้วก็เสนอในบางเรื่อง ----

๑๒๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๕๒/๑

แต่ สนช. เนื่องจากความเป็นกลางและความเป็นอิสระแบบนี้ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อเสนอทั้งหลายที่เราเสนอนั้นอาจจะวิพากษ์วิจารณ์อะไรไปแรงบ้าง ท่านก็ได้โปรดอภัย เพราะอยากจะบอกว่าเป็นสิ่งที่มาจากความรู้สึกเป็นกลางและความเป็นอิสระที่จะพูดอะไรที่จะเป็นประโยชน์ต่อนโยบายเหล่านี้ อันนี้ขอทำความเข้าใจในเบื้องต้นเสียก่อนที่ผมจะได้ลงในรายละเอียดต่อไป ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าหากเราดูนโยบายของรัฐบาลที่ปรากฏในเอกสารที่แจกต่อสมาชิกในห้องประชุมแห่งนี้ ผมกลับไปนั่งอ่านแล้วก็นั่งพิจารณาดูก็เห็นว่าการวางกรอบไว้ ๓ เรื่องใหญ่ ๆ คือเป็นการวางกรอบที่น่าสนใจ คำว่า น่าสนใจในความหมายของผมก็คือว่า รัฐบาลได้วางกรอบตั้งแต่วาระเร่งด่วนที่ต้องพึงกระทำในรอบ ๑ ปี นับตั้งแต่การแถลงนโยบายเป็นต้นไป ซึ่งถือเป็นกรอบที่ ๑ ที่ผมอ่านแล้วใน ๑๙ มาตรการนั้นน่าสนใจมาก กรอบที่ ๒ ที่รัฐบาลได้วางเอาไว้ก็คือวาระการทำงานระยะยาวในรอบ ๔ ปี ซึ่งแบ่งออกเป็น ๗ ด้านใหญ่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านของการปฏิรูประบบที่ดิน อย่างนี้เป็นต้นนะครับ ก็ถือเป็น การวางกรอบที่น่าสนใจไม่ใช่เน้อยเหมือนกัน และกรอบที่ ๓ ซึ่งบังเอิญว่าท่านนายกรัฐมนตรี อาจจะใช้เวลาพูดน้อยไปสักนิดหนึ่ง แต่ก็ถือว่าเอกสารนั้นมีคุณค่าที่ระบุดความนัยของมัน อยู่แล้ว ก็คือกรอบที่เกี่ยวกับวาระกฎหมายที่ต้องปฏิบัติตามกรอบที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ ให้กระทำใน ๑ ปี ใน ๓ กรอบเหล่านี้ผมกลับไปนั่งอ่านในเชิงวิเคราะห์ ต้องเน้นนะครับ เป็นการอ่านในเชิงวิเคราะห์ เพราะถ้าไม่วิเคราะห์หนึ่งก็ไม่สามารถที่จะวิพากษ์วิจารณ์แล้ว ก็เสนอแนะได้ ดังนั้นการอ่านในเชิงวิเคราะห์จาก ๓ กรอบที่เป็นนโยบายของรัฐบาลจะเห็น ได้ชัดว่าเป็นการวางกรอบที่อยู่บนพื้นฐานที่น่าสนใจจริง ๆ ส่วนความน่าสนใจนั้นจะปฏิบัติได้ หรือไม่ก็เข้าใจครับว่ารัฐบาลคงไม่สามารถจะใส่เรื่องแผนมาตรการลงไปนโยบายได้ เพราะวันนี้เป็นการพูดเรื่องนโยบาย จึงจำเป็นต้องเขียนกรอบกว้าง ๆ เอาไว้ ทีนี้ถามว่า โดยกรอบกว้าง ๆ ใน ๓ ประเด็น เรื่องวาระเร่งด่วนก็ดี ในรอบ ๑ ปี นโยบาย ๔ ปีที่รัฐบาล ต้องทำ หรือเรื่องกรอบกฎหมายที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายรัฐธรรมนูญก็ดี ซึ่งได้ปรากฏ นโยบายลงไปแล้ว แล้วกระผมได้บอกว่าในกรอบทั้ง ๓ กรอบ แบ่งออกเป็น ๗ ด้านนั้น ก็อยากจะเรียนผ่านท่านประธานว่าสมาชิกเราก็จะมีจำนวน ๒๔ ท่านประมาณนั้น

๑๒๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๕๒/๒

ที่อภิปรายเป็นประเด็น ๆ ไปในแต่ละด้าน แล้วเชื่อมั่นว่าจะครอบคลุมทั้ง ๗ ด้าน ตัวกระผมเองแม้จะมีโอกาสได้ลุกขึ้นอภิปรายเป็นสมาชิกท่านแรก ก็ระมัดระวังตัวพอสมควร เพราะเดี๋ยวท่านจะเข้าใจว่ากระผมเป็นผู้นำ สนช. ซึ่งมีใช่ครับ สนช. ไม่ได้มีผู้นำ มีแต่ท่านประธานและท่านรองประธาน ช่วยกันทำหน้าที่ของเราโดยสมบูรณ์ ผมจึงจำกัดจำเขี่ยประเด็นที่ผมจะอภิปรายลงเพียงเฉพาะด้านเดียวเท่านั้นและอีก ๖ ด้านนั้นก็เชื่อว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติก็จะช่วยกันอภิปรายในเชิงเสนอแนะต่อไป สาระที่ผมจะพูดที่เกี่ยวกับวาระทั้ง ๓ กรอบใหญ่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นวาระเร่งด่วนก็ดี หรือวาระตามรอบ ๔ ปี หรือกรอบรัฐธรรมนูญก็ดี ผมขออนุญาตท่านประธานจับจุดลงไปทีภาพของการทำงานในเชิงนโยบายทางสังคมเป็นการเฉพาะ และอาจจะบวกรประเด็นเรื่องการศึกษาเข้าไปด้วย เหตุที่ผมต้องพูดเรื่องเหล่านี้ก็คงมาจากพื้นฐานโดยชีวิตส่วนตัวที่ทำงานในเรื่องสังคม แล้วก็การศึกษามาโดยตลอด ฉะนั้นการพูดในสิ่งที่ตัวเองมีประสบการณ์ แล้วก็พูดในสิ่งที่ตัวเองได้ปฏิบัติมานั้นน่าจะเป็นประโยชน์แล้วน่าจะยังประโยชน์ต่อรัฐบาลไม่มากนักน้อย

ในส่วนภาพรวมนโยบายเชิงสังคมถ้าหากเราได้มีการวิเคราะห์กรอบทั้งหลายที่มีการเขียนในเชิงนโยบายเอาไว้ ผมพบว่ารัฐบาลได้วางภาพรวมนโยบายในเชิงสังคมนี้ไปยัง ๓ กลุ่มเป้าหมายใหญ่ แล้วก็ ๑ ความรู้สึก ใช้น่า ๑ ความรู้สึก ในกลุ่มเป้าหมายแรกที่นโยบายได้พูดไว้ค่อนข้างมากก็คือฐานของกลุ่มประชากรที่เรียกว่าเกษตรกรของประเทศ กลุ่มที่ ๒ ท่านใช้เรื่องของประชาชนในชุมชนหรืออาจจะใช้ภาษาในเชิงวิชาการว่าวางฐานบนพื้นฐานของชุมชนเป็นหลัก -----

๑๒๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

บุศยรินทร์ ๕๓/๑

แล้วก็ส่วนที่ ๓ คือการวางฐานอยู่ที่กลุ่มเป้าหมายเป็นการเฉพาะ อาทิเช่น กลุ่มเด็ก กลุ่มสตรี กลุ่มผู้พิการ และกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น การวาง ๓ กรอบไว้ในฐานของฐาน ประชากรก็ดี ฐานชุมชนก็ดี หรือฐานกลุ่มเป้าหมายพิเศษก็ดี รัฐบาลยังกำหนดนโยบาย เรื่องวาระที่เป็นความรู้สึกของประชาชนไว้ ๒ เรื่อง ที่อ่านแล้วก็สะดุดความรู้สึกค่อนข้างมาก ๑. ก็คือในเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติดและผู้มีอิทธิพลทั้งหลาย ๒. เกี่ยวกับเรื่อง ๓ จังหวัดชายแดน ภาคใต้ ผมวิเคราะห์ที่เป็นแบบนี้ละครับท่านประธาน ว่าการวางฐาน ต่าง ๆ ๓ ฐานที่ว่า แล้วก็ ๑ ความรู้สึกที่เขียนไว้ในนโยบายนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับสังคมเป็นการเฉพาะ แล้วถ้าหากเรา วิเคราะห์ลึกลงไปอีกก็จะพบอย่างนี้ครับท่านประธานบนพื้นฐานของเกษตรกรจะเห็นว่า รัฐบาลได้พยายามจะใช้นโยบายที่คล้าย ๆ กับเป็นแผนและมาตรการไปในตัว ถ้าท่านที่ได้ ศึกษาเรื่องการวางแผนหรือกรอบนโยบายก็จะเข้าใจประเด็นที่ผมอภิปรายไปในพื้นฐาน ของเกษตรกรนั้น

ประเด็นที่ ๑ ท่านใช้เรื่องนโยบายการพักหนี้

ประเด็นที่ ๒ ท่านใช้เรื่องการประกันความเสี่ยงของพืชผลทางการเกษตร

ประเด็นที่ ๓ ท่านใช้เรื่องกองทุนหมู่บ้านเป็นตัวขับเคลื่อน หรือถ้าพูดเป็น

นัยสำคัญ คือท่านใช้เป็นกลไกสำคัญในเรื่องกองทุนหมู่บ้าน เพื่อให้เกษตรกรสามารถจะมี เงินไปปฏิบัติกิจต่าง ๆ ที่ยังประโยชน์ต่อกลุ่มเป้าหมายตัวเอง

และเรื่องที่ ๔ ก็คือท่านใช้ระบบชลประทาน ซึ่งยังไม่แน่ใจนักว่าจะไปเหมือน ท่านนายกรัฐมนตร้อภิปรายในเบื้องต้นไว้หรือไม่ว่าเป็นเรื่องการผันน้ำจากแม่น้ำโขงไปสู่ เกษตรกรในภาคอีสานซึ่งไม่ได้ปรากฏเป็นการเขียนไว้ในนโยบาย แต่เป็นการปรากฏ ในคำพูด ซึ่งผนวกกับนโยบายเรื่องระบบชลประทานก็ไปด้วยกันได้ นี่เป็นพื้นฐานประการที่ ๑ ที่ขออนุญาตอธิบายก่อน หลังจากนั้นผมจะวิจารณ์ว่ามันควรจะเป็นอย่างไรต่อไป

กรอบที่ ๒ ที่เป็นเรื่องฐานชุมชนผมจับประเด็นได้อย่างนี้ครับท่านประธาน ฐานชุมชนรัฐบาลได้วางนโยบายเรื่องศูนย์ซ่อมเสริมชุมชน มิใช่ศูนย์ซ่อมเสริมสุขภาพนะครับ

เป็นศูนย์ซ่อมเสริมชุมชน ซึ่งก็หมายความว่า เป็นศูนย์ซึ่งดูแลในเชิงอาชีพะ จะซ่อมสิ่งต่าง ๆ ในชุมชนนั่นเอง ส่วนที่ ๒ เป็นเรื่องกองทุนชุมชนซึ่งจะพัฒนาไปเป็นธนาคารหมู่บ้าน ประเด็นนี้น่าสนใจ และส่วนที่ ๓ ก็คือเรื่องเกี่ยวกับโอท็อป (OTOP) หรือหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นต้น และประการสุดท้ายก็เป็นบ้านพักสำหรับผู้มีรายได้น้อย ซึ่งแยกออกเป็น ๓ ส่วนก็คือ บ้านพักของผู้มีรายได้น้อย บ้านเอื้ออาทร แล้วก็บ้านมั่นคงสำหรับบุคคลในสลัม

ฐานที่ ๓ เรื่องเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะเรื่องเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ แล้วก็แรงงาน ก็เห็นมาตรการกลไกหลายตัวที่รัฐบาลได้พูดเอาไว้ แต่อาจจะยังไม่มีโอกาสได้ลงรายละเอียด ส่วนเรื่องฐานของความรู้สึกดังที่ผมได้อภิปรายไปแล้วว่า ท่านจับจุดเรื่องโครงการเกี่ยวกับยาเสพติดและการปราบปรามผู้มีอิทธิพล แล้วก็เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

ท่านประธานที่เคารพ ผมใช้ช่วงเวลาแรกทำการวิเคราะห์เช่นนี้ก็เพื่อต้องการจะนำไปสู่ประเด็นที่ผู้ใหญ่เขาคุยกันก็คือ ข้อเสนอแนะ กระทบมีข้อเสนอแนะที่หวังว่า รัฐบาลจะนำไปปฏิบัติได้แล้วก็จะเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มดังต่อไปนี้ครับ ในกลุ่มเป้าหมายที่ ๑ เกี่ยวกับเรื่องเกษตรกร ผมขออนุญาตเสนอเป็นในเชิงโครงการเสียเลย เพราะว่าท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์ บริศนานันท์ทุกุล ก็น่าจะนำไปปฏิบัติในเชิงที่เป็นรูปธรรมต่อเกษตรกรได้ ส่วนที่ ๑ ที่เป็นข้อเสนอแนะในเชิงเกี่ยวกับเกษตรกรก็คือว่า นโยบายการพักหนี้ก็ดี การประกันพืชผลทางการเกษตรก็ดี กระทบเห็นชอบครับ ดำเนินการไปเถอะ ผมเพียงแต่ต้องการจะเสนอเกี่ยวกับเกษตรกรอีก ๓ เรื่องที่ผมคิดว่าเป็นเรื่องใหญ่ที่คนในสังคมไทยต้องการจะเห็นปรากฏขึ้นในสังคม และถ้ารัฐบาลสามารถจะนำไปปฏิบัติได้ ก็จะเป็นประโยชน์มาก

ข้อที่ ๑ ครับท่านประธานในเรื่องฐานของเกษตรกร ถ้าเราดูตัวเลขสถิติของเกษตรกรในสังคมไทยจะพบว่า การเข้าสู่อาชีพเกษตรกรนั้นลดน้อยถอยลง เป็นลำดับ เราขาดเกษตรกรรุ่นใหม่ที่มีความเข้าใจเรื่องเทคโนโลยี เข้าใจเรื่องระบบบริหารจัดการน้อยมาก จึงไม่แปลกครับที่เกษตรกรทำงานเท่าไรก็ยากจนแล้วก็เป็นอย่างนี้มากขึ้น ท่านจะใช้วิธีการของการพักหนี้ พักเท่าไรก็ไม่หมด ฉะนั้นสิ่งที่จำเป็นมาก ๆ ก็น่าจะทำ

๑๓๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

บุศยรินทร์ ๕๓/๓

ในเรื่องของการสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ขึ้นมา ซึ่งขณะนี้ซึ่งผมไปค้นดูข้อมูลของกระทรวง เกษตรและสหกรณ์พบว่า มีโครงการที่สำคัญอยู่โครงการหนึ่งก็คือยุวชนเกษตร ยุวชน เกษตรเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญที่เป็นลูกหลานเกษตรกรที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา ได้รับการต่อยอดทางความคิด และให้มีความเข้มแข็งไม่แพ้กับพ่อแม่ที่เป็นเกษตรกร -----

- ๕๔/๑

๑๓๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

กมลมาศ ๕๔/๑

การต่อยอดของยุวชนเกษตรนี่นะครับ ผมคิดว่าจำเป็นจะต้องให้ความรู้เรื่องฐานเกษตรยุคใหม่สำหรับคนเหล่านี้ แล้วก็ขอบคุณจริง ๆ สำหรับท่านรัฐมนตรีที่ทราบข่าวว่า แอบไปทราบข่าวครับว่าท่านได้ทำเอ็มโอยู (MOU) กับกระทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะแห่งอาชีวศึกษาให้มาดูแลยุวชนเกษตร ประเด็นนี้ผมเพิ่งพอใจครับ และผมหวังว่าการทำเอ็มโอยูกับกระทรวงศึกษาธิการนั้น จะทำในเชิงขยายฐานให้มันกว้างขวางมากขึ้น แล้วก็ต่อยอดยุวชนเกษตรให้มีความเข้มแข็งมากขึ้นได้ นี่เป็นส่วนที่ ๑ ที่ทำให้เกษตรกรรุ่นใหม่จะขึ้นมาแทนเกษตรกรรุ่นเก่า ซึ่งมีความล้าหลังอยู่พอสมควร

ส่วนที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ ในเรื่องเกษตรกรนี่นะครับ ผมไปค้นข้อมูลตัวเลขจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งในฐานะที่ผมเป็นประธานคณะกรรมการ ก็ได้เชิญผู้จัดการและรองผู้จัดการของธนาคารแห่งนี้มาชี้แจงต่อกรรมการ ที่ผมพูดประเด็นนี้ คือผมพบว่าเกษตรกรของเราจำนวนมากเป็นหนี้ระยะยาวไม่สามารถจะยังอยู่ได้ด้วยตัวของตัวเอง ไม่เหมือนระบบราชการซึ่งมีบำเหน็จบำนาญ แต่เกษตรกรไม่มี ขณะเดียวกันก็ไม่เหมือนกับผู้ใช้แรงงานซึ่งมีเงินประกันสังคม ที่ทำให้เขาสามารถจะอยู่ได้แต่เกษตรกรอยู่ไม่ได้ สิ่งที่เราพบจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งอยากให้ท่านรัฐมนตรีช่วยต่อยอดก็คือว่า ขณะนี้ได้มีการคิดรูปแบบร่วมกันระหว่างธนาคารกับภูมิปัญญาชาวบ้าน ขออนุญาตเอ่ยนามก็คือครูชบ ยอดแก้ว หรือแม้กระทั่งท่านมุกดา อินต๊ะสาร ซึ่งเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ทำการศึกษาและออกแบบร่วมกันกับธนาคาร พบว่าสามารถที่จะโน้มน้าวสร้างความเข้าใจให้แก่เกษตรกรที่มีอายุตั้งแต่ ๒๕ ปี ถึง ๖๕ ปี เข้ามาทำงานร่วมกันในรูปแบบของการออมเพื่ออนาคต เกษตรกรเพื่อการออมในอนาคตเป็นเรื่องสำคัญครับ การออมเกษตรกรอาจจะไม่ได้มีภาพเหมือนเราซึ่งมีเงินออมมากมายในธนาคาร แต่เกษตรกรเขาจะมีเงินออมประมาณเดือนละ ๑๐๐ บาท ๒๐๐ บาท ๕๐๐ บาท หรืออย่างสูงสุดไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หลังจากทำความเข้าใจโดยผู้นำชุมชนและผู้นำเกษตรกร ก็ได้มีการดำเนินการในโครงการนี้ขึ้น ขณะนี้ตัวเลขยอดอยู่ที่ ๓๗๒,๐๐๐ กว่าคนครับ ที่ทำหน้าที่ในการออมในทุกชุมชน คำถามสำคัญก็คือว่า เกษตรกรเรามีอยู่จำนวนหลายล้านคน ๓๗๐,๐๐๐ คน

๑๓๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๕๔/๒

ก็ถือเป็นปริมาณไม่เกิน ๓ เพอร์เซ็นต์ของยอดเกษตรกรในประเทศไทย ภารกิจสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็คือตรงนี้แหละครับท่านประธานที่เคารพ จำเป็นจะต้องขยายฐานของผู้ออมเพื่ออนาคตในภาพของเกษตรกรให้เพิ่มเป็นตัวเลขอย่างน้อย ๑ ล้านคนในรอบปี ถ้ารัฐบาลสามารถจะไปทำเป็นนโยบายเร่งด่วนได้ก็จะเป็นประโยชน์มากต่อเกษตรกร และถ้าสามารถจะมีการตกลงเรื่องดอกเบี้ย แทนที่จะเป็นร้อยละ ๓ อาจจะมีขยับเป็นร้อยละ ๓.๒ ร้อยละ ๓.๕ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรเหล่านั้นได้ สิ่งพิเศษที่ว่าการออมก็คือว่า มันคล้าย ๆ หลักประกันสังคมครับท่านประธานครับ เกษตรกรที่เข้าสู่ออมในธนาคารแห่งนี้จะได้รับการประกันชีวิตและอุบัติเหตุไปด้วย ซึ่งผมถือว่าเป็นภาระที่น่าสนใจ และหวังว่าการต่อยอดจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ โดยให้เกษตรกรเข้าไปสู่การออมและประกันอุบัติเหตุ นั้น ตัวเลขน่าจะเพิ่มขึ้นได้ นี่เป็นประเด็นที่ ๒ ในเชิงเกษตรกรที่อยากจะฝากไปยังรัฐบาล

ประเด็นที่ ๓ ครับท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องของเกษตรกร ในความยากจนของประเทศไทย ในความล้มเหลวจำนวนมากในเชิงเทคโนโลยีของเกษตรกร เราก็พบว่าเรามีภูมิปัญญาชาวบ้านอยู่มาก ท่านที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากอีสานได้ โดยเฉพาะจังหวัดสุรินทร์ซึ่งเป็นบ้านเกิดของผม จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดอุบลราชธานี หรือแม้กระทั่งจังหวัดนครราชสีมา ก็พบว่าเรามีภูมิปัญญาชาวบ้านที่เป็นเกษตรกรที่เป็นตัวอย่าง เป็นรูปแบบที่ทำงานสนองพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็คือเศรษฐกิจพอเพียง หรือไร่นาสวนผสม หรือเกษตรยั่งยืน ไม่ว่าจะป็นพ่อผาย สร้อยสระกลาง จากจังหวัดบุรีรัมย์ ท่านคำเตื่อง ภาษี จากบุรีรัมย์ หลวงพ่อนานจากสุรินทร์ หรือแม้กระทั่งผู้ใหญ่วินุลย์ เข้มเฉลิม จากฉะเชิงเทรา วิธีการของปราชญ์ชาวบ้านเหล่านี้เป็นเกษตรกรที่อยู่ไปด้วยภูมิปัญญาของตัวเอง ที่ทำงานขยายเครือข่ายด้วยเครือข่ายของตัวเอง โดยปราศจากการสนับสนุนจากรัฐแม้แต่ประการใด -----

๑๓๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พระราชวรรณ ๕๕/๑

สิ่งที่ผมจะเสนอในที่นี้ก็คือว่า รัฐบาลพึงใช้ศูนย์ที่เป็นศูนย์ปราชญ์ชาวบ้าน ๔๐ ศูนย์ ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นตัวตั้งครับที่ทำให้ภูมิปัญญาชาวบ้านเหล่านี้มีโอกาส ปรึกษาแลกเปลี่ยนกัน แล้วก็ขยายเครือข่ายไปยังรุ่นต่อ ๆ ไปให้มีปราชญ์ชาวบ้านที่ ทำงานสนองพระราชดำริในเชิงเศรษฐกิจพอเพียง ให้ปรากฏขึ้นเต็มแผ่นดิน เรื่องนี้ไม่ใช่ เรื่องเล็กครึบท่านประธานครับ เรามักจะไปค้นหาสิ่งใหม่โดยลืมสิ่งเก่าทั้งที่เรามี ภูมิปัญญาชาวบ้านที่ผมยกตัวอย่างเอ่ยชื่อมาทุกจังหวัดในทั่วประเทศไทย ผมค้นต่อไป ว่าขณะนี้ภูมิปัญญาชาวบ้านเหล่านี้ได้มีการเก็บข้อมูลเป็นสารบบหรือไม่ ก็พบว่ามีครับ เรามีทำเนียบภูมิปัญญาชาวบ้านที่เป็นเกษตรกรอยู่ทั่วประเทศ เพียงแต่ข้อมูลเหล่านี้ ขาดการนำมาใช้ครับ ก็ฝากรัฐบาลว่าการต่อยอดภูมิปัญญาชาวบ้านและขยายเครือข่าย ให้เกษตรกรสามารถพึ่งตนเองได้ โดยเฉพาะทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงตามแนว พระราชดำรินั้นน่าจะเป็นทางออกที่ทำให้สังคมไทยพ้นวิกฤติเศรษฐกิจไปได้ นี่คือข้อเสนอ ประการที่ ๑ ในฐานแรกคือฐานเกษตรกร

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เหลือ ๒ นาทีนะครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์รัช สมาชิกรัฐสภา : ท่านประธาน ๒๐ นาทีนะครับ ใช้นะครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ไซ้ ๒๐ นาที เหลือ ๒ นาทีแล้ว

นายวัลลภ ตังคณานุก์รัช สมาชิกรัฐสภา : ฐานที่ ๒ ฐานชุมชน ท่านประธานที่เคารพครับ ขณะนี้เรามีกฎหมายที่ผ่านสภาไปแล้ว ๒ ฉบับ ก็คือ กฎหมายเกี่ยวกับสวัสดิการสังคมและกฎหมายสภาองค์กรชุมชน เดี่ยวรายละเอียด ท่านมุกดา อินทิสาร จะอภิปราย ผมจะไม่อภิปรายเป็นการสงวนเวลาให้ท่านมุกดาต่อไป และสงวนเวลาของผมด้วย ส่วนฐานกลุ่มเป้าหมายพิเศษ ท่านประธานที่เคารพครับ ผู้สูงอายุเท่าที่เราเดินทางไปพบปะในทุกแห่งนั้นก็พบว่ามีปัญหาในเชิงของเบี้ยยังชีพ ซึ่งพบว่าการกระจายเบี้ยยังชีพนั้น แม้เราโอนอำนาจให้กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น ไปแล้วก็ตาม ก็พบว่ายังมีปริมาณจำกัดที่ไม่สามารถจะครอบคลุมบุคคลที่ต้องการได้ เราก็หวังว่าจะเบี้ยบใหม่ของกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นจะช่วยให้ท้องถิ่นสามารถ

๑๓๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พระราชวรรณ ๕๕/๒

กำหนดผู้รับเบี้ยยังชีพที่เป็นผู้สูงอายุได้มากขึ้นเพิ่มเติมกว่าเดิม ส่วนผู้พิการนั้น เดี่ยวอาจารย์วิริยะจะอภิปรายต่อไป รวบรวมตัดความมาประเด็นสุดท้ายครับ เสียเวลาเวลาที่ผมมีไม่เพียงพอ สิ่งที่ผมขออนุญาตทักท้วงรัฐบาล และหวังว่ารัฐบาลท่านจะนำไปพิจารณา เพราะขณะนี้คำถามในเชิงสังคมอยู่ ๔ คำถามที่ท่านต้องการคำตอบจาก รัฐบาล

ประเด็นที่ ๑ กรณีห่วยออนไลน์ท่านจะเอาอย่างไร เพราะถือเป็นรูปแบบ การมอมเมาประชาชนที่ชัดแจ้งที่สุด หวังว่ารัฐบาลจะยับยั้งการใช้ห่วยออนไลน์นั้นเสีย เพราะห่วยบนดินอย่างเดียวก็แยะพออยู่แล้ว นี่ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ การจัดระบบโซนนิ่ง (Zoning) สถานบริการและร้านเกมนั้น รัฐบาลจะเอาอย่างไร เพราะถือเป็นการสร้างความผาสุกให้กับสถาบันครอบครัว ซึ่งหวัง ว่าท่านจะกล้าที่จะใช้การบังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นจริงเป็นจัง

และประเด็นสุดท้ายท่านประธานที่เคารพครับ ในประเด็นสุดท้ายผมคิดว่า มีประเด็นเรื่องการศึกษาคือขออนุญาตเรียนผ่านประธานภายในเวลา ๑ นาที กองทุน กยศ. และ กรอ. นั้น เข้าใจท่านผู้นำฝ่ายค้านอภิปรายไปแล้ว ผมขอเสนอว่ามีควรแยกออกจากกัน ควรอยู่ในกองทุนเดิมคือ กยศ. ที่ทำเรื่อง กรอ. ไปด้วย มิเช่นนั้นจะมีปัญหามากกว่า บุคคลที่มีความพร้อมแล้วไปใช้เงินก้อนนี้ขณะที่เด็กยากจนจาก กยศ. นั้นไม่เพียงพอ โรงเรียนขนาดเล็ก ผมหวังว่ารัฐบาลจะกล้าโอนโรงเรียนขนาดเล็กให้องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นเอาไปดูแลก่อนเป็นอันดับแรก เพราะเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่ท้องถิ่นดูแลได้ ไกล่ชิดที่สุด และสุดท้ายครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ร์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กศน. หวังว่า รัฐบาลจะลุกขึ้นมาตั้งเขาเป็นแห่งเฉพาะขึ้นมาใน กศน. เพื่อให้เป็นการจัดการศึกษา ทางเลือก การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาตามอัธยาศัยที่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญอย่างไร ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณกรณ์ จาติกวณิช ครับ ๒๐ นาทีใช่ไหมครับ

๑๓๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พระราชวรรณ ๕๕/๓

นายกรณ์ จาติกวณิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม กรณ์ จาติกวณิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร
พรรคประชาธิปัตย์ครับ ท่านประธานครับ วันนี้ผมขออนุญาตเปลี่ยนบรรยากาศที่ประชุม
เล็กน้อยนะครับ ด้วยความที่ได้รับความมอบหมายจากทางพรรคให้นำคณะที่มเศรษฐกิจ
อภิปรายในส่วนของนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาปากท้องของพี่น้องประชาชน
โดยเฉพาะในส่วนของปัญหาเร่งด่วนในนโยบายที่ทางท่านนายกรัฐมนตรีได้นำเสนอต่อ
รัฐสภาในวันนี้ ก็ได้มุ่งเน้นไปที่เรื่องของการแก้ปัญหาเศรษฐกิจเสียส่วนใหญ่ โดยที่ ๑๒ มาตรการ
จาก ๑๙ มาตรการเร่งด่วนก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจโดยตรง แล้วก็ทุก ๆ มาตรการ
ทุก ๆ นโยบายก็เป็นนโยบายที่มีผลต้องใช้งบประมาณ -----

- ๕๖/๑

๑๓๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กุลนิษฐ์ ๕๖/๑

ในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์เราเห็นด้วยกับการที่ทางรัฐบาลให้ความสำคัญกับการเยียวยารักษาปัญหาเศรษฐกิจของพี่น้องประชาชน และอยากให้ทางรัฐบาลขับเคลื่อนโดยเร่งด่วน เมื่อเข้าท่านายกรัฐมนตรีก็ได้กล่าวถึงแล้วนะครับว่ามีพิษภัยทางเศรษฐกิจจากภายนอกที่จจะรุมเร้าเศรษฐกิจไทยอยู่มาหลายตลอดทั้งปีนี้ โดยเฉพาะปัญหาตลาดเงินและปัญหาเศรษฐกิจของทางสหรัฐอเมริกา ซึ่งถึงแม้ว่าสัดส่วนการส่งออกของไทยสู่อเมริกานั้นจะลดลงก็จริง แต่ความสำคัญของการส่งออกสู่อเมริกาก็ยังมีน้ำหนักสูงถึงประมาณ ๖ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี (GDP) ยังไม่นับรวมถึงผลกระทบทางอ้อมที่ปัญหาเศรษฐกิจของอเมริกาจะมีต่อเศรษฐกิจของเพื่อนคู่ค้าประเทศอื่น ๆ ของเรา เมื่อเข้าท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ก็ได้เรียนกับทางรัฐสภาแล้วว่าประเด็นสำคัญต่อการขับเคลื่อนแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจก็คือเรื่องของความเชื่อมั่น ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียดายสำหรับรัฐบาล และนโยบายของรัฐบาลนั้นจุดเริ่มต้นในเรื่องของความเชื่อมั่นก็ติดลบแล้วซึ่งผมเองมีสาเหตุอยู่ ๖ ประการหลัก ๆ ที่จะเป็นคำอธิบายว่า ณ วันนี้ทำไมความเชื่อมั่นในส่วนของนโยบายและการบริหารจัดการทางด้านเศรษฐกิจของรัฐบาลถึงติดลบแล้วจะมีข้อเสนอแนะว่ารัฐบาลควรจะทำอย่างไร

ในอันดับแรกนะครับท่านประธาน ก็คือในเรื่องของวิสัยทัศน์ของรัฐบาลผ่านนโยบายที่ได้นำเสนอ ในส่วนของนโยบายที่นำเสนอ นั้นขาดในแง่ของการชี้ทิศทางการพัฒนาของเศรษฐกิจที่ควรจะเป็น จีนมีความชัดเจนครับว่าต้องการที่จะเป็นโรงงานของโลก อินเดียมีความชัดเจนว่าต้องการที่จะเป็นศูนย์ความรู้ของโลก หรือแม้แต่สิงคโปร์ก็มีความชัดเจนนะครับว่าต้องการเป็นผู้นำการบริการทางการเงิน ทางกาแพทย์ของภูมิภาคเอเชีย แต่ในส่วนของไทยนั้นยังขาดความชัดเจน แล้วถ้าเราเอาจริงกับความต้องการที่ระดมเงินทุนเข้ามาในประเทศไทย เราต้องแสดงความชัดเจนในเชิงยุทธศาสตร์มากกว่านี้

ส่วนสาเหตุที่ ๒ ที่มาของระดับความเชื่อมั่นที่ต่ำกว่าที่ควรจะเป็นก็คือเรื่องของเอกภาพในส่วนของการบริหารจัดการของพรรคร่วมรัฐบาล และในส่วนของบริหารจัดการของผู้นำรัฐบาล ในส่วนของพรรคร่วมรัฐบาลนะครับ พรรคที่เป็นแกนนำ

๑๓๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กุลนิษฐ์ ๕๖/๒

รัฐบาล คือพลังประชาชน ก็ได้มีนโยบายที่ชัดเจนในช่วงของการหาเสียง โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ ได้มีการโฆษณาไว้หน้าครีบูว่า จะมีวิธีที่จะเพิ่มรายได้ ๔ เท่า ลดค่าใช้จ่ายให้กับพี่น้องประชาชนได้ ๔ เท่า แต่ในนโยบายที่นำประกาศในวันนั้นะครับ ไม่ปรากฏว่ามีนโยบายใดที่จะทำให้คำมั่นสัญญาที่มีการโฆษณาไว้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดเอาไว้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าพี่น้องประชาชนเอง และรัฐสภาก็คงที่จะอยากได้คำชี้แจงจากผู้ที่เกี่ยวข้องว่าด้วยสาเหตุใดถึงไม่ได้พูดถึงนโยบายที่ได้เคยมีการหาเสียงเอาไว้ และคิดว่าจะไม่ได้เป็นเพราะมีการเปลี่ยนหัวหน้าทีมเศรษฐกิจเพียงสาเหตุเดียว นอกจากนั้นในส่วนของพรรคร่วมรัฐบาลหลาย ๆ พรรคก็มีนโยบายทางเศรษฐกิจที่ชัดเจน ผมขออนุญาตยกตัวอย่างในกรณีของพรรครวมใจไทย สาเหตุที่ยกตัวอย่างพรรคนี้ก็เพราะมีตัวแทนของพรรคนี้ยังเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้เคยโฆษณาไว้ หาเสียงไว้ในส่วนของนโยบายที่จะลดภาษีส่วนบุคคล ซึ่งนโยบายนี้ในเวทีการหาเสียงก็ได้มีการคัดค้านโดยพรรคร่วมรัฐบาลคือพรรคชาติไทยอย่างชัดเจน ก็ต้องการคำอธิบายหน้าครีบูว่า ณ วันนั้นนโยบายนี้มีสถานะอย่างไร จะมีความพยายามผลักดันให้เป็นนโยบายของรัฐบาลหรือไม่ และถ้าไม่เป็นเช่นนั้นตัวแทนของ พรรครวมใจไทยที่ในทุกเวทีหาเสียงได้หาเสียงด้วยนโยบายนี้จะให้คำอธิบายต่อพี่น้องประชาชนอย่างไร นี่คือการขาดเอกภาพซึ่งเป็นที่มาของความตกต่ำของความเชื่อมั่น

สาเหตุที่ ๓ ก็คือภาวะความเป็นผู้นำของผู้ที่รับผิดชอบนโยบายเศรษฐกิจ ความพร้อมที่จะตัดสินใจในเรื่องที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ คงปฏิเสธไม่ได้หน้าครีบูว่าในช่วงของรัฐบาลที่ผ่านมา ๒ มาตรการ ๒ นโยบายที่มีผลต่อความเชื่อมั่นทั้งจากต่างประเทศและโดยนักธุรกิจในประเทศมากที่สุดก็คือ มาตรการสำรอง ๓๐ เปรอร์เซ็นต์ และความพยายามที่จะแก้ไขพระราชบัญญัติธุรกิจต่างด้าว -----

๑๓๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทวีไป)

ณัฐวัฒน์ ๕๗/๑

ในส่วนของมาตรการสำรอง ๓๐ เปอร์เซ็นต์นั้นทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ก็มีจุดยืนที่ชัดเจนมาโดยตลอดในช่วงก่อนการเลือกตั้งว่ามีเจตนาตั้งใจที่จะยกเลิก มาถึงวันนี้ก็มีการผลักดันตัดสินใจออกไป ๒ เดือนโดยไม่มีความชัดเจนว่าด้วยเหตุผลใด ซึ่งตรงนี้นอกจากมีสาเหตุในการบั่นทอนความเชื่อมั่นแล้วมีผลกระทบโดยตรงท่านประธานครับ ต่อโอกาสการซื้อพันธภาพเศรษฐกิจของบ้านเรา ทุกวันนี้มีผู้ประกอบการพร้อมที่จะลงทุนซื้อเครื่องจักรลงทุนเพิ่มเติม แต่เนื่องด้วยขาดความชัดเจนในส่วนของมาตรการอัตราแลกเปลี่ยน ก็ทำให้ชะลอการตัดสินใจออกไป การชะลอการตัดสินใจออกไปก็คือการชะลอการลงทุน การชะลอการลงทุนแน่นอนครับมีผลต่อการชะลอการฟื้นคืนชีพของเศรษฐกิจไทยของเรา ผมเข้าใจนะครับว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอาจจะมีความกังวลต่อผลที่อาจจะเกิดขึ้นจากการยกเลิกมาตรการนี้ และเคยมีการพูดถึงความกังวลว่าอัตราแลกเปลี่ยนในประเทศจะวิ่งเข้าหาอัตราแลกเปลี่ยนต่างประเทศ หรือที่เรียกว่า ออฟชอร์ (Offshore) ที่มีอัตราที่แข็งค่ากว่า แต่ท่านประธานครับ ไม่ว่าจะสินค้าประเภทใดก็ตามราคามักจะถูกกำหนดด้วยตลาดที่ใหญ่กว่าเสมอ และตลาดการค้าเงินบาทที่ใหญ่ที่สุดก็คือตลาดในประเทศ แล้วปรากฏแล้วเมื่ออาทิตย์ที่แล้วในช่วงที่กลุ่มผู้ค้าเงินคาดว่าจะมีการยกเลิกมาตรการนี้ อัตราแลกเปลี่ยนต่างประเทศที่ประมาณ ๒๙ บาท ก็ได้ปรับวิ่งเข้าสู่ราคาในประเทศที่ ๓๒ บาท เพราะฉะนั้นในส่วนของความกังวลนี้ ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีไม่จำเป็นต้องกังวลมากนัก นอกจากนั้นผมก็อยากที่จะฝากแนวคิดกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนะครับว่านโยบายเงินบาทอ่อนนั้นไม่ได้เป็นนโยบายที่ทำให้คนไทย ร่ำรวยขึ้น ที่ผ่านมามีการขยายตัวของเศรษฐกิจความจริงในภาพรวมดูเหมือนว่ามีอัตราการขยายตัวที่พอรับได้ใกล้ ๆ ๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ก็เป็นที่รู้กันว่าการขยายตัวเกือบทั้งหมดนั้นเป็นเพราะภาคส่งออกที่มีการขยายตัวสูงมาก แต่การขยายตัวของเศรษฐกิจนั้นไม่ได้มีผลทำให้ผลประกอบการของบริษัทไทยมีกำไรมากขึ้น ไม่ได้มีผลทำให้สต็อกในกระเปาะของพี่น้องประชาชนมีมากขึ้น ในแง่ตรงกันข้ามเงินบาทที่แข็งค่าอาจจะเป็นตัวที่ลดในแง่ของภาระค่าใช้จ่ายให้กับพี่น้องประชาชนที่ใช้น้ำมันก็ถูกลง ในแง่ของผู้ประกอบการซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศก็จะซื้อในราคาที่ลดลงเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นสิ่งที่นักธุรกิจต้องการก็คือ

ความชัดเจน เราวิงวอนให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีความกล้าหาญในแง่ของการตัดสินใจ เมื่อมีความชัดเจนนักธุรกิจเขาก็จะสามารถปรับตัวได้

ประเด็นต่อไปที่มีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือก็คือเรื่องของตัวรายละเอียดความเหมาะสมของนโยบายที่รัฐบาลได้นำเสนอ โดยเฉพาะนโยบายในส่วนที่เกี่ยวกับการลงทุนขนาดใหญ่ หรือที่เรียกว่า เมกะโปรเจกต์ (Megaproject) ท่านหัวหน้าพรรค เมื่อเข้าก็ได้ชี้ให้เห็นจุดอ่อนแล้วว่าการนำเสนอนโยบายที่เป็นนโยบายใหม่ในรายละเอียดไม่ตรงต่อข้อเสนอของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ตรงต่อทุก ๆ รัฐบาลที่ดำเนินการมาในช่วง ๑๐ ปี มีแต่การที่จะถ่วงเวลาเพิ่มค่าใช้จ่ายในส่วนของการไฟฟ้า ๙ สาย เป็นต้น เมื่อเข้าก็มีรายงานในหนังสือพิมพ์ระบุว่า มีเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องได้ชี้แจงว่าเพียงแค่ค่าศึกษาที่จะต้องจ่ายเพิ่มเติมเพื่อสำรวจเส้นทางที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้นำเสนอนั้นอาจจะมีต้นทุนสูงถึง ๖,๐๐๐ ล้านบาท ไม่นับถึงเวลาที่จะต้องใช้ในการศึกษาเพิ่มเติมอีกต่างหาก ช่วงเวลาที่ท่านได้ให้คำมั่นสัญญาว่าโครงการจะแล้วเสร็จภายใน ๓ ปี จึงเป็นช่วงเวลาที่นักธุรกิจโดยรวมไม่ให้ความน่าเชื่อถือมากเท่าที่ควร ในส่วนของรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการนี้เราก็จะมีผู้แทนจากพรรคประชาธิปัตย์ที่อยู่ในทีมเศรษฐกิจเป็นผู้เชี่ยวชาญจะอภิปรายตามหลังผมต่อไป แต่ประเด็นที่ผมอยากจะเน้น ณ วันนี่ก็คือประเด็นในแง่ของที่มาของเงินที่มาของแหล่งทุนที่เราจำเป็นต้องใช้ในการลงทุนในโครงการต่าง ๆ ตามที่รัฐบาลได้นำเสนอท่านประธานครับ ผมได้รวบรวมมูลค่าของโครงการต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้กล่าวไว้ในช่วง ๒ อาทิตย์ที่ผ่านมาว่าจะผลักดัน -----

๑๔๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ดวงใจ ๕๘/๑

มูลค่าโดยรวมของโครงการทั้งหมดแต่ละ ๆ ๒ ล้านล้านบาทครบถ้วนประธาน ในขณะที่ทางกระทรวงการคลังก็ได้ออกสัญญาณมาว่าจะระดมทุนผ่านการออกพันธบัตรในประเทศเป็นพันธบัตรระยะยาว มีมูลค่าอาจจะสูงถึง ๕ แสนล้านบาท ซึ่งทางแบงก์ชาติเองก็ได้ออกมาจับตาดู เพราะเนื่องจากแบงก์ชาติในช่วงที่ผ่านมา ก็มีหน้าที่ดูแลสภาพคล่องออกจากระบบอยู่แล้ว ก็ไม่ปฏิเสธที่จะให้กระทรวงการคลังเสมือนกับทำหน้าที่นั้นแทน แต่ปัญหาก็คือเราสามารถกู้ยืมได้จำกัด จำกัดอยู่ที่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของมูลค่าจีดีพี โดยรวมซึ่ง ณ ขณะนี้หนี้สาธารณะโดยรวมมีมูลค่าอยู่ที่ประมาณ ๓๘ เปอร์เซ็นต์ ถ้ารวมถึงภาระต่อการคลังจากกิจกรรมนอกงบประมาณหนี้สาธารณะอาจจะอยู่ที่ประมาณ ๔๐-๔๒ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งหมายความว่ารัฐบาลยังสามารถที่จะกู้ยืม ได้ระหว่างอีก ๘-๑๐ เปอร์เซ็นต์ของมูลค่าจีดีพีของประเทศไทย จีดีพี ณ วันนี้ประมาณ ๘ ล้านล้านบาท ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นหมายถึงวงเงินกู้ยืมเพิ่มเติมที่รัฐบาลสามารถที่จะดำเนินการได้อยู่ที่เพียง ๖-๘ แสนล้านบาท ไม่เพียงพอต่อการรองรับทุก ๆ โครงการที่รัฐบาลได้นำเสนอซึ่งทำให้ทุก ๆ คนที่เกี่ยวข้องตั้งคำถาม ๓ คำถามต่อรัฐบาลทันที อันดับแรก ก็คือตั้งใจทำจริงหรือไม่แต่ละโครงการที่นำเสนอมานี้ อันดับที่ ๒ ซึ่งเป็นประเด็นที่ท่านหัวหน้าพรรคได้เสนอแนะให้กับรัฐบาลไปแล้ว ก็คือรัฐบาลควรที่จะจัดลำดับความสำคัญของโครงการในกรณีพิพจน์ได้ว่าเงินไม่เพียงพอ โครงการไหนจะทำ โครงการไหนจะชะลอไว้ก่อนหรือคำถามที่ ๓ ก็คือสมมุติว่าเริ่มต้นริเริ่มทุกโครงการตามที่ได้ประกาศมาแล้วเกิดสุดท้ายเงินหมดจะทำอย่างไร ใครจะรับผิดชอบ ซึ่งคำถามนี้ผมก็ต้องขออนุญาตเรียนท่านประธานว่าไม่ได้เป็นคำถามใหม่เคยเกิดขึ้นแล้วในอดีตต่อโครงการดี ๆ อย่างเช่น โครงการ ๓๐ บาทรักษาทุกโรคก็เกิดปัญหาเงินทุนงบประมาณที่สนับสนุนไม่เพียงพอ ทำให้เกิดภาวะขาดทุนโดยโรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับโครงการนี้หลายร้อยโรงพยาบาล เป็นเม็ดเงินรวมหลายพันล้านบาท ส่งผลให้คุณภาพบริการต่อพี่น้องประชาชนด้อยกว่ามาตรฐานที่ควร ส่งผลให้โรงพยาบาลที่อยู่ในโครงการนี้ต้องแบกรับภาระหนี้สินจนถึงทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นเราคิดว่าควรจะต้องมีความชัดเจนในแง่ของการกำหนดวิธีการใช้แหล่งทุนต่อแต่ละโครงการที่รัฐบาลได้นำเสนอ

๑๔๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ดวงใจ ๕๘/๒

อีกประเด็นหนึ่งที่อยากที่จะฝากเตือนท่านรัฐมนตรี ขออนุญาต รัฐมนตรี
ที่รับผิดชอบคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไว้ คือวิธีการในการกู้ยืมเงิน ในอดีตได้มี
ความพยายามที่จะกู้ยืมนอกระบบงบประมาณด้วยการกู้ยืมผ่านเอกชน อย่างเช่น
ในโครงการแอร์พอร์ต ลิงค์ (Airport link) ซึ่งก็ได้สร้างปัญหาต้นทุนการเงินของโครงการ
สูงกว่าที่ควรจะเป็นถ้ารัฐบาลกู้ยืมโดยตรง สุดท้ายก็วกกลับมาเป็นภาระหนี้สาธารณะ
ของรัฐบาลอยู่ดีเนะครับ นอกจากนี้ขีดจำกัดในส่วนของวงเงินกู้ของรัฐบาลแล้ว รัฐบาลก็มี
ข้อจำกัดมากมายทางด้านงบประมาณด้วยเช่นเดียวกัน ปัจจุบันงบประมาณปี ๒๕๕๑
ก็ไม่ได้ให้ความยืดหยุ่นกับรัฐบาลมากนัก รัฐบาลจึงได้ส่งสัญญาณออกมาว่าจะกลับมา
ขอตั้งงบประมาณกลางปีกับรัฐสภาอีกครั้งหนึ่ง วงเงินที่ส่งสัญญาณออกมาก็คือประมาณ
๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งในหลักการท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ก็ได้เรียนไปเมื่อเช้าว่า
ถ้านำเงินเหล่านั้นมาใช้สนับสนุนการศึกษาของลูกหลานของพี่น้องประชาชน พรรคประชาธิปัตย์
สนับสนุนเต็มที่ แต่ถ้ามิได้เป็นเช่นนั้น พรรคประชาธิปัตย์ก็คงจะต้องสงวนสิทธิในการพิจารณา
เพราะการกลับมาของบกลางปีในครั้งนี้มีความแตกต่างนัยสำคัญอยู่ ๒ ประเด็น จากเมื่อ
ครั้งปี ๒๕๔๘ อันดับแรกก็คือในปี ๒๕๔๘ ได้มีการกลับมาของบประมาณกลางปีเนื่องจาก
มีการเก็บภาษีได้เกินเป้า แต่ในปี ๒๕๕๑ ถ้ามีการกลับมาของบประมาณกลางปีจะเป็น
การของบประมาณที่ทำให้การขาดดุลงบประมาณมีการขาดดุลมากขึ้น นอกจากนั้นเราก็มี
บทเรียนเนะครับท่านประธานจากการใช้เงินงบประมาณเมื่อปี ๒๕๔๘ ทั้ง ๆ ที่ทางพรรค
ฝ่ายค้าน ณ ขณะนั้น คือ พรรคประชาธิปัตย์และพรรคชาติไทยได้นำเสนอแนวทาง
การใช้เงินให้กับรัฐบาล ว่าขอให้ใช้ภาษีที่เก็บได้เกินเป้านั้นไปชำระหนี้ที่เกิดขึ้นจาก
การดำเนินนโยบายสนับสนุนราคาน้ำมันที่ผิดพลาดของรัฐบาล ณ วันนั้น ด้วยการนำเงิน
เหล่านั้นไปปลบล้างภาระหนี้สินที่กองทุนน้ำมัน -----

๑๔๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

เบญจมาภรณ์ ๕๙/๑

แต่รัฐบาลได้ปฏิเสธที่จะดำเนินการตามข้อเสนอแนะของพรรคประชาธิปัตย์ ทำให้พี่น้องประชาชนต้องแบกรับราคาน้ำมันที่สูงขึ้นจนถึงทุกวันนี้ นอกจากนั้นนะครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังควรจะต้องตระหนักว่า ภายใต้รัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ มี ๑ มาตรา คือมาตรา ๑๖๙ ที่ระบุไว้ในแง่ของภาระหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องจัดงบประมาณรายจ่ายปีถัดไปมาชดเชยการใช้เงินคงคลัง เพราะฉะนั้นการที่จะของบกลางปี เบิกใช้เงินคงคลังเพิ่มเติมก็เสมือนเท่ากับเป็นการจำกัดวงเงินที่ปีถัดไปรัฐบาลจะนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชนได้ ซึ่งในรายละเอียดของปัญหาที่เกี่ยวกับงบประมาณนี้สักครู่เพื่อน ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ของผมคือท่านพิเชษฐ พันธ์วิชาติกุล จะนำเสนอในรายละเอียด

ส่วนประเด็นสุดท้ายก็คือเรื่องของรายได้งบประมาณของรัฐบาล รัฐบาลมีเจตนาตั้งใจที่จะใช้เงินมาก ก็มีความจำเป็นที่จะต้องเสนอวิธีการในแง่ของการหาเงินเช่นกัน ซึ่งในนโยบายที่ทางรัฐบาลได้นำเสนอต่อรัฐสภาในวันนี้ไม่ปรากฏมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมรายได้ของตัวรัฐบาล เงื่อนไขการขึ้นภาษีคงเป็นไปได้ยาก ทุกวันนี้พี่น้องประชาชนก็แบกรับภาระภาษีหนักหนาสาหัสอยู่แล้ว และส่วนใหญ่ผู้ที่แบกรับภาระนี้ก็คือชนชั้นกลางนั่นเอง ทุก ๆ วันนี่กำลังแรงงานทั้งหมดของประเทศอยู่ที่ประมาณ ๓๕ ล้านคน มีผู้ที่เสียภาษีอยู่เพียงแค่ ๕.๕ ล้านคนครับท่านประธาน ความสามารถในการเพิ่มอัตราภาษีคงเป็นไปได้ไม่ได้อะไร ในขณะทีทุก ๆ พรรคที่ร่วมรัฐบาลอยู่ก็มีแต่นโยบายการใช้เงิน หลาย ๆ พรรคที่ร่วมเสนอนโยบายที่จะให้ลดอัตราภาษีกับภาษีด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยเฉพาะคงจะต้องชี้แจงกับทางรัฐสภาในเรื่องของที่มาของเงินที่จะมาสนับสนุนนโยบายและโครงการต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้นำเสนอ

สุดท้ายครับท่านประธาน รายได้ของรัฐบาลอีกส่วนหนึ่งมาจากรัฐวิสาหกิจ ซึ่งสำหรับประเทศไทยนั้น รายได้จากรัฐวิสาหกิจถือว่าไม่สูงมาก คิดเป็นสัดส่วนของจีดีพีไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์ครึ่ง ทั้ง ๆ ที่รัฐวิสาหกิจดูแลทรัพย์สินมีมูลค่าอย่างน้อย ๓ ล้านล้านบาท ในแง่ของผลตอบแทนต่อพี่น้องประชาชนไม่ว่าจะทางด้านมาตรฐานการบริการ หรือในแง่

๑๔๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

เบญจมาภรณ์ ๕๙/๒

ของผลตอบแทนต่อคลังทางด้านรายได้ ถือว่ายังพัฒนาได้ แต่ในนโยบายฉบับนี้ผมเสียใจ
ที่ไม่ได้มีนโยบายที่ชัดเจนว่าจะพัฒนาैयाวยาส่งเสริมการทำงานของรัฐวิสาหกิจอย่างไร
ที่ผมจะพอเรียนได้ก็คือ ผมยินดี ดีใจนะครับที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ออกมาเบรกแนวคิด
ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไว้ที่จะลากภาคการเมืองให้เข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับ
รัฐวิสาหกิจเพิ่มเติมด้วยการแต่งตั้ง ๑๑๑ อดีตผู้บริหารพรรคไทยรักไทยเข้ามาเป็น
กรรมการ ท่านประธานครับ ทีมเศรษฐกิจของพรรคประชาธิปัตย์โดยรวมมีอีกประมาณ
๒๒ ท่าน ที่วันนี้จะขออนุญาตลุกขึ้นอภิปรายชี้แนะเกี่ยวกับนโยบายเศรษฐกิจของทาง
รัฐบาล ผมและคณะหวังและเชื่อว่าข้อวิพากษ์วิจารณ์ และข้อเสนอแนะของเราจะเป็น
ประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนที่ฟังเราอยู่ และสำคัญมากกว่านั้นก็จะเป็นประโยชน์ต่อ
การทำงานของรัฐบาล ขอบพระคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณวรารุณ ศิลปอาชา ๑๐ นาที
ใหม่ไหมครับ

นายวรารุณ ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : ๒๐ นาที
ครับท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ๒๐ นาที หรือ

นายวรารุณ ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : ครับผม

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญ

นายวรารุณ ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ เพื่อประโยชน์ในการอภิปรายขออนุญาตใช้สไลด์ (Slide) ผ่านทางจอภาพของ
ห้องประชุมแห่งนี้ครับท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : อนุญาตครับ

นายวรารุณ ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : ขอบพระคุณครับ
กระผม นายวรารุณ ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทยครับ
ในวันนี้ผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลผ่าน
ท่านประธานไปยังคณะรัฐมนตรีใน ๔ ด้านด้วยกัน นโยบายด้านแรกคือนโยบายด้านการศึกษา

๑๔๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

เบญจมาภรณ์ ๕๙/๓

ด้านที่ ๒ คือนโยบายด้านการพัฒนาสุขภาพของประชาชน ด้านที่ ๓ คือนโยบายด้านปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ ทั้งทางภาคการเกษตรและภาคการท่องเที่ยวและบริการ และด้านสุดท้าย ด้านที่ ๔ คือนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศครับ

- ๖๐/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ ในนโยบายด้านการศึกษาข้อ ๒.๑.๓ นั้นได้เขียนไว้ว่า รัฐบาลจะส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียน การสอน และการเรียนรู้อย่างจริงจัง จัดให้มีการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงอย่างกว้างขวาง พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อประกอบการเรียนการสอนให้โรงเรียน อย่างทั่วถึง ซึ่งประเด็นนี้ก็จะสอดคล้องกับนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในข้อ ๓.๕.๑ เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาครับท่านประธาน ผมได้อ่านคำให้สัมภาษณ์ของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ ในการที่จะให้นักเรียนทุกคนนั้นมีคอมพิวเตอร์หรือแล็ปท็อป (Laptop) ไว้ใช้ เป็นของตนเอง ผมต้องขอกราบเรียนท่านประธานครับว่า ผมและพรรคชาติไทยนั้น ขอสนับสนุนนโยบายที่จะให้เด็กนักเรียนทุกคนมีคอมพิวเตอร์ มีโน้ตบุ๊ก (Notebook) เป็นของตนเองก็จะทำให้เด็กไทยทุกคนนั้นได้มีโอกาสใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอุปกรณ์ที่ทันสมัย ตั้งแต่อายุน้อยไม่เหมือนกระผมซึ่งกว่าจะได้ใช้คอมพิวเตอร์นั้นก็ปาเข้าไป ๑๗ ปี ๑๘ ปี เข้าไปแล้ว จึงถือได้ว่าเป็นวิสัยทัศน์ที่ดีของรัฐบาล แต่ทว่าท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อความสมบูรณ์ของนโยบาย กระผมและพรรคชาติไทยขออนุญาตตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติม สัก๓-๔ ประเด็น ดังนี้ครับ

ในข้อที่ ๑ ครับท่านประธานครับ ในโน้ตบุ๊กหรือว่าคอมพิวเตอร์ที่เราจะซื้อ ให้กับนักเรียนนั้น เราคิดหรือยังว่าเราควรจะมีโปรแกรมอะไรใส่ลงไปในเรื่องบ้างกล่าวง่าย ๆ ก็คือว่า เราจะเอาความรู้อะไร จะเอาเนื้อหาอะไรบรรจุลงในเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ แก่เด็กนักเรียนในการเรียนรู้และส่งเสริมการพัฒนาของเด็กในแต่ละวัย ที่สำคัญก็คือว่า โปรแกรมหรือเนื้อหาทั้งหลายที่อยู่ในคอมพิวเตอร์นั้นจะมีระบบป้องกันอย่างไรครับ เพื่อไม่ให้ ถูกลบ หรือป้องกันไม่ให้นักเรียนเอาโปรแกรมที่ผิดกฎหมายหรือเกมต่าง ๆ โหลด (Load) เข้าไปใน เครื่องคอมพิวเตอร์ ที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่งครับ ท่านประธานครับ รัฐบาลควรจะกำหนดเวลา ให้ชัดเจนนะครับว่า เนื้อหาทั้งหลายเหล่านี้ควรจะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา เท่าไรก่อนที่จะตัดสินใจซื้อคอมพิวเตอร์ เพราะว่าคอมพิวเตอร์นั้นถือได้ว่าเป็นสิ่งสุดท้าย ที่เราควรจะคำนึงถึงเพราะเป็นเพียงแค่วัตถุเท่านั้น หรือเป็นฮาร์ดแวร์ (Hardware) เท่านั้น แต่รัฐบาลโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้นจะต้องประชุมกันเสียก่อนว่า เนื้อหาหรือซอฟต์แวร์

๑๔๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สายชล ๖๐/๒

ที่จะใส่ลงไปนั้นจะเป็นอย่างไร ไม่ใช่ซื้อคอมพิวเตอร์มาแล้วยังไม่ทราบเลยว่าจะใส่โปรแกรมอะไรลงไปเพื่อที่จะให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับเยาวชนของเรา เหมือนกับซื้อรถรับท่านประธานซื้อแล้วยังขับไม่เป็นก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าจะซื้อไปทำไมนะครับท่านประธานครับ วันนี้เรากำลังจะวางพื้นฐานอีกส่วนหนึ่งของการเรียนรู้เบื้องต้นซึ่งจะสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติว่าด้วยการเรียนรู้ตลอดชีวิต ฉะนั้นข้อมูลเนื้อหาและโปรแกรมต่าง ๆ จะต้องสอดคล้องกับการเจริญเติบโตของเด็ก ๆ ในแต่ละวัย เวลาเด็ก ๆ โตขึ้นข้อมูลหรือโปรแกรมต่าง ๆ เหล่านี้จะมีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร จะใช้วิธีการโหลดลงมาจากอินเทอร์เน็ตหรือจะเป็นในรูปแบบของซีดีรอม (CD-ROM) แจกจ่ายให้กับเด็ก ๆ นั้น ประเด็นนี้คงต้องฝากท่านประธานไปเรียนทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพิจารณาด้วย

ในข้อที่ ๒ ครับท่านประธานครับ อินเทอร์เน็ตครับท่านประธาน หนึ่งในจุดมุ่งหมายสำคัญของการมีแลพทอปหรือมีคอมพิวเตอร์ส่วนตัวนั้นก็เพื่อที่จะใช้หาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต แต่ทุกวันนี้บางหมู่บ้านในประเทศไทยแม้แต่ในจังหวัดสุพรรณบุรีของผมเองนั้นยังไม่มีโทรศัพท์ใช้เลยครับท่านประธานครับ ท่านประธานก็ทราบดีว่าการจะใช้อินเทอร์เน็ตนั้นจะต้องมีสายโทรศัพท์ ไม่ใช่จุดชุม ๓ ดอก จุดเทียน ๒ เล่ม ไขว้เข้าไขว้เย็นแล้วอินเทอร์เน็ตมันจะมานะครับ ต้องมีสายโทรศัพท์ ดังนั้นรัฐบาลจะต้องสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นบริษัท ทศท. คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ในการเร่งขยายเครือข่ายให้ครอบคลุมทั่วประเทศเพื่อให้มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในทุก ๆ หมู่บ้านในประเทศไทย ซึ่งจะทำให้คนไทยทั่วประเทศมิใช่แค่เพียงเด็กนักเรียนเท่านั้นมีโอกาสเข้าถึงแหล่งความรู้ได้เท่าเทียมกันไม่ว่าจะอยู่ที่ใดในประเทศไทย ซึ่งทั้งหมดนี้ควรจะเร่งดำเนินการเสียก่อนที่จะพิจารณาจัดซื้อคอมพิวเตอร์ดังกล่าว

๑๔๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สายชล ๖๐/๓

ข้อที่ ๓ ครับท่านประธานครับ เมื่อสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้แล้ว รัฐจำเป็นต้องมีการที่จะควบคุมในการที่จะเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ และมีมาตรการป้องกันการเข้าไปดูเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมในอินเทอร์เน็ต

- ๖๑/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นนี้ผมและพรรคชาติไทยได้เคยฝากสภาแห่งนี้ครับ ไปยังกระทรวงไอซีทีแล้วหลายต่อหลายครั้งนะครับ คือการที่ภาครัฐนั้นจะจัดตั้งให้มีผู้บริการอินเทอร์เน็ต หรือที่เรียกย่อ ๆ ว่า ไอเอสพี (ISP) ในลักษณะที่จะกรองเอาเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมแก่เยาวชนออก กระผมเคยยกตัวอย่างเรื่องของโรงเรียนสีขาว ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จะปลอดต่อสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายต่อเยาวชนของเรา แล้วก็เสนอแนะว่าทางกระทรวงไอซีทีนั้นน่าจะจัดตั้งไอเอสพีสีขาวขึ้นสำหรับโรงเรียนต่าง ๆ หน่วยงานราชการต่าง ๆ นักเรียนหรือแม้แต่ผู้ปกครองที่เป็นห่วงลูกหลานของตน แต่มาจนกระทั่งบัดนี้ก็ยังไม่มี การดำเนินการใด ๆ ปล่อยให้ภาคเอกชนบางรายนั้นได้ดำเนินการล่วงหน้าไปก่อนบางส่วนแล้วนะครับ ดังนั้นเรื่องให้ผู้บริการอินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมกับนักเรียนกับโครงการคอมพิวเตอร์ดังกล่าวก็ต้องขอฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลว่าให้ความสำคัญด้วย

ข้อที่ ๔ ครับ ประการสุดท้ายครับท่านประธานที่เคารพครับ การซ่อมบำรุงรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์นั้น ประเด็นนี้รัฐบาลจะต้องวางแผนให้ดี เพราะคอมพิวเตอร์ที่จะซื้อ มีจำนวนมาก หลายหมื่นหลายแสนเป็นล้านเครื่อง เวลาใช้งานต้องมีปัญหาแน่นอนครับ เวลาเสียขึ้นมา หน่วยงานใดครับจะมีหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบ เป็นผู้ดูแลซ่อมเครื่องคอมพิวเตอร์เหล่านั้น เปรียบเสมือนบริการหลังการขายครับท่านประธาน ออฟเทอร์ เซล เซอร์วิส (After sale service) นั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่รัฐบาลจะต้องคำนึงถึง ที่กล่าวมาเมื่อสักครู่นี้ก็เป็นเพียงแค่ข้อสังเกตให้กับรัฐบาลก่อนที่ท่านจะดำเนินการจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ให้กับเด็กนักเรียน

ท่านประธานที่เคารพครับ นโยบายด้านต่อมาคือ นโยบายด้านการพัฒนาสุขภาพของประชาชนในข้อ ๒.๓.๕ ได้พูดถึงเรื่องกีฬาเพื่อเสริมสร้างสุขภาพและพลานามัยที่ดีและการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศไว้ ผมเชื่อว่าในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้มีสมาชิกหลายท่านที่เป็นผู้เชี่ยวชาญและทราบถึงปัญหาของวงการกีฬากีฬาบ้านเราอยู่มากมาย จึงจะขอพูดในอีกมิติหนึ่งของด้านกีฬาครับท่านประธานที่เคารพครับ ทุกคนทราบกันดีว่าวงการกีฬานั้นจำเป็นต้องใช้เงินงบประมาณเป็นจำนวนมาก ผมและพรรคชาติไทยขอฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลขอให้พิจารณาเรื่องวัฒนธรรมการใช้กีฬาและนันทนาการในมิติทางเศรษฐกิจ

๑๕๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส.ทั่วไป)

จึรณช ๖๑/๒

ให้มากขึ้น เพราะทุกวันนี้เราจะเห็นว่าภาคเอกชนนั้นได้เข้ามามีบทบาทในวงการค้าฟ้ายอย่างมากมาย ในหลาย ๆ ประเทศไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกาหรือประเทศอังกฤษ เราจะเห็นได้ว่ามิติทางเศรษฐกิจในวงการค้าฟ้ายนั้นมีความชัดเจนเป็นอย่างมาก และที่สำคัญยังเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนวงการค้าฟ้ายของประเทศนั้น ๆ ให้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว เพราะเราต้องยอมรับนะครับว่าภาคเอกชนนั้น มีศักยภาพและมีความคล่องตัวในการใช้เงินมากกว่าภาครัฐมากมายนัก ผมดีใจนะครับที่ท่านประธานที่ได้ยิน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ให้สัมภาษณ์ในกรณีที่ว่าจะจัดตั้งทีวียุโรปขึ้นมาโดยเฉพาะ เพราะจะเป็นการเปิดมิติใหม่ทางด้านเศรษฐกิจให้กับวงการค้าฟ้ายของเรา นะครับ แต่ทั้งนี้ก็ต้องขอฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่าต้องคำนึงถึงการใช้จ่ายกีฟ้ายและสนับสนุนการในมิติทางด้านสังคม ทางด้านความมั่นคง ทางด้านการลงทุนหรือแม้แต่ว่าทางด้าน การระหว่างประเทศให้มากขึ้นด้วย

ท่านประธานที่เคารพครับ ต่อไปผมจะขออนุญาตกล่าวถึงนโยบายด้านปรับโครงสร้างเศรษฐกิจใน ๒ ภาคด้วยกัน ภาคแรกคือภาคการเกษตรครับ ในข้อ ๓.๒.๑.๕ นั้น ได้พูดถึงการส่งเสริมให้เกษตรกรพัฒนาความสามารถในการแข่งขันด้วยตนเอง ผมขออนุญาตฝากข้อเสนอแนะบางประการนะครับกับท่านประธานผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ครับ ท่านประธานคงทราบดีอยู่แล้วนะครับว่า พี่น้องชาวเกษตรกร ชาวไร่ ชาวนาส่วนใหญ่ในประเทศไทยนั้นเป็นเกษตรกรรายย่อยเกือบทั้งสิ้น และหนึ่งในปัญหาใหญ่ของเกษตรกรชาวไร่ ชาวนาของไทยก็คือ การที่ไม่สามารถจะรวมตัวกัน เพื่อนำเอาผลผลิตออกสู่ตลาด ทำให้เกิดเหตุการณ์ที่มีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อผลผลิตถึงที่ไร่ที่สวนในราคาต่ำ เช่น เหมาซื้อเงาะทั้งสวน เหมาซื้อส้มทั้งสวน ซื้อมังคุดยกสวนเลยนะครับ พอเกษตรกรเห็นว่าสะดวกก็รีบตกลงขายให้แล้วก็มาทราบเอาทีหลังว่าราคาที่ขายไปนั้นมันถูกแสนถูก ทำให้ชาวนา ชาวนาของเรานั้นไม่ได้รับผลตอบแทนในราคาที่ควรจะได้ ในกรณีนี้ครับท่านประธานครับ -----

๑๕๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

วันทนา ๖๒/๑

ถ้าหากภาครัฐสามารถส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชาวไร่ ชาวนาสวนรายย่อยทั้งหลายนั้นให้รวมตัวกันเป็นกลุ่มซึ่งกันและกันให้ได้ เพื่อรวบรวมผลผลิตและคัดแยกผลผลิตและสินค้า เพื่อจะเป็นการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและประโยชน์ในการขนส่งแล้วก็เพิ่มช่องทางในการจำหน่ายและที่สำคัญจะเป็นการเพิ่มอำนาจการต่อรองให้กับตนเองด้วย

ปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งนะครับ คือการที่ในปัจจุบันนี้พี่น้องชาวเกษตรกรมีความรู้ด้านการเพาะปลูก ด้านการผลิตดีมาก แต่ทว่าพี่น้องทั้งหลายนั้นกลับไม่มีความรู้ทางการตลาดเลยนะครับ ดังนั้นหากภาครัฐสามารถให้ความรู้ด้านการตลาดกับพี่น้องชาวเกษตรกรชาวไร่ ชาวนาแล้วจะทำให้มีการวางแผนการเพาะปลูก มีการวางแผนการผลิตอย่างเป็นระบบมากขึ้น ซึ่งการกระทำเช่นนี้ผมเชื่อว่าจะช่วยลดปัญหาผลผลิตล้นตลาดในฤดูกาลต่าง ๆ ได้อีกทางหนึ่งด้วย ท่านประธานครับ ผมเชื่อว่าหนึ่งในแนวทางการพัฒนาการเกษตรตามนโยบาย ข้อ ๓.๒.๑.๕ นั้นคือการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลในการกระจายสินค้าในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ เพื่อให้ผู้ผลิตและผู้ซื้อในแต่ละภูมิกษณานั้นได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน ศูนย์ข้อมูลนี้จะต้องมีข้อมูลที่ทันสมัยเป็นปัจจุบันหรืออัปเดต (Update) อยู่ตลอดเวลาครับ เกี่ยวข้องกับผลผลิตหรือผู้ผลิตในแต่ละภูมิกษณา ซึ่งจะอำนวยความสะดวกให้กับผู้ซื้อผู้ขายในภูมิภาคอื่น ๆ ในการที่จะซื้อขายแลกเปลี่ยนผลผลิตทางการเกษตรข้ามภูมิภาคกัน ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมได้กล่าวด้านการเกษตรมา ๒-๓ ประเด็นนี้ บางท่านบางหน่วยงานอาจจะบอกได้ว่าการปฏิบัติกันอยู่แล้ว แต่ผมอยากจะย้ำผ่านท่านประธานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุก ๆ หน่วยงานนะครับว่าขอให้มีการทำกันอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรอย่างเป็นรูปธรรม ไม่ใช่แค่สักแต่ทำตามนโยบายกันไปวัน ๆ หนึ่งเท่านั้น

ท่านประธานที่เคารพครับ ภาคต่อมาคือภาคการท่องเที่ยวและบริการครับ ในส่วนแรกของ ข้อ ๓.๒.๓.๑ ของนโยบายนั้นได้พูดถึงการเร่งสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว ซึ่งในส่วนนี้ผมขออนุญาตใช้ข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาแสดง

๑๕๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

วันทนา ๖๒/๒

ท่านประธานครับ จากสไลด์ จากตัวเลขที่อยู่ในจอที่ท่านจะเห็นได้ว่าในปี ๒๕๕๐ ประเทศไทย ได้รายได้จากนักท่องเที่ยว จากการท่องเที่ยว จำนวน ๙๒๕,๐๐๐ ล้านบาท จากจำนวน นักท่องเที่ยว ๑๔.๕ ล้านคน ในปี ๒๕๕๓ ประเทศไทยคาดว่าจะได้รายได้จาก นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเป็น ๑,๐๓๐,๔๐๐ ล้านบาท จากจำนวนนักท่องเที่ยว ๑๙.๓ ล้านคน พอไปถึงปี ๒๕๕๔ ท่านประธานครับ เราคาดว่าจะมีรายได้เพิ่มขึ้นถึง ๑,๒๑๙,๐๐๐ ล้านบาท จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเพิ่มขึ้นถึง ๓๐ ล้านคน เป็นตัวเลขที่ถือได้ว่าดูดีและค่อนข้าง จะทำทายต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นอย่างดี แต่ท่านประธานถ้าหากมอง ในมุมมองกลับกันนะครับ จากตัวเลขดังกล่าวรายได้เฉลี่ยต่อนักท่องเที่ยว ๑ คน ในปี ๒๕๕๐ นั้นอยู่ที่ ๖๓,๗๙๓ บาท พอไปปี ๒๕๕๓ ลงไปเหลือ ๕๓,๕๗๕ บาท พอไปถึงปี ๒๕๕๔ ลงไปเหลือแค่ ๔๐,๖๓๓ บาทเท่านั้นเอง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในขณะที่ต้นทุนทาง แหล่งท่องเที่ยว ทางทรัพยากรธรรมชาติ ทางสิ่งแวดล้อมของประเทศเรานั้นยังเท่าเดิม และมีแนวโน้มว่าจะเสื่อมโทรมลงไปในอนาคต ถ้าหากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง และเร่งด่วน แต่รายได้ที่ประเทศไทยนั้นจะได้รับจากนักท่องเที่ยวแต่ละท่าน ๆ กลับลดลง ถึง ๓๖ เปอร์เซ็นต์ ภายในระยะเวลาเพียงแค่ ๔ ปี จาก ๖๐,๐๐๐ กว่าบาท เหลือแค่ ๔๐,๐๐๐ กว่าบาทเท่านั้นเอง ผมจึงขอฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลครับว่าการจะ ส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยประกาศให้ปี ๒๕๕๑ และปี ๒๕๕๒ เป็นปี แห่งการท่องเที่ยวตามนโยบายเร่งด่วนใน ข้อ ๑.๑๖ นั้นควรจะคำนึงถึงคุณภาพของ นักท่องเที่ยวเป็นหลักสำคัญ มากกว่าปริมาณหรือจำนวนของนักท่องเที่ยว มิฉะนั้นแล้ว ในอนาคตนักท่องเที่ยวทั้งหลายจะมองเห็นประเทศไทยเป็นเพียงแหล่งท่องเที่ยวราคาถูก หรือ ชีพ เดสทินเนชั่น (Cheap destination) เท่านั้น และคำว่า การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หรือที่เขาพูดกันว่า ชีสเทนเอเบิล ทัวริซึม (Sustainable tourism) นั้นจะไม่สามารถ เกิดขึ้นได้ในประเทศไทย ในนโยบายข้อดังกล่าวยังได้พูดถึงการฟื้นฟู พัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการท่องเที่ยวให้ยั่งยืนและสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มี ศักยภาพ -----

๑๕๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ราชันีพร ๒๓/๑

ผมก็คงต้องขอฝากท่านประธานแล้วก็ผ่านไปยัง ๆ พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาด้วยว่า ขอให้ดำเนินการตามนโยบายข้อนี้อย่างเร่งด่วนตามที่ผมได้กล่าวไปเมื่อสักครู่ นะครับว่า นับวันต้นทุนทางแหล่งท่องเที่ยวของเรานั้นมีแต่จะเสื่อมโทรมลง หากเราไม่เร่งฟื้นฟูและขยายปริมาณแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ เป้าหมายที่เราได้ตั้งเอาไว้คงจะไม่สามารถทำได้ ท่านประธานครับ ในตอนสุดท้ายของนโยบายข้อ ๓.๒.๓.๑ นั้น ได้ให้ความสำคัญกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจ ด้านระบบนิเวศ หรือที่เขาเรียกภาษาอังกฤษกันว่า อีโค ทัวริซึม (Eco Tourism) หรือกลุ่มที่สนใจด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เขาเรียกกันว่า คัลเชอรัล ทัวริซึม (Cultural Tourism) หรือแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และโบราณสถาน ซึ่งถือได้ว่าเป็นนโยบายที่ดีนะครับ ในการที่เราจะจับเอาตลาดของนักท่องเที่ยวเฉพาะทางหรือที่เขาเรียกกันว่า นีด'ส มาร์เก็ต (Need's Market) นั้น แต่ทั้งนี้คงต้องขอฝากท่านประธานผ่านไปยังกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นะครับว่า กระทรวงจะต้องรีบทำบัญชีแหล่งท่องเที่ยวในประเทศให้เสร็จโดยเร็ว และที่สำคัญจะต้องแยกประเภทของแหล่งท่องเที่ยวด้วยว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ป่า เขา น้ำตก หรือแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์โบราณสถานหรือวัฒนธรรม เพราะมิฉะนั้นแล้วเราก็คงจะไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ได้ นะครับ

ท่านประธานครับ นโยบายด้านสุดท้ายที่จะขอพูดถึงคือนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในข้อ ๓.๕ ครับ นโยบายนี้รัฐบาลได้เขียนไว้อย่างครอบคลุมพอสมควร แต่ว่าหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่จะทำให้นโยบายทั้งหลายของภาครัฐนั้นจะประสบความสำเร็จก็คือบุคลากรของภาครัฐเองจากประสบการณ์ที่ผ่านมา นะครับ ทั้งในส่วนของสภาผู้แทนราษฎร หรือบางกระทรวง กรม กอง นั้นทำให้ผมได้เห็นว่าเป็นปัจจุบันภาครัฐยังขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่มากมาย สังเกตได้จากการที่บางครั้งงบประมาณที่เสนอมาก็เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นจะมีความซับซ้อน มีความซ้ำซ้อนกันอยู่มากมาย หรือแม้แต่กระทั่งการกำหนดคุณสมบัติของอุปกรณ์บางชนิดแทบจะลอกกันออกมาจากแคตตาล็อก (Catalog) เลยก็ว่าได้ นะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ

๑๕๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทวีไป)

รัชนีพร ๒๓/๒

ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๔๔ เป็นต้นมา ผมและพรรคชาติไทยได้เรียกร้องให้ทางรัฐบาลนั้น โดยกระทรวงไอซีทีนั้นครับ ได้จัดตั้งสถาบันส่งเสริมขีดความสามารถของข้าราชการ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขึ้น โดยหวังว่าสถาบันนี้จะพัฒนา จะส่งเสริม และให้ความรู้ ด้านไอที (IT) กับข้าราชการทุกระดับ ท่านประธานครับ สถาบันนี้จะต้องมีหน้าที่ในการกำหนด หลักสูตร ขั้นตอน มาตรฐานความรู้ด้านไอทีของข้าราชการไทยนะครับ และจัดให้มีการ ฝึกอบรมด้านไอทีให้กับข้าราชการทุก ๆ คนในทุก ๆ ระดับ บุคลากรของสถาบันจะต้องมี ความสามารถมีความเข้าใจด้านไอทีเป็นอย่างดี และที่สำคัญต้องสามารถถ่ายทอดสู่ผู้อื่นได้ เพราะทุกวันนี้แต่ละหน่วยงานนะครับ บางหน่วยงานก็ไปจ้างบริษัทนี้ บางหน่วยงานก็ไปจ้าง อีกบริษัทหนึ่ง จ้างสถาบันอะไรต่อมิอะไร ก็ไม่ทราบนะครับ ให้มาฝึกอบรมข้าราชการของตน ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้ไม่มีทิศทางที่ชัดเจนในการทำงานนะครับ ทำให้นโยบาย ด้านไอทีหรือว่าการทำงานของภาครัฐนั้นไม่มีความเป็นบูรณาการเกิดขึ้น ดังนั้นผมและ พรรคชาติไทยนะครับ ขอเรียกร้องครับ ให้รัฐบาลโดยกระทรวงไอซีทีนั้นจัดตั้งสถาบัน ดังกล่าวให้เกิดขึ้นโดยเร็วเพื่อประโยชน์ของข้าราชการ การทำงานที่มีประสิทธิภาพ และ การใช้จ่ายเงินงบประมาณอย่างคุ้มค่า พอพูดถึงเรื่องงบประมาณครับท่านประธาน พวกเรา ทุกคนในสภาแห่งนี้ทราบกันดีนะครับว่าในขณะนี้งบประมาณปี ๒๕๕๑ นั้นได้เริ่มใช้มาเกือบ ๕ เดือนแล้ว การนำนโยบายทั้งหมดจะปฏิบัติให้ได้นั้นรัฐบาลจะต้องมีการปรับเปลี่ยน งบประมาณกันพอสมควรนะครับ เพราะกรอบการใช้งบประมาณปี ๒๕๕๑ นั้นพวกเรา ทราบกันดีอยู่ว่าได้ถูกกำหนดไว้ตั้งแต่ปีที่แล้วโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมและ พรรคชาติไทยจึงขอฝากท่านประธานผ่านไปยัง ๆ พลฯ นายกรัฐมนตรีด้วยว่า ขอให้ทุก หน่วยงาน กระทรวง กรม กอง ทั้งหลายรีบปรับแผนการใช้งบประมาณโดยเร็วและ ที่สำคัญขอให้ทุกฝ่ายคำนึงถึงนโยบายของรัฐบาลเป็นหลักในการวางโครงสร้างของ งบประมาณปี ๒๕๕๒ ให้สอดคล้องกัน จบแล้วครับท่านครับ ท่านประธานครับ ที่ผมได้ กล่าวมาทั้งหมดนั้นเป็นเพียงข้อสังเกตและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล ซึ่งทางกระผมและพรรคชาติไทยขอฝากท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรี และหวัง

๑๕๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ราชินีพร ๒๓/๓

เป็นอย่างยิ่งนะครับว่าสิ่งที่ผมได้กล่าวไปนั้นจะได้รับการพิจารณาและเป็นประโยชน์บ้าง
ไม่มากก็น้อยในการบริหารราชการแผ่นดิน ขอขอบคุณครับ

- ๒๔/๑

๑๕๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สุทธาทิพ ๖๔/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายยงยุทธ ตียะไพรัช ประธานรัฐสภา ได้กลับมามีขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ท่านสมาชิกครับ ผมจะขอปรึกษานะครับว่า เพื่อไม่ให้รบกวนสมาธิของท่านผู้กำลังอธิบาย ถ้าเหลือเวลาอีก ๑ นาที ผมจะเปิดสัญญาณไฟแดงตรงนี้นะครับ แล้วก็รู้ว่าสรุปและเตรียมตัวในการยุติการอภิปรายนะครับ ผมจะขออนุญาตใช้สัญญาณแดง ๆ ตรงไมโครโฟน เพราะไม่อยากจะไปรบกวนท่าน ถ้าเห็นชอบผมก็จะปฏิบัติตามนี้นะครับ ลำดับถัดไปเพื่อให้การประชุมจะได้เตรียมความพร้อมได้นะครับ ในส่วนของ สนช. ที่ทำหน้าที่ ส.ว. นั่นก็คือท่านอาจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ นะครับ หลังจากนั้นก็จะที่ท่านพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล จากพรรคประชาธิปัตย์ ผมขอเชิญท่านอาจารย์วิริยะเลยครับ เชิญครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่วุฒิสภา ก่อนอื่นต้องเรียนท่านประธานก่อนนะครับ สัญญาณไฟมันเตือนผมไม่ได้นะท่านประธาน ๒ นาทีท่านประธานช่วยเตือนหน่อยนะครับ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : เพราะเดี๋ยวท่านประธานส่งสัญญาณไฟ ผมจะไม่รับรู้ด้วย จะต้องขอบวกไปอีก ๒ นาทีนะครับ ในเรื่องที่ผมจะพูดนั้นผมก็จะขอพูดในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องของคนพิการและผู้ด้อยโอกาส โดยเฉพาะนะครับ ท่านประธานครับ ในเรื่องนโยบายของรัฐบาลผมก็อยากจะขอฝากท่านรัฐมนตรีและโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนักงานงบประมาณครับว่า ในเรื่องใดก็ตามครับที่ไม่ได้กล่าวถึงคนพิการโดยเฉพาะก็ต้องเป็นที่รู้และเข้าใจว่ารวมถึงคนพิการด้วยไม่ว่านโยบายเรื่องเทคโนโลยีที่จะนำมาพัฒนาเรื่องการศึกษาแล้วแจกคอมพิวเตอร์นี้ ก็อย่าลืมแจกคนพิการด้วยนะครับท่านประธานครับ ไม่ว่าเรื่องแหล่งท่องเที่ยวก็ต้องคิดถึงคนพิการด้วยครับท่านประธาน ผมนี่ก็เป็นคนที่ชอบเที่ยวมากหลายคนบอกตามอดทำไม่ชอบเที่ยว แต่ท่านประธานครับความสุขของมนุษย์มันไม่ได้มาจากตาอย่างเดียวครับ

๑๕๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สุทธาทิพ ๖๔/๒

ดูบ ๆ คลำ ๆ ได้ยินเสียงบ้างนะครับ มีคนบรรยายภาพประกอบบ้างนะครับ ก็มีความสุขครับ ท่านประธาน อย่างเมื่อวานนี้ผมไปพบเพื่อนผู้พิการที่หนองคาย คุณทะนงท่านก็เป็น จิตรกรวาดภาพด้วยปากนะครับ ก็มีคนเอาเรียกว่านางแบบมาให้วาดนะครับ แล้วท่าน ก็ต้องคาบปากกาวาด นางแบบก็ยังถามว่าคุณทะนงจะวาดไหวหรือ คุณทะนงบอกวาด ไหวครับ สมารถดี แต่อย่าทำให้น้ำลายไหลแล้วกัน เพราะถ้าน้ำลายไหลแล้วก็จะวาดภาพ ต่อไม่ได้นะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องการเที่ยว การรับรู้อะไรของคนพิการมันก็ไม่ต่างกับคน ทัวไปนะครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นนโยบายอะไรทัวไปก็อย่าลืมหั่นเรื่องคนพิการ ด้วยครับ โดยเฉพาะสำนักงบประมาณเวลาตั้งงบประมาณที่ไรครับ เรื่องอะไรไม่ได้ระบุถึง เรื่องคนพิการโดยเฉพาะ สำนักงบประมาณก็จะบอกว่าเรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับเรื่องของคนพิการตั้งงบประมาณไม่ได้ อันนี้ผมอยากจะฝากไว้เลยครับท่านประธาน นโยบายทัวไปต้องไม่ลืมน คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสอื่น ๆ ด้วยครับท่านประธาน นอกจากนี้ครับนโยบายที่จะต้องนำมา เชื่อมโยงเกี่ยวกับคนพิการ ผู้ด้อยโอกาสโดยเฉพาะก็จำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะเสริมต่อให้ คนพิการเราสามารถที่จะพัฒนาตัวเองแล้วก็พึ่งตัวเองได้อยู่ในสังคมนี้ได้อย่างมีความสุข ตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๐ (๑) ในส่วนเกี่ยวกับเรื่อง คนพิการโดยเฉพาะนั้น ผมก็เห็นว่าในนโยบายนั้นรัฐบาลก็ได้กล่าวไว้อยู่พอสมควรครับ แต่ผมก็อยากจะขอขยายให้ละเอียดขึ้นด้วยว่าในเรื่องต่าง ๆ นั้น บางทีก็กล่าวถึงบ้างไม่ได้ กล่าวถึงบ้างนะครับ ควรจะทำอะไรกันบ้างให้กับคนพิการเราเพื่อให้คนพิการพึ่งตัวเองได้ ไม่ต้องเป็นภาระของครอบครัว สังคม แต่ช่วยสร้างสรรค์สังคมเราได้เริ่มตั้งแต่เรื่อง นโยบายการศึกษา นะครับท่านประธาน ในเรื่องการศึกษา นโยบายที่จะสนับสนุนให้ คนพิการได้รับโอกาส ได้รับการศึกษาเท่าเทียมกับบุคคลทัวไปตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และรัฐบาลก็นำมาเขียนไว้ในนโยบายที่ ๑.๔ นั้นนะครับ -----

๑๕๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทวีไป)

สตีมา ๖๕/๑

ผมก็อยากจะขอขยายความด้วยว่าในนโยบายนี้จะบรรลุผลได้นั้นจำเป็นอย่างยิ่ง ผมไม่รู้
ไม้ค้ำของผมทำไมมันค่อย ๆ ดิ่ง ๆ นี่แหละครับบางครั้งสิ่งแวดล้อมมันก็เลย
กลายเป็นว่าคนพิการก็พิการไป ท่านประธานครับในเรื่องการศึกษานั้นเพื่อที่จะให้คนพิการ
เข้าถึงการศึกษาได้เท่าเทียมกับคนทั่วไปนั้น รัฐบาลก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเอาใจใส่ว่า
ทำอย่างไรคนพิการจะเข้าไปสู่ในระบบเรียนร่วมกับบุคคลทั่วไปได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งใน
เรื่องนี้รัฐบาลก็ต้องเอาใจใส่เรื่องศูนย์การศึกษาพิเศษ ทุกวันนี้ศูนย์การศึกษาพิเศษหลาย
แห่งไม่มีอาคารต้องไปอาศัยโรงเรียนบางโรงเรียนอยู่บางห้องเล็ก ๆ เท่านั้นเองครับ
บุคลากรก็ยังน้อยและการพัฒนาบุคลากรก็ยังไม่อย่างทั่วถึง ในสมัยก่อนนั้นก็ยังมีอาศัย
เงินช่วยได้เอามาช่วยในเรื่องเหล่านี้ได้ แต่ในสมัยนี้มันไม่มีเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่ยากให้รัฐบาล
จัดสรรงบประมาณมาสนับสนุนในเรื่องเหล่านี้ด้วยนะครับ เมื่อพัฒนาคนพิการในโรงเรียน
เฉพาะความพิการเองผมก็อยากให้เน้นการศึกษาเพื่อไปสู่อาชีพ มีโรงเรียนสอนคนหูหนวก
หลายแห่งที่ได้จบมาแล้วเด็กก็ไม่รู้จะไปไหน ก็ต้องมาเกาะกลุ่มกันหน้าโรงเรียนเป็นรุ่นพี่
รุ่นน้องเพราะยังไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ซึ่งผมก็จะขอพูดเชื่อมโยงไปกับนโยบาย
เรื่องการสร้างงานในเรื่องการสร้างอาชีพต่อไป ซึ่งไม่ได้มีนโยบายที่พูดถึงในเรื่องการสร้าง
อาชีพของคนพิการโดยเฉพาะ แต่ผมก็คิดว่ารัฐบาลก็มีนโยบายในการที่จะสร้างงานให้กับ
คนที่ว่างงานก็ควรจะรวมถึงคนพิการด้วย แต่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเสริม
ในเรื่องการศึกษาผมขอกลับมาที่การศึกษาต่ออีกเล็กน้อยนะครับว่า ในเรื่องการศึกษานั้น
นอกจากการเปิดโอกาสการมีบุคลากรครูการศึกษาพิเศษ ที่จะมาช่วยเด็กแล้ว เรื่องสื่อ
สิ่งอำนวยความสะดวกก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้มีใช้กันอย่างทั่วถึงตามที่กฎหมายได้
กำหนดเอาไว้ อันนี้ผมก็อยากจะฝากรัฐบาลเอาไว้เช่นเดียวกันนะครับ ทีนี้กลับมาสู่
ในเรื่องการจ้างงานทำ ท่านประธานครับ รัฐบาลไม่ได้เขียนนโยบายอะไรไว้โดยเฉพาะแต่ผม
ก็บอกไว้แล้วว่าการทำให้คนมีงานทำก็ต้องรวมถึงคนพิการด้วย แต่การจะทำให้คนพิการ
มีงานทำนั้นจำเป็นต้องมีการเสริมนอกเหนือจากมาตรการการจัดหางานของคนทั่วไปครับ
ท่านประธาน เมื่อปีที่แล้วผมดูเรื่องงบประมาณ กระทรวงแรงงานมีงบประมาณเกี่ยวกับ
เรื่องที่จะสร้างงานให้คนพิการมีแค่ ๓ ล้านบาทบาท แล้วก็ใช้ในการแข่งขันเรื่องอาชีพ

๑๕๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สถิติมา ๖๕/๒

ของคนพิการ แนนอนรับการแข่งขันอาชีพของคนพิการก็เป็นการส่งเสริมศักยภาพคนพิการ เป็นเรื่องที่ดีครับ แต่การจัดระบบให้คนพิการมีงานทำอย่างเป็นระบบนั้นเป็นเรื่องที่จำเป็น อย่างยิ่งครับ การช่วยให้คนพิการมีงานทำจำเป็นที่จะต้องมีการมีระบบพี่เลี้ยง ผมขอโทษที่ใช้ ภาษาอังกฤษที่เขาเรียกว่า จ๊อบ โค้ช (Job coach) เหมือนระบบการศึกษาที่มีครูการศึกษา พิเศษ คอยช่วยเพื่อให้เด็กได้เรียนและเข้าถึงองค์ความรู้เหมือนกับคนทั่วไป ในการสร้างงาน ให้กับคนพิการก็เช่นเดียวกันครับ ก็จำเป็นต้องมีระบบที่จะเข้ามาช่วยเป็นระบบพี่เลี้ยง ที่จะช่วยให้คนพิการเข้าสู่ตลาดแรงงานหรือประกอบอาชีพอิสระอย่างมีประสิทธิภาพที่เป็นรูปธรรม ผมคิดว่าประเทศไทยจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเอาใจใส่เรื่องนี้ครับ ในเมื่อเราทุ่มเทเรื่องการศึกษา เข้าไปแล้ว-----

ซึ่งเราได้ใส่ทรัพยากรเข้าไปมากพอสมควรครับท่านประธาน โดยถั่วเฉลี่ยแล้วถ้าเด็กพิการเรียนตั้งแต่อนุบาลจนมาจบ ม. ๖ นะครับ ค่าหัวตกหัวหนึ่งก็ประมาณ ๑ ล้านบาท เราไม่ควรจะปล่อยเงิน ๑ ล้านบาทนี้สูญสลายไปเฉย ๆ แล้วให้กลายเป็นคนว่างงานอยู่เปล่า ๆ นะครับ แล้วก็เป็นการของครอบครัวและสังคมต่อไปครับ ระบบการสร้างงานให้คนพิการอย่างเป็นระบบจำเป็นอย่างยิ่งครับ ผมก็อยากจะขอฝากไปทางกระทรวงแรงงานที่จะทำในเรื่องนี้ต่อไปด้วยนะครับ ในเรื่องที่ ๓ ที่จะขอฟุดถึงนะครับ นั่นก็คือการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ ครับท่านประธาน ในนโยบายนั้นไม่ได้ฟุดถึง แต่ผมก็พยายามที่สร้างความเข้าใจว่าในเรื่องบริการสาธารณะขนส่งสาธารณะสิ่งเหล่านี้รัฐบาลจำเป็นอย่างยิ่งนะครับที่จะต้องดูแลเอาใจใส่ให้คนพิการได้เข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ด้วยนะครับ ผมยกตัวอย่าง ทางรถไฟที่จะสร้างใหม่ นะครับที่จะต้องไปอาศัยเงินเจบิค (J-BIC) ต้องให้คนพิการไปลอบบี้ที่เจบิคว่าต้องมีเงื่อนไขให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ปล่อยปล่อยเงินกู้ เป็นเรื่องแปลกครับ รัฐบาลทางเจบิครับเป็นนโยบายครับ เอาจริงเอางังมีการสอบถามคนพิการว่าจะต้องเสนอ เป็นเงื่อนไขกับรัฐบาลอย่างไรในการที่กำหนดไว้ในเงินกู้ที่จะให้คนพิการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่จะใช้รถไฟฟ้าหรือรถไฟใต้ดินอะไรก็ได้แล้วแต่นะครับที่จะใช้เงินของเจบิค ที่ต้องมีเงื่อนไขเหล่านี้ ผมก็คิดว่ารัฐบาลไทยก็ควรที่จะเอาใจใส่อย่างจริงจังเช่นเดียวกัน ไม่จำเป็นที่จะต้องรอให้เจบิคกำหนดในเงื่อนไขเงินกู้มาก่อนให้เราทำนะครับ ผมคิดว่ารัฐบาลควรจะยึดมั่นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๔ ซึ่งผมก็เชื่อเช่นนั้นนะครับ เพราะผมทราบมาว่าก็มีโครงการที่จะทำสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการเช่นเดียวกัน แต่ความสำเร็จในการทำสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการ นะครับ ท่านประธาน จำเป็นอย่างยิ่งต้องให้คนพิการได้ร่วมคิดร่วมเสนอแนะตั้งแต่แรก นะครับ มิฉะนั้นจะเกิดปัญหาเหมือนที่สนามบินสุวรรณภูมิ นะครับท่านประธาน เช่น ถ้าถามคนพิการตั้งแต่แรก นะครับ เรื่องห้องน้ำคนพิการอาจจะบอกว่าห้องน้ำสำหรับคนพิการนั้นควรจะไว้ห้องแรกไม่ใช่ไว้ห้องสุดท้าย นะครับ เพราะคนพิการต่างเพศกันบางครั้งจำเป็นต้องอาศัยเพศอื่นช่วยพาไปห้องน้ำด้วย แม้เมื่อไปอยู่ห้องสุดท้ายมันก็ลำบาก แต่ถ้าปรึกษากันตั้งแต่แรกอยู่ห้องแรกมันก็ไม่มีปัญหาครับ เหมือนของ กทม. ก็เช่นเดียวกันครับ ก่อนนั้น

๑๖๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๖๖/๒

ไม่ปรึกษาเรื่องทางลาดก็มีปัญหา แต่เมื่อได้มีการปรึกษาหารือทดสอบใช้กันตั้งแต่แรก มันก็ไม่มีปัญหาอะไรนะครับ เพราะฉะนั้นในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก ผมก็ขอรัฐบาลว่าได้โปรดกรุณาจัดตั้งคณะทำงานที่มีคนพิการร่วมคิดร่วมทำตั้งแต่แรก เพื่อไม่ให้มีปัญหาในภายหลังให้คนพิการมาบ่นหรือมาชุมนุมเรียกร้อง อันนี้ก็จะเกิดปัญหา โดยไม่จำเป็นนะครับ

ในเรื่องสวัสดิการครับท่านประธาน แน่นอนครับ คนพิการทุกคนครับ ไม่ใช่จะสามารถพัฒนาพึ่งตัวเองได้ เพราะการพึ่งตัวเองของคนพิการนั้นขึ้นอยู่กับศักยภาพของสังคมที่จะเข้ามาพัฒนาคนพิการครับ ถ้าสังคมไทยมีระบบพัฒนาศักยภาพของคนพิการที่ดี เราก็สามารถที่จะพัฒนาคนพิการเข้าสู่ระบบแรงงานได้ดี แต่เมื่อระบบสังคมเรายังไม่สามารถพัฒนาคนพิการเข้าสู่ระบบแรงงานได้ดีพอนะครับ ระบบสวัสดิการสังคมในการดูแลคนพิการที่พึ่งตัวเองไม่ได้ก็ยังคงเป็นเรื่องจำเป็นนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องเบี้ยยังชีพก็เหมือนเรื่องเบี้ยผู้สูงอายุก็จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องจัดให้มีอย่างทั่วถึงนะครับ ผมไปสำรวจมาในหลายแห่งครับก็ยังไม่อาจได้รับเบี้ยยังชีพนะครับ เพราะว่ามีไม่ถึงถึง อันนี้ก็เรื่องจำเป็นนะครับ และที่ซ้ำร้ายบางครั้งคนพิการมากกลับไม่ได้ แต่คนพิการน้อยที่มีเส้นสายกลับได้ อันนี้ก็เรื่องที่ยากให้รัฐบาลได้เอาใจใส่ในเรื่อง -----

๑๖๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

บุศยรินทร์ ๖๗/๑

ระบบสวัสดิการให้กับคนพิการหรือคนพิการระดับรุนแรงที่บางครั้งเขาต้องมีภาระเพิ่มเติม
นะครับ และระบบสวัสดิการที่จะต้องเข้าไปช่วยเหลือก็จำเป็นอย่างยิ่งนะครับ โดยเฉพาะ
เบี้ยเลี้ยงความพิการที่จะจัดช่วยเด็กพิการรุนแรงตามที่ได้เสนอไปนะครับ

เรื่องสุดท้ายในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องคนพิการ ได้มีการผ่านกฎหมายออกมา
หลายฉบับมากนะครับ ด้วยเหตุนี้ผมจึงขอเรียกร้องรัฐบาลอยู่ ๒ เรื่องใหญ่ ๆ

เรื่องแรก ขอให้รัฐบาลได้ช่วยกรุณาช่วยให้สัตยาบันอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิ
คนพิการโดยด่วนนะครับ เพราะการทำงานโดยเร่งรัดเพื่อให้จบในรัฐบาลที่แล้วนั้นจบไม่ทัน
และอันที่จริงเรื่องอนุสัญญานี้ก็เกิดขึ้นมาตั้งแต่สมัยรัฐบาลนายกรัฐมนตรื ทักษิณที่ตั้ง
คณะทำงานซึ่งเป็นตัวแทนคนพิการไปเจรจาแล้วมันก็ยังไม่จบไม่สิ้นนะครับ ผมก็หวังว่า
รัฐบาลควรจะให้สัตยาบันโดยเร็ว เพราะเราก็มีบทบาทสำคัญในการเจรจาให้เกิดอนุสัญญา
ฉบับนี้ ส่วนกฎหมายลำดับรองต่าง ๆ นั้นยังมีอยู่มาก โดยเฉพาะกฎหมายลำดับรองของ
พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และ พ.ร.บ. จัดการศึกษา
สำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีระเบียบและกฎหมายลำดับรองจำนวนมาก เพราะฉะนั้น
ผมต้องขอความกรุณารัฐบาลได้สนับสนุนให้กฎหมายลำดับรองนี้เกิดขึ้นเพื่อเอื้อกูลให้
กฎหมายสามารถทำงานได้ด้วยดีนะครับ เรื่องงบประมาณตามที่กฎหมายได้แก้ไขนั้น
ไม่ว่าการแก้ไขใน พ.ร.บ. สลากก็แก้ไขไว้ชัดว่าให้มีการจัดสรรงบจากหอยบนดินมาให้กับ
กองทุนต่าง ๆ ทางการศึกษาของคนพิการและในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ก็หวังว่า
รัฐบาลจะดูแลเรื่องเหล่านี้ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือแม้ว่ากฎหมายยังไม่ออกเรียบร้อย
ก็ขอให้ได้ช่วยเร่งรัดดูแลเรื่องเหล่านี้ เพราะว่าในระบบงบประมาณทั่วไปคนพิการมักจะไป
แย่งแย่งชิงเอามาได้ยากนะครับ คนพิการก็เลยต้องมาขอพึ่งบัก่อนอื่น เช่น งบจากหอยบ้าง
หรือจากภาษีเหล่าบ้าง ก็หวังว่ารัฐบาล ก็คงจะอนุเคราะห์นะครับ

เรื่องสุดท้ายที่ผมจะขอพูดในวันนี้ครับท่านประธาน เรื่องความมั่นคง
ท่านประธานไม่ทราบเหลือเกินที่ครับ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : เหลืออีก ๒ นาทีเศษ ๆ ครับ

๑๒๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

บุศยรินทร์ ๖๗/๒

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี : ขอขอบคุณมากท่านประธาน ผมคิดว่าท่านประธานฟังผมจนหลับไปนะครับ ผมก็เร่งเร็วจนเหนื่อยแล้วครับท่านประธาน เรื่องความมั่นคงนะครับ หลายคนก็คงสงสัยครับ คนพิการมาอยู่อะไรกับเรื่องความมั่นคง ท่านประธานครับ เรื่องเกี่ยวกับความมั่นคงนั้นมันมีผลกระทบทำให้เกิดความพิการ และผมก็มีโอกาสที่ดีได้ไปอยู่ในกรรมาธิการวิสามัญสิทธิกำลังพล เพื่อที่จะไปดูแลให้ทหารผ่านศึกพิการได้รับสิทธิประโยชน์ที่คุ้มค่าที่เขาควรจะได้ นะครับ อันนี้ก็ได้มีการผ่านกฎหมายอยู่หลายฉบับในการดูแลสิทธิกำลังพล กำลังพลทหาร กองทัพที่เข้มแข็งอยู่ที่ทหารชั้นผู้น้อยครับท่านประธาน ถ้าทหารชั้นผู้น้อยมีศักยภาพดี มีความรู้ดี ก็ทำให้กองทัพเข้มแข็งได้ นะครับ แต่การดูแลกำลังพลชั้นผู้น้อยนั้นไม่ได้ดูแลมานานแล้วครับเป็นเวลาหลายสิบปี จึงได้มีการผลักดันให้มีการดูแลสิทธิประโยชน์ของทหารชั้นผู้น้อย และกฎหมายนี้ก็ได้ออกไปจนในที่สุดท้าย นะครับ สิ่งที่ผมอยากจะขอฝากไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งท่านก็อยู่ในตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมด้วยว่าได้โปรดช่วยดูแลเร่งรัดกฎหมายลำดับรองในการที่จะให้สิทธิประโยชน์กับทหารชั้นผู้น้อยต่อไป นะครับ ถ้าการดูแลสิทธิประโยชน์ของทหารชั้นผู้น้อยได้ดี นะครับท่านประธานผมเชื่อครับต่อไปในภายหน้าจะไม่มีกรณีทหารครับ แต่มีคนจะแย่งกันมาสมัครเป็นทหารครับ แล้วต่อไปมีแต่การคัดทหารจะไม่มีกรณีทหาร -----

๑๖๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๖๘/๑

ในเมื่อสิทธิประโยชน์ของทหารชั้นผู้น้อยนั้นอยู่ในเกณฑ์ที่ดีสมควรจะครบ และเรื่องที่จะฝาก และที่กรมการวิสามัญทำไม่สำเร็จจนครบ นั่นก็คือวันทวีคูณของข้าราชการครบ ท่านประธาน วันทวีคูณที่ได้ไปปฏิบัติราชการไม่ว่า ๓ จังหวัดภาคใต้หรือในชายแดนนั้น มันไร้ประโยชน์ เพราะว่าเงิน กบข. หลังจากที่จะเกษียณจะได้บำเหน็จ บำนาญนั้น คิดให้ไม่เกิน ร้อยละ ๗๐ ก็คืออายุการทำงาน ๓๕ ปี แต่หลายคนได้วันทวีคูณไปถึง ๔๐-๕๐ ปี ก็ไม่ได้ประโยชน์อะไรครับ ได้มีการเสนอเอาไว้แล้วครับ และรัฐบาลที่แล้วก็รับปากว่าจะแก้ไข การกำหนดซีลิ่ง (Ceiling)

นายยงยุทธ ดิยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๗๐ ขอให้ เป็น ๙๐ ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน จบตรงที่ว่าขอให้แก้ซีลิ่งจาก ๗๐ เป็น ๙๐ ในมาตรา ๖๓ ครับ ขอขอบคุณครับ

นายยงยุทธ ดิยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพิเชษฐครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธาน ที่เคารพ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ประชาธิปัตย์จากจังหวัดกระบี่ ผมขอกราบเรียน ท่านประธานเป็นเบื้องต้นว่า การแถลงนโยบายของรัฐบาลในครั้งนี้เป็นแถลงนโยบาย ตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่คือ ๒๕๕๐ ซึ่งมีบทบัญญัติในมาตรา ๑๗๔ บังคับไว้ด้วยว่า รัฐบาลต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรในหน้าที่ของตน รวมทั้งต้องรับผิดชอบต่อร่วมกัน ต่อรัฐสภาในนโยบายทั่วไปของคณะรัฐมนตรี ผมกล่าวตรงนี้เพื่อที่จะให้เห็นความสำคัญว่า การแถลงนโยบายวันนี้ไม่ใช่เพียงการนำถ้อยคำในนโยบายที่สวดยหุมาอวดอ้างในสภา เพียงเพื่อให้ผ่านพ้นไปเท่านั้น ถ้าหากไม่มีการนำไปปฏิบัติจริงหรือไม่สามารถปฏิบัติได้ให้ ผลจริง หรือเป็นเพียงถ้อยคำที่เขียนไว้สวดยหุเพื่อหลอกหลวงประชาชนเท่านั้น พวกผมในฐานะ ฝ่ายค้านมีความจำเป็นที่จะต้องติดตามตรวจสอบและท้วงติงรัฐบาลอย่างเข้มข้นต่อไป ท่านประธานที่เคารพ วันนี้เกิดเป็นกระแสความนิยมในสังคมเรียกร้องว่า พรรคการเมือง ที่จะชนะการเลือกตั้งได้จะต้องมีนโยบายที่ดีมาแข่งขันกันหาเสียง นโยบายที่หาเสียงก็เกิดเป็น ข้อผูกพันในการที่จะทำนโยบายของรัฐบาล ณ ขณะนี้ซึ่งก็มีทั้งที่ดีและไม่ดีมาให้เราพิจารณากัน

๑๖๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๖๘/๒

ขณะนี้ ในสภาวะที่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทยขณะนี้ยังยากจน ยังด้อยโอกาส นโยบายประชานิยมหลายอย่างเคยชวนให้ประชาชนเคลิบเคลิ้มหลงใหล แต่หลาย ๆ เรื่อง ก็ได้ประจักษ์ต่อมาว่าได้เป็นนโยบายที่มีผลในทางมอมเมา เป็นพิษเป็นภัย และสร้างความเสียหายแก่บ้านเมืองจนยากกับการแก้ไข ณ ขณะนี้ เป็นปัญหาทั้งต่อสังคม ต่อวินัย การคลังและต่อกรอบประมาณของประเทศชาติอย่างมาก วันนี้ต้องยอมรับว่าประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทยเรายังยากจน แต่คนยากจนเหล่านี้ยากจนขั้นแค้นขั้นกว่าเดิมนี่สินภาคครัวเรือนเพิ่มขึ้นค่าครองชีพเพิ่มขึ้น ปัญหาสังคมเลวร้ายและรุนแรงขึ้นกว่าเดิมมาก การทุจริตประพฤติมิชอบ การคอร์รัปชัน การแสวงหาผลประโยชน์เพื่อตนเองและพวกพ้อง การทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนของผู้มีอำนาจในทางการเมือง ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติอย่างมากมาย ทั้งหมดนี้ล้วนเกิดจากพฤติกรรมของนักการเมืองที่ไม่ดี ไม่ใช่เกิดจากนโยบายดีหรือไม่ดีอย่างที่เราได้พยายามฟังกันในสภาขณะนี้ ท่านประธานครับ คำแถลงนโยบายของรัฐบาลทั้งหมดวันนี้ที่พิจารณากันมาเกือบทั้งหมดไม่ได้แตกต่างจากคำแถลงนโยบายของรัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เมื่อปี ๒๕๔๔ และปี ๒๕๔๘ เหมือนกันเกือบทั้งหมดครับ แต่เหตุใดการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลเมื่อปี ๒๕๔๘ จึงถึงกับนำประเทศชาติไปสู่ภาวะวิกฤติที่สุดในโลก ท่านประธานครับ การรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน มีข้อกล่าวหา ๔-๕ ประการ ทำไมข้อกล่าวหาเหล่านั้นได้รับการตอบรับ ขานรับจากประชาชนทั่วประเทศ -----

กระผมจึงเห็นว่านโยบายไม่ใช่สิ่งสำคัญที่สุด แต่พฤติกรรมและธรรมาภิบาลที่ดีของผู้บริหารราชการแผ่นดินต่างหากครับคือสิ่งที่จำเป็นของบ้านเมืองในขณะนี้ ท่านประธานที่เคารพ ด้วยเวลาที่จำกัดผมขออนุญาตอภิปรายแสดงความคิดเห็นและข้อสังเกตซักถามรัฐบาลเพียงแค่ ๒-๓ เรื่อง เรื่องแรกปัญหาเศรษฐกิจในภาคมหภาค คำแถลงดังกล่าวนี้เริ่มต้นด้วยคำแถลงนโยบายที่เสมือนเตรียมข้อแก้ตัวแก่รัฐบาลไว้ล่วงหน้า คือกล่าวว่เศรษฐกิจไทยปีนี้ต้องเผชิญกับปัญหาเศรษฐกิจโลกที่มีความรุนแรงจากปัญหาหนี้ด้วยคุณภาพ ปัญหาอสังหาริมทรัพย์ที่ด้อยคุณภาพของประเทศมหาอำนาจ ผมอยากชี้ให้เห็นไปในเบื้องต้นว่าถึงอย่างไรปัญหาเศรษฐกิจของประเทศไทยขณะนี้ก็ได้เสียหายร้ายแรงเท่ากับภาพปัญหาเศรษฐกิจเมื่อปี ๒๕๔๐ ขณะที่พวกผมเข้ามาเป็นรัฐบาลแก้ไขปัญหาปัญหาหนี้ด้วยคุณภาพในเรื่องอสังหาริมทรัพย์ขณะนี้ร้ายแรงกว่านี้หลายเท่าตัว วันนี้รัฐบาลไม่มีปัญหาในเรื่องที่รัฐบาลก่อนหน้าไปต่อสู่ปกป้องค่าเงินบาท จนทุนสำรองของประเทศชาติแทบจะหมดสิ้น สุดท้ายต้องลดค่าเงินบาทและในมาตรการที่ว่ลยตัวค่าเงินบาท จนธุรกิจแทบจะล่มสลายทั่วประเทศ วันนี้รัฐบาลไม่มีปัญหาเรื่องธนาคารแห่งประเทศไทยก่อนหน้าไปคุ้มสถาบันการเงินที่มีปัญหา จนกองทุนฟื้นฟูต้องสูญเสียหายไปถึงประมาณมากกว่า ๑ ล้านล้านบาท วันนี้ประเทศไทยไม่มีปัญหาเรื่องไปปิด ๕๘ สถาบันการเงิน จนทำให้ธนาคารพาณิชย์หลายแห่งอาจจะต้องพลอยล้มละลายไปด้วยเป็นผลให้ผู้ประกอบการทั่วประเทศต้องเสียหายมากกว่า ๒ ล้านล้านบาท และหลายแห่งต้องล้มละลายเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูของศาลล้มละลาย ท่านประธานครับ วันนี้ไม่มีปัญหาเรื่องรัฐบาลก่อนหน้าต้องไปเข้ากู้เงินในโครงการขอความช่วยเหลือจากไอเอ็มเอฟ (IMF) จนตกอยู่ภายใต้สัญญาทาสพันธะที่เรามีอยู่ที่ทำกับไอเอ็มเอฟจนขาดอิสระการเงินการคลังโดยสิ้นเชิง วันนี้รัฐบาลมีโอกาสดีกว่ารัฐบาลเมื่อปี ๒๕๔๐ กว่าสมัยพวกผมมากครับ ผมขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐบาลนี้ในเบื้องต้นว่า ในสถานการณ์ที่ดีกว่า โอกาสดีกว่า รัฐบาลได้คิดโครงการฟื้นฟูเศรษฐกิจที่ดี ๆ อะไรบ้างในการที่จะนำพาประเทศไทยไปสู่เป้าหมายใดและท่านจะทำสำเร็จเมื่อไร

ในเรื่องที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ ในเรื่องปัญหาค่าเงินบาท ผมไม่พบ

๑๖๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทวีป)

พระราชวรณ ๖๙/๒

คำอธิบายที่ชัดเจนในคำแถลงนี้เรื่องปัญหาค่าเงินบาท แต่ปัญหาค่าเงินบาทเป็นปัญหา ๒ ขา ถ้าเงินบาทแข็งไปก็จะมีปัญหาแก่ผู้ส่งออก แต่หากอ่อนไปก็จะเป็นปัญหาเงินเฟ้อ และจะมีปัญหาแก่สินค้านำเข้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งราคาน้ำมัน ปัจจัยการเกษตร เคมีภัณฑ์และยารักษาโรค เป็นต้น เมื่อพรรคพลังประชาชนเคยหาเสียงโดยประกาศนโยบายว่าจะเลิกโครงการนโยบายโครงการกันสำรอง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ยืนยันอย่างแข็งขันว่าเมื่อมาเป็นรัฐบาลจะยกเลิกมาตรการเรื่อง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ให้ได้ แต่หลังจากที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเข้าพบผู้ว่าธนาคารแห่งประเทศไทยและคณะเดียงก็อ่อนไปและก็เจียบเสียงไป ผมอยากฟังนโยบายที่ชัดเจนจากรัฐบาลนี้ว่ารัฐบาลมีนโยบายกับค่าเงินบาทเหล่านี้อย่างไร โครงการกันสำรองร้อยละ ๓๐ นี้จะทำกันอย่างไรต่อไป และคิดว่าสภาแห่งนี้และประชาชนจำเป็นจะต้องได้รับทราบข้อมูลจริง ๆ ที่ท่านไปคุยกับธนาคารแห่งประเทศไทยคืออะไร ความจำเป็นอะไรที่จะต้องมีการนี้ยกเลิกแล้วใครได้ ใครเสียอะไรบ้าง สิ่งเหล่านี้คิดว่า สภาจำเป็นจะต้องมีเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป ท่านประธานที่เคารพ ผมมีข้อมูลต่อไปว่าในเดือนมกราคม ที่ผ่านมามาธนาคารแห่งประเทศไทยมีทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศสูงถึง ๑๐๕,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ เงินทุนสำรองดังกล่าวนี้สภามีสิทธิที่จะได้รับทราบว่าประกอบด้วยตัวเงินสดเท่าไร เป็นทองคำเท่าไร เป็นตราสาร เป็นหลักทรัพย์ หรือทรัพย์สินอื่นอีกเท่าไร เฉพาะส่วนที่เป็นเงินเหรียญต้นทุนของธนาคารแห่งประเทศไทยเท่าไร และถ้าหากว่าเลิกมาตรการกันสำรอง ๓๐ เปอร์เซ็นต์แล้วประเมินกันว่าเงินบาทจะตกต่ำหรือแข็งขึ้นไปถึงเท่าไร คำนวณแล้วธนาคารแห่งประเทศไทยจะต้องขาดทุนถึงเท่าไร -----

มีข้อมูลเชื่อกันว่าขณะนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยขาดทุนจากทุนสำรองไม่น้อยกว่า ๓ แสนล้านบาท และถ้าเงินเหรียญแข็งไปกว่านี้ผลขาดทุนของธนาคารแห่งประเทศไทยอาจจะต้องถึง ๔-๕ แสนล้านบาท นี่เป็นมาตรการหนึ่งที่เชื่อว่าธนาคารแห่งประเทศไทยกลับกลายเป็นปกป้องค่าเงินเหรียญตลอดเวลา เพราะมีเงินเหรียญอยู่ในมือมหาศาล ท่านประธานที่เคารพ ผมมีข้อมูลอีกว่าในขณะที่พวกผมเป็นรัฐบาลเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๔ ฐานเงินบาททั่วประเทศทั้งในประเทศและต่างประเทศรวมกันไม่ถึง ๕ แสนล้านบาท แต่วันนี้ตัวเลขจากธนาคารแห่งประเทศไทยปรากฏว่าฐานเงินบาท ๙ แสนล้านบาท เข้าไปแล้ว กำลังจะสู ๑ ล้านล้านบาท ขอถามว่ารัฐบาลนี้ทราบไหมว่าจากรัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร จนถึงปัจจุบันนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยพิมพ์เงินบาทเพิ่มขึ้นมาก็แสนล้านบาท และใช้เงินบาทที่เพิ่มขึ้นเหล่านั้นไปปกป้องซื้อเงินเหรียญเอาไว้มากมายจนเป็นภาระที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออก เงินจำนวนที่ขาดทุนประมาณ ๓-๔ แสนล้านบาท หรืออาจจะเป็น ๔-๕ แสนล้านบาทดังกล่าวนี้พูดกันว่าเป็นการขาดทุนทางบัญชี เพราะยังไม่ได้ขายออกไป วันนี้ถ้าธนาคารแห่งประเทศไทยขายเงินเหรียญเหล่านี้ออกไป ขาดทุนทางบัญชีเป็นขาดทุนจริงทันที พวกผมเมื่อผ่านมาวิกฤติปี ๒๕๔๐ เราต่อสู้ปกป้องช่วยเหลือค่าเงินบาท แต่วันนี้กลายเป็นว่าธนาคารแห่งประเทศไทยและรัฐบาลไทยกำลังต่อสู้ปกป้องค่าเงินเหรียญ สิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปนี้ก็คือราคาค่าน้ำมันและเงินเฟ้อ ปัญหาเกษตรกร ท่านประธาน

เรื่องต่อไป คือเรื่องการทำงานงบประมาณรายจ่ายประจำปี เมื่อตั้งรัฐบาลใหม่ ๆ มีข่าวว่ารัฐบาลจะตั้งงบประมาณกลางปีเพิ่มเติมงบประมาณปี ๒๕๕๑ ผมเรียนถามเบื้องต้นว่าจริงไหม รัฐบาลคิดจะทำงบประมาณกลางปี ๒๕๕๐ จริงหรือไม่ หากเป็นจริงผมมีข้อสงสัยว่าในทุกปีจากเดือนมีนาคมจนถึงเดือนพฤษภาคมเป็นปีที่รัฐบาลจะต้องทำงบประมาณประจำปีของปีต่อไปแล้ว ขณะนี้คือช่วงเวลาที่ท่านจะต้องทำงบประมาณปี ๒๕๕๒ เพื่อนำเข้าสู่สภาในเดือนมิถุนายน ใช้ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ทำไมในช่วงเวลาดังกล่าวนี้ถ้าท่านต้องการใช้เงินเพิ่มเติมอะไรท่านมีสิทธิที่จะตั้งในงบประมาณปีใหม่แล้วทำไมต้องทำงบประมาณประจำปีเพิ่มเติม ซึ่งขณะนี้สถานการณ์ก็เหมือนทุกปีละครับ

๑๖๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

กุลนิษฐ์ ๗๐/๒

คือการเบิกจ่ายงบประมาณจะน้อยมาก มีการสงสัยกันว่าที่จะทำงบประมาณกลางปีเพิ่มเติมเพราะเหตุว่าขณะนี้รัฐธรรมนูญมีข้อกำหนดในมาตรา ๑๖๙ กำหนดการใช้งบกลางและเงินคงคลัง รัฐบาลนี้เป็นห่วงต้องการเร่งโครงการประชานิยมไปสู่ประชาชนโดยรวดเร็วเพื่อผลในการเลือกตั้งซึ่งเชื่อว่าอีกไม่นาน การที่จะใช้งบกลางดังกล่าวนั้นจะต้องใช้งบประมาณของปีนี้ไปใช้งบกลางของปี ๒๕๕๒ ไม่ได้ จึงคิดที่จะตั้งงบกลางในโครงการเหล่านี้ขึ้นมา เพื่อเสริมงบกลางเอาเงินคงคลังมาใช้เพื่อประโยชน์ในการเมือง ถ้าเป็นอย่างนั้นจริงมันจะฝืนกับนโยบายที่รัฐบาลแถลงว่า จะรักษาวินัยการเงินการคลัง วันนี้กลายเป็นว่าการเงินการคลังระบบของประเทศไทยกำลังจะถูกย่ำยีเพื่อไปสนองการเมือง เป็นสิ่งหนึ่งที่น่าเป็นห่วง ท่านประธานที่เคารพ

ประการสุดท้าย ผมขอกราบเรียนท่านประธานผ่านข้อมูลไปยังสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน หรือ สตง. เพื่อโปรดพิจารณาว่า ตั้งแต่สมัยรัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร มีการตั้งงบประมาณแผ่นดินประเภทหนึ่งจัดสรรไปสู่หมู่บ้านและชุมชนตามขนาดประชากร หรือที่เรียกว่า โครงการเอสเอ็มแอล การดำเนินการตามโครงการเอสเอ็มแอลเหล่านี้จะไม่จ่ายเงินงบประมาณผ่านส่วนราชการที่ไหนเลย จะไม่ผ่านจังหวัด แต่จะเป็นการจ่ายตรงไปสู่หมู่บ้านหรือชุมชนทันที การจะจ่ายสู่หมู่บ้านหรือชุมชนที่ไม่ใช่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจมีติดขัดในรัฐธรรมนูญและข้อกฎหมายว่าจะต้องใช้เฉพาะรายจ่ายงบกลางเท่านั้น รายจ่ายอื่นใช้ไม่ได้ จะต้องใช้จากงบกลาง นี่กระมังเป็นสาเหตุที่รัฐบาลนี้ พยายามที่จะทำงบกลางปีในปี ๒๕๕๐ เพิ่มเติม เพื่อเพิ่มงบกลางได้มีนโยบายไปทำโครงการประชานิยมเพื่อชื่อเสียงล่วงหน้าตั้งแต่บัดนี้ นี่กระมังคือสิ่งที่กำลังคิดกันอยู่เหล่านี้ และสิ่งเหล่านี้ละครับ คือปัญหาเรื่องวินัยการเงินการคลัง ท่านประธานผมมีข้อมูลอีกครับว่าในรัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ดังกล่าวนี้นี้ และในโครงการเอสเอ็มแอลได้มีการโอนเงินงบประมาณตรงไปสู่หมู่บ้านผ่าน ธ.ก.ส.

๑๗๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ณัฐวัฒน์ ๗๑/๑

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) ได้ยื่น
และยกมือขึ้น)

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ ท่านสุนัย
มีอะไรครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ
จริง ๆ ท่านสมาชิกสภาที่กำลังพูดอยู่นี้ ผมเอง นายสุนัย จุลพงศธรก็เคารพท่านอยู่ครับ
เป็นที่เป็นที่เชื่อมั่นมานานแล้วไม่อยากจะขัดจังหวะ แต่ผมในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พูดในฐานะสมาชิกรัฐสภาผมขอเถอะครับ ท่านประธานครับ เราน่าจะได้ยับยั้งข้อบังคับ
การที่จะกล่าวพาดพิงกับบุคคลภายนอกในทางร้ายผมขอเถอะครับท่านครับ เพราะว่า
สังคมนี้ทำการโจมตีบุคคลคนหนึ่งมาเป็นเวลานานปีมาแล้วโดยเขาตอบโต้อะไรไม่ได้เลยครับ
วันนี้เรามาเริ่มต้นชีวิตกันใหม่ในสภา ผมคิดว่าเรารักษาข้อบังคับเถอะครับ ให้โอกาส
อย่าได้กล่าวพาดพิงเขาในทางร้ายเลยครับ ถ้าท่านจะกล่าวว่าเป็นการกล่าวเชิงเปรียบเทียบ
นโยบาย ทำไมนโยบายเผด็จการของ พลเอก สุรยุทธ์ ทำไมท่านไม่กล่าวถึงละครับ ทำไม
กล่าวพาดพิงไปถึง พันตำรวจโท ทักษิณ ไม่ทราบครับ ถ้าเป็นอย่างนี้สิ่งที่ท่านอภิสิทธิ์
หัวหน้าพรรคฝ่ายค้านบอกว่า จะทำการอภิปรายเพื่อเป็นแบบอย่างนั้นเป็นไปได้หรือครับ
ท่านครับ ขอเถอะครับท่านครับ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ผมฟังแล้วผมเข้าใจดี ผมจะ
วินิจฉัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ขอบคุณครับ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : คือวันนี้เป็นเรื่องการอภิปราย
ในเรื่องนโยบายได้มีการยกตัวอย่างรัฐบาลที่ผ่านมา ในส่วนของสมาชิกเองก็มีความเห็น
ที่ต่างกันนะครับ ท่านสุนัยก็เห็นว่าการพาดพิงถึงบุคคลภายนอก เมื่อช่วงเช้าท่านพูดถึง
ครั้งหนึ่ง ท่านก็บอกว่าไม่เหมาะสม แต่ว่าบุคคลที่มาบริหารประเทศชาติในขณะนั้น
ผมต้องเอ่ยชื่อท่าน พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งในวันนี้ผมก็เห็นว่าการอภิปราย

๑๗๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ณัฐวิวัฒน์ ๗๑/๒

ดังกล่าวนั้นยังเฉียด ๆ แล้วผมกำลังฟังดูอยู่แล้วก็วินิจฉัยว่า ถ้าหากเลยเถิดอย่างนี้ไปก็เกรงว่าสภาจะวุ่นวายอีก ก็ขอท่านพิเชษฐได้กรุณาให้ความร่วมมือสักนิดหนึ่งถอยออกมาจากเส้นเฉียด ๆ สีแดง ๆ นั้นสักหน่อยหนึ่ง แล้วท่านอภิปรายต่อได้เลยครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผมไม่รู้จะใช้คำพูดอย่างไร เพราะว่าเป็นการกล่าวถึงรัฐบาลในช่วงเวลานั้น ผมขออนุญาตต่อเถอะครับว่า ในสมัยรัฐบาลที่นายกรัฐมนตรีชื่อ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เมื่อปี ๒๕๔๘ นั้นมีการปรับโครงการเอสเอ็มแอล

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานผมขอหารือท่านประธานนิดหนึ่งครับ ถ้าถึงคิวผมอภิปรายผมจะอภิปรายเปรียบเทียบกับนโยบายเผด็จการของ พลเอก สุรยุทธ์ ที่มีพรรคการเมืองบางพรรคสนับสนุนอยู่อย่างนี้ได้ไหมครับท่าน ถ้าใช้วิธีเฉียดแบบนี้ผมก็เฉียดเป็นท่านประธานครับ ไม่ใช่ฝ่ายค้านเฉียดเป็นคนเดียวนะครับ แต่วันนี้อดทนมากครับ นั่งอยู่กับพวกเผด็จการหลายคนครับ ยังทำใจไม่ไหว ยังเงิบอยู่ทุกวันนี้ครับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคการเมืองบางพรรคที่สนับสนุนการปฏิวัติเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ท่านครับผมจะอภิปรายอย่างนี้ได้ไหมครับ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ผมดูอยู่

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ถ้าท่านยังพูดยังพูดอยู่ผมก็จะอภิปรายอย่างนี้เหมือนกัน

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ผมขอท่านสุนัยนั่งสักแป๊บหนึ่งผมก็เหนื่อยใจเหมือนกัน ผมก็อยากที่จะให้บรรยากาศในการอภิปรายนั้น ถ้าท่านพิเชษฐจะกรุณาสักนิดหนึ่งครับ เราพูดถึงรัฐบาลพูดถึงองค์รวมแล้วก็พูดถึง ไม่เอาตัวบุคคลก็จะดีครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานครับ ในปี ๒๕๔๘ ขณะที่นายยงยุทธ ตียะไพรัช เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผมพูดถึงในรัฐบาลนั้นนะครับ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : เชิญเลยครับ

๑๗๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ณัฐวัฒน์ ๗๑/๓

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : รัฐบาล
ได้ทำโครงการเอสเอ็มแอล โดยให้ทุกหมู่บ้านทั่วประเทศ

(นายสุชาติ ไลยน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : คุณสุชาตินั่งเถอะครับ เดี่ยวผม

วินิจฉัย ขอเชิญนั่งครับ ไม่เป็นไรครับ

นายสุชาติ ไลยน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : ท่านประธานครับ
ผมขอประท้วง ข้อ ๔๕ พาดพิงครับ เอ่ยชื่อในที่ประชุมสภาครับ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : เชิญนั่งครับ เชิญต่อครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธาน
อยู่ในสภาครับ ที่ผมเอ่ยชื่อ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านพูดถึงผมได้เลยครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : มีทำโครงการ
เอสเอ็มแอลเพื่อให้ทุกหมู่บ้านและชุมชนทั่วประเทศเปิดบัญชีไว้กับ ธ.ก.ส.คัดเลือก
คณะบุคคลกลุ่มหนึ่งในหมู่บ้าน กำหนดคน ๓ คนมีอำนาจสั่งจ่ายและ ธ.ก.ส. จะใช้เงิน
งบประมาณแผ่นดินจากงบกลาง -----

๑๗๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ดวงใจ ๗๒/๑

จ่ายตรงเข้าสู่หมู่บ้าน และบุคคล ๓ คนดังกล่าวนี้จะเป็นผู้มีอำนาจสั่งจ่ายโดยเด็ดขาด และเป็นคนคิดแผนงานโครงการเพื่อหมู่บ้าน เขาบอกว่าเป็นโครงการหาเสียงทางอ้อม โดยสิ้นเชิง โครงการทัวไปดังกล่าวนี้ สุดท้ายท่านประธานครับ ๓ คนที่มีอำนาจดังกล่าว นั้นล้วนแล้วแต่เป็นตัวแทนนายหน้าและพรรคการเมืองอยู่ในทุกหมู่บ้านเลยครับ สิ่งเหล่านี้ผมผ่านมาเพื่อไปยัง สตง. ว่าท่านเคยตรวจสอบโครงการเหล่านี้หรือเปล่า แต่ยาก เพราะหลายหมื่นหมู่บ้านทั่วประเทศทำกันอย่างนั้นทั้งนั้นละครับ ท่านเคยตรวจสอบ หรือเปล่าว่าโครงการเหล่านี้ใช้เงินที่ว่า ๓ แสนบาท ๕ แสนบาท ๗ แสนบาท ในที่สุด ประเทศชาติเสียหายใช้เงินไปเท่าไร แล้วเกิดอะไรขึ้น มีผลประโยชน์ในการใช้งบประมาณ จากนโยบายเหล่านั้นอะไรขึ้นมาบ้าง หัวคะแนน ๓ คนที่เป็นผู้มีอำนาจสั่งจ่ายและทำโครงการโดยสิ้นเชิงขณะนี้ก็ยังอยู่ และวันนี้ในแถลงนโยบายรัฐบาลฉบับนี้ในข้อ ๑.๖ ในหน้าที่ ๔ ก็มีโครงการนี้เกิดขึ้นอีกแล้วนะครับ และโครงการนี้คือโครงการที่รัฐบาลเตรียมทำ บกกลางปีเพื่อขอใช้โครงการงบกลางของปี ๒๕๕๑ จ่ายตรงไปยังหมู่บ้านไปยังตำบล เพื่อทำโครงการเหล่านี้ ไม่ใช่เพียงแค่นี้ โครงการประชานิยมที่ปรากฏในรัฐบาลเกือบทั้งสิ้น หวังอาศัยงบกลางทั้งนั้นละครับ และวันนี้เงินคงคลังเหลืออยู่เพียง ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท โครงการงบกลางจำเป็นต้องใช้จากเงินคงคลัง สิ่งเหล่านี้ในการทำนโยบายรัฐบาลเป็นสิ่งที่ รัฐมนตรีกระทรวงการคลังต้องตอบ ตอบว่าท่านมีความจำเป็นอะไรที่จะทำงบกลางปี ของปี ๒๕๕๑ เพิ่มในขณะนี้ทับซ้อนกับการทำงบประมาณปี ๒๕๕๒ ท่านมีความจำเป็น อะไรที่จะต้องเร่งโครงการประชานิยมเป็นโครงการเร่งด่วนที่ให้จบภายใน ๑ ปี เขากล่าวขานกันว่า ท่านคิดว่ารัฐบาลนี้อยู่ไม่เลงงบประมาณปี ๒๕๕๑ บางคนคิดกันว่าอาจจะมีการเลือกตั้ง อีกครั้งหนึ่งในปี ๒๕๕๑ เตรียมการซื้อเสียงด้วยโครงการประชานิยมทั้งหมดที่ทำกันมานี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเหลือเวลา ๒ นาที ผมฝาก สตง. ว่าโปรดกรุณาพิจารณา เรื่องเหล่านี้ โครงการนโยบายจะเขียนอย่างไรก็ได้ จะเขียนดีให้เลิศหรืออย่างไรก็ได้ ผมจะให้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่าต่อไปนี้การปราบยาบ้าเรามีนโยบายจะไม่ฆ่า ตัดตอน ต่อไปนี้เหตุการณ์ ๓ จังหวัดภาคใต้ รัฐบาลมีนโยบายจะไม่ให้เกิดเหตุการณ์กรือเซะ จะไม่ให้เกิดเหตุการณ์ตากใบ เขียนอย่างไรก็ได้ แต่พฤติกรรมต่างหากกลัวว่าใครเข้าไปอยู่

๑๗๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ดวงใจ ๗๒/๒

ตรงนั้นจะทำได้อย่างไร ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ ผมขอจบแค่นี้ครับ

นายยงยุทธ ตริยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านรณฤทธิชัย คานเขต
เชิญครับ อยู่ไหมครับ พรรคเพื่อแผ่นดินครับ

นายรณฤทธิชัย คานเขต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : อยู่ครับ

นายยงยุทธ ตริยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : เชิญเลยครับ ต่อเลยครับ

นายรณฤทธิชัย คานเขต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม รณฤทธิชัย คานเขต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร
พรรคเพื่อแผ่นดิน ท่านประธานครับ พวกเราก็มีโอกาสนั่งฟังการแถลงนโยบายของทาง
รัฐบาลที่แถลงต่อสภา มีประเด็นที่เกี่ยวข้องแล้วก็ยังเป็นประโยชน์โดยตรงต่อพี่น้องประชาชน
ที่เป็นเกษตรกรทั่วประเทศ โดยเฉพาะพี่น้องเกษตรกรในภาคอีสานและที่สำคัญที่สุดก็คือ
พี่น้องเกษตรกรในจังหวัดยโสธรบ้านเกิดผมเอง นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการได้
ในปีแรกในข้อ ๑.๑๘ เรื่องการขยายพื้นที่ชลประทานและเพิ่มประสิทธิภาพระบบชลประทาน
โดยฟื้นฟูและขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำผิวดินและใต้ดิน โดยดำเนินการ
ก่อสร้างระบบชลประทานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก เพื่อประโยชน์ในการปรับ
โครงสร้าง -----

๑๗๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

เบญจมาภรณ์ ๗๓/๑

ภาคการเกษตร การบรรเทาอุทกภัยและภัยแล้งทั้งในพื้นที่ที่เป็นชุมชนเมืองแล้วก็เป็นพื้นที่เกษตรกรรม เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายน้ำโดยการพัฒนาชลประทานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ชลประทานระบบท่อในช่วงที่กระผมมีโอกาสได้เข้าไปพบปะกับพี่น้องประชาชนในช่วงของการเลือกตั้งที่ผ่านมา พี่น้องได้ฝากความหวังเรื่องน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อที่จะทำการเพาะปลูกและแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำท่วม เรื่องภัยแล้งซึ่งเกิดขึ้นซ้ำซากตลอดระยะเวลาเกือบ ๑๐ ปีที่ผ่านมา เกษตรกรต้องเป็นหนี้สินเพราะขาดรายได้ ทำแล้วขาดทุน ผมต้องขอขอบพระคุณทางรัฐบาลที่ได้กำหนดแนวนโยบายที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องการขยายพื้นที่เขตชลประทาน จริง ๆ แล้วพี่น้องที่เป็นเกษตรกรทั่วประเทศประมาณ ๖๐ เปอร์เซ็นต์มีอาชีพในการทำไร่ทำนา ทำไร่น้ำท่วม แต่ปัญหาเรื่องน้ำเป็นปัญหาใหญ่ของพี่น้องเกษตรกรมาโดยตลอด บางปีฝนทิ้งช่วงพี่น้องเกษตรกรที่ทำนาข้าวในนาตายการลงทุนพี่น้องขาดทุน แต่ว่ารัฐบาลในอดีตที่ผ่านมายังไม่มีรัฐบาลไหนที่สามารถจะแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำให้กับพี่น้องประชาชนได้ เมื่อตอนปี ๒๕๔๘ ผมอยู่พรรคไทยรักไทย พูดชัดเจนครับ ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณไปแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องในภาคอีสาน ในการที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องความยากจน ท่านให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ ให้สัมภาษณ์สื่อทีวีว่าจะแก้ไขปัญหาเรื่องภัยแล้งและน้ำท่วมโดยใช้ระบบชลประทานเข้ามาช่วยพี่น้องเกษตรกร เผอิญมีปัญหาเกิดขึ้นโดยมีผู้หวังดีจนเกินไปเข้ามาปฏิรูประบบราชการยึดอำนาจกันไป โครงการที่ตั้งไว้มันก็หายไป พอรัฐบาลชุดนี้เข้ามา ผมดีใจที่มีแนวนโยบายเร่งด่วนข้อนี้ ซึ่งเป็นความหวังของพี่น้องเกษตรกรทั่วประเทศ ท่านประธานครับปัจจุบันชลประทานได้ดำเนินการก่อสร้างคลองส่งน้ำเป็นระบบดาดคอนกรีต ซึ่งมักจะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของระดับพื้นที่ที่สูงต่ำไม่เท่ากัน แล้วยังมีปัญหาเรื่องการเวนคืนที่ดินเพื่อใช้ในการก่อสร้างซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่มีที่ดินทำกินน้อย จึงมักไม่ยินยอมให้การก่อสร้างผ่านพื้นที่นาของตัวเอง แล้วค่าเวนคืนที่ได้กลับมาไ้หนึ่งประมาณ ๓๒,๐๐๐ บาท ถึง ๓๔,๐๐๐ บาท มันก็ไม่สามารถที่จะไปซื้อที่ดินแปลงอื่นซึ่งมีความเหมาะสมในการที่จะทำการเกษตรเพื่อให้เกิดรายได้เหมือนกับพื้นที่เดิมของตัวเอง ทำให้ชลประทานไม่สามารถดำเนินการในการก่อสร้างระบบชลประทานครอบคลุมพื้นที่การเกษตรของพี่น้องเกษตรกรได้ทั่วถึง

๑๗๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

เบญจมาภรณ์ ๗๓/๒

ดังนั้นชลประทานระบบท่อจึงมีความจำเป็น ท่านประธานครับพื้นที่ในประเทศไทย
มันแตกต่างกันระหว่างภาคต่อภาค พื้นที่ในภาคกลาง ณ วันนี้ระบบชลประทานเข้าไป
ถึง ๔๓ เปอร์เซ็นต์จากยอดของพื้นที่ที่ใช้ ในการทำการเกษตรได้ ภาคกลางทำได้ถึง
๔๓ เปอร์เซ็นต์ ผมมีสถิติที่ขอมาจากทางชลประทานเพื่อจะเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจนว่า
ณ วันนี้ชลประทานเราปรับปรุงพื้นที่ในการที่จะทำคลองส่งน้ำให้กับพี่น้องเกษตรกร
ทั่วประเทศแบ่งเป็นรายภาคได้ชัดเจนเลย พื้นที่ภาคกลางพื้นที่เกษตรทั้งหมด ๒๕ ล้านไร่
ได้รับการพัฒนาแล้ว ๑๑ ล้านไร่ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์จากพื้นที่ ๔๓.๕ เปอร์เซ็นต์ -----

- ๗๔/๑

๑๗๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สายชล ๗๔/๑

นี่ภาคกลางนะครับ พื้นที่เกษตรทั้งหมด ๒๕ ล้านไร่ ภาคเหนือพื้นที่เกษตร ๒๓ ล้านไร่ พัฒนาเข้าสู่ระบบชลประทานแล้ว ๕ ล้านไร่ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๒๒ เปอร์เซ็นต์ ภาคตะวันออก พื้นที่ที่เป็นพื้นที่ทางการเกษตร ๑๑.๖ ล้านไร่ พัฒนาเข้าสู่ระบบชลประทานแล้ว ๒.๕ ล้านไร่ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๒๑.๘ เปอร์เซ็นต์ ภาคใต้พื้นที่เกษตร ๒๑ ล้านไร่ พัฒนาแล้ว ๓ ล้านไร่ คิดเป็น ๑๕.๖ เปอร์เซ็นต์ ภาคอีสานซึ่งถือว่าเป็นภาคที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ จำนวนประชากร ๒๑-๒๒ ล้านคน มีพื้นที่ ๑ ใน ๓ ของประเทศ พื้นที่เกษตร ๕๙ ล้านไร่ พัฒนาแล้ว ๖ ล้านไร่ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๑๐.๔ แล้วโดยเฉพาะในยโสธรบ้านผมมีระบบชลประทานที่ก่อสร้างเสร็จแล้วเพียง ๗ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ท่านประธานครับ ชี้ให้ท่านประธานเห็นชัด ๆ อย่างนี้ จะได้ว่าทำไมเกษตรกรในบ้านเรา ถ้าเปรียบเทียบกับต่างประเทศเขาความเป็นอยู่มันแตกต่างกันเหมือนฟ้ากับดินเลย ต่างประเทศเขาใครที่เป็นเจ้าของฟาร์มเป็นคนที่มีเงินเป็นเศรษฐี แต่ว่าคนที่เป็นเกษตรกรในบ้านเรากลับมีฐานะที่ยากจน เป็นคนที่ติดหนี้ติดสิน เป็นคนที่ปัญหาให้กับชาติบ้านเมืองที่มันยากจน ก็อย่างที่ผมกราบเรียนการทำเกษตร ถ้าขาดน้ำอย่างเดียวมันไม่สามารถที่จะประกอบอาชีพทางการเกษตรได้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลชุดนี้วางแนวนโยบายในการที่จะพัฒนาระบบชลประทานให้กับพี่น้องประชาชน ผมถือว่าเป็นสิ่งที่พี่น้องประชาชนมีความต้องการมากที่สุด ลองถามผู้แทนที่นั่งอยู่ตรงนี้ในสภาว่าในพื้นที่ของตัวเองมีประชาชนคนไหนที่ไม่เรียกร้องเกี่ยวกับเรื่องของการเกษตรบ้าง ถ้าเกษตรกรมีน้ำ พี่น้องที่เป็นเกษตรกรก็สามารถที่จะประกอบอาชีพการทำงาน สามารถสร้างรายได้ให้กับตัวเอง ชลประทานระบบท่อที่อยู่ในแนวนโยบายเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่ง เพราะว่าชลประทานในบ้านเรามันแบ่งเป็นระบบ ที่มันผ่านมา ยังไม่มีระบบชลประทานด้วยระบบท่อเพราะอะไรครับ เพราะระบบท่อมันอาจจะแพงก็ได้ แต่ ณ วันนี้การลงทุนเพื่อให้กับพี่น้องเกษตรกรมีโอกาสได้ลืมตาอ้าปากได้มันต้องทำในภาคอีสานทางชลประทาน ทางส่วนที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยมหาสารคามหรือมหาวิทยาลัยขอนแก่น เขามีคณะกรรมการในการเข้ามาพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องในการแก้ไขปัญหาเรื่องหาน้ำให้กับพี่น้องเกษตรกร คุยกันในกลุ่ม

๑๗๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สายชล ๗๔/๒

ของชลประทานที่เขามีความตั้งใจอยากจะแก้ให้กับพี่น้องประชาชน เขาบอกใช้เงินไม่เกิน ๒ แสนล้านบาทในส่วนของภาคอีสาน ผมถามว่า ๒ แสนล้านบาทในการเข้ามาช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร คน ๒๑ ล้านคน ก็กับการที่คนกรุงเทพมหานครวันนี้กำลังจะได้รับโบนัส ก็กับการที่มีรัฐบาลชุดใหม่จะสามารถที่จะมีรถไฟไม่ว่าจะเป็นรถไฟฟ้า รถไฟใต้ดินที่จะขยายกันต่ออีก ๙ เส้นทาง ประมาณไม่ต่ำกว่า ๕ แสนล้านบาท ใช้กับคนในกรุงเทพมหานคร ๕ ล้าน ๘ แสนคน ในสามะโนประชากรบวกกับคนต่างจังหวัดที่มาอยู่ตรงนี้อีกไม่เกิน ๑๐ ล้านคน ผมดีใจกับคนกรุงเทพมหานครกับปริมณฑล แต่ว่าคนอีสานวันนี้มีพื้นที่เกษตรอย่างที่ผมทราบเรียนท่านประธานมีแค่ ๑๐.๔ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นกับการที่จะขอเงินกับทางรัฐบาลประมาณสัก ๒ แสนล้านบาท เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับคนทุกขั้วยากลำบาก คนที่เป็นเกษตรกร ผมเชื่อว่าวันนี้ท่านคิดถูกแล้ว รัฐบาลคิดถูกแล้วที่จะลงไปช่วยเหลือพี่น้องซึ่งเป็นเกษตรกรเป็นกระดูกสันหลังของชาติ วันนี้เราขาดแคลนเรื่องของพลังงานทดแทน

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านรณฤทธิชัยครบเวลาหมด
ผมเห็นใจนะครับ

นายรณฤทธิชัย คานเขต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : เหลืออีก
๕๕ วินาที ขออนุญาตนิดเดียวครับ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : อันนี้เลยเวลาแล้วครับ เวลาเลยมา
๑ นาทีแล้วครับตอนนี้ เมื่อก็ได้เตือนท่านแล้ว ผมเห็นใจนะครับในบางเรื่องต้องใช้เวลา
ในการอธิบายนานถ้าหากวิปในแต่ละส่วนไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้าน รัฐบาลหรือ สนช. จะบริหาร
เวลาตัวเอง-----

๑๗๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

จรัญช ๗๕/๑

อะลุ่มอล่วยกันในส่วนของผมเองก็ไม่ได้ขัดข้องนะครับ เพราะเห็นใจครับบางเรื่อง ต้องใช้เวลา แต่บางเรื่องก็ไม่ใช้เวลามากก็อาจจะตัดทอนกันไป คุยกันภายใน อันนี้ คงหมดเวลาแล้วครับ

นายรณฤทธิชัย คานเขต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : ครับ ก็คงจะใช้เวลาเพียงแค่นี้ เพราะว่าผมยื่นญัตติไว้แล้ว คงจะมีโอกาสได้พูดในตอนท้ายที่ญัตติเข้าสู่สภา อย่างไรก็ตามสุดท้ายขอฝากท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แล้วโดยเฉพาะใน ครม. ทั้งหมดขอเห็นใจพี่น้องเกษตรกรโดยเฉพาะพี่น้องในภาคอีสานที่ต้องการน้ำอย่างมากครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ ในส่วนของ สนช. นั้น ท่าน พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง แล้วก็ขอประสานทางฝั่งของประชาธิปัตย์นะครับ ยังไม่ได้ส่งรายชื่อแล้วก็เวลาดำเนินการครับ ขอบคุณมาก เคารพและขอบคุณท่าน พลเอก สุรินทร์ครับ

พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม พลเอก สุรินทร์ พิกุลทอง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตอภิปรายคำแถลงนโยบายของรัฐบาล ซึ่งไม่ใช่เป็นฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน เพื่อจะชี้ให้เห็นนโยบายของรัฐบาลที่ไว้ต่อสภาหรือต่อคนทั้งชาติ ตรงไหนที่น่าจะเป็นอุปสรรค ตรงไหนน่าจะเป็นปัญหาแล้วมีข้อเสนอแนะอย่างไรในสายตาของกระผมหรือสายตาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติครับ รัฐบาลได้มีนโยบายทั้งหมด ๔ ข้อด้วยกัน ข้อแรกเป็นเรื่องของนโยบายสำหรับปีแรกที่จะดำเนินการ ผมจะอภิปรายเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่ง ๗ ประเด็นได้เคยเป็นรัฐมนตรีประจำกระทรวงนี้เคยอยู่ครับ ได้เห็นว่าได้ทำเรื่องนี้มานานพอสมควร ขออนุญาตเพื่อให้สะดวกต่อฝ่ายรัฐบาลเองที่จะบันทึกที่ดี หรือจะดำเนินการไปปรับปรุงแก้ไขอย่างไรก็ตาม ผมจะเรียงตามที่รัฐบาลได้แถลงไว้ในข้อแรกเรื่องที่จะดำเนินการในปีแรก ปีนี้มีทั้งหมด ๑๙ เรื่องด้วยกัน มีอยู่ ๓ เรื่องที่ผมอยากจะเรียนเสนอแนะครับ แต่ก่อนถึง ๓ เรื่องนั้นเรื่องหนึ่งผมขออนุญาตขมเขยรัฐบาลนิดหนึ่ง ซึ่งท่านประธานมีชัยว่าห้ามขมรัฐบาลนะครับ แต่อยากขออนุญาตขมนิดหนึ่งว่า ข้อ ๑.๑ สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติ

๑๘๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

จึรณัฐ ๗๕/๒

และฟื้นฟูประชาธิปไตย ขออนุญาตให้ปรองดองกันในสภานี้ด้วยครับเพื่อประชาชนทั้งชาติ
ในสภานี้ขอให้มีความปรองดองกันเพื่อประโยชน์ของคนทั้งชาติครับ

เรื่องแรกในส่วนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องคือ
ข้อ ๑.๑๓ นะครับ รัฐบาลบอกว่าสร้างโอกาสให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัยอย่างทั่วถึง เช่น
โครงการบ้านเอื้ออาทร บ้านพักสวัสดิการ ที่อยู่อาศัยของตนเองเป็นครั้งแรก โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งในพื้นที่ซึ่งสามารถเดินทางเชื่อมระหว่างกรุงเทพมหานครและปริมณฑลด้วย
ระบบขนส่งมวลชนได้อย่างสะดวก ท่านอาจจะฟังแล้วไม่เห็นเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมตรงไหนเลยครับ ท่านประธานครับชุมชนแออัดในประเทศไทยมีประมาณ
๓,๕๐๐ ชุมชน ครึ่งหนึ่งอยู่ในที่ดินของรัฐครับ ประมาณ ๑,๗๕๐ ชุมชนแออัดอยู่ในที่ดิน
ของรัฐ รัฐบาลไม่ได้พูดถึง ไม่ได้เน้นไว้ หรือพูดเฉพาะส่วนที่ชุมชนที่เส้นทางการขนส่งจะ
กล่าวถึงเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามขณะนี้รัฐบาลตั้งแต่รัฐบาลก่อนหน้า หรือก่อนสมัย
ท่านทักษิณก็ได้ครับ ถึงผมจะเอ่ยนามไม่ได้เสียหายแก่ท่านว่าได้มีการดำเนินการ
ก่อสร้างบ้านมั่นคงขึ้น และช่วยแก้ไขปัญหาที่ดินของรัฐไปในตัวด้วย ที่นี้ทำไปแล้วถึง
๒๒๖ เมืองใน ๖๙ จังหวัด ๔๘๗ ชุมชน ยังไม่ถึงครึ่งครับ อยากให้รัฐบาลได้ต่อเนื่องใน
โครงการนี้ โครงการนี้ดำเนินการโดยภาคประชาชนเป็นศูนย์กลาง ไม่ได้มีส่วนร่วมนะครับ
เป็นศูนย์กลางจริง ๆ คือเริ่มแก้ปัญหาด้วยตัวเองขึ้นมา มีกลุ่มออมทรัพย์รัฐบาลก็ไป
ส่งเสริมช่วยด้วย แล้วก็ทำให้คนซึ่งเคยอยู่บนกองขยะก็ดี อยู่อะไรก็ดีกลับมีคุณภาพชีวิต
ที่ดีขึ้น ก็อยากจะเรียนทางรัฐบาลว่าไม่ใช่เฉพาะเมืองที่มีขนส่งมวลชนไปถึงเท่านั้นนะครับ
๓,๕๐๐ ชุมชน ประมาณครึ่งหนึ่งของที่ดินของรัฐขอความกรุณารัฐบาลได้พิจารณาเรื่องนี้
ต่อไปด้วยนะครับ อันนี้ขอฝากเป็นเรื่องแรก

๑๘๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๗๖/๑

เรื่องที่ ๒ คือ ข้อ ๑.๑๗ ครับ การวางระบบการถือครองที่ดินและกำหนดแนวทางเขตการใช้ที่ดินให้ทั่วถึงและเป็นธรรม โดยใช้ระบบข้อมูลระบบภูมิสารสนเทศภายใต้กระบวนการที่ชุมชนมีส่วนร่วม เพื่อให้ประชาชนมีที่ดินทำกินและประกอบอาชีพอย่างทั่วถึงและพอเพียง ที่ดินทำกินกับที่ประกอบอาชีพคงที่เดียวกัน ขออนุญาตเรียนว่าเรื่องนี้ก็เป็นนโยบายที่ดีนะครับ สิ่งที่จะต้องเป็นปัญหาคือ ๓ เรื่องด้วยกัน ในเรื่องนี้คือกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่ในขณะนี้ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ดิน ไม่ว่าจะที่ดินทำกินหรือที่ดินที่อยู่อาศัยก็ตาม มันเป็นกฎหมายเฉพาะเรื่องเฉพาะที่ดินประเภทนั้น ๆ ถ้าตราบไต่ยังไม่มีการประมวลสิ่งเหล่านี้ให้ไปสู่จุดมุ่งหมายอย่างเดียวกันโดยชัดเจนแล้วก็จะกลายเป็นปัญหาในการดำเนินการตามนโยบาย

อันที่ ๒ ก็คือกฎหมายเกี่ยวข้องกับเรื่องป่าไม้ เป็นกฎหมายซึ่งเห็นความสำคัญของเอกสารมากกว่าความสำคัญของชุมชน บางชุมชนอยู่มาเป็น ๑๐๐ปี ๒๐๐ ปี ๓๐๐ ปี แต่ ๓๐๐ ปี อาจจะยกตัวอย่างที่อำเภอบาเจาะ สุหระว่าที่อยู่อำเภอบาเจาะ บนเทือกเขาบูโด เป็นเขตอุทยานแห่งชาติเทือกเขาบูโด สุโขง-ปาดีมีอายุ ๓๐๐ ปีแต่ว่าอยู่ในเขตอุทยานตัดยางไม่ได้ ณ วันนี้มีปัญหา เพราะฉะนั้นกฎหมายเป็นกฎหมายเฉพาะ และเป็นกฎหมายซึ่งอาศัยหลักฐานเอกสารทางกระดาษเท่านั้น ไม่อาศัยความเป็นจริง อันนี้คือเป็นปัญหา

อีกอันหนึ่ง ปัญหาสำหรับประเด็นนี้ที่รัฐบาลต้องคำนึงถึงก็คือ ระบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยหรือที่เป็นอยู่ขณะนี้ไม่เอื้อในการแก้ไขปัญหาตามนโยบาย เพราะว่าเป็นพันธกิจตามรายกระทรวง เมื่อเป็นรายกระทรวงก็กระทรวงใครกระทรวงมัน ทุกกระทรวงใหญ่ไปถึงหมู่บ้าน ใหญ่ไปถึงตำบล ไม่มีการบูรณาการกัน ไม่มีเอกภาพในการแก้ไขปัญหา ถือว่าประชาชนมีส่วนร่วมน้อยหรือมีส่วนร่วมที่ไม่จริงมีส่วนร่วมแบบราชการมากกว่าเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหาของประชาชนอย่างแท้จริง ในเรื่อง ข้อ ๑.๑๗ ทางกรมก็มีข้อเสนอว่าประการแรกคือ ควรบูรณาการกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ดินและป่าไม้ เพื่อให้มีการกำหนดเจตนาให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลนี้ ซึ่งควรจะกำหนดอย่างนี้มานานแล้ว เป็น ๑๔ ปีมาแล้วควรจะกำหนดอย่างนี้มานานแล้ว

๑๘๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๗๖/๒

มีเจตนาที่จะดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและประชาชนที่อยู่ร่วมกันอย่างมั่นคงต่อไปได้ต้องมีการบูรณาการกฎหมาย กฎหมายที่ไม่เอื้อ ไม่อำนวยความสะดวกเป็นธรรม กฎหมายไม่อาศัยความเป็นจริงต้องแก้ไข อย่างเช่น พระราชบัญญัติป่าไม้ปี ๒๕๔๔ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ ปี ๒๕๐๗ โดยเฉพาะคำจำกัดความคำว่า ป่า คือที่ดินที่ไม่มีบุคคลได้มาตามประมวลกฎหมายที่ดิน อันนี้เป็นมาตราซึ่งไม่นึกถึงความจริงเลย ไม่นึกถึงความจริงเลย ใครก็ตามที่มีที่ดินอยู่อาศัยมาจะก็ร้อยปีก็ช่าง ถ้าท่านไม่มีเอกสารซึ่งเป็นกระดาษ ถือว่าเป็นป่าหมด อันนี้เป็นเรื่องที่ต้องแก้ไขโดยรีบด่วน ซึ่งอยู่ในประเด็นของรัฐบาลอยู่แล้ว ผมเห็นว่ามีควมจำเป็น

ประการที่ ๓ ที่กระผมเห็นว่ามีควมสำคัญแต่แก้ยากมาก คือเรื่องกำหนดจำนวนเนื้อที่ดินให้กับบุคคลและนิติบุคคลอย่างเหมาะสม เหมือนกับพระราชบัญญัติประมวลกฎหมายที่ดิน ปี ๒๕๓๗ เดิมกำหนดไว้บุคคลไม่เกินเท่านั้น นิติบุคคลไม่เกินเท่านั้น แต่มาถูกแก้ไขในสมัยปี ๒๕๐๒ สมัยปฏิวัติ ไม่จำกัด ทำให้ที่ดินส่วนหนึ่งไปอยู่ในมือของผู้ที่มีสตาจมาก ๆ แล้วก็ไม่ได้ใช้ประโยชน์ อันนี้กระผมเห็นสมควรว่าน่าจะแก้ไข ซึ่งเราก็เรียกร้องแก้ไขกันมานานแล้วนะครับ แต่เป็นเรื่องที่แก้ยากมาก เพราะว่าคนที่มิที่เยอะ ๆ ก็มักจะมีอำนาจไปในตัวด้วย ก็อยากจะเห็นรัฐบาลนี้ได้ฟังนึกถึงข้อนี้ครับ

ประการที่ ๔ ในการแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ คือการบูรณาการกันในระดับจังหวัด อำเภอ ไม่มีการบูรณาการกันอย่างแท้จริง แม้สมัยท่านทักษิณจะบอกว่า

๑๘๓

ร ๑/๒๕๕๐ (ส. ทัวไป)

ราชินีพร ๗๗/๑

ให้มีผู้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ซีอีโอ (CEO) มันก็เลยซีอีโอแบบลมนะครับ แทนไฮโลด้วยปากเปล่าทำนองนั้นไม่มีจริง ไม่สามารถจะบูรณาการกันได้อย่างแท้จริง ผมขอยกตัวอย่างการแก้ปัญหาความยากจน งบประมาณของกระทรวงที่ลงไปในจังหวัดนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดบางท่านอาจจะไม่รู้เลยว่าทำอะไรบ้าง แต่ผู้รับเหมาในจังหวัดนั้นทราบแล้ว อันนี้เป็นเรื่องของการบูรณาการที่ไม่จริง แต่ถ้าบูรณาการกันอย่างแท้จริงแล้วตั้งโต๊ะผู้ว่าราชการจังหวัด ลงไปที่อำเภอ แล้วประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้มาแต่ต้นแล้วนี่จะทำให้การแก้ไขปัญหาของประชาชนได้ ตรงเป้าและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

และประการสุดท้ายของข้อนี้คือต้องส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนนั้นเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้อย่างจริงจัง ไม่ใช่แค่มีส่วนร่วมเฉย ๆ ร่วมไปเซ็นชื่อครบ ๗๐ เปอร์เซนต์ ถือว่าประชาคมแล้วอะไรทำนองนั้นคงไม่ใช่ ประชาคมของเขาต้องแก้ปัญหา หาทางออกซึ่งมีหลายตัวอย่างนะครับ ขณะนี้ได้ดำเนินการมาแล้วตั้งแต่ ๔ ปี ๓ ปีผ่านมาแล้วนี่เราได้ดำเนินการสร้างเครือข่ายแบบชุมชนแบบนี้มา ๒๔๐ อำเภอแล้ว เพราะฉะนั้นอยากให้รัฐบาลทำต่อในเรื่องนี้ครับ อันนี้ในข้อ ๑.๑๗ ครับ ข้อ ๑.๑๘ คือขยายพื้นที่บังเอิญท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้พูดไปแล้วเมื่อสักครู่นี้ในการขยายพื้นที่ชลประทานครับ แต่ผมอยากจะเรียนว่าเป็นนโยบายภายในปีแรกโครงการใหญ่ ๆ คงทำไม่เสร็จแต่คงจะต้องศึกษาในทันที การศึกษาอันนั้นขออนุญาตกราบเรียนว่าขอให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริงนะครับ เขตชลประทานทั้งหลายที่ทำไปแล้วไม่เป็นผลนั้น เพราะเป็นการวางแผนในกระดาษ ไม่ได้เอาประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมด้วย นั่นจึงอยากจะขอเรียนเสริมท่านนิดหนึ่งในข้อนี้ประชาชนจำเป็นต้องเข้ามามีส่วนร่วม และจะทำให้ทั้งการดำเนินงานของในพื้นที่เอง ของรัฐบาลเอง ของหน่วยกระทรวง ทบวง กรมเองนี้ประสบผลสำเร็จได้อย่างแท้จริงครับ สำหรับนโยบายที่เหลือคืออีก ๗ ประการของนโยบาย ๔ ปีนั้น ในข้อ ๔ เป็นนโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งผมคงมีอยู่ ๒ ประเด็น ซึ่งใน ๒ ประเด็นนี้ปรากฏว่าในของรัฐบาลมีอยู่ ๗ เรื่องด้วยกัน แต่ผมมองว่ารัฐบาลขาดไป ๓ เรื่องครับ

เรื่องแรกคือการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในภาพรวม โดยมีประชาชนหรือชุมชนเป็นศูนย์กลางหรือมีส่วนร่วมอย่างไรในเรื่องนโยบายพูดแต่เพียงว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการทำฝายกั้นลำธาร ลำน้ำเท่านั้น แต่ตราบโดทำนมีงบประมาณอย่างมากจะวางแผนโครงการชลประทานอะไรก็ตาม แต่ถ้าไม่มีการบริหารจัดการโดยภาพรวมแล้วนี้ไม่มีทางสำเร็จ เรื่องน้ำกฎหมายบ้านเราเป็นกฎหมายแยกส่วนครบถ้วนประธานาธิบดี ชลประทานราษฎร์ ชลประทานหลวง กฎหมายน้ำบาดาลยังไม่มีกฎหมายรวมเลย แต่เราขาดกฎหมายที่เป็นภาพรวม รัฐบาลควรจะเร่งรัดในเรื่องนี้ กฎหมายทรัพยากรน้ำได้มีการทำมาแล้วในสมัยของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติของสภาแห่งนี้ แต่ว่าทำต่อเนื่องมาจากหน่วยงานของรัฐ เพราะฉะนั้นอยากจะฝากรัฐบาลว่าควรจะเร่งรัดอันนี้เป็นเรื่องสำคัญ ถ้ามีกฎหมายในภาพรวมเป็นแผนแม่บทแล้วนี้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงแล้ว การบริหารทรัพยากรน้ำนี้ไม่เป็นปัญหาเลย จะไม่มีคลองชลประทานที่แห้งผาก ไม่มีคลองชลประทานที่เหือดขึ้นใช้เลี้ยงวัว อันนี้ขออนุญาตเรียนว่าเป็นข้อที่ ๑ ที่นโยบายรัฐบาลไม่มีนะครับ

เรื่องที่ ๒ ของรัฐบาลพูดแต่ละ ๆ นิดเดียวคือทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งก็เช่นเดียวกับเรื่องทรัพยากรน้ำมีกฎหมายแยกเฉพาะส่วน กฎหมายประมง กฎหมายเดินเรือทางทะเล กฎหมายแร่ กฎหมายอย่างอื่นนะครับ แต่ในภาพรวมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งแล้วนี้ไม่มี ประเทศไทยชายฝั่งทะเลเรา ๑,๕๐๐ กิโลเมตร ๒๓ จังหวัดชายทะเล แล้วชุมชนที่ยากจนที่สุดของประเทศไทยก็เป็นชุมชนชายฝั่งทะเล เพราะฉะนั้นตราบโดถ้าชุมชนชายฝั่งไม่มีส่วนร่วมในการดำเนินการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง แล้วนี้ก็เป็นปัญหาอย่างที่เราเห็น -----

จะตกอยู่กับผู้ที่มีอำนาจทางการเงินทางเศรษฐกิจ ทำให้ชุมชนชายฝั่งกลายเป็นชุมชนซึ่งยากจนต่อไปด้วย เพราะฉะนั้นประการแรกอยากจะได้เรียนว่า ทรัพยากรทางทะเลชายฝั่งนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่ง รัฐบาลที่แล้วโดยหน่วยงานทรัพยากรทางทะเลชายฝั่งน่าจะรับได้ร่างกฎหมายไว้แล้วอยู่ที่กฤษฎีกาอยู่ในขณะนี้ ก็ฝากรัฐบาลว่าอันนี้แหละครับควรจะเร่งเข้ามาซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญอีกอันหนึ่ง ถ้าไม่อย่างนั้นแล้วท่านจะมีนโยบายอย่างไรก็ตามไม่มีทางสำเร็จได้หรอกครับ ตั้งแต่ชุมพรลงไปเป็นร้อยกว่ากิโลเมตรขณะนี้ น้ำทะเลเขาเข้าไปหลายสิบลเมตรนะครับ ไม่มีกฎหมายไหนไปใช้ ไม่มีกฎหมายใดที่ไปดูแลเลย ตราบใดที่ยังไม่เร่งเรื่องนี้ก็จะมีปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวมทั้งชายฝั่งจริง ๆ ของเราด้วยนะครับ

เรื่องที่ ๓ ที่รัฐบาลไม่ได้พูดถึง เรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่พูดเรื่องดำเนินการลดขยะ ลดปริมาณขยะลง แต่ผมยังมองอีกภาพว่าลดขยะลงอย่างเดียวไม่เพียงพอ เพราะชุมชนทั้งหลายที่จะกำจัดขยะในขณะนี้ เมืองใหญ่ ๆ ก็มีนายทุนใหญ่ ๆ รับผิดชอบเรื่องเอาขยะไปฝังกลบเป็นส่วนใหญ่ อย่างเชียงใหม่เป็นต้น ทั้งเมืองเชียงใหม่มีคนอยู่รายเดียวรับไป เป็นต้น แต่ถ้ารัฐบาลได้ส่งเสริมให้ชุมชนได้นำขยะไปแปลงเป็นพลังงาน อันนี้จะช่วยทั้งลดปริมาณและเกิดรายได้ขึ้นด้วย อันนี้น่าจะเป็นนโยบายอันหนึ่งที่สำคัญแต่รัฐต้องช่วยสนับสนุน และเทคโนโลยีด้านนี้ไม่แพงแล้วครับ ชุมชนเกือบจะดำเนินการได้ทั้งหมดแต่ว่าบางชุมชนรัฐบาลต้องส่งเสริม อันนี้เป็นเรื่องจำเป็นเพราะว่าขยะเป็นปัญหาสำคัญของชาติ อันนี้ผมเชื่อว่าท่านสมาชิกทุกท่านคงไม่เห็นแตกต่างไปนะครับ ในส่วนที่เป็นนโยบาย ๔ ปี ผมมีอยู่ ๒ ประเด็นเท่านั้นที่จะขอชี้แจงนะครับ ส่วนอีก ๖ ข้อ อีก ๖ ประเด็นนั้น ผมเชื่อว่าเป็นเรื่องที่ดีอยู่แล้วถ้ารัฐบาลทำได้ตามนั้นก็เยี่ยมยอดแล้ว วิเศษแล้วนะครับ

เรื่องแรกคือ ข้อ ๔.๒ ครับ เรื่องจัดการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ให้มีความสมดุลของการใช้ประโยชน์ การถือครอง การอนุรักษ์ ทรัพยากรดิน ป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ทรัพยากรธรณี

๑๘๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สุทธาทิพ ๗๘/๒

โดยใช้ระบบภูมิสารสนเทศควบคุมการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายตลอดจนระเบียบที่เกี่ยวข้อง ผมให้ขีดเส้นใต้ตรงที่การบังคับใช้กฎหมายตลอดจนระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด อันนี้ผมขออนุญาตเรียนว่าในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีทั้งป่าไม้ มีปัญหาในการใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดอย่างที่ผมกล่าวไว้ตอนต้น เพราะเป็นกฎหมายซึ่งไม่อำนวยความสะดวกในบางมาตราอยู่ ทางเจ้าหน้าที่เองก็ลำบากใจตัวประชาชนเองก็ลำบาก ถ้าจะปฏิบัติตามกฎหมายก็ไม่เกิดความเป็นธรรม ถ้าจะปฏิบัติให้เป็นธรรมก็ขัดกฎหมายอันนี้เป็นเรื่องจะต้องดำเนินการแก้ไขโดยรีบด่วน ซึ่งไม่ยากครับ เพียงแต่แก้กฎหมายบางมาตราเท่านั้นก็ทำให้สามารถจะดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเราได้

ประการที่ ๒ ที่อยากจะเรียนคือในข้อ ๔.๓ ครับท่านประธาน การอนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้โดยยุติการเผาไร่นาและทำลายหน้าดิน อันนี้ก็ไม่อยากจะอ่านให้ยาวไปครับ ผมอยากจะเน้นตรงการเผาไร่ การเผาไร่เนี่ยจริง ๆ แล้วถ้าเผาไร่ในพื้นที่นี้เป็นปัญหาอย่างที่ท่านว่าจริงตามนโยบายจริง แต่การเผาไร่ของชุมชนบนภูเขาซึ่งเป็นชุมชนที่อนุรักษ์ป่าไม้ โดยเฉพาะเผ่ากะเหรี่ยงเขาเผ่าไร่เพื่อไม่ต้องการใช้ปุ๋ย ไม่ต้องการใช้สารเคมี เผาโดยมีการจำกัดเขต เผาโดยในความควบคุม เผาในเวลาที่เหมาะสมและในเนื้อที่ที่จำกัด ผมขอเรียนว่ามีชุมชนประมาณ ๔๐๐ ชุมชนที่ดำเนินการอยู่เป็นอย่างนี้ และชุมชนของเขา ณ วันนี้เป็นป่าโดยสมบูรณ์ครับท่านประธานครับเป็นเพียงแต่ทำไร่ ----

๑๘๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สตีมา ๗๙/๑

ปีนี้นั้นที่เป็นช่องว่างดูเหมือนโหวไป แต่ที่โหวนั้นจากการสำรวจแล้ว ๓.๗ ถึง ๕ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ของชุมชนที่ดำเนินการทำไร่หมุนเวียน ถ้าท่านมีนโยบายอย่างนี้ และขณะนี้หน่วยงานต่าง ๆ ได้มีการสั่งการไปแล้วว่าปีนี้ห้ามเผาไร่เด็ดขาด ตายครับ ประชาชนตรงนั้นไม่มีอาหารกินแน่นอน เพราะไร่หมุนเวียนเขานั้นเขาปลูกข้าว ปลูกพริก ปลูกมะเขือ ปลูกดอกไม้ ปลูกผัก ปลูกแพงพร้อม ๆ กันในแปลงเดียวกัน แล้วไร่ที่เขาเผา เขาไม่ได้โค่นแบบใช้แทรกเตอร์ถอนรากถอนโคนครับ เขาใช้ฟันจะเหลือตอครึ่งเอว ขณะที่เก็บเกี่ยวข้าวเขาตอแตกแล้วครับ แตกกิ่งแตกก้านแล้ว และมีการแต่งกิ่งแต่งก้านแล้ว เพราะฉะนั้นการทำมาหากินแบบอนุรักษ์ของชุมชนเหล่านี้รัฐจะต้องดูแล ถ้าออกกฎหมาย หรือออกนโยบายคลุมไปทั้งหมดแล้วจะเกิดปัญหา และไม่ใช่ว่าชุมชนอนุรักษ์ทั้งหลาย ต้องขออนุญาตฝากท่านประธานนะครับ อาจจะเรียนนิดเดียวว่าทั้งหมดทั้ง ๒ เรื่องนี้ ผมมีอยู่ ๔-๕ ประเด็น คือ เรื่องการปรับปรุงกฎหมาย กรณีที่มีชุมชนในเขตที่ดินควร สนับสนุนให้ชุมชนเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหาไม่ใช่เพียงแต่เป็นส่วนร่วม ถ้าทำอย่างนั้นได้จะเกิดข้อมูลของชุมชนโดยประชาชนเอง ผมมีตัวอย่างหลายอำเภอที่ทาง กรมการปกครองได้สั่งให้นายอำเภอลงไปแก้ปัญหามากมาย อำเภอที่เป็นปัญหาคือ อำเภอบาเจาะที่ว่าทางราชการเข้าไปไม่ได้ ขณะนี้ทำเรียบร้อยบนเทือกเขาบูโด จะเกิดการแก้ปัญหาโดยศักยภาพของชุมชนเอง ข้าราชการเป็นส่วนสนับสนุนเท่านั้น ขออนุญาต กราบเรียนว่าถ้าเราสนับสนุนให้ประชาชนเป็นฐาน ข้าราชการเป็นโครง แล้วใครจะเป็น รัฐบาลก็ได้ครับ ประเทศไทยเจริญแน่ ขอขอบคุณครับ

นายยงยุทธ ดิยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปนะครับในส่วนของ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านอรรถวิรัช สุวรรณภักดี เชิญครับ

นายอรรถวิรัช สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบสวัสดิ์ท่านประธานที่เคารพ กระผม อรรถวิรัช สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขต ๔ พรรคประชาธิปัตย์ ผมเองรับผิดชอบบรรยายในรายละเอียด ในเรื่องของกองทุนหมู่บ้านและโครงการเอสเอ็มแอล ก่อนอื่นต้องบอกว่าเป็น ส.ส. ใหม่ครับ

๑๘๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สตีมา ๗๙/๒

ต้องพูดในฐานะคนรุ่นใหม่ว่าเป็น ๒ โครงการที่มีหลักการที่ดี แล้วก็หลักการที่ดีมีมาตั้งแต่ในอดีตตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ ตั้งแต่ครั้งที่หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีที่ชื่อเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ก็ทำครบ อดีตนายกรัฐมนตรีที่ชื่อ เปรม ติณสูลานนท์ ก็ทำครบ อดีตนายกรัฐมนตรีที่ชื่อชวน หลีกภัย ก็ทำถึง ๒ โครงการด้วยกัน นั่นคือ โครงการมิยาซาวา โครงการแก้ไขปัญหาความยากจน ๒ โครงการเราก็ทำในเรื่องนี้ด้วยครับ แล้วผมก็เชื่อว่าเป็นโครงการที่ดีเพราะเป็นการเพิ่มการบริโภคภายในประเทศ ตัวนี้เป็นตัวขับเคลื่อนทำให้เกิดจีดีพีรายได้มวลรวมประชาชาติ แล้วก็ป็นนโยบายที่รัฐบาลของท่านทักษิณทำอยู่ครับ แต่อย่างไรก็ดีความคิดผมมาเปลี่ยนเมื่อปี ๒๕๔๙ กลางปีนี่เองครับ เมื่อครั้งที่นายโคฟี อันนัน ครั้งที่ดำรงตำแหน่งเป็นเลขาธิการสหประชาชาติได้ทูลเกล้าฯ ถวายรางวัลความสำเร็จสูงสุดด้านการพัฒนามนุษย์ แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพราะว่าความคิดในเรื่องของผมเพียงนั้นไปสอดคล้องกับหลักของยูเอ็น (UN) ด้วยกัน ๒ เรื่อง นั่นคือการพัฒนาคนเป็นศูนย์กลางและการพัฒนาที่ยั่งยืน ท่านประธานครับ ผมเองต้องบอกว่าของดีเมื่อ ๗ ปีที่แล้ว ยังยืนยันครับว่าหลักการดีเมื่อ ๗ ปีที่แล้ว เพราะว่าท่านอดีตนายกรัฐมนตรีก็แถลงไว้ที่สภาแห่งนี้เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ปี ๒๕๔๔ ในเรื่องของโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง พอถึงเดือนมีนาคม ปี ๒๕๔๔ ท่านก็แถมเรื่องโครงการเอสเอ็มแอลเพิ่มเติมก็เป็นหลักการที่ดี แต่วันนี้ที่ต้องพูดเพราะมันกำลังจะตกยุค เหมือนกินยาครับท่านประธาน กินไม่ครบหน่วยมี ๕ เม็ด เม็ดที่ ๔ เม็ดที่ ๕ ไม่ได้กินก็ป่วยได้ครับ วันนี้จะต้องมาพูดครับว่าหลักการดีแต่ไม่พอเพียงอย่างไรครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ประชาธิปไตยนั้นมีโครงการกองทุนเศรษฐกิจพอเพียง วันนี้ไม่ได้เป็นรัฐบาลเลยต้องมาแชร์ (Share) ร่วมกันทีนี้เพื่อก่อให้เกิดการขับเคลื่อนต่อไปได้ครับ ลงในรายละเอียดเลยนะครับ เรื่องของกองทุนหมู่บ้านพูดให้ประชาชนทางบ้านฟังง่าย ๆ ก็คือรัฐบาลเอาเงินมาให้ทุกหมู่บ้าน ๗๔,๗๗๐ หมู่บ้าน หมู่บ้านละ ๑ ล้านบาท ยัดให้กู้อยู่ครับ เอาไปเลยหมู่บ้านละ ๑ ล้านบาท -----

วันนี้เกิดปัญหาขึ้นนะครับ เป็นหลักการที่ดีเพราะเป็นการเพิ่มการบริโภคภายในประเทศ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นวันนี้สังคมรากหญ้าแตกแยกครับ ผมได้มีโอกาสไปดูงานในต่างจังหวัดครับ มีการเขียนชื่อคนครับ ประจันกันกลางหมู่บ้านเลย เพราะเกิดการประจันขึ้นถ้าท่านไม่จ่ายหนี้ ทำอย่างไรล่ะครับ คนไหนที่มีปัญหาเป็นเกษตรกรก็ต้องไปขอคุณปู่ คุณย่า เอาเงินมาคืน เพราะไม่อย่างนั้นอยู่ในชุมชนไม่ได้ ชุมชนมันแตกแยก ท่านทราบไหมครับว่า โครงการอย่างนี้มองอีกมุมหนึ่งนะครับ เป็นการทำลายครับ ทำลายอะไรครับ เป็นการทำลายเงินออมในระบบรากหญ้า เป็นการสร้างหนี้ในระบบให้เกิดขึ้น วันนี้ระบบโครงการนี้อยู่ในลักษณะของเงินกู้ ๑ ปี หมายความว่าอย่างไรครับ หมายความว่า ถ้ากู้เงินเดือนมกราคมแต่จะมกราคมอีกปีต้องเอาคืน เป็นอยู่ในรูปแบบของทุนหมุนเวียนครับ ลองไปดูเถอะครับ คืบกันทุกคนครับ ผมไปดูตัวเลขมาแล้ว ๙๐ เปอร์เซ็นต์คืบกันทุกคนครับ เพราะอย่างที่ผมบอกอย่างไรครับ สังคมแตกแยก แต่ท่านต้องไปดูครับว่าตัวเลขหนี้ในระบบนั้นเกิดขึ้นเท่าไรครับ ปี ๒๕๔๓ หนี้สินภาคครัวเรือนต่อครัวเรือนนะครับ อยู่ที่ ๖๘,๐๐๐ บาท วันนี้ตัวเลขล่าสุดเมื่อปี ๒๕๕๐ เมื่อต้นปีครับ อยู่ที่ ๑๑๓,๘๘๙ บาท ท่านลองไปดูครับ มันเพิ่มขึ้นเท่าตัวเพราะอะไร ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญนะครับ ส่วนที่ว่า จะเสนอแนะอย่างไรนะครับ ที่เรียกว่าเป็นการยิงกระสุนนัดเดียวได้นก ๓ ตัวครับ ความคิดเบื้องต้นนั้นอยู่ที่ว่า ๑. ท่านได้ฐานเสียง ๒. ท่านได้ตัวเลขการกระตุ้นเศรษฐกิจ ตัวเลขที่ ๓ แนะนำครับ ท่านฝึกคนครับ ท่านสอนให้เขาทำบัญชีครัวเรือนมาส่งครับ ๓ เดือนเท่านั้นเอง บัญชีครัวเรือนแยกรายรับรายจ่ายให้เหมาะสมเท่านั้นท่านก็พิจารณาครับ เหมือนกับสถาบันการเงินครับที่มีบริษัทข้อมูลเครดิตหรือเครดิต บิวโร (Credit Bureau) ในการเช็ค เลิกคิดครับว่าคนข้างบ้านจะรู้จักเพื่อนข้างบ้านดีแบบนโยบายที่แล้ว เชื่อเถอะครับ สอนเรื่องการปลูกฝังการทำบัญชีครัวเรือน สอนเถอะครับเรื่องการพัฒนาคณะครับ ตรงนี้เป็นส่วนที่ฝากเอาไว้ในส่วนของกองทุนหมู่บ้าน กลับไปดูธนาคารกสิกรไทยครับ ที่เป็นฐานความคิดเริ่มแรกเดิมที่ที่บังกลาเทศ ทำไม้มูฮัมหมัด ยูนูส ถึงได้รางวัลโนเบล (Nobel) สาขาสันติภาพกลับไปศึกษาอีกสักครั้งครับ แล้วยึดหลักพอเพียงด้วยในครั้งนี้

๑๙๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๘๐/๒

ท่านประธานครับ อีกโครงการครับ โครงการเอสเอ็มแอลแปลงาย ๆ ครับ คือให้เงินกินเปล่าครับ หมู่บ้านเล็กก็เอาไป ๒ แสนบาท กลางก็ ๒๕๐,๐๐๐ บาท ใหญ่ก็ ๓ แสนบาท ผมไปดูงานเจอตัวอย่างอยู่ ๓ เหตุการณ์ด้วยกันครับ เหตุการณ์ที่ ๑ หมู่บ้านแรกเอาไปซื้อโต๊ะประชุม เอาไปซื้อเก้าอี้ประชุม เขาบอกว่าประหยัดสตางค์ไม่ต้องไปเช่า หมู่บ้านที่ ๒ เอาไปต่อท่อประปาครับ เขาบอกจะได้มีน้ำประปาใช้ แต่ผมชอบใจหมู่บ้านที่ ๓ ครับ เอาไปซื้อวัวครับ เอาไปซื้อวัว ๑๕ ตัว ปรากฏว่าแม่วัวเอาไปฝากไว้พอเกิดลูก ลูกเก็บไว้แล้วแม่วัวก็ส่งต่อ แล้วทำต่อเป็นทอด ๆ เกิดการหมุนของรอบเงินครับ ผมอยากเห็นโครงการเอสเอ็มแอลเป็นแบบนี้ละครับ ก็คือวางกรอบนโยบายชัดเจนในการหมุนของรอบเงินเกิดขึ้น แต่วันนี้โครงการเอสเอ็มแอลนั้นเป็นเพียงทางลัดเพื่อใช้ในการหาเสียงเท่านั้นเอง ท่านอย่าลืมนะครับว่าในอดีตกับปัจจุบันมีความแตกต่าง ปัจจุบันนั้นเรามี อบต. นะครับ ท่านให้โอกาส อบต. บ้างครับ หรือถ้าเรายังเชื่อว่าไม่มีความโปร่งใสก็พัฒนา อบต. ครับ ท่านครับท่านคงจำได้ นะครับว่ามีพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนในการกระจายอำนาจสู่การปกครองส่วนท้องถิ่น ปี ๒๕๔๒ ระบุไว้ชัดเจนนะครับว่า ในปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๙ ท่านต้องขยายงบประมาณจาก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ถึง ๓๕ เปอร์เซ็นต์ แม้วันนี้จะเลยปี ๒๕๔๙ ไปแล้วครับ แต่ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ยังเป็นเป้าที่ต้องไปถึงอยู่เดินทางตรงครับ อย่าเดินทางลัดครับ แล้วก็เน้นการพัฒนาคน วันนี้ อบต. ครับ ท่านรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรี ช่วยลองกลับไปดูครับ ท่านมีข้อมูลอยู่ที่กระทรวงการคลังครับ เรื่องของการจัดตั้งบริษัทที่ปรึกษาที่จะเข้าไปให้คำแนะนำ อบต. ในการพัฒนาท่านลองดูนะครับมันชื่อว่า บริษัทเงินทุนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นหรือ บงถ. ครับ มีความคิดอย่างนี้อยู่แล้วครับ ไปหยิบขึ้นมาใช้การได้ ผมอยากให้เอสเอ็มแอลนั้นเป็นเพียงโครงการพี่เลี้ยงครับ อันไหนที่เน้นการให้เกิดรอบของเศรษฐกิจใช้เอสเอ็มแอล อันไหนที่ก่อให้เกิดการสร้างในเรื่องของสาธารณูปโภค เมื่อกี้ผมยกตัวอย่างเรื่องการทำท่อประปา อันนี้มันงาน อบต. ครับ ให้ อบต. ทำครับ ท่านต้องกำหนดกรอบนโยบายที่ชัดเจน -----

๑๙๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

บุศยรินทร์ ๘๑/๑

เพื่อการพัฒนาคนที่ดี ท่านประธานที่เคารพครับ ต้องบอกว่าทำไมต้องลุกขึ้นมาพูดแล้ว บอกว่ามันล้ำสมัยครับ นโยบายฉบับนี้โดยเฉพาะในหัวข้อการเงินในโครงการเอสเอ็มแอล และกองทุนหมู่บ้านไม่ได้ระบุเรื่องพอเพียงไว้เลยครับ ไม่มีเรื่องพอเพียง ผมย้ำอีกครั้งหนึ่ง เรื่องของการพัฒนาคน

สุดท้ายครับภายในกรอบเวลาที่จำกัด ต้องขออำนาจบารมีพระเสื้อเมือง พระหลักเมือง พระสยามเทวาธิราชครับ ดลบันดาลให้บุคคลในรัฐบาลชุดนี้ผู้ที่ดีดี ทำดี และเจริญรอยตามเบื้องพระยุคลบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวประสพ แต่ความสุขความเจริญทุกคนครับ

นายยงยุทธ ดิยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ บางที่ผมเปิด สัญญาณไฟแดงไว้ไม่ได้ไล่ท่านนะครับ เตรียมตัวเพื่อหาข้อสรุป แล้วพอออกก็จะลงตัว พอดีนะครับ บางที่ท่านยังเหลือเวลาอยู่ ผมขอเชิญท่านมานิต นพอมรบดี มัชฌิมาธิปไตย เชิญครับ

นายมานิต นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ ผม มานิต นพอมรบดี ส.ส. ราชบุรี พรรค มัชฌิมาธิปไตย ตามที่ ท่านนายกรัฐมนตรีได้กำหนดนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกนั้น ผมขอเสนอ ฝากท่านประธานถึงท่านนายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะในเรื่องข้อ ๑.๓ เร่งรัดแก้ไขปัญหา ยาเสพติดและปราบปรามผู้มีอิทธิพล โดยยึดหลักผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการรักษา ส่วนผู้ค้าต้องได้รับโทษตามกระบวนการยุติธรรม ตลอดจนป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงเข้าไป เป็นเหยื่อของยาเสพติด ท่านประธานครับขณะนี้ยาเสพติดได้ระบาดเข้าสู่กลุ่มเสี่ยง เพิ่มปริมาณมากขึ้นเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่องและหลายรูปแบบโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย มีข้อมูลที่น่าเป็นห่วงโดยเฉพาะจากเจ้าหน้าที่ ตำรวจที่ได้มีการจับกุมเด็กนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ที่จังหวัดราชบุรีว่า เด็กได้นำยาเสพติดไปจำหน่ายให้กับเพื่อนในโรงเรียน ซึ่งก็ได้มีการขยายผลโดยการตรวจ ปัสสาวะของกลุ่มเด็กที่เป็นเพื่อนอยู่ในชั้นเรียนตลอดจนกลุ่มเพื่อนใกล้ชิดของเด็กดังกล่าว ปราบปรามว่าได้พบกลุ่มเด็กหลายสิบคนที่มีปัสสาวะเป็นสีม่วง ซึ่งจากการขยายผลของทาง

๑๙๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

บุศยรินทร์ ๘๑/๒

เจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นได้ติดตามสอบถามเด็กที่มีปีศาจวะสีม่วงนั้นปรากฏว่าได้ซื้อยาเสพติดมาจากเด็กดังกล่าวทุกคน นั่นคือความเป็นห่วงที่สังคมเรานั้นถ้าให้เด็กนักเรียนเราไม่ได้มีการป้องกัน ไม่ได้มีการระแวดระวังยาเสพติดถ้าระบาดเข้าสู่โรงเรียนได้อันตรายครับ ผมจึงอยากจะฝากผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นระดับกระทรวง ผู้บริหารโรงเรียน คณะครู ตลอดจนผู้ปกครองของเด็กนักเรียนด้วยว่าถ้าเราไม่ช่วยกันนั้นเยาวชนของชาติถ้าติดยาเสพติดแล้วเราจะแก้ไขลำบากถึงแม้ว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการซึ่งท่านก็อยู่ที่ราชบุรีต้องขออนุญาตที่เอยนามท่านบุญลือ ประเสริฐโสภาก ท่านเป็นนักกีฬา ท่านเป็นนายกสมาคมกีฬาจังหวัดราชบุรีท่านก็ได้พยายามส่งเสริมกีฬาเข้าสู่โรงเรียนตลอดระยะเวลาต่อเนื่องมาโดยตลอด แต่ผู้ค้ำนั้นมึวิธีการพลิกแพลงต่าง ๆ มากมาย อยากจะฝากให้ทุกท่านผู้ที่เกี่ยวข้องได้ป้องกันแล้วก็ปราบปรามอย่างจริงจังต่อไปครับ จากเรื่องยาเสพติดก็มาสู่เรื่องผู้มีอิทธิพลครับ สิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นที่จังหวัดราชบุรี เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๙ คุณกอบกุล นพอมรบดี เป็นอดีต ส.ส. ราชบุรี ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ ถูกคนร้ายใช้อาวุธสงคราม -----

๑๙๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

กมลมาศ ๘๒/๑

เอ็ม ๑๖ ยิงถล่มกลางสี่แยกกลางเมืองราชบุรีอย่างโหดเหี้ยม ซึ่งหลังจากเกิดเหตุระทึกขวัญ ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็ได้ส่งมือปราบทั้งหลายที่มีฝีมือลงไปที่จังหวัดราชบุรี โดยใช้เวลา ๔-๕ วัน ก็สามารถจับกุมกลุ่มมือปืนและขยายผลไปจนถึงผู้จ้างวานได้ในขณะนั้นเป็นช่วงที่การเมืองเราเกิดวิกฤติ เนื่องจากพรรคร่วมฝ่ายค้านขณะนั้นไม่ได้ส่งผู้สมัคร ส.ส. ลงแข่งขันด้วย ทำให้เกิดการชะงักงัน และประกบกับหลังจากนั้นวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ก็เกิดเหตุการณ์ปฏิรูปเปลี่ยนแปลงการปกครอง คดีของคุณกอบกุล ผ่านไปจนถึงปลายปี ๒๕๔๙ ในส่วนของกลุ่มมือปืนที่ลงมือ ทางพนักงานอัยการได้มีความเห็นสั่งฟ้องและขณะนี้กำลังอยู่ในกระบวนการของการสืบพยานในชั้นศาล แต่ในส่วนของผู้บงการนั้น ทางพนักงานอัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้อง ประกอบกับทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็มีความเห็นคล้ายกัน ซึ่งทำให้พี่น้องชาวราชบุรีจำนวนมากเกิดข้อสงสัย เพราะมีข่าวปรากฏที่สื่อว่าผู้ที่ถูกกล่าวหาในคดีนี้ได้พูดทำนองว่าเป็นเพราะมีการเปลี่ยนแปลงปฏิรูปการปกครองจึงทำให้เกิดการสั่งไม่ฟ้อง ผมอยากจะฝากผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นท่านนายกรัฐมนตรี ท่านคณบดีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคนปัจจุบัน ขอโทษที่ต้องเอ่ยนาม ท่านเฉลิม อยู่บำรุง ซึ่งท่านมีความรอบรู้ในแวดวงตำรวจ อัยการ กระบวนการยุติธรรม หากตัวจับยากรวมถึงท่านผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่ได้รับฉายาวีรบุรุษนาแก ผมอยากจะฝากท่านว่าคนเคยเป็นถึง ส.ส. ถูกยิงถล่ม ผมไม่อยากจะให้เกิดเหตุการณ์อย่างนั้น พี่น้องชาวบ้านพูดตลอดเวลาว่า อย่าง ส.ส. ยิ่งถูกยิงแล้วชาวบ้านจะเหลืออะไร ผมอยากจะฝากว่าผมอยากจะให้กระบวนการยุติธรรมบ้านเราได้หาตัวผู้บงการอย่างแท้จริงมาลงโทษตามกฎหมาย ถึงแม้ว่ากลุ่มมือปืนนั้นคงไม่มีสาเหตุโกรธเคืองใด ๆ อยู่แล้ว นั่นคืออยากจะฝากท่านประธานถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้โปรดดำเนินการ เพื่ออย่างน้อยนอกจากพี่น้องชาวจังหวัดราชบุรี ยังมีพี่น้องชาวไทยที่เฝ้าติดตามคดีนี้อย่างต่อเนื่อง

ท่านประธานครับ ผมอยากจะฝากท่านเรื่องสุดท้าย ในเรื่องของนโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ข้อ ๔.๕ ครับ เร่งรัดการควบคุมมลพิษทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย กลิ่น และเสียงที่เกิดขึ้นจากการผลิตและบริโภค โดยเฉพาะเร่งรัดการสร้าง

๑๙๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๘๒/๒

ระบบบำบัดน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากสังคมเมืองและการผลิตในภาคเกษตรและอุตสาหกรรม
ท่านประธานครับ โครงการบำบัดน้ำเสียคลองด่านที่จังหวัดสมุทรปราการ ถือเป็นโครงการ
บำบัดน้ำเสียที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และยึดเอื้อมมาหลายรัฐบาล
ท่านประธานก็เคยอยู่ที่กระทรวงดังกล่าวนี้มาแล้ว ผมอยากจะฝากท่านสักนิดนะครับว่า
ขณะนี้โครงการก่อสร้างไป ๙๘ เปอร์เซ็นต์ เหลืออีก ๒ เปอร์เซ็นต์ จากมูลค่า ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท
ตอนนี้จะทำอย่างไรให้สามารถจะดำเนินการต่อ หรือปรับเปลี่ยนโครงการให้ได้ประโยชน์
สูงสุดกับพี่น้องที่เสียภาษีอากร เราจะต้องดูแลสิ่งแวดล้อม เพราะเดี๋ยวนี้ปัญหาสิ่งแวดล้อม
ผมถือว่าเป็นปัญหาหลัก เป็นปัญหาที่เราทุกคนเป็นผู้ทำให้เกิดสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ
ทุกท่านที่นั่งอยู่ที่นี่ -----

- ๘๓/๑

แต่สิ่งที่โครงการที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากโครงการบำบัดน้ำเสียคลองด่าน อีกรหลาย ๆ โครงการที่มีการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย ไม่ว่าจะทุกเทศบาลเมือง ทุกเทศบาลนคร มีอีกรหลายโครงการที่ยังไม่สามารถดำเนินการบำบัดได้ อยากจะฝากให้ผู้เกี่ยวข้องว่า เราเสียเงินไปแล้วเราสร้างไปแล้วสิ่งที่เงินภาษีอากรอยากจะให้ท่านได้ใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่ามากที่สุดครับ ขอขอบคุณครับ

นายยงยุทธ ดิยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านอาจารย์พรชัย มาตั้งคสมบัตินี้เชิญครับ

นายพรชัย มาตั้งคสมบัตินี้ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพรชัย มาตั้งคสมบัตินี้ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่วุฒิสมาชิก อยากจะขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสอภิปรายและอยากจะทำจำกัดการอภิปรายของผมให้สั้น แล้วก็ตรงประเด็นในเรื่องเกี่ยวกับนโยบายทางการศึกษาก่อนที่จะเข้าสู่การอภิปรายผมอยากขอชื่นชมในเรื่องนโยบายนี้ได้ครอบคลุมทั้งในเรื่องของ ๑๒ ปี และในเรื่องของเด็กพิเศษ เช่น เด็กออทิสติกสมาธิสั้นและผู้พิการ ซึ่งส่วนนี้ก็เป็นส่วนที่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามที่ผมจะอภิปรายนี้ก็อยากจะขอเสนอแนะว่าที่ร่างมาทั้งหมดนี้ยังไม่ได้ให้ความสำคัญในด้านคุณภาพของการศึกษา ซึ่งผมจะใช้เวลาส่วนใหญ่ที่จะพูดถึง และอีกด้านหนึ่งก็คือด้านความเชื่อมโยงระหว่างการศึกษา กับภาคส่วนอื่น ๆ ซึ่งยังขาดความเชื่อมโยงอยู่ ในเรื่องแรกคือ เรื่องคุณภาพ ผมคิดว่าในนโยบายนี้ยังไม่ได้บ่งชี้ให้ชัดเจนและไม่ให้ความสำคัญว่าวัตถุประสงค์หลักของการศึกษาก็คือการที่จะพัฒนาเยาวชนของเราให้ถึงเต็มตามศักยภาพของแต่ละคน ซึ่งส่วนนี้เป็นส่วนที่มีความจำเป็นต้องขยายความนะครับ ที่ผ่านมามีเด็กที่โตขึ้นมาแล้วก็วิธีวัดผลการเรียนในแต่ละชั้นตอนก็ยังมุ่งในการที่จะเรียนด้วยความจำ เราอยู่ในฐานะที่จำเป็นจะต้องพัฒนาคุณภาพทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน ความพร้อมของครู ความพร้อมของอาคารสถานที่ และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการที่จะสอนให้เด็กเรียนรู้วิธีที่จะเรียนเรียนรู้จักคิด คิดด้วยเหตุผล แทนที่จะท่องจำแล้วก็หลงเชื่อคนได้ง่าย ถ้าเมื่อเด็กทุกคนได้มีการจัดการเรียนการสอนให้รู้จักคิดด้วยเหตุผล

๑๙๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พฤษภาคม ๒๕๖๒

ด้วยเหตุผลแล้วนี้ นะครับ ก็คงจะไม่มีปัญหาเรื่องที่มีการหลอกลวงในด้านต่าง ๆ เกิดขึ้น
อย่างที่เรารู้เห็น ๆ กันอยู่นะครับ ในขณะที่เดียวกันส่วนของที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งที่น่าจะ
เพิ่มเติมสำหรับนโยบายด้านการศึกษาที่เห็นอยู่ในข้อ ๒.๑ ทั้งหมดนี้นะครับ ยังให้
ความสำคัญของการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุดมศึกษาและการวิจัยน้อยเกินไป ที่จริง
ไม่ได้พูดถึงเรื่องการวิจัยเลยแม้แต่เล็กน้อยนะครับ มีพูดถึงวิจัยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
นโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในข้อที่ ๕ นะครับ ซึ่งผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า
เรื่องของการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ไม่ใช่จำกัดอยู่เฉพาะเรื่องของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาวิจัยในทุก ๆ ด้าน ดังนั้นเมื่อไม่ได้ให้ความสำคัญในส่วนของ
การวิจัยที่เป็นองค์ประกอบหนึ่งของระบบการศึกษาแล้วนี้ นะครับ ก็จะทำให้ความเชื่อมโยง
ไปสู่ภาคการผลิตและการบริการด้อยกว่าที่ควรจะเป็น ส่วนนี้เป็นส่วนที่ผมอยากจะขอให้
ฝากท่านประธานไปถึงรัฐบาลเพื่อให้ปรับปรุงนะครับ เพื่อเน้นให้มีเรื่องของการวิจัยควบคู่
กับการเรียนรู้ ควบคู่กับการเผยแพร่ความรู้ นะครับ -----

- ๑๙๖/๑

๑๙๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทวีไป)

กฤษณิษฐ์ ๙๔/๑

การสร้างองค์ความรู้ใหม่ในประเทศมีความสำคัญ ซึ่งทำให้เราไม่ต้องพึ่งพาการนำเข้าความรู้และเทคโนโลยีจากต่างประเทศนะครับ อย่างเช่นในข้อ ๕ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยียังให้ความสำคัญเกี่ยวกับการนำเข้าเทคโนโลยี แทนที่จะให้ความสำคัญในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ภายในประเทศ ซึ่งส่วนนี้ผมอยากจะขอให้รัฐบาลได้ให้ความสนใจและคงจะต้องมีกระบวนการที่ทำงานหลายกระทรวงร่วมกันนะครับ เพื่อที่จะส่งเสริมการวิจัยทั้งควบคู่ไปกับการเผยแพร่ความรู้ ซึ่งส่วนนี้ก็คงจะทราบดีนะครับ ว่ามหาวิทยาลัยต่าง ๆ อยู่ในฐานะที่จะทำการวิจัยตั้งแต่พื้นฐาน จนกระทั่งประยุกต์ใช้ในภาคการผลิตและการบริการ ถึงแม้ว่าในส่วนที่ผ่านไปแล้วยังมีไม่มากนัก แต่ในระยะ ๑๕-๒๐ ปีที่ผ่านมา เริ่มต้นเห็นความต่อเนื่องระหว่างผลงานวิจัยพื้นฐานสู่การประยุกต์ใช้แล้วก็ต่อเนื่องไปถึงภาคการผลิต และการบริการภายในประเทศมากขึ้น ซึ่งส่วนนี้จำเป็นจะต้องมีกลไกที่จะช่วยทำให้เกิดความพึ่งพาผลงาน ประดิษฐ์คิดค้นผลงานวิจัยภายในประเทศมากขึ้น แล้วผมก็ไม่ได้จำกัดเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี อันที่จริงแล้วหลาย ๆ องค์การประสบความสำเร็จก็เนื่องจากการวิจัยทางด้านตลาด บางพรรคการเมืองก็ได้เปรียบ เพราะมีการวิจัยทางการตลาดได้ดีกว่านะครับ ผมก็ไม่ใช่นักการเมืองจะไม่ข้องแวะเข้าไปเรื่องนั้นนะครับ อยากจะขอกลับมาว่าให้ความสำคัญเรื่องการวิจัย แล้วก็ให้ความสำคัญในการที่จะเชื่อมโยงระหว่างภาคการศึกษา กับภาคการผลิต แล้วก็ภาคการใช้ ตลอดจนกระทั่งภาคการเกษตรและสุขภาพด้วยนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะขอเชื่อมโยงก็คือ นโยบายวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสร้างสายอาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี บังเอิญผมก็มีประสบการณ์ที่เคยเป็นประธาน สสวท. แล้วก็ดูแลเรื่อง สสวท. มาโดยตรงระยะเวลาหนึ่งนะครับ ก็เข้าใจเรื่องนี้ดีว่ามีความสำคัญ แล้วก็ขอขอบคุณรัฐบาลที่ให้ความสำคัญวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่ก็อยากจะขอเน้นอีกครั้งหนึ่งนะครับว่าเด็กที่มีความสามารถพิเศษที่เราต้องพัฒนาไม่ใช่จำกัดเฉพาะเด็กที่มีความสามารถทางคณิตศาสตร์ ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเท่านั้น แต่เด็กทุก ๆ สาขาที่มีความสามารถพิเศษนี้เราจะชิงได้ยังไง

๑๙๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

กุลนิษฐ์ ๘๔/๒

ในระยะปฐมวัย ในระยะอนุบาล ในระยะประถมศึกษา ในระยะมัธยมต้น ให้เด็กแสดงออก ให้เต็มที่อย่างไร เราจึงจะแนะนำให้เขาพัฒนาศักยภาพของเขาในทุก ๆ เรื่อง ไม่ใช่เฉพาะ เรื่องใดเรื่องหนึ่งนะครับ ซึ่งส่วนนี้บังเอิญก็ได้มีการศึกษา ในระยะที่ผ่านมา แล้วก็กำลัง เป็นเรื่องที่จะนำเสนอ แล้วก็ได้นำเสนอรัฐบาลชุดที่ผ่านมาแล้วนะครับ เรื่องที่จะพัฒนา ให้เด็กทุก ๆ วัยตั้งแต่ละรุ่นปีที่เกิด ขณะนี้เรามีเด็กที่เกิดมาปีละประมาณ ๘ แสนกว่าคนนะครับ อยากจะเห็นทั้ง ๘ แสนคนในแต่ละปีได้พัฒนาตามศักยภาพของตัวเองขึ้นไปให้ถึงที่สุด ไม่ใช่ไปรอพัฒนาเฉพาะเด็กที่จะไปโอลิมปิกเท่านั้นนะครับ แต่ว่าให้ทั้งแผนนี้พัฒนาได้เต็ม ความสามารถนะครับ ซึ่งส่วนนี้ก็จะได้นำเสนอในเวลาอันควรนะครับ ในองค์กร สสวท. จะเป็นผู้นำเสนอในส่วนนี้ครับ

อีกส่วนหนึ่งที่อยากจะพูดเกี่ยวกับเรื่องเด็กที่มีความสามารถพิเศษนะครับ ในระยะ ๓๐ ปีที่ผ่านมา สสวท. ได้ดูแลเรื่อง สสวท. ซึ่งมีเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ปีละร้อยกว่าคนเพิ่มมาเป็น ๒๐๐ กว่าคนนะครับ ซึ่งส่วนนี้ก็ได้พัฒนาจนกระทั่งกลับมาเป็นกำลังสำคัญในหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งใน มหาวิทยาลัยในกระทรวง ทบวง กรม นะครับ -----

๑๙๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ณัฐวัฒน์ ๘๕/๑

แต่ว่าใน ๕ ปีที่ผ่านมาได้มีการสร้างองค์กรอื่นเพิ่มเติมขึ้นมา เช่น โครงการเด็กอัจฉริยะ ซึ่งสังกัดใน สวทช. ของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งก็มีเด็กจำนวนหนึ่ง ที่รับคัดเลือกเป็นพิเศษแล้วก็พัฒนาต่อไปให้สุดภู่นะครับ แล้วก็เด็กที่เรียกว่าโครงการ เด็กหัวแหลม ขออนุญาตใช้ภาษาต่างประเทศ เป็นโครงการกิปทิด ซิลเดรน (Gifted children) ซึ่งสังกัด สปร. หรือสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ นะครับ และก็โครงการเบรน เบส เลิร์นนิง (Brain base learning) ซึ่งกลายเป็นว่าต่างคนต่างทำ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะมาทำให้เสริม ซึ่งกันและกัน ส่วนนี้ก็จะอยากจะขอฝากให้รัฐบาลได้นำข้อเสนอของกลุ่มนี้ซึ่งได้คุยกันแล้ว แล้วก็ให้นำเสนอต่อไปนะครับ เพื่อให้มีการประสานงานในหน่วยงานต่าง ๆ ที่จะพัฒนา เด็กที่มีความสามารถพิเศษ แต่ที่ชัดเจนก็คือระดับของจำนวนทุน ระดับของทรัพยากร ที่จัดสรรเข้าไปสำหรับการพัฒนาเด็กเหล่านี้ยังไม่เพียงพอ ก็อยากจะขอฝากรัฐบาล ให้จัดสรรให้เพียงพอ เช่นเดียวกันการที่บอกว่าจะให้การศึกษาพื้นฐาน ๑๒ ปี โดยไม่เสีย ค่าใช้จ่าย พุดง่าย แต่เวลาทำจริง ๆ อยากจะให้เน้นคุณภาพ อยากจะให้ทำให้แน่ใจว่า โรงเรียนต่าง ๆ มีความพร้อมทั้งวุฒิทั้งประสบการณ์ ทั้งความสามารถ และความสัมฤทธิ์ผล ของการจัดการเรียนการสอนของครู การใช้ประโยชน์ระบบสารสนเทศให้ชัดเจน ให้เป็น ประโยชน์ตามที่ควรก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญ แต่ก็คงจะต้องเข้าใจว่าไม่ใช่อ้างถึง คอมพิวเตอร์ อ้างถึงระบบสารสนเทศอย่างเดียวแล้วจะแก้ปัญหาได้หมด คงจะต้อง มีส่วนของคุณภาพครู ส่วนของครู ผู้แนะนำเข้าไปอยู่ในส่วนหนึ่งของการพัฒนา ฉะนั้นผม จึงอยากจะขอใช้เวลาส่วนนี้เพียงเท่านี้ ที่จะขอเสนอแนะให้ให้ความสำคัญในส่วนของคุณภาพให้มากขึ้น แล้วก็ให้ความสำคัญในส่วนของการเชื่อมโยงระหว่างภาคการศึกษา กับด้านอื่น ๆ นะครับ

ที่จริงก็มีบางประเด็นที่กรมการศึกษาระดับปริญญาตรี ได้วิเคราะห์เอาไว้แล้วครับ แล้วก็ฝากให้ผมได้นำเสนอด้วยนะครับ เรื่องนี้ก็เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของหน่วยงานกระทรวงศึกษาธิการนะครับ ซึ่งเดิมอุดมศึกษาแยกอยู่ สภาการศึกษา ก็แยกอยู่ ต่อมาจึงได้รวมทั้งหมดกลายเป็น ๕ แห่งอยู่กระทรวงเดียวกัน ก็มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ขณะเดียวกันทางกรมการศึกษาระดับปริญญาตรี ก็ได้มีมติ แล้วก็

๒๐๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ณัฐวัฒน์ ๘๕/๒

ที่ยอมรับของ สนช. ว่าน่าจะพิจารณาให้แยกอุดมศึกษาและวิจัยออกมาต่างหากจากส่วนอื่น ๆ ซึ่งส่วนนี้เป็นส่วนของ สนช. นะครับ ผมเผอิญมีความเห็นตรงกันข้ามนะครับ ผมจะไม่พูดความเห็นของผมนะครับ ผมจะเรียนแต่ของ สนช. ที่เสนอว่าอยากจะให้แยกออกมานะครับ

อีกเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับโครงสร้างที่ได้มีการหารือกันในกรรมาธิการการศึกษาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติก็เกี่ยวข้องกับการโอนย้ายโรงเรียนต่าง ๆ เข้าสู่เขตการศึกษา ซึ่งส่วนนี้เป็นเรื่องที่จะต้องทำอย่างถูกต้องรอบคอบระมัดระวัง การจัดสรรการคัดเลือกว่าโรงเรียนไหนควรจะสังกัดส่วนกลาง โรงเรียนไหนควรจะสังกัดในเขตการศึกษานั้น ที่ดำเนินการมาแล้วก็มีผลดีส่วนใหญ่แต่ก็มีปัญหาอยู่บ้าง จึงอยากจะขอเสนอว่าผู้ที่จะมาช่วยดูแลในเรื่องของการโอนย้าย ไม่ใช่เฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้อง